

ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΜΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ
Τ.Ε.Ι. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ
ΚΑΙ
Η ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ.

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2005

Πίνακας Περιεχομένων

Εισαγωγή.	- 5 -
Μέρος Α'	- 9 -
Ανάλυση Των Διεθνή Λογιστικών Πρότυπων.	- 9 -
1 ^ο Δ.Λ.Π. (Παρουσίαση Των Οικονομικών Καταστάσεων).	- 10 -
2 ^ο Δ.Λ.Π. (Αποθεματικά).	- 13 -
3 ^ο Δ.Λ.Π. (Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις)	- 15 -
4 ^ο Δ.Λ.Π. (Λογιστική Αποσβέσεων)	- 16 -
5 ^ο Δ.Λ.Π. (Πληροφορίες Που Πρέπει Να Γνωστοποιούνται Με Τις Οικονομικές Καταστάσεις)	- 17 -
6 ^ο Δ.Λ.Π. (Λογιστική Αντιμετώπιση Των Μεταβολών Των Τιμών)	- 18 -
7 ^ο Δ.Λ.Π. (Καταστάσεις Ταμιακών Ροών)	- 19 -
8 ^ο Δ.Λ.Π. (Καθαρό Κέρδος Ή Ζημία Χρήσεως, Βασικά Λάθη Και Μεταβολές Στις Λογιστικές Μεθόδους)	- 20 -
9 ^ο Δ.Λ.Π. (Δαπάνες Έρευνας Και Ανάπτυξης)	- 23 -
10 ^ο Δ.Λ.Π. (Γεγονότα Μετά Την Ημερομηνία Ισολογισμού)	- 24 -
11 ^ο Δ.Λ.Π. (Συμβάσεις Κατασκευής Έργων)	- 26 -
12 ^ο Δ.Λ.Π. (Φόροι Εισοδήματος).	- 28 -
13 ^ο Δ.Λ.Π. (Εμφαση Του Κυκλοφορούντος Ενεργητικού Και Των Βραχυπρόθεσμων Υποχρεώσεων)	- 35 -
14 ^ο Δ.Λ.Π. (Οικονομικές Καταστάσεις Κατά Τομέα)	- 36 -
15 ^ο Δ.Λ.Π. (Πληροφορίες Που Φανερώνουν Τις Επιδράσεις Από Τις Μεταβολές Των Τιμών).	- 38 -
16 ^ο Δ.Λ.Π. (Ενσώματες Ακινήτοποιήσεις).	- 39 -
17 ^ο Δ.Λ.Π. (Μισθώσεις).	- 44 -
18 ^ο Δ.Λ.Π. (Εσοδα).	- 48 -
19 ^ο Δ.Λ.Π. (Παροχές Σε Εργαζόμενους).	- 50 -
20 ^ο Δ.Λ.Π. (Λογιστική Των Κρατικών Επιχορηγήσεων Και Γνωστοποίησης Της Κρατικής Υποστήριξης).	- 59 -
21 ^ο Δ.Λ.Π. (Οι Επιδράσεις Των Μεταβολών Στις Τιμές Του Συναλλάγματος)	- 62 -
22 ^ο Δ.Λ.Π. (Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων).	- 64 -
23 ^ο Δ.Λ.Π. (Κόστος Δανεισμού).	- 66 -
24 ^ο Δ.Λ.Π. (Γνωστοποιήσεις Συνδεόμενων Μερών)	- 67 -
25 ^ο Δ.Λ.Π. (Λογιστική Επενδύσεων).	- 68 -
26 ^ο Δ.Λ.Π. (Λογιστική Απεικόνιση Και Παρουσίαση Των Προγραμμάτων Παροχών Αποχώρησης).	- 69 -

27 ^ο Δ.Λ.Π. (Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις Και Λογιστικές Επενδύσεων Σε Θυγατρικές).	- 71 -
28 ^ο Δ.Λ.Π. (Λογιστική Επενδύσεων Σε Συγγενείς Επιχειρήσεις).	- 74 -
29 ^ο Δ.Λ.Π. (Οι Οικονομικές Καταστάσεις Σε Υπερπληθωριστικές Οικονομίες).	- 77 -
30 ^ο Δ.Λ.Π. (Γνωστοποιήσεις Με Τις Οικονομικές Καταστάσεις Των Τραπεζών Και Των Όμοιων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων.)	- 80 -
31 ^ο Δ.Λ.Π. (Χρηματοοικονομική Παρουσίαση Των Δικαιωμάτων Σε Κοινοπραξίες).	- 84 -
32 ^ο Δ.Λ.Π. (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Γνωστοποίηση Και Παρουσίαση).	- 88 -
33 ^ο Δ.Λ.Π. (Κέρδη Κατά Μετοχή).	- 91 -
34 ^ο Δ.Λ.Π. (Ενδιάμεση Οικονομική Έκθεση).	- 93 -
35 ^ο Δ.Λ.Π. (Διακοπτόμενες Εκμεταλλεύσεις).	- 95 -
36 ^ο Δ.Λ.Π. (Απομείωση Αξίας Περιουσιακών Στοιχείων).	- 97 -
37 ^ο Δ.Λ.Π. (Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις Και Ενδεχόμενες Απαιτήσεις).	- 102 -
38 ^ο Δ.Λ.Π. (Άλλα Περιουσιακά Στοιχεία).	- 106 -
39 ^ο Δ.Λ.Π. (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Καταχώρηση Και Αποτίμηση).	- 113 -
40 ^ο Δ.Λ.Π. (Επενδύσεις Σε Ακίνητα).	- 119 -
41 ^ο Δ.Λ.Π. (Γεωργία).	- 124 -
Μέρος Β'	- 127 -
Η Ετοιμότητα Των Ελληνικών Επιχειρήσεων.	- 127 -
Σύμφωνα με την έρευνα που πραγματοποίησε η ελεγκτική εταιρία Grant Thornton σε συνεργασία με το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών διαπιστώνουμε ότι...	- 129 -
Παρακάτω παρουσιάζονται μερικά άρθρα που δημοσιεύτηκαν από τον τύπο σχετικά με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα και το πόσο έτοιμες είναι οι Ελληνικές επιχειρήσεις για να τα εφαρμόσουν...	- 133 -
Επίλογος.	144
Παράρτημα 1 ^ο .	145
Παράρτημα 2 ^ο .	150
Βιβλιογραφία.	163
Παρουσίαση.	165

Εισαγωγή.

Με τον όρο Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα εννοούμε ένα σύνολο Λογιστικών Αρχών, Κανόνων, Μεθόδων και Διαδικασιών γενικά αποδεκτών, η καθιέρωση των οποίων οδηγεί σε ομοιομορφία καταρτίσεως των οικονομικών καταστάσεων και συνεπώς σε ακριβή, αληθή, και ομοιόμορφη πληροφόρηση των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων.

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα βρίσκουν εφαρμογή στις οικονομικές καταστάσεις κάθε είδους επιχειρήσεως εμπορικής, βιομηχανικής ή επαγγελματικής.

Η Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (International Accounting Standards Committee – IASC) συστήθηκε στις 29 Ιουνίου 1973, ύστερα από συμφωνία των Λογιστικών Σωμάτων της Αυστραλίας, του Καναδά, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ιαπωνίας, του Μεξικού, της Ολλανδίας, των Η.Π.Α., του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας. Η αρχική αυτή συμφωνία αναθεωρήθηκε το Νοέμβριο του 1982.

Στη διάσκεψη του Εδιμβούργου (Σκωτία) που έγινε το Μάιο του 2000, τα μέλη της IASC ενέκριναν την νέα οργανωτική δομή της, που έχει ως εξής:

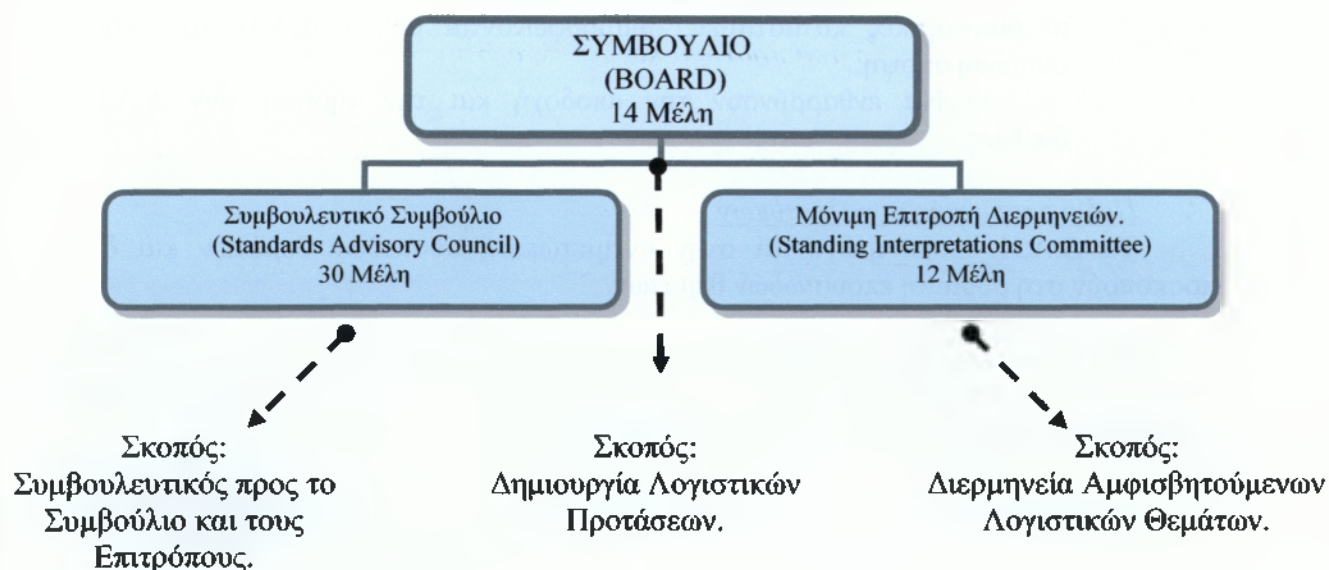
- Επίτροποι (Trustees).

19 μέλη από διαφορετικές χώρες και με διαφορετικό επαγγελματικό και λειτουργικό υπόβαθρο.

I) Επιτροπές.

Με τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

- ❖ Να διορίζουν τα μέλη του Συμβουλίου, της Μόνιμης Επιτροπής Διερμηνειών και του Συμβουλευτικού Συμβουλίου.
- ❖ Να καταγράφουν την αποτελεσματικότητα του Συμβουλίου.
- ❖ Να εγκρίνουν τον Προϋπολογισμό.
- ❖ Να τροποποιούν το Καταστατικό.

Σκοποί της IASC.

Οι σκοποί της IASC σύμφωνα με το καταστατικό της είναι:

I) Να διαμορφώσει και να δημοσιεύσει για το ευρύτερο κοινό, Λογιστικά Πρότυπα που πρέπει να τηρούνται κατά την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων και να προωθεί την παγκόσμια αποδοχή και τήρησή τους.

II) Να εργάζεται γενικά για την βελτίωση και εναρμόνιση των κανόνων των Λογιστικών Πρότυπων και διαδικασιών αναφορικά με την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων. Με τον όρο οικονομικές καταστάσεις νοούνται οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις όλων των επιχειρήσεων ανεξαρτήτως του κλάδου στον οποίο ανήκουν και οι οποίες περιλαμβάνουν:

- Τον Ισολογισμό.
- Την Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης.
- Την Κατάσταση Ταμειακών Ροών.
- Την Κατάσταση Μεταβολής Της Χρηματοοικονομικής Θέσης.
- Τις Επεξηγηματικές Σημειώσεις Των Οικονομικών Καταστάσεων.

Υποχρεώσεις των μελών της IASC.

Τα μέλη της IASC υποχρεούνται να υποστηρίζουν το έργο της και οφείλουν:

• Να δημοσιεύουν στις χώρες τους τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, που γίνονται αποδεκτά για δημοσίευση από το Συμβούλιο της IASC.

• Κα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου:

❖ Να εξασφαλίζουν ότι οι δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις συμμορφώνονται από κάθε ουσιώδη άποψη με τα Δ.Λ.Π. και να γνωστοποιούν το γεγονός της συμμόρφωσης αυτής.

❖ Να πείθουν τις Κυβερνήσεις και τα όργανα της Λογιστικής Τυποποίησης για το ότι οι δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις πρέπει να συμμορφώνονται με τα Δ.Λ.Π. από κάθε ουσιώδη άποψη.

❖ Να πείθουν τις αρχές που ελέγχουν τα χρηματιστήρια αξιών και την εμπορική και βιομηχανική κοινότητα, ότι οι δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις πρέπει να συμμορφώνονται προς τα Δ.Λ.Π. από κάθε ουσιώδη άποψη και να γνωστοποιούν το γεγονός της συμμόρφωσης αυτής.

❖ Να εξασφαλίζουν ότι οι ελεγκτές είναι ικανοποιημένοι για το ότι οι οικονομικές καταστάσεις συμμορφώνονται με τα Δ.Λ.Π. από κάθε ουσιώδη άποψη.

❖ Να ενθαρρύνουν την αποδοχή και την τήρηση των Δ.Λ.Π. διεθνώς.

Πεδίο εφαρμογής των Προτύπων.

Τα Δ.Λ.Π. επικεντρώνονται στην αντιμετώπιση ουσιωδών θεμάτων και δεν αποσκοπούν στη ρύθμιση επουσιωδών θεμάτων.

Τα Δ.Λ.Π. πρέπει να εφαρμόζονται στο σύνολο τους. Κάθε περιορισμός στην εφαρμογή ενός συγκεκριμένου Δ.Λ.Π. επιτρέπεται μόνο αν η δυνατότητα αυτή αναφέρεται στο δημοσιευμένο κείμενο του Προτύπου.

Η εφαρμογή κάθε Προτύπου αρχίζει από την ρητά καθιερωμένη ημερομηνία στο Πρότυπο και δεν έχει αναδρομική ισχύ, εκτός αν στο Πρότυπο ορίζεται το αντίθετο.

Διαδικασία έκδοση των Δ.Λ.Π.

Ένα Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο είναι το τελικό προϊόν μιας σύνθετης και χρονοβόρας διαδικασίας, που διεξάγεται με συνεργασία ακαδημαϊκών και εκπροσώπων της πράξης, σε διεθνές επίπεδο.

Συνοπτικά η διαδικασία έκδοση των Δ.Λ.Π. έχει ως εξής:

- Οι κατευθυντήριες επιτροπές επιλέγουν τα σημαντικά θέματα, τα οποία θα υποβληθούν σε λεπτομερειακή μελέτη. Ύστερα από την ενδελεχή μελέτη του συγκεκριμένου θέματος και αφού ληφθούν υπόψη και οι απόψεις του Συμβουλευτικού Συμβουλίου, εκδίδεται ένα Σχέδιο επί του θέματος.
- Το Σχέδιο υποβάλλεται στο Συμβούλιο και πρέπει να γίνει δεκτό από τα 2/3 των μελών του Συμβουλίου. Ζητείται και η γνώμη του Συμβουλευτικού Συμβουλίου.
- Το εγκεκριμένο από το Συμβούλιο Σχέδιο διαβιβάζεται για σχολιασμό στα Λογιστικά Σώματα και στις Κυβερνήσεις, στα Χρηματιστήρια Αξιών, στα κρατικά και στα άλλα όργανα και λοιπούς ενδιαφερομένους. Αφήνεται επαρκής χρόνος για την κατανόηση και το σχολιασμό του Σχεδίου.
- Τα σχόλια και οι προτάσεις που λαμβάνονται επί του Σχεδίου επεξεργάζονται από το Συμβούλιο και όπου είναι αναγκαίο το Σχέδιο αναθεωρείται.
- Το αναθεωρημένο Σχέδιο πρέπει να εγκριθεί από το Συμβούλιο τουλάχιστον από τα ¾ των μελών του, προκειμένου να οριστικοποιηθεί και να εκδοθεί το Πρότυπο.
- Σε κάποιο στάδιο της παραπάνω διαδικασίας, το Συμβούλιο της IASC μπορεί να αποφασίσει ότι για να προωθηθεί η συζήτηση ενός θέματος ή για να παρέχεται επαρκής χρόνος για να διατυπωθούν απόψεις, πρέπει να εκδίδεται ένα έγγραφο συζήτησης. Ένα τέτοιο έγγραφο προϋποθέτει αποδοχή από την απλή πλειοψηφία του Συμβουλίου.
- Το Πρότυπο αρχίζει να εφαρμόζεται από την ημερομηνία που αναφέρεται σε αυτό.
- Στις προαναφερόμενες ψηφοφορίες κάθε χώρα και κάθε οργανισμός εκπροσωπείται στο Συμβούλιο με μια ψήφο.

Νομοθετικό Πλαίσιο εφαρμογής στην Ελλάδα.

Η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στην Ελλάδα καθιερώνεται με τον Ν.2992/2002.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του σχετικού νόμου προβλέπονται τα εξής:

I) Τα Δ.Λ.Π. εφαρμόζονται στη χώρα μας κατά την κατάρτιση των δημοσιευμένων οικονομικών καταστάσεων.

Τα Δ.Λ.Π. εφαρμόζονται υποχρεωτικά για τις εταιρίες των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες στο Χ.Α.Α.

II) Στις οικονομικές καταστάσεις για τις οποίες εφαρμόζονται τα Δ.Λ.Π. περιλαμβάνονται:

- ❖ Οι ατομικές οικονομικές καταστάσεις των μητρικών εταιριών.
- ❖ Οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις των ομίλων εταιριών που συντάσσονται με ευθύνη των μητρικών.

III) Η εφαρμογή των Δ.Λ.Π. αφορά τις οικονομικές καταστάσεις (ετήσιες ή περιοδικές) που καταρτίζονται κατά τις διαχειριστικές χρήσεις ή περιόδους που λήγουν από την 31.12.2002 και μετά, χωρίς να έχει διευκρινιστεί η ημερομηνία της πρώτης εφαρμογής καθώς και η αντίστοιχη περίοδος σύγκρισης.

Μέρος Α΄

Ανάλυση Των Διεθνή Λογιστικών Πρότυπων.

1^ο Δ.Λ.Π. (Παρουσίαση Των Οικονομικών Καταστάσεων).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιουλίου 1998. Σκοπός του είναι η ομοιόμορφη παρουσίαση όλων των οικονομικών καταστάσεων που προορίζονται για την κάλυψη των αναγκών των χρηστών, οι οποίοι δεν έχουν την δυνατότητα να έχουν τα στοιχεία που χρειάζονται “φτιαγμένα στα δικά τους μέτρα”. Ακόμη το πρότυπο αυτό αναφέρεται στις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις όλων των επιχειρήσεων, κάθε μορφής και κάθε κλάδου στον οποίο ανήκει. Στις καταστάσεις αυτές απεικονίζεται η οικονομική θέση, οι συναλλαγές της επιχείρησης, η απόδοση της και οι ταμιακές ροές της.

Ένα πλήρη ‘πακέτο’ οικονομικών καταστάσεων μιας επιχείρησης θα πρέπει να περιλαμβάνει:

- Ισολογισμό
- Αποτελέσματα Χρήσης
- Μεταβολές Των Ιδίων Κεφαλαίων
- Ταμιακές Ροές
- Προσάρτημα

Ισολογισμός.

Ένας πίνακας ισολογισμού πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τις παρακάτω κατηγορίες στοιχείων:

- Ενσώματες ακινητοποιήσεις
- Άυλα περιουσιακά στοιχεία
- Συμμετοχές και άλλα χρηματοοικονομικά στοιχεία
- Επενδύσεις που λογιστικοποιούνται με την μέθοδο της καθαρής θέσης
- Αποθέματα
- Απαιτήσεις από πελάτες και λοιπές απαιτήσεις
- Ταμιακά διαθέσιμα και ισοδύναμα
- Υποχρεώσεις σε προμηθευτές και λοιπές υποχρεώσεις
- Φορολογικές υποχρεώσεις και απαιτήσεις
- Προβλέψεις
- Μη τρέχουσες έντοκες υποχρεώσεις
- Δικαιώματα μειοψηφίας
- Κεφάλαιο και αποθεματικά

Φυσικά αν απαιτείται από ένα Δ.Λ.Π. ή για την ακριβοδίκαιη παρουσίαση της οικονομικής θέσης, η επιχείρηση μπορεί προσθέσει κάποια κατηγορία στοιχείων, επικεφαλίδα ή ημίθροισμα στον πίνακα Ισολογισμού.

Αποτελέσματα Χρήσης.

Ένας πίνακας κατάστασης αποτελεσμάτων χρήσης πρέπει τουλάχιστον να περιλαμβάνει τις εξής κατηγορίες στοιχείων:

- Έσοδα
- Αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως
- Χρηματοοικονομικά έξοδα
- Κέρδη, ζημίες από συγγενείς επιχειρήσεις και κοινοπραξίες
- Δαπάνη φόρου
- Κέρδος ή ζημία από συνήθεια δραστηριότητες
- Έκτακτα κονδύλια
- Δικαιώματα μειοψηφίας
- Καθαρό κέρδος ή ζημία χρήσεως

Όμως η επιχείρηση, είτε στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης είτε στο προσάρτημα, πρέπει να προβεί σε περαιτέρω ανάλυση και η οποία μπορεί να παρουσιάζεται με δύο τρόπους:

- A) ανάλυση των δαπανών κατ' είδος
- B) ανάλυση των δαπανών κατά λειτουργία

Πίνακας Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων.

Ένας πίνακας μεταβολών ιδίων κεφαλαίων πρέπει να εμφανίζει τα εξής στοιχεία:

- Το καθαρό αποτέλεσμα της χρήσεως.
- Κάθε έσοδο, έξοδο, κέρδος ή ζημία που καταχωρείται κατευθείαν στα ίδια κεφάλαια.
- Τη σωρευτική επίδραση των μεταβολών από επιδράσεις λογιστικών μεθόδων και βασικών λαθών.
- Αυξήσεις κεφαλαίων και διανομές μερισμάτων.
- Το υπόλοιπο του σωρευμένου κέρδους ή ζημίας στην αρχή και στο τέλος της χρήσης.
- Συμφωνία μεταξύ της λογιστικής αξίας ενάρξεως και τέλους χρήσης για κάθε κατηγορία μετοχικού κεφαλαίου, για την διαφορά υπέρ το άρτιο και για κάθε αποθεματικό.

Κατάσταση Ταμειακών Ροών.

Η κατάσταση ταμιακών ροών πρέπει να απεικονίζει τις ταμιακές ροές στην διάρκεια της χρήσεως και τις ταξινομεί κατά επιχειρηματικές, επενδυτικές και χρηματοοικονομικές δραστηριότητες. Όμως περισσότερη ανάλυση θα κάνουμε στο Δ.Λ.Π.7.

Προσάρτημα.

Στο προσάρτημα των οικονομικών καταστάσεων μια επιχείρηση πρέπει να αναφέρει τα εξής:

- Τις βάσεις κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων και τις λειτουργικές αρχές που επιλέχθηκαν.
- Να γνωστοποιεί τις πληροφορίες που απαιτούνται από τα επιμέρους Δ.Α.Π.
- Να παρέχει πρόσθετες πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την ακριβοδίκαιη παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων.

Μια προτεινόμενη σειρά παρουσίασης του προσαρτήματος για να κατανοηθούν και να συγκριθούν οι οικονομικές καταστάσεις είναι:

- Σημείωση συμμόρφωσης προς τα Δ.Α.Π.
- Σημείωση βάσεως αποτίμησης και λογιστικών μεθόδων που εφαρμόστηκαν
- Επεξηγηματικές και συμπληρωματικές πληροφορίες για στοιχεία που παρουσιάζονται στις οικονομικές καταστάσεις με την σειρά αυτών των στοιχείων
- Άλλες γνωστοποιήσεις για ενδεχόμενες υποχρεώσεις και δεσμεύσεις
- Μη οικονομικές γνωστοποιήσεις

Ακόμη στο προσάρτημα πρέπει να αναφέρονται τα βασικά στοιχεία του καταστατικού της επιχείρησης (όπως νομική μορφή, έδρα, χώρα ίδρυσης, φύση των εργασιών, την επωνυμία της μητρικής επιχείρησης κτλ.

2^ο Δ.Λ.Π. (Αποθεματικά).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου 1995. Σκοπό έχει την περιγραφή του λογιστικού χειρισμού των αποθεματικών με βάση το Ιστορικό Κόστος και ταυτόχρονα να δώσει πληροφορίες για το κόστος των αποθεματικών που καταχωρούνται ως περιουσιακά στοιχεία μέχρις ότου καταστούν έξοδα με την πώληση τους. Όμως το πρότυπο αυτό δεν έχει εφαρμογή στις παρακάτω περιπτώσεις αποθεμάτων:

- Εργασίες σε εξέλιξη που προκύπτουν από συμβάσεις κατασκευής έργων, διότι με αυτό ασχολείται το Δ.Λ.Π. 11
- Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία
- Γεωργικά, δασικά προϊόντα και μεταλλεύματα υπό εξόρυξη και αγροτικά παραγωγή, γιατί αυτά αποτιμώνται από τις επιχειρήσεις ανάλογα με τον κλάδο.
- Βιολογικά περιουσιακά στοιχεία που σχετίζονται με αγροτικές δραστηριότητες, γιατί με αυτό ασχολείται το Δ.Λ.Π. 14

Οι μορφές που μπορεί να έχουν τα αποθέματα μιας επιχείρησης είναι:

1. Αποθέματα έτοιμα προς πώληση (έτοιμα προϊόντα)
2. Αποθέματα τα οποία βρίσκονται στην παραγωγική διαδικασία (ημιτελή και ημικατεργασμένα προϊόντα) και
3. Αποθέματα που βρίσκονται στην μορφή υλικών ή εφοδίων (πρώτων υλών ή βοηθητικών υλών) και τα οποία θα πάρουν συμμετοχή στην παραγωγική διαδικασία.

Μια ακόμη κατηγορία αποθεματικών είναι τα οικόπεδα, κτίρια, διαμερίσματα κλπ, με την προϋπόθεση ότι αυτά θα μεταπωληθούν.

Κόστη Αποθεμάτων.

Τα είδη του κόστους αποθεμάτων είναι:

1. Κόστος Αγοράς
 2. Κόστος Μετατροπής
 3. Κόστος Αποθήκευσης
 4. Διάφορα Κόστη
1. Στο κόστος αγοράς αποθεμάτων περιλαμβάνονται τα εξής κόστη: I) τιμή αγοράς, II) εισαγωγικοί δασμοί, III) διάφοροι φόροι, VI) μεταφορικά, V) συναλλαγματικές διαφορές και VI) διάφορα άλλα έξοδα τα οποία έχουν άμεση σχέση με τα αποθέματα. Όμως οι εκπτώσεις που γίνονται από τον προμηθευτή αφορούν μόνο την τιμή αγοράς.
 2. Στο κόστος μετατροπής περιλαμβάνονται όλα τα σταθερά και μεταβλητά κόστη της παραγωγικής διαδικασίας.

3. Στο κόστος αποθήκευσης περιλαμβάνονται όλα εκείνα τα έξοδα που έχουν άμεση σχέση με την αποθήκευση των αποθεμάτων όπως έξοδα ψυγείων, αποθηκευτικών και ασφάλισης των αποθεμάτων. Ακόμη μία επιχείρηση μπορεί να δώσει την ευθύνη της αποθήκευσης και διανομής των εμπορευμάτων σε εταιρίες Logistics.

4. Στα διάφορα κόστη μπορεί να συμπεριλαμβάνονται διάφορα έκτακτα κόστη, τα οποία απαιτούνται για την διαμόρφωση των προϊόντων σε διάφορες απαιτήσεις των πελατών και των καταστάσεων.

Μέθοδοι Κοστολόγησης.

Το κόστος των αποθεμάτων πρέπει να προσδιορίζεται με μια από τις παρακάτω μεθόδους κοστολόγησης:

- FIFO
- LIFO (η οποία χρησιμοποιείται ως εναλλακτική μέθοδος)
- Μέσου Σταθμικού Κόστους
- Του εξατομικευμένου κόστους, όταν το προϊόν δεν ακολουθεί την κανονική ροή της παραγωγική διαδικασίας.

Γνωστοποιήσεις.

Με τις οικονομικές καταστάσεις πρέπει να γνωστοποιούνται:

Οι λογιστικές μέθοδοι που υιοθετούνται για την αποτίμηση των αποθεμάτων.

Η συνολική λογιστική αξία των αποθεμάτων και η λογιστική αξία κατά κατηγορία αποθεμάτων.

Η λογιστική αξία των αποθεμάτων που αποτιμήθηκαν στην καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία.

Το ποσό κάθε αναστροφής υποτίμησης που θεωρείται ως έσοδο της χρήσεως στην οποία πραγματοποιήθηκε η αναστροφή.

Οι συνθήκες ή τα γεγονότα που οδήγησαν στην αναστροφή της υποτίμησης.

Η λογιστική αξία των αποθεμάτων που έχουν ενεχυριασθεί για την εξασφάλιση υποχρεώσεων.

3^ο Δ.Λ.Π. (Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις)

Το πρότυπο αυτό εκδόθηκε το 1976 και εφαρμόστηκε στις οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζονται από την 1/1/1977. Όμως το συγκεκριμένο πρότυπο καταργήθηκε με τα νεότερα Δ.Λ.Π.22 (Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων), Δ.Λ.Π.27 (Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις και Λογιστική Επενδύσεων θυγατρικών) και Δ.Λ.Π.28 (Λογιστική Επενδύσεων Σε Συγγενείς Επιχειρήσεις).

4^ο Δ.Λ.Π. (Λογιστική Αποσβέσεων)

Το πρότυπο αυτό εκδόθηκε το 1976 και άρχισε να εφαρμόζεται από την 1/1/1977. Όμως καταργήθηκε την 1/7/1999 αφού υπερκαλύφθηκε από τα Δ.Λ.Π.16 (Ενσώματες Ακινήτοποιήσεις), Δ.Λ.Π.22 (Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων) και Δ.Λ.Π.38 (Άλλα Περιουσιακά Στοιχεία).

5° Δ.Λ.Π. (Πληροφορίες Που Πρέπει Να Γνωστοποιούνται Με Τις Οικονομικές Καταστάσεις)

Το πρότυπο αυτό εκδόθηκε το 1976, η εφαρμογή του άρχισε την 1/1/1977 και αναθεωρήθηκε το 1994. Όμως καταργήθηκε με την ανανέωση που έγινε το 1997 στο Δ.Λ.Π.1 (Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων).

Αναφερόταν στις πληροφορίες που πρέπει να γνωστοποιούνται με τις οικονομικές καταστάσεις στις οποίες περιλαμβάνονται ο Ισολογισμός, η Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης και το Προσάρτημα.

6° Δ.Λ.Π. (Λογιστική Αντιμετώπιση Των Μεταβολών Των Τιμών)

Το πρότυπο αυτό εκδόθηκε το 1977 και η εφαρμογή του άρχισε το 1978. Όμως καταργήθηκε από τα νεότερα Δ.Λ.Π.15 (Πληροφορίες Που Φανερώνουν Τις Επιδράσεις Από Τις Μεταβολές Των Τιμών) και Δ.Λ.Π.29 (Οι Οικονομικές Καταστάσεις Σε Υπερπληθωριστικές Χώρες).

7^ο Δ.Λ.Π. (Καταστάσεις Ταμιακών Ροών)

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου 1994. Σκοπός του είναι να πληροφορεί τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων, έτσι ώστε να μπορέσουν να εκτιμήσουν την δυνατότητα της επιχείρησης να δημιουργεί ταμιακά διαθέσιμα και ταμιακά ισοδύναμα άλλα και τις ανάγκες της επιχείρησης να τα χρησιμοποιεί. Η κατάσταση ταμιακών ροών δημοσιεύεται μαζί με τις υπόλοιπες καταστάσεις και υποχρεούνται όλες οι επιχειρήσεις την κατάρτιση της, ανεξάρτητα από τον τύπο και τον κλάδο στον οποίο ανήκει η επιχείρηση.

Η κατάσταση ταμιακών ροών απεικονίζει τις ταμιακές ροές της χρήσεων, και ταξινομούνται κατά επιχειρηματικές, επενδυτικές και χρηματοοικονομικές δραστηριότητες.

- Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες είναι ένας δείκτης, που δείχνει την δυνατότητα της επιχείρησης να δημιουργεί ροές, δηλαδή την δυνατότητα είσπραξης των απαιτήσεων, την πληρωμή των υποχρεώσεων και φυσικά να μην χρησιμοποιεί εξωτερικές πηγές πληρωμής.

- Οι επενδυτικές δραστηριότητες είναι ένας δείκτης που δείχνει τις δαπάνες της επιχείρησης που προορίζονται για τη δημιουργία μελλοντικών εσόδων και ταμιακών ροών.

- Οι χρηματοοικονομικές δραστηριότητες είναι ένας δείκτης που βοηθάει στην εκτίμηση των ταμιακών ροών από τους χρηματοδότες της επιχείρησης.

Γνωστοποιήσεις.

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:

- Την σύνθεση των ταμιακών διαθεσίμων και των ταμιακών ισοδυνάμων και να παρουσιάζει μια συμφωνία των ποσών της καταστάσεως ταμιακών ροών της με τα αντίστοιχα κονδύλια του Ισολογισμού.

- Τα ποσά των σημαντικών υπολοίπων των ταμιακών διαθεσίμων και ταμιακών ισοδυνάμων που κατέχονται από την επιχείρηση και δεν είναι διαθέσιμα για χρήση από τον όμιλο, που δραστηριοποιείται σε χώρα όπου ισχύουν συναλλαγματικοί περιορισμοί.

8° Δ.Λ.Π. (Καθαρό Κέρδος Ή Ζημία Χρήσεως, Βασικά Λάθη Και Μεταβολές Στις Λογιστικές Μεθόδους)

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου 1995. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει την κατάταξη, γνωστοποίηση και λογιστική αντιμετώπιση ορισμένων στοιχείων των αποτελεσμάτων χρήσεως, έτσι ώστε να υπάρχει δυνατότητα σύγκρισης της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης με τις προηγούμενες χρήσεις ή με άλλες επιχειρήσεις του ίδιου κλάδου. Στα σημεία τα οποία επικεντρώνεται είναι το κέρδος ή ζημία από την δραστηριότητα, τα έκτακτα αποτελέσματα και η λογιστική αντιμετώπιση των λογιστικών μεταβολών στις λογιστικές εκτιμήσεις, τα βασικά λάθη και στις λογιστικές μεθόδους.

Καθαρό κέρδος ή ζημία χρήσεως.

Το καθαρό αποτέλεσμα μιας χρήσεως περιλαμβάνει το κέρδος ή τη ζημία της επιχείρησης από τις συνήθειες δραστηριότητες και τα έκτακτα κονδύλια.

Τα έσοδα – έξοδα από τις συνήθειες δραστηριότητες είναι οι συναλλαγές ή τα γεγονότα που πραγματοποιούνται ανάμεσα στην επιχείρηση, τους πελάτες και τους προμηθευτές, για την επίτευξη των στόχων της και φυσικά οι συναλλαγές αυτές είναι συνήθη και επαναλαμβανόμενες.

Ο χαρακτηρισμός ενός κονδυλίου ως έκτακτο εξαρτάται κυρίως από τη φύση του γεγονότος ή της συναλλαγής, σε σχέση με τις συνήθειες δραστηριότητες της επιχείρησης, παρά με τη συχνότητα με την οποία γίνονται.

Βασικά λάθη.

Τα βασικά λάθη μπορεί να προέρχονται από εσφαλμένες αριθμητικές πράξεις, από λανθασμένη εφαρμογή λογιστικών μεθόδων, από λανθασμένη ερμηνεία γεγονότων, από απάτη ή από αβλεψία. Τα λάθη όμως αυτά μπορεί να αποκαλυφθούν σε κάποια από τις επόμενες χρήσεις ή αλλιώς να αποκαλυφθούν πριν το κλείσιμο της χρήσης και επομένως να διορθωθούν τα ποσά των λογαριασμών πριν το κλείσιμο των βιβλίων της χρήσης.

Οι μέθοδοι με τις οποίες αντιμετωπίζονται τα λάθη είναι δύο, η πρώτη είναι η “Κύρια Μέθοδος” και η δεύτερη είναι η “Επιτρεπόμενη Εναλλακτική Μέθοδος”.

- Στην κύρια μέθοδο οι οικονομικές καταστάσεις και η συμπληρωματική πληροφόρηση, παρουσιάζουν το βασικό λάθος σαν να έχει διορθωθεί μέσα στη χρήση που είχε γίνει. Αν όμως το λάθος είχε γίνει σε προηγούμενη χρήση από εκείνες που περιλαμβάνονται στη συγκριτική πληροφόρηση, τότε το ποσό της διόρθωσης καταχωρείται στο λογαριασμό «υπόλοιπο κερδών εις νέο» της παλαιότερης από της παρουσιαζόμενες χρήσεις.

Κατά την εφαρμογή της κύρια μεθόδου πρέπει να γνωστοποιούνται τα εξής:

- I. Τη φύση του βασικού λάθους
- II. Το ποσό της διόρθωσης που λήφθηκε υπόψη για τον προσδιορισμό του αποτελέσματος στην τρέχουσα χρήση
- III. Το ποσό της διόρθωσης που συμπεριλαμβάνεται σε κάθε χρήση για την οποία παρέχεται άτυπη πληροφόρηση.

• Στην εναλλακτική μέθοδο το ποσό της διόρθωσης λαμβάνεται υπόψη στον προσδιορισμό του καθαρού αποτελέσματος (κέρδος ή ζημία) της τρέχουσας χρήσης.

Κατά την εφαρμογή της εναλλακτικής μεθόδου πρέπει να γνωστοποιούνται τα εξής:

- I. Τη φύση του βασικού λάθους
- II. Το ποσό της διόρθωσης για την τρέχουσα χρήση και για κάθε προηγούμενη χρήση
- III. Το ότι η συγκριτική πληροφόρηση έχει επαναδιατυπωθεί ή ότι η επαναδιατύπωση είναι πρακτικά αδύνατη.

Μεταβολές στις λογιστικές μεθόδους.

Μια μεταβολή της λογιστικής μεθόδου έχουμε, όταν η επιχείρηση εφαρμόζει μια γενικά αποδεκτή λογιστική μέθοδο, η οποία όμως είναι διαφορετική από εκείνη που εφαρμόζε σε προηγούμενες χρήσεις για την δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων.

Ως μεταβολή λογιστικών μεθόδων μπορεί να χαρακτηριστούν οι εξής περιπτώσεις:

- I. Η μεταβολή της μεθόδου αποτίμησης των αποθεμάτων
- II. Μεταβολή στη λογιστική παρακολούθησης των εσόδων των μακροπρόθεσμων κατασκευαστικών έργων.
- III. Μεταβολή στο λογιστικό χειρισμό ορισμένων δαπανών ως δαπάνη τμηματικής απόσβεσης ή ως δαπανών εφάπαξ αποσβέσιμων (π.χ. φόροι μεταβίβασης ακινήτων, δαπάνες ερευνών ή ανάπτυξης κλπ.)

Όμως, μεταβολή λογιστικών μεθόδων δεν θεωρούνται οι εξής περιπτώσεις:

- I. Η αποδοχή μιας λογιστικής αρχής στην αντιμετώπιση γεγονότων ή συναλλαγών που γίνονται για πρώτη φορά.
- II. Η αποδοχή ή τροποποίηση μιας λογιστικής αρχής, που γίνεται αναγκαστικά λόγω των συναλλαγών ή των γεγονότων, τα οποία έχουν ουσιαστική διαφορά με τα προγενέστερα.
- III. Η για πρώτη φορά εφαρμογή μιας μεθόδου αναπροσαρμογής της αξίας περιουσιακών στοιχείων. Αλλά με αυτό ασχολούνται τα Δ.Λ.Π. 16 και Δ.Λ.Π. 38.

Υπάρχουν δύο μέθοδοι μεταβολής λογιστικών μεθόδων:

- I. Η πρώτη είναι η “Κύρια Μέθοδος” η οποία ορίζει ότι μια μεταβολή λογιστικής μεθόδου πρέπει να έχει αναδρομική εφαρμογή, δηλαδή οι οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζουν την μεταβολή της μεθόδου στην χρήση στην οποία έγινε

και το ποσό της προκύπτουσας προσαρμογής καταχωρείται ως διόρθωση στον λογαριασμό «αποτελέσματα εις νέο».

Γνωστοποιήσεις.

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:

- Τους λόγους της μεταβολής
- Το ποσό της προσαρμογής για την τρέχουσα χρήση και για κάθε χρήση που παρουσιάζεται
- Το ποσό της προσαρμογής που σχετίζεται με τις χρήσεις που προηγούνται αυτών που περιλαμβάνονται στη συγκριτική πληροφόρηση
- Το αν η συγκριτική πληροφόρηση θα επαδιατυπωθεί ή όχι.

2. Η δεύτερη είναι η “Επιτρεπόμενη Εναλλακτική Μέθοδος”

Μια αλλαγή λογιστικής μεθόδου πρέπει να εφαρμοστεί αναδρομικώς, εκτός αν το ποσό της προκύπτουσας προσαρμογής των προηγούμενων χρήσεων δεν είναι εύλογα προσδιοριστέο. Το ποσό της προκύπτουσας προσαρμογής συμπεριλαμβάνεται στο αποτέλεσμα της τρέχουσας χρήσης.

Η πρώτη εφαρμογή των Δ.Λ.Π.

Στην χρήση στην οποία θα εφαρμοστούν για πρώτη φορά τα Δ.Λ.Π., η επιχείρηση, θα πρέπει

- Οι οικονομικές καταστάσεις να καταρτίζονται και παρουσιάζονται ως εάν οι οικονομικές καταστάσεις είχαν πάντοτε καταρτιστεί σύμφωνα με τα πρότυπα και τις διερμηνείες που ισχύουν για την τήρηση της πρώτης εφαρμογής.
- Κάθε αναπροσαρμογή που προέρχεται από την μετάβαση των Δ.Λ.Π. πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μια αναπροσαρμογή στο υπόλοιπο ενάρξεως των αδιανέμητων κερδών της προηγούμενης παρουσιαζόμενης χρήσης.
- Όταν εφαρμόζονται τα Δ.Λ.Π. πλήρως, η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει τις μεταβατικές διατάξεις των σε ισχύ προτύπων και διερμηνειών μόνο για τις χρήσεις που λήγουν την ημερομηνία που προδιαγράφεται στα αντίστοιχα πρότυπα και διερμηνείες.

9^ο Δ.Λ.Π. (Δαπάνες Έρευνας Και Ανάπτυξης)

Το πρότυπο αυτό εκδόθηκε και άρχισε να εφαρμόζεται ο 1978 και αναθεωρήθηκε το 1993, αναφερόταν στη λογιστική αντιμετώπιση των Δαπανών Έρευνας Και Ανάπτυξης. Όμως αντικαταστάθηκε το από το Δ.Λ.Π.38 (Αύλα Περιουσιακά Στοιχεία) στις 1 Ιουλίου 1999.

10^ο Δ.Λ.Π. (Γεγονότα Μετά Την Ημερομηνία Ισολογισμού)

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου 2000. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει το “Πότε μια επιχείρηση πρέπει να αναπροσαρμόζει τις οικονομικές καταστάσεις, για τα γεγονότα που συμβαίνουν μετά την ημερομηνία του Ισολογισμού” καθώς επίσης και τις γνωστοποιήσεις που πρέπει μια επιχείρηση να παρέχει σχετικά με την ημερομηνία όπου οι οικονομικές καταστάσεις εγκρίθηκαν για έκδοση.

Τα γεγονότα που γίνονται μετά την ημερομηνία Ισολογισμού και πριν την έγκριση των οικονομικών καταστάσεων μπορούν να ταξινομηθούν σε δύο κατηγορίες:

1. Σε γεγονότα (επικερδή ή ζημιογόνα) που παρέχουν απόδειξη των συνθηκών που υπήρχαν κατά την ημερομηνία Ισολογισμού και τα οποία ονομάζονται “Διορθωτικά γεγονότα μετά την ημερομηνία Ισολογισμού” και

2. Σε γεγονότα (επικερδή ή ζημιογόνα), τα οποία παρέχουν πληροφορίες σχετικά με συνθήκες που δεν υπήρχαν μέχρι την ημερομηνία κλεισίματος του Ισολογισμού, αλλά οι οποίες συνθήκες δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή.

Διορθωτικά Γεγονότα Μετά Την Ημερομηνία Ισολογισμού.

Η επιχείρηση οφείλει να αναπροσαρμόσει τα ποσά που είναι καταχωρημένα στις οικονομικές καταστάσεις της, έτσι ώστε να εναρμονίζονται με τα διορθωτικά οφισγενή γεγονότα. Δηλαδή, επιβάλλεται να γίνονται οι αναγκαίες αναπροσαρμογές των ενεργητικών στοιχείων και των υποχρεώσεων της επιχείρησης, με ανάλογη επίδραση (με ωφέλεια ή με επιβάρυνση) στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης.

Μερικά παραδείγματα διορθωτικών γεγονότων είναι:

- Η επίλυση μιας δικαστικής υπόθεσης μετά την ημερομηνία ισολογισμού.
- Η λήψη μιας πληροφορίας που δείχνει την απομείωση της αξίας ενός περιουσιακού στοιχείου.
- Ο προσδιορισμός του κόστους ή της ωφελείας που είχε αγοραστεί ή πωληθεί, πριν την ημερομηνία Ισολογισμού, αντίστοιχα.
- Ο προσδιορισμός του κέρδους που διανέμεται ή των επιπρόσθετων πληρωμών προς τους εργαζόμενους.
- Η αποκάλυψη απάτης ή λαθών, που δείχνουν ότι οι οικονομικές καταστάσεις ήταν λανθασμένες.

Μη Διορθωτικά Γεγονότα Μετά Την Ημερομηνία Ισολογισμού.

Η επιχείρηση δεν πρέπει να αναπροσαρμόζει τα καταχωρημένα στις οικονομικές καταστάσεις της, ποσά για τα μη διορθωτικά οψιγενή γεγονότα. Ωστόσο πρέπει να γνωστοποιεί την φύση των γεγονότων και μια εκτίμηση του οικονομικού αποτελέσματος αυτών, ή μια δήλωση ότι τέτοια εκτίμηση δεν μπορεί να γίνει.

Μερίσματα.

Τα μερίσματα προς του μετόχους είναι δυνατόν να προταθούν ή να ανακοινωθούν πριν από την ημερομηνία κλεισίματος του Ισολογισμού, οπότε το ποσό των μερισμάτων καταχωρείται στον Ισολογισμό ως μια υποχρέωση. Στην περίπτωση όπου η επιχείρηση προτείνει ή ανακοινώνει το ποσό των μερισμάτων προς τους μετόχους μετά την ημερομηνία Ισολογισμού, τότε η επιχείρηση δεν πρέπει να τα καταχωρεί ως υποχρέωση. Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π.1 η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί είτε:

- Στον πίνακα του Ισολογισμού, ως ξεχωριστό στοιχείο στο παθητικό, είτε
- Στο προσάρτημα των οικονομικών καταστάσεων.

Συνεχιζόμενη Δραστηριότητα (Going Concern).

Στο πρότυπο, σχετικά με την παραδοχή αυτή, ορίζονται τα ακόλουθα:

- Οι οικονομικές καταστάσεις πρέπει να καταρτίζονται με βάση την συνεχιζόμενη οικονομική δραστηριότητα.
- Όταν καταρτίζονται οι οικονομικές καταστάσεις, η διοίκηση πρέπει να προβαίνει σε εκτίμηση της δυνατότητας της επιχείρησης να συνεχίσει την επιχειρηματική δραστηριότητα της.
- Όταν κατά την πραγματοποίηση της εκτίμησης, η διοίκηση της επιχείρησης γνωρίζει γεγονότα ή συνθήκες, που μπορούν να δημιουργήσουν σοβαρά προβλήματα στην συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, τότε πρέπει αυτά τα γεγονότα ή οι συνθήκες να γνωστοποιούνται.
- Όταν οι οικονομικές καταστάσεις δεν καταρτίζονται με βάση την συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, τότε πρέπει να γνωστοποιείται το γεγονός αυτό, μαζί με τον λόγο και την βάση με την οποία καταρτίζονται οι οικονομικές καταστάσεις.

Γνωστοποιήσεις

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί την ημερομηνία όπου οι οικονομικές καταστάσεις εγκρίθηκαν για έκδοση και ποιος έδωσε την έγκριση. Ακόμη πρέπει να γνωστοποιείται αν οι ιδιοκτήτες της επιχείρησης ή κάποιος τρίτος έχει την δυνατότητα να τροποποιήσει τις οικονομικές καταστάσεις.

11^ο Δ.Λ.Π. (Συμβάσεις Κατασκευής Έργων)

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις που αρχίζουν από την 1^η Ιανουαρίου 1995. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει τον λογιστικό χειρισμό των εσόδων και των εξόδων στις συμβάσεις κατασκευής έργων, στις οποίες η συμβατική δραστηριότητα τελειώνει σε διαφορετική χρήση από την αρχική χρήση. Ακόμη, το πρότυπο αυτό εφαρμόζεται για την λογιστική αντιμετώπιση των συμβάσεων κατασκευής έργων στις οικονομικές καταστάσεις των κατασκευαστών.

Συμβατικό Έσοδο.

Το συμβατικό έσοδο αποτελείται από:

- Το αρχικό ποσό του εσόδου που συμφωνήθηκε, και
- Τις τροποποιήσεις στο συμβατικό έργο, τις αποζημιώσεις και τα κίνητρα.

Συμβατικό Κόστος.

Το συμβατικό κόστος περιλαμβάνει:

- Τις δαπάνες που αφορούν άμεσα τη συγκεκριμένη σύμβαση (πχ άμεσα εργατικά, άμεσα υλικά, αποσβέσεις κτλ),
- Τις δαπάνες που είναι επιρριπτές στις συμβατικές δραστηριότητες (πχ ασφάλιστρα, δαπάνες σχεδιασμού και τεχνικής βοήθειας κτλ),
- Όσες άλλες δαπάνες επιβαρύνουν ειδικά τον πελάτη σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης κατασκευής.

Μερικές δαπάνες που δεν μπορούν να επιβαρύνουν τις συμβατικές δραστηριότητες είναι:

- Γενικά έξοδα διοίκησης, τα οποία δεν προβλέπονται από την σύμβαση,
- Έξοδα πώλησης,
- Έξοδα ερευνών και ανάπτυξης,
- Αποσβέσεις μηχανημάτων και εξοπλισμών σε αδράνεια.

Καταχώρηση Συμβατικών Εσόδων Και Εξόδων.

Όταν μια σύμβαση κατασκευής έργου μπορεί να εκτιμηθεί αξιόπιστα, τα συμβατικά έσοδα και οι συμβατικές δαπάνες που συνδέονται με την σύμβαση πρέπει να καταχωρούνται στα αποτελέσματα χρήσεως, ανάλογα με το στάδιο ολοκλήρωσης της σύμβασης κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού.

Οι συμβατικές δαπάνες που αφορούν μελλοντικές δραστηριότητες καταχωρούνται στο Ενεργητικό ως περιουσιακά στοιχεία. Ενώ σε αντίθεση με μια ζήμια, η οποία καταχωρείται στα αποτελέσματα χρήσεως.

Το στάδιο ολοκλήρωσης μιας σύμβασης μπορεί να προσδιορισθεί με τις εξής μεθόδους:

- Ανάλογα με το συμβατικό κόστος που έχει πραγματοποιηθεί για το έργο σε δεδομένη ημερομηνία, σε σχέση με το υπολογιζόμενο συνολικό συμβατικό κόστος.

- Με επιμετρήσεις του εκτελεσθέντος έργου.

- Με την ολοκλήρωση ενός αυτοτελούς μέρους του συμβατικού έργου.

Όταν οι αβεβαιότητες που παρεμπόδιζαν την αξιόπιστη εκτίμηση του αποτελέσματος της σύμβασης παύουν να υπάρχουν, τα έσοδα και τα έξοδα καταχωρούνται στα αποτελέσματα, ανάλογα με το στάδιο ολοκλήρωσης της σύμβασης.

Γνωστοποιήσεις.

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:

- Το ποσό του συμβατικού εσόδου που λογίστηκε στα έσοδα της χρήσεως.

- Τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό του συμβατικού εσόδου.

- Τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό του σταδίου ολοκλήρωσης.

- Το ποσό των προκαταβολών που εισπράχθηκαν.

- Το ποσό των παρακρατήσεων.

- Το μικτό ποσό που οφείλεται από τους πελάτες ως απαίτηση.

- Το μικτό ποσό που οφείλεται από τους πελάτες να υποχρέωση.

- Κάθε ενδεχόμενη απαίτηση ή υποχρέωση.

12^ο Δ.Λ.Π. (Φόροι Εισοδήματος).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιουλίου 1998. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει το λογιστικό χειρισμό των φόρων εισοδήματος, με προέχον θέμα τον τρόπο της λογιστικής παρακολούθησης των τρεχουσών και μελλοντικών φορολογικών συνεπειών από:

- Τη μελλοντική ανάκτηση της λογιστικής αξίας των περιουσιακών στοιχείων ενεργητικού ή το μελλοντικό διακανονισμό των υποχρεώσεων που απεικονίζονται στον Ισολογισμό μιας επιχείρησης.

- Συναλλαγές και άλλα γεγονότα της τρέχουσας χρήσης που απεικονίζονται στις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης.

Μέθοδοι Λογιστικοποίησης Φορολογικών Επιπτώσεων.

Για την λογιστικοποίηση των φορολογικών επιπτώσεων χρησιμοποιούνται οι παρακάτω δύο μέθοδοι:

- I) Η μέθοδος της αναβολής.
- II) Η μέθοδος της υποχρέωσης.

Επισημαίνεται ότι στις μεθόδους αυτές οι φόροι εισοδήματος θεωρούνται ως έξοδα, όπως είναι γενικά παραδεκτό.

Μέθοδος αναβολής.

Σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή οι φορολογικές επιπτώσεις από τις τρέχουσες χρονικές λογιστικές διαφορές¹, αναβάλλονται και κατανέμονται σε μελλοντικές χρήσεις, που γίνεται η λογιστική τακτοποίηση των χρονικών λογιστικών διαφορών.

Κατά τη μέθοδο αυτή ο φόρος μιας χρήσεως περιλαμβάνει:

- Την πρόβλεψη για πληρωτέους φόρους.
- Την φορολογική επίπτωση από τις χρονικές λογιστικές διαφορές που με την αναβολή μεταφέρεται σε άλλη ή σε άλλες χρήσεις.

Μέθοδος υποχρέωσης.

Σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή οι αναμενόμενες φορολογικές επιπτώσεις από τις τρέχουσες χρονικές λογιστικές διαφορές προσδιορίζονται και εμφανίζονται είτε ως μελλοντικές υποχρεώσεις πληρωτέων φόρων, είτε ως περιουσιακά στοιχεία, που αντιπροσωπεύουν προκαταβολές μελλοντικών φόρων.

Κατά την μέθοδο της υποχρέωσης ο φόρος της χρήσεως περιλαμβάνει:

- Την πρόβλεψη για πληρωτέους φόρους.
- Το ποσό που προβλέπεται να πληρωθεί ή έχει προπληρωθεί λόγω λογιστικών διαφορών που δημιουργούνται ή τακτοποιούνται στην τρέχουσα χρήση.

¹ Είναι οι διαφορές μεταξύ φορολογητέου εισοδήματος και λογιστικού αποτελέσματος μιας χρήσεως. Αυτές δημιουργούνται σε μια χρήση και τακτοποιούνται στην επόμενη ή επόμενες χρήσεις.

- Τις προσαρμογές των υπολοίπων των αναβαλλόμενων φόρων που εμφανίζονται στον Ισολογισμό, λόγω μεταβολών στους φορολογικούς συντελεστές ή λόγω επιβολής νέων φόρων.

Η μέθοδος που επιβάλλει το αναθεωρημένο (2000) Δ.Λ.Π. 12.

Οι παραπάνω μέθοδοι (Αναβολής και Υποχρέωσης) που αφορούσαν την Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης, έπαψαν να ισχύουν από την αναθεώρηση από έγινε στο Πρότυπο αυτό τον Νοέμβριο του 2000. Το πρότυπο απαιτεί, η νέα μέθοδος που θα χρησιμοποιείται είναι η μέθοδος Υποχρέωσης του Ισολογισμού. Η νέα αυτή μέθοδος εστιάζεται στις Προσωρινές Διαφορές και όχι στις χρονικές διαφορές της μεθόδου Υποχρέωσης (της Κατάστασης Αποτελεσμάτων Χρήσεως).

Οι προσωρινές διαφορές επί των οποίων υπολογίζεται ο αναβαλλόμενος φόρος εισοδήματος προκύπτουν από την σύγκριση της λογιστικής βάσης ενός περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης και της φορολογικής βάσης του.

Η λογιστική βάση ενός περιουσιακού στοιχείου είναι η λογιστική αξία του στοιχείου που εμφανίζεται στον Ισολογισμό. Ομοίως, η λογιστική αξία μιας υποχρέωσης είναι το ποσό με το οποίο η υποχρέωση εμφανίζεται στον Ισολογισμό.

Η φορολογική βάση ενός περιουσιακού στοιχείου είναι το ποσό αποδίδεται σε αυτό το περιουσιακό στοιχείο για φορολογικού σκοπούς. Ομοίως, η φορολογική βάση μιας υποχρέωσης είναι το ποσό που αποδίδεται σε αυτή την υποχρέωση για φορολογικού σκοπούς.

Προσωρινές Διαφορές.

Οι προσωρινές διαφορές όπως έχουμε προαναφέρει είναι οι διαφορές μεταξύ της λογιστικής αξίας ενός περιουσιακού στοιχείου ή μιας υποχρέωσης που αναγράφεται στον Ισολογισμό και της φορολογικής βάσης αυτού.

Αποκαλούνται προσωρινές επειδή οι διαφορές αυτές τακτοποιούνται σε επόμενες χρήσεις, με τις εισπράξεις των απαιτήσεων και με την εξόφληση των υποχρεώσεων ή με την απόσβεση ή την πώληση των πάγιων στοιχείων του ενεργητικού.

Διακρίνονται:

I) Φορολογητέες προσωρινές διαφορές. Οι οποίες είναι αυτές που θα καταλήξουν σε φορολογητέα ποσά κατά τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος των μελλοντικών χρήσεων, κατά τις οποίες η λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης θα ανακτηθεί ή διακανονιστεί.

II) Εκτεστέες προσωρινές διαφορές. Οι οποίες είναι οι διαφορές που θα καταλήξουν σε ποσά που είναι εκτεστέα κατά τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος των μελλοντικών χρήσεων, κατά τις οποίες θα ανακτηθεί η λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου ή διακανονιστεί η υποχρέωση.

Καταχώρηση Φορολογικών Υποχρεώσεων Και Απαιτήσεων.

Καταχώρηση των φορολογητέων προσωρινών διαφορών.

Για όλες τις προσωρινές φορολογητέες διαφορές πρέπει να καταχωρείται μια αναβαλλόμενη φορολογική υποχρέωση, εκτός αν η αναβαλλόμενη φορολογική υποχρέωση προκύπτει από:

- I) Υπεραξία της οποίας η απόσβεση δεν είναι εκπεστέα φορολογικά, ή
- II) Την αρχική καταχώρηση ενός περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης από συναλλαγή η οποία:
 - Δεν συνιστάται σε ενοποίηση επιχειρήσεων,
 - Κατά το χρόνο συναλλαγής, αυτή δεν επηρεάζει ούτε το λογιστικό κέρδος αλλά ούτε και το φορολογητέο.

Καταχώρηση των αναβαλλόμενων φορολογητέων απαιτήσεων.

Για όλες τις εκπεστέες προσωρινές διαφορές πρέπει να καταχωρείται μια αναβαλλόμενη φορολογική απαίτηση, κατά την έκταση που πιθανολογείται ότι θα υπάρχει διαθέσιμο φορολογητέο κέρδος έναντι του οποίου η εκπεστέα προσωρινή διαφορά μπορεί να αξιοποιηθεί, εκτός αν η αναβαλλόμενη φορολογική απαίτηση προκύπτει από:

- I) Αρνητική υπεραξία, η οποία αντιμετωπίζεται ως αναβαλλόμενο έσοδο, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 22 (Ενοποίηση Επιχειρήσεων).
- II) Την αρχική καταχώρηση ενός περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης σε μια συναλλαγή που:
 - Δεν είναι ενοποίηση επιχειρήσεων.
 - Κατά το χρόνο της συναλλαγής, αυτή δεν επηρεάζει είτε το λογιστικό αποτέλεσμα είτε το φορολογητέο κέρδος (φορολογική ζημία).

Επενδύσεις Σε Θυγατρικές, Υποκαταστήματα, Συγγενείς Και Δικαιώματα Σε Κοινοπραξίες.

Προσωρινές διαφορές προκύπτουν όταν η λογιστική αξία των επενδύσεων στις θυγατρικές, υποκαταστήματα και συγγενείς ή κοινοπραξίες (δηλαδή η αναλογία της μητρικής ή του επενδυτή στην Καθαρή Περιουσία της θυγατρικής, του υποκαταστήματος, της συγγενούς ή της εκδότριας, συμπεριλαμβανόμενης της λογιστικής αξίας της υπεραξίας) καθυστερείται διαφορετικά από τη φορολογική βάση (συνήθως στο κόστος) της επένδυσης ή των δικαιωμάτων.

Στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, η προσωρινή διαφορά μπορεί να είναι διαφορετική από αυτή που συνδέεται με την επένδυση στις ατομικές οικονομικές καταστάσεις της μητρικής, αν η μητρική απεικονίζει την επένδυση στις ατομικές οικονομικές καταστάσεις της στο κόστος ή σε αναπροσαρμοσμένο ποσό.

Η επιχείρηση πρέπει να καταχωρεί μια αναβαλλόμενη φορολογική υποχρέωση για όλες της φορολογητέες προσωρινές διαφορές που σχετίζονται με επενδύσεις σε θυγατρικές, υποκαταστήματα, συγγενείς και με δικαιώματα σε κοινοπραξίες, εκτός αν:

- Η μητρική, ο επενδυτής ή ο κοινοπράκτων είναι σε θέση να ελέγξουν το χρονικό σημείο της αναστροφής της προσωρινής διαφοράς.

- Πιθανολογείται ότι η προσωρινή διαφορά δεν θα αναστραφεί στο ορατό μέλλον.

Η επιχείρηση παρακολουθεί στο δικό της τηρούμενο νόμισμα τα μη νομισματικά περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις μια επιχείρησης εξωτερικού που είναι αναπόσπαστο τμήμα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της. Όταν το φορολογητέο κέρδος ή η φορολογική ζημία της επιχείρησης εξωτερικού προσδιορίζεται στο ξένο νόμισμα, οι μεταβολές στην τιμή συναλλάγματος δημιουργούν προσωρινές διαφορές. Λόγω του ότι αυτές οι προσωρινές διαφορές αφορούν τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις της επιχείρησης εξωτερικού, η μητρική καταχωρεί την αναβαλλόμενη φορολογική υποχρέωση στα αποτελέσματα χρήσεως.

Ένας επενδυτής σε συγγενή επιχείρηση που δεν ελέγχει την επιχείρηση (άρα και την μερισματική πολιτική της), καταχωρεί μια αναβαλλόμενη φορολογική υποχρέωση που προκύπτει από φορολογητέες προσωρινές διαφορές, που συνδέονται με την επένδυση του στην συγγενή.

Όταν ο κοινοπράκτων μπορεί να ελέγχει τη διανομή των κερδών και πιθανολογείτε ότι τα κέρδη δεν θα διανεμηθούν στο ορατό μέλλον, δεν καταχωρείται αναβαλλόμενη φορολογική υποχρέωση.

Η επιχείρηση πρέπει να καταχωρεί μια αναβαλλόμενη φορολογική απαίτηση για όλες τις εκπεστές προσωρινές διαφορές που ανακύπτουν από επένδυση σε θυγατρικές, υποκαταστήματα, συγγενείς και από δικαιώματα σε κοινοπραξίες κατά την έκταση και μόνο που πιθανολογείται ότι:

- Η προσωρινή διαφορά θα αναστραφεί στο ορατό μέλλον,
- Θα υπάρξει φορολογητέο κέρδος έναντι το οποίου η προσωρινή διαφορά μπορεί να χρησιμοποιηθεί.

Αποτίμηση.

Οι τρέχουσες φορολογικές υποχρεώσεις (απαιτήσεις), για την τρέχουσα και τις προηγούμενες χρήσεις πρέπει να αποτιμώνται στο ποσό που αναμένεται να πληρωθεί (ανακτηθεί) στις φορολογικές αρχές με την χρήση φορολογικών συντελεστών και φορολογικών νόμων που έχουν θεσπιστεί μέχρι την ημερομηνία Ισολογισμού.

Οι αναβαλλόμενες φορολογικές υποχρεώσεις και απαιτήσεις αποτιμώνται με βάση τους φορολογικούς συντελεστές που θα ισχύουν κατά την περίοδο του διακανονισμού τους. Η αξία μιας αναβαλλόμενης φορολογικής υποχρέωσης ή απαίτησης θα πρέπει να εξετάζεται σε κάθε ημερομηνία Ισολογισμού.

Όταν εφαρμόζονται διαφορετικοί φορολογικοί συντελεστές για διάφορα επίπεδα φορολογικού εισοδήματος, οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις ή υποχρεώσεις αποτιμώνται με την χρήση των μέσων συντελεστών από αναμένεται να εφαρμοστούν στο φορολογητέο κέρδος ή ζημία των χρήσεων στις οποίες οι προσωρινές διαφορές αναμένεται να αναστραφούν.

Η αποτίμηση των αναβαλλόμενων φορολογικών υποχρεώσεων ή απαιτήσεων πρέπει να αντανακλά τις επακόλουθες φορολογικές συνέπειες του τρόπου με τον οποίο η επιχείρηση αναμένει, κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού, να ανακτήσει ή να διακανονήσει τη λογιστική αξία των απαιτήσεων και των υποχρεώσεων της.

Οι αναβαλλόμενες φορολογικές υποχρεώσεις και απαιτήσεις δεν προεξοφλούνται.

Εμφάνιση Στις Οικονομικές Καταστάσεις.

Για την εμφάνιση στον Ισολογισμό των φορολογικών απαιτήσεων και υποχρεώσεων εφαρμόζονται τα ακόλουθα:

- Οι φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις πρέπει να παρουσιάζονται ξεχωριστά από τις λοιπές απαιτήσεις και υποχρεώσεις στον Ισολογισμό.

- Οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις πρέπει να διακρίνονται από τις τρέχουσες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις.

- Όταν η επιχείρηση διακρίνει στον Ισολογισμό τις βραχυπρόθεσμες από τις μη βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις και υποχρεώσεις, οι αναβαλλόμενες απαιτήσεις και υποχρεώσεις πρέπει να μην εντάσσονται στην κατηγορία των βραχυπρόθεσμων.

Η επιχείρηση πρέπει να συμψηφίζει τις τρέχουσες φορολογικές απαιτήσεις ή υποχρεώσεις μόνο αν:

- Έχει ένα ισχυρό νομικό δικαίωμα να συμψηφίζει τα καταχωρημένα ποσά.

- Προτίθεται είτε να διακανονήσει συμψηφιστικά είτε να εισπράξει την απαίτηση για να διακανονήσει την υποχρέωση ταυτόχρονα.

Η επιχείρηση πρέπει να συμψηφίζει τις αναβαλλόμενες απαιτήσεις ή υποχρεώσεις μόνο αν:

- Έχει ένα ισχυρό νομικά δικαίωμα να συμψηφίζει τρέχουσες φορολογικές απαιτήσεις με τρέχουσες φορολογικές υποχρεώσεις.

- Οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις αφορούν σε φόρους εισοδήματος εισπρακτέους από την ίδια φορολογική αρχή.

Το έσοδο ή το έξοδο του φόρου εισοδήματος που αφορά το κέρδος ή τη ζημία από τις συνήθεις δραστηριότητες της επιχείρησης, πρέπει να παρουσιάζεται στον πίνακα Αποτελεσμάτων Χρήσεως.

Συναλλαγματικές διαφορές από αποτίμηση αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων ή υποχρεώσεων εξωτερικού, μπορεί να κατατάσσονται ως αναβαλλόμενες δαπάνες (ή έσοδα) φόρου, αν αυτή η παρουσίαση θεωρείται ότι είναι η πλέον χρήσιμη για τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων.

Αχρησιμοποίητες Φορολογικές Ζημίες Και Αχρησιμοποίητοι Πιστωτικοί Φόροι.

Για την μεταφορά αχρησιμοποίητων φορολογικών ζημιών και πιστωτικών φόρων πρέπει να καταχωρείται μια αναβαλλόμενη φορολογική απαίτηση, κατά τη έκταση που πιθανολογείται ότι θα υπάρχει μελλοντικό φορολογητέο κέρδος, έναντι του οποίου οι αχρησιμοποίητες φορολογικές ζημίες και πιστωτικοί φόροι μπορεί να χρησιμοποιηθούν.

Η επιχείρηση εξετάζει τα ακόλουθα κριτήρια κατά την εκτίμηση της πιθανότητας ότι θα υπάρξει φορολογητέο κέρδος έναντι το οποίου οι αχρησιμοποίητες φορολογικές διαφορές ή οι αχρησιμοποίητοι πιστωτικοί φόροι μπορούν να χρησιμοποιηθούν:

- Αν η επιχείρηση έχει επαρκή φορολογητέες προσωρινές διαφορές οι οποίες θα καταλήξουν σε φορολογητέα ποσά έναντι των οποίων οι αχρησιμοποίητες φορολογητέες ζημίες ή οι αχρησιμοποίητοι πιστωτικοί φόροι μπορεί να χρησιμοποιηθούν.
- Αν πιθανολογείται ότι η επιχείρηση θα έχει φορολογητέα κέρδη πριν από την εκροή των αχρησιμοποίητων φορολογικών ζημιών ή των αχρησιμοποίητων πιστωτικών φόρων.
- Αν οι αχρησιμοποίητες φορολογικές ζημίες προέρχονται από συγκριμένες αιτίες οι οποίες είναι απίθανες να επανασυμβούν.
- Αν υπάρχει στην επιχείρηση φορολογικός προγραμματισμός που θα δημιουργήσει φορολογητέο κέρδος στην περίοδο.

Γνωστοποιήσεις.

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:

- Τις σημαντικότερες δαπάνες (επιστροφές) φόρου, στις οποίες μπορεί να περιλαμβάνονται:
 - Τρέχουσες δαπάνες (επιστροφές).
 - Προσαρμογές που καταχωρήθηκαν στην χρήση για τρέχοντες φόρους προηγούμενων χρήσεων.
 - Αναστροφές προηγούμενων διαφορών.
 - Μεταβολές φορολογικών συντελεστών.
 - Ωφέλεια από μη καταχωρηθείσα προηγούμενης φορολογικής ζημίας.
 - Δαπάνη φόρου από υποτίμηση περιουσιακών στοιχείων.
 - Δαπάνες (επιστροφές) φόρου που σχετίζονται με μεταβολές λογιστικών μεθόδων και βασικών λαθών.
- Το σύνολο του τρέχοντος και αναβαλλόμενου φόρου που αφορά σε στοιχεία που χρεώθηκαν ή πιστώθηκαν στα ίδια κεφάλαια.
- Η δαπάνη (επιστροφή) φόρου που αφορά σε έκτακτα κονδύλια καταχωρημένα κατά τη διάρκεια της χρήσης.
- Μια εξήγηση της σχέσεως μεταξύ δαπάνης (επιστροφής) φόρου και λογιστικού κέρδους, με έναν ή αμφοτέρους από τους ακόλουθους τρόπους:
 - I) Μια αριθμητική συμφωνία μεταξύ δαπάνης (επιστροφής) φόρου και του γινομένου του λογιστικού κέρδους πολλαπλασιαζόμενου με

τον εφαρμοστέο φορολογικό συντελεστή ή συντελεστές, γνωστοποιώντας επίσης τη βάση στην οποία υπολογίζεται ο εφαρμοστέος φορολογικός συντελεστής ή συντελεστές.

II) Μια αριθμητική συμφωνία μεταξύ του μέσου πραγματικού φορολογικού συντελεστή και του εφαρμοστέου φορολογικού συντελεστή, γνωστοποιώντας επίσης τη βάση στην οποία ο φορολογικός συντελεστής υπολογίζεται.

- Μια εξήγηση μεταβολών στον εφαρμοστέο συντελεστή ή συντελεστές σε σχέση με την προηγούμενη χρήση.

- Το ποσό (και ημερομηνία λήξεως αν υπάρχει) των εκπεστέων προσωρινών διαφορών, αχρησιμοποίητων φορολογικών ζημιών και αχρησιμοποίητων πιστωτικών φόρων, για τους οποίους καμία αναβαλλόμενη φορολογική απαίτηση δεν καταχωρείται στον Ισολογισμό.

- Το συγκεντρωτικό ποσό των προσωρινών διαφορών που συνδέονται με επενδύσεις σε θυγατρικές, υποκαταστήματα, συγγενείς και με δικαιώματα σε κοινοπραξίες, για το οποίο δεν έχουν καταχωρηθεί αναβαλλόμενες φορολογικές υποχρεώσεις.

- Σε σχέση με κάθε είδος προσωρινών διαφορών και σε σχέση με κάθε είδος αχρησιμοποίητων πιστωτικών φόρων:

I) Το ποσό των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων και υποχρεώσεων που κατέχονται στον Ισολογισμό για κάθε παρουσιαζόμενη χρήση.

II) Το ποσό της αναβαλλόμενης επιστροφής ή δαπάνης φόρου που καταχωρήθηκε στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης, αν αυτό δεν είναι εμφανές από τις μεταβολές στα ποσά που καταχωρήθηκαν στον Ισολογισμό.

- Σε σχέση με διακοπείσες εργασίες, η δαπάνη φόρου που αφορά:

I) Στο κόστος ή ζημία από τη διακοπή.

II) Στο κέρδος ή ζημία της χρήσεως από συνήθεις εργασίες της διακοπείσας δραστηριότητας, μαζί με τα αντίστοιχα ποσά για κάθε προηγούμενη χρήση που παρουσιάζονται.

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί το ποσό μιας αναβαλλόμενης φορολογικής απαίτησης και τη δύση της αποδείξεως που στηρίζει την καταχώρηση της όταν:

I) Η χρησιμοποίηση της αναβαλλόμενης φορολογικής απαιτήσεως εξαρτάται από μελλοντικά φορολογητέα κέρδη που προκύπτουν από την αναστροφή των υπαρχουσών φορολογητέων προσωρινών διαφορών.

II) Η επιχείρηση έχει υποστεί μια ζημία είτε στην τρέχουσα είτε σε προηγούμενη χρήση κατά τη φορολογική νομοθεσία στην οποία υπάγεται η αναβαλλόμενη φορολογική απαίτηση.

**13° Δ.Λ.Π. (Έμφαση Του Κυκλοφορούντος
Ενεργητικού Και Των Βραχυπρόθεσμων
Υποχρεώσεων)**

Το πρότυπο αυτό εκδόθηκε το 1979, αναθεωρήθηκε το 1991 και αντικαταστάθηκε από την αναθεώρηση του Δ.Λ.Π.1 (Παρουσίαση Των Οικονομικών Καταστάσεων) που έγινε το 1997 και το οποίο τέθηκε σε ισχύει την 1^η Ιουλίου 1998.

14° Δ.Δ.Π. (Οικονομικές Καταστάσεις Κατά Τομέα)

Το πρότυπο αυτό άρχισε να ισχύει για τις οικονομικές καταστάσεις των χρήσεων που άρχιζαν από την 1 Ιανουάριου 1983 και αναθεωρήθηκε το 1997. Σκοπός του είναι να καθιερώσει αρχές παροχής οικονομικών πληροφοριών κατά τομέα, έτσι ώστε οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να κατανοούν καλύτερα την απόδοση, τους κινδύνους και τα οφέλη της επιχείρησης και να διαμορφώνουν μια πιο ολοκληρωμένη άποψη για την επιχείρηση.

Εφαρμόζεται σε επιχειρήσεις οι οποίες είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο, είναι στην διαδικασία εισαγωγής και σε επιχειρήσεις των οποίων οι μετοχές διαπραγματεύονται δημόσια.

Καθορισμός Των Προς Παρουσίαση Τομέων.

Καθοριστικό ρόλο για την επιλογή του πρωτεύοντος τύπου παρουσιάσεως των πληροφοριών κατά τομέα παίζει η πηγή, η φύση των κινδύνων και η απόδοση μιας επιχείρησης. Αν οι κίνδυνοι και η απόδοση της επιχείρησης έχουν κύρια σχέση με τα προϊόντα/υπηρεσίες, τότε ο πρωτεύον τύπος παρουσιάσεως πρέπει να είναι οι επιχειρηματικοί τομείς και δευτερεύον τύπος η γεωγραφική παρουσίαση. Ισχύει και το αντίθετο.

Η βάση για τον εντοπισμό της πηγής και της φύσης των κινδύνων και των διαφορετικών ποσοστών απόδοσης για τον προσδιορισμό του πρωτεύοντα και δευτερεύοντα τύπου παρουσιάσεως, είναι η εσωτερική, η οργανωτική και διοικητική δομή της επιχείρησης. Καθώς επίσης και ο τρόπος παρουσιάσεως των πληροφοριών προς το Διοικητικό Συμβούλιο και την Γενική Συνέλευση. Για παράδειγμα, αν οι κίνδυνοι και τα ποσοστά απόδοσης επηρεάζονται ισχυρά και από τις διαφορές στα προϊόντα/υπηρεσίες και από τις γεωγραφικές περιοχές, τότε ως πρωτεύον τύπος παρουσιάσεως θα επιλεγόταν οι επιχειρηματικοί τομείς.

Πρωτεύον Τύπος Παρουσίασης Των Τομέων

Σύμφωνα με τον πρωτεύοντα τύπο παρουσίασης η επιχείρηση, για κάθε τομέα πρέπει να γνωστοποιεί:

- Τα έσοδα από πωλήσεις σε πελάτες και σε άλλους τομείς.
- Το μικτό αποτέλεσμα κάθε τομέα.
- Την συνολική λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων κάθε τομέα.
- Τις υποχρεώσεις του παρουσιαζόμενου τομέα.
- Το κόστος αγοράς των ενσώματων και άυλων περιουσιακών στοιχείων.
- Το συνολικό ποσό των αποσβέσεων, των ενσώματων και άυλων περιουσιακών στοιχείων.
- Για κάθε τομέα γνωστοποιείται το συνολικό μερίδιο της επιχείρησης στο καθαρό κέρδος ή ζημία.
- Η επιχείρηση πρέπει να παρουσιάζει μια συμφωνία μεταξύ των πληροφοριών που γνωστοποιούνται για τους παρουσιαζόμενους τομείς και των συγκεντρωτικών πληροφοριών των ενοποιημένων ή των ατομικών οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης.

Δευτερεύουσα Κατά Τομέα Πληροφόρηση.

Αν ο πρωτεύον τύπος παρουσίασης είναι οι επιχειρηματικοί τομείς τότε πρέπει να παρουσιάζονται οι ακόλουθες πληροφορίες:

- Τα έσοδα του τομέα από εξωτερικούς πελάτες κατά γεωγραφικό τομέα, και εφόσον είναι μεγαλύτερο από το 10% του συνόλου των εξωτερικών πελατών.
- Την συνολική λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων για κάθε γεωγραφικό τομέα και εφόσον είναι μεγαλύτερο από το 10% του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων.
- Το συνολικό κόστος που πραγματοποιήθηκε κατά την διάρκεια της χρήσης για αγορά ενσώματων και άυλων περιουσιακών στοιχείων των γεωγραφικών τομέων της παραπάνω κατηγορίας.

Αν ο πρωτεύον τύπος παρουσίασης είναι οι γεωγραφικοί τομείς, τότε πρέπει να παρουσιάζονται τα έσοδα από πωλήσεις σε εξωτερικούς πελάτες, να είναι τουλάχιστον το 10% του συνόλου των εσόδων από πωλήσεις προς όλους τους εξωτερικούς πελάτες ή τα περιουσιακά στοιχεία τους να είναι τουλάχιστον το 10% του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων, όλων των επιχειρηματικών τομέων:

- Τα έσοδα του τομέα από εξωτερικούς πελάτες.
- Την συνολική λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων του τομέα.
- Το συνολικό κόστος που πραγματοποιήθηκε στη χρήση για την αγορά ενσώματων και άυλων περιουσιακών στοιχείων.

15° Δ.Λ.Π. (Πληροφορίες Που Φανερώνουν Τις Επιδράσεις Από Τις Μεταβολές Των Τιμών).

Το πρότυπο αυτό εκδόθηκε το 1981 και αναθεωρήθηκε το 1991. εφαρμόζεται κυρίων στις μεγάλες επιχειρήσεις, σε σχέση με τον κλάδο που δραστηριοποιούνται. Σκοπός του είναι να φανερώσει τις επιδράσεις από τις μεταβολές των τιμών πάνω στις αποτιμήσεις των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων για τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων εκμετάλλευσης και της χρηματοοικονομικής θέσης της επιχείρησης.

Οι μέθοδοι κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων ώστε να αντιμετωπίζεται το θέμα των μεταβολών των τιμών είναι:

1. η μέθοδος της γενικής αγοραστικής δύναμης, που περιλαμβάνει τον επαναπροσδιορισμό ορισμένων ή όλων των κονδυλίων των οικονομικών καταστάσεων με βάση τις μεταβολές του γενικού επιπέδου τιμών.

2. η μέθοδος του τρέχοντος κόστους, που χρησιμοποιείται το κόστος αντικατάστασης ως κύρια βάση αποτίμησης.

Γνωστοποιήσεις.

Τα στοιχεία που πρέπει να γνωστοποιούνται είναι:

- το ποσό της διόρθωσης των αποσβέσεων των ενσώματων ακινητοποιήσεων.
- Το ποσό της διόρθωσης του κόστους πωληθέντων.
- Οι διορθώσεις που σχετίζονται με νομισματικά στοιχεία ή με επιδράσεις στα ξένα ή στα ίδια κεφάλαια.
- Η συνολική επίδραση στα αποτελέσματα χρήσεων από τις διορθώσεις που έχουν σχέση με το πρότυπο αυτό.

16° Δ.Λ.Π. (Ενσώματες Ακίνητοποιήσεις).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιουλίου 1999. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει τη λογιστική αντιμετώπιση των ενσώματων ακίνητοποιήσεων.

Η εφαρμογή του όμως δεν είναι εφικτή για τα παρακάτω θέματα:

- Βιολογικά περιουσιακά στοιχεία που σχετίζονται με τη γεωργική δραστηριότητα.
- Δικαιώματα ορυχείων, μεταλλείων, αναζήτηση ορυκτών, πετρελαίου, φυσικού αερίου και όμοιων πόρων μη αναγεννώμενων.

Καταχώρηση Των Ενσώματων Ακίνητοποιήσεων.

Ένα στοιχείο των ενσώματων ακίνητοποιήσεων καταχωρείται στο ενεργητικό όταν:

- Πιθανολογείται ότι μελλοντικά οικονομικά οφέλη θα εισρεύσουν στην επιχείρηση από το στοιχείο αυτό.
- Το κόστος του στοιχείου μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα.

Για να γίνει καταχώρηση στις ενσώματες ακίνητοποιήσεις, το πρότυπο προβλέπει κάποιες ιδιαιτερότητες:

- Μεγάλης αξίας ανταλλακτικά και εφεδρικός εξοπλισμός, χαρακτηρίζονται ως ενσώματες ακίνητοποιήσεις όταν αναμένεται να χρησιμοποιηθούν για περισσότερες από μια χρήση.
- Τα επιμέρους στοιχεία ενός περιουσιακού στοιχείου μπορεί να έχουν διαφορετική ωφέλημα ζωή, επομένως απαιτείται διαφορετική παρακολούθηση για τους σκοπούς απόσβεσης.
- Εγκαταστάσεις προστασίας περιβάλλοντος και ασφάλειας, καταχωρούνται ως ενσώματες ακίνητοποιήσεις κατά το ποσό που η λογιστική του αξία μαζί με την αξία των άλλων στοιχείων για τα οποία αποκτήθηκαν, δεν υπερβαίνει το ανακτήσιμο ποσό τους.

Αρχική Αποτίμηση Ενσώματων Ακίνητοποιήσεων.

Αρχικός μια ενσώματη ακίνητοποίηση, και εφόσον πληρεί τις προϋποθέσεις καταχώρησης, αποτιμάται στο κόστος.

Το κόστος μιας ενσώματης ακίνητοποίησης αποτελείται από:

- Την τιμή αγοράς του.
- Τα άμεσα επιρριπτόμενα έξοδα, ως ότου το στοιχείο έρθει σε κατάσταση λειτουργίας. Τέτοιου έξοδα είναι:
 - Το κόστος διαμόρφωσης του χώρου εγκατάστασης.
 - Τα αρχικά έξοδα παράδοσης και μεταφοράς.
 - Τα έξοδα εγκατάστασης.
 - Επαγγελματικές αμοιβές.

➤ Το εκτιμώμενο κόστος αποσυναρμολόγησης και μετακίνησης του περιουσιακού στοιχείου και της αποκατάστασης του χώρου εγκατάστασης κατά το ποσό που καταχωρείται ως πρόβλεψη.

Τα διοικητικά και άλλα γενικά έξοδα δεν βαρύνουν το κόστος του πάγιου στοιχείου, εκτός αν:

- Τα έξοδα αυτά είναι δυνατόν να συσχετιστούν άμεσα με την απόκτηση του πάγιου στοιχείου.
- Τα έξοδα αυτά είναι αναγκαία για να φέρουν το πάγιο στοιχείο σε κατάσταση λειτουργίας.

Τα έξοδα που συνδέονται με την δοκιμαστική λειτουργία του πάγιου στοιχείου και με την περίοδο πριν από την έναρξη της παραγωγικής εκμετάλλευσης του δεν συμπεριλαμβάνονται στο κόστος του πάγιου στοιχείου, αλλά στα τρέχοντα έξοδα της χρήσης. Ακόμη στα τρέχοντα έξοδα καταχωρούνται οι αρχικές ζημιές εκμετάλλευσης που πραγματοποιήθηκαν πριν από την προγραμματισμένη έναρξη εκμετάλλευσης του πάγιου στοιχείου.

Όταν η πληρωμή της αξίας ενός πάγιου στοιχείου εκτείνεται πέραν των συνήθων πιστωτικών ορίων, το κόστος του συνίσταται στην ισοδύναμη αξία μετρητοίς. Η διαφορά μεταξύ του συνόλου των πληρωμών και της αξίας μετρητοίς καταχωρείται ως δαπάνη τόκων της χρονικής περιόδου που αφορά η πίστωση.

Σε κάποιες περιπτώσεις οι τόκοι κεφαλοποιούνται, σύμφωνα με τον επιτρεπόμενο εναλλακτικό χειρισμό του Δ.Λ.Π. 23 (Κόστος Δανεισμού).

Το κόστος ενός ιδιοκατασκευασμένου πάγιου στοιχείου προσδιορίζεται με την χρήση των ιδίων μεθόδων, όπως και των αγορασμένων στοιχείων. Αν η επιχείρηση κατασκευάζει όμοια στοιχεία προς πώληση στη συνήθη πορεία των εργασιών της, το κόστος του ιδιοκατασκευαζόμενου στοιχείου είναι συνήθως το ίδιο. Για το λόγο αυτό, κάθε εσωτερικό κέρδος πρέπει να απαλείφεται κατά τον προσδιορισμό του κόστους αυτού. Ακόμη ασυνήθιστα ποσά φύρας ή αδράνειας δεν περιλαμβάνονται στο κόστος των στοιχείων αυτών.

Ανταλλαγές Πάγιων Στοιχείων.

Ένα στοιχείο των ενσώματων ακινήτοποιήσεων μπορεί να αποκτηθεί από ανταλλαγή, ή μερική ανταλλαγή, με ένα διαφορετικό πάγιο ή ένα άλλο στοιχείο. Το κόστος ενός τέτοιου στοιχείου προσδιορίζεται με βάση την πραγματική αξία του στοιχείου που λήφθηκε, που είναι ισοδύναμη με την πραγματική αξία του στοιχείου που δόθηκε, προσαυξημένη κατά το ποσό των τυχόν μετρητών ή ταμιακών ισοδυνάμων που καταβλήθηκε.

Ένα στοιχείο των ενσώματων ακινήτοποιήσεων μπορεί να αποκτηθεί από ανταλλαγή είτε ενός όμοιου στοιχείου που έχει την ίδια χρήση στον ίδιο επιχειρηματικό κλάδο και ίση πραγματική αξία, είτε με τη συμμετοχή σε ένα όμοιο στοιχείο. Και στις δυο περιπτώσεις ανταλλαγών δεν αποσκοπείτε κέρδος και επομένως το νέο πάγιο στοιχείο κοστολογείται με την εμφανιζόμενη αξία του στοιχείου που δόθηκε. Όμως η πραγματική αξία του ληφθέντος πάγιου στοιχείου μπορεί να περιέχει την ένδειξη μείωσης της αξίας του στοιχείου που δόθηκε, οπότε το

πάγιο στοιχείο που δόθηκε υποτιμάται και αυτή τη υποτιμημένη αξία δίδεται στο νέο πάγιο στοιχείο.

Μεταγενέστερες Δαπάνες.

Οι μεταγενέστερες δαπάνες σχετιζόμενες με ήδη καταχωρημένο στοιχείο των ενσώματων ακινήτοποιήσεων πρέπει να προστίθενται στη λογιστική αξία, όταν και μόνο όταν πιθανολογείται ότι τα μελλοντικά οικονομικά οφέλη που θα εισρεύσουν στην επιχείρηση και θα υπερβαίνουν την αρχική προσδιοριζόμενη κανονική απόδοση του στοιχείου αυτού. Κάθε άλλη δαπάνη βαρύνει τα αποτελέσματα της χρήσεως στην οποία πραγματοποιείται. Μερικές μεταγενέστερες δαπάνες που βελτιώνουν την απόδοση και αυξάνουν τα μελλοντικά οφέλη είναι:

- Μετατροπή μιας εγκατάστασης για να παρατεθεί η ωφέλιμη ζωή της ή να αυξηθεί η παραγωγική της δυναμικότητα.
- Αντικατάσταση μερών μηχανής για να επιτευχθεί βελτίωση στην ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων.
- Εφαρμογή νέων παραγωγικών διαδικασιών που επιτρέπουν ουσιαστική μείωση του κόστους εκμετάλλευσης.

Αποτίμηση Μετά Την Αρχική Καταχώρηση.

Βασική μέθοδος.

Μετά την αρχική καταχώρηση, ένα στοιχείο των ενσώματων ακινήτοποιήσεων πρέπει να εμφανίζεται στο κόστος κτήσεώς του, μειωμένου κατά τις σωρευμένες αποσβέσεις και τις ζημίες απομείωσης της αξίας του.

Εναλλακτική μέθοδος.

Υστερα από την αρχική καταχώρηση του ως περιουσιακό στοιχείο, ένα στοιχείο ενσώματων ακινήτοποιήσεων πρέπει να εμφανίζεται με αναπροσαρμοσμένη αξία, που αποτελείται από την πραγματική αξία του κατά την ημερομηνία αναπροσαρμογής, μειωμένη με της μεταγενέστερες σωρευμένες αποσβέσεις και τις μεταγενέστερες σωρευμένες ζημίες απομείωσης. Οι αναπροσαρμογή της αξίας πρέπει να γίνεται τακτικά, ούτως ώστε οι λογιστικές αξίες να μη διαφέρουν ουσιωδώς από αυτές που θα μπορούσε να προσδιορισθούν με βάση τις πραγματικές αξίες κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού.

Η αναπροσαρμογή μπορεί να γίνει με δύο τρόπους:

- Είτε να αναπροσαρμόζονται ανάλογα με την μεταβολή στη προ αποσβέσεων αξία του πάγιου στοιχείου, ούτως ώστε η λογιστική του αξία, μετά την αναπροσαρμογή, να είναι ίση με την αναπροσαρμοσμένη αξία του.
- Είτε να συμψηφίζονται με την προ αποσβέσεων αξία του πάγιου στοιχείου και η καθαρή αξία να αναμορφώνεται στην αναπροσαρμοσμένη αξία του πάγιου στοιχείου.

Όταν η λογιστική αξία του πάγιου στοιχείου αυξάνεται λόγω αναπροσαρμογής, η αύξηση πρέπει να φέρεται απευθείας σε πίστωση λογαριασμού ιδίων κεφαλαίων με τίτλο 'Διαφορές Αναπροσαρμογής'. Όταν όμως η αναπροσαρμογή ενός πάγιου αναστρέφει μια προηγούμενη υποτίμηση που είχε καταχωρηθεί στα αποτελέσματα χρήσεως, τότε η αναπροσαρμογή αυτή καταχωρείται στα αποτελέσματα.

Όταν η λογιστική αξία ενός πάγιου στοιχείου μειώνεται λόγω υποτίμησης, η μείωση πρέπει να καταχωρείται στα αποτελέσματα χρήσεως. Όμως μια μείωση λόγω υποτίμησης ενός πάγιου στοιχείου πρέπει να φέρεται σε μείωση των 'Διαφορών Αναπροσαρμογής', εφόσον το πάγιο αυτό είχε, αναπροσαρμοστεί στο παρελθόν και η υποτίμηση δεν υπερβαίνει το ποσό της αναπροσαρμογής.

Οι διαφορές αναπροσαρμογής μεταφέρονται άμεσα στο υπόλοιπο κερδών εις νέο είτε τμηματικά σε κάθε χρήση και ανάλογα με τις αποσβέσεις του παγίου, είτε εφ' άπαξ με την ολόκληρη απόσβεση ή πώληση του.

Αποσβέσεις.

Απόσβεση είναι η συστηματική κατανομή του αποσβεστέου ποσού ενός πάγιου στοιχείου κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του.

Αποσβεστέο ποσό είναι το κόστος ενός πάγιου στοιχείου ή άλλο ποσό που υποκαθιστά το κόστος στις οικονομικές καταστάσεις μειωμένο κατά την υπολειμματική αξία του.

Ωφέλιμη ζωή ενός πάγιου στοιχείου είναι:

- Είτε το χρονικό διάστημα για το οποίο ένα πάγιο στοιχείο αναμένεται να χρησιμοποιηθεί από την επιχείρηση.
- Είτε ο αριθμός των μονάδων παραγωγής ή όμοιων μονάδων, που αναμένεται να λάβει η επιχείρηση από το πάγιο στοιχείο.

Για τον προσδιορισμό της ωφέλιμης ζωής ενός στοιχείου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι παρακάτω παράγοντες:

- I) Η αναμενόμενη χρήση του πάγιου στοιχείου από την επιχείρηση.
- II) Η αναμενόμενη φυσιολογική φθορά, που εξαρτάται από την χρονική χρήση του και το πρόγραμμα επισκευών και συντήρησης.
- III) Τη τεχνολογική απαξίωση.
- IV) Νομικοί ή παρόμοιοι περιορισμοί στη χρήση του πάγιου στοιχείου.

Αποσύρσεις Και Διαθέσεις.

Ένα στοιχείο των ενσώματων ακινήτοποιήσεων πρέπει να απαλείφεται από τον Ισολογισμό, όταν διατίθεται ή αποσύρεται από την εκμετάλλευση και δεν αναμένονται μελλοντικά οικονομικά οφέλη από την διάθεση του.

Το αποτέλεσμα (κέρδος ή ζημία) που προκύπτει από την απόσυρση ή τη διάθεση ενός στοιχείου των ενσώματων ακινήτοποιήσεων πρέπει να προσδιορίζονται με βάση τη διαφορά μεταξύ του εκτιμώμενου καθαρού προϊόντος από τη διάθεση και τη λογιστική αξία του πάγιου στοιχείου και να καταχωρείται στα έσοδα ή στα έξοδα του λογαριασμού των αποτελεσμάτων.

Γνωστοποιήσεις.

Τα στοιχεία που πρέπει να γνωστοποιεί η επιχείρηση είναι:

- Οι βάσεις αποτίμησης της προ αποσβέσεων αξίας των πάγιων στοιχείων.

- Οι μέθοδοι απόσβεσης.

- Οι συντελεστές απόσβεσης.

- Η προ αποσβέσεων λογιστική αξία και σωρευμένες αποσβέσεις.

- Μια συμφωνία της λογιστικής αξίας ενάρξεως και τέλους χρήσης, η οποία πρέπει να δείχνει:

- Προσθήκες.

- Διαθέσεις.

- Αποκτήσεις μέσω ενοποιήσεων.

- Αυξήσεις που προκύπτουν από αναπροσαρμογές.

- Ζημίες από υποτίμηση.

- Αποσβέσεις.

- Συναλλαγματικές διαφορές από μετατροπή οικονομικής μονάδας.

- Οποιαδήποτε άλλη μεταβολή.

- Την ύπαρξη και τα ποσά περιορισμών στις ενσώματες ακινήτοποιήσεις που φέρουν βάρη για εξασφάλιση υποχρεώσεων.

- Τη λογιστική μέθοδο των εκτιμώμενων δαπανών αποκαταστάσεως του χώρου εργασίας.

- Τα ποσά των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για τις ενσώματες ακινήτοποιήσεις κατά το στάδιο κατασκευής.

- Τα ποσά των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί για την απόκτηση ενσώματες ακινήτοποιήσεις.

Όταν τα στοιχεία των ενσώματων ακινήτοποιήσεων εμφανίζονται με αναπροσαρμοσμένες αξίες, πρέπει να γνωστοποιούνται και τα εξής:

- Η χρησιμοποιηθείσα βάση αναπροσαρμογής.

- Η ημερομηνία από την οποία ισχύει η αναπροσαρμογή.

- Αν χρησιμοποιήθηκε ανεξάρτητος εκτιμητής.

- Οι τυχόν δείκτες που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό του κόστους αντικατάστασης.

17^ο Δ.Λ.Π. (Μισθώσεις).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου 1999. Σκοπός του είναι να περιγράψει τις λογιστικές μεθόδους και τις αναγκαίες γνωστοποιήσεις για τις χρηματοδοτικές και λειτουργικές μισθώσεις, τόσο για τους μισθωτές όσο και για τους εκμισθωτές. Από το πεδίο εφαρμογής του εξαιρούνται οι εξής μισθώσεις:

- Μισθωτικές συμφωνίες για εξερεύνηση ή χρήση μεταλλευμάτων, πετρελαίων, φυσικού αερίου και όμοιων μη αναγόμενων πόρων.
- Συμφωνίες για άδεια παραχώρησης στοιχείων όπως κινηματογραφικών ταινιών, μαγνητοσκοπήσεων, θεατρικών έργων, χορογράφων, ευρεσιτεχνίας και εκδοτικά δικαιώματα.

Ακόμη το πρότυπο δεν βρίσκει εφαρμογή για την αποτίμηση:

- Επενδύσεων σε ακίνητα που κατέχονται από το μισθωτή με χρηματοδοτική μίσθωση, Δ.Λ.Π. 40 (Επενδύσεις Σε Ακίνητα).
- Επενδύσεις σε ακίνητα που εκμισθώνονται από τον ιδιοκτήτη τους με λειτουργική μίσθωση, Δ.Λ.Π. 40 (Επενδύσεις Σε Ακίνητα).
- Βιολογικών περιουσιακών στοιχείων που κατέχονται από το μισθωτή με χρηματοδοτική μίσθωση, Δ.Λ.Π. 41 (Γεωργία).
- Βιολογικών περιουσιακών στοιχείων που εκμισθώνονται από τον ιδιοκτήτη τους με λειτουργική μίσθωση, Δ.Λ.Π. 41 (Γεωργία).

Μισθώσεις Στις Οικονομικές Καταστάσεις Των Μισθωτών.

Χρηματοδοτικές μισθώσεις.

Στις οικονομικές καταστάσεις των μισθωτών οι χρηματοδοτικές καταστάσεις καταχωρούνται ως περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις με ποσό ίσο με την πραγματική αξία του μισθωμένου στοιχείου ή, αν αυτή είναι χαμηλότερη, με την πραγματική αξία των ελάχιστων μισθωμάτων, κατά την έναρξη της μίσθωσης. Οποιαδήποτε δαπάνη που πραγματοποιείται από τον μισθωτή είναι άμεσα συνδεδεμένη με την μίσθωση προσαυξάνουν το κόστος του περιουσιακού στοιχείου και τα μισθώματα που καταβάλλονται από τον μισθωτή στον εκμισθωτή, επιμερίζονται στα χρηματοοικονομικά έξοδα και σε μείωση της ανεξόφλητης υποχρέωσης.

Η μέθοδος απόσβεσης των μισθωμένων στοιχείων πρέπει να είναι η ίδια με τη μέθοδο που ακολουθείται και για τα υπόλοιπα αποσβέσημα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης. Σε περίπτωση όπου ο μισθωτής, στο τέλος της διάρκειας της μίσθωσης, αποκτήσει την κυριότητα του περιουσιακού στοιχείου, τότε πρέπει να γίνει πλήρη απόσβεση του εντός του χρόνου της σύμβασης και εφόσον ο χρόνος αυτός είναι μικρότερος από την ωφέλιμη ζωή του περιουσιακού στοιχείου.

Λειτουργικές μισθώσεις.

Στις λειτουργικές μισθώσεις οι πληρωμές των μισθωμάτων λογίζονται απευθείας στα αποτελέσματα χρήσης, όμως στις πληρωμές μισθωμάτων δεν συμπεριλαμβάνονται οι δαπάνες ασφάλειας και συντήρησης. Σε περίπτωση που ο μισθωτής χρησιμοποιεί μια μέθοδο πιο αντιπροσωπευτική στον τρόπο κατανομής της ωφέλειας στις χρήσεις, τότε μπορεί να ακολουθηθεί η μέθοδος του μισθωτή.

Μισθώσεις Στις Οικονομικές Καταστάσεις Του Εκμισθωτή.

Χρηματοδοτικές μισθώσεις.

Οι εκμισθωτές πρέπει να καταχωρούν στον Ισολογισμό τους τα κατεχόμενα περιουσιακά στοιχεία που τελούν υπό χρηματοδοτική μίσθωση και να παρουσιάζονται αυτά ως απαίτηση με ποσό ίσο με την καθαρή επένδυση στη μίσθωση. Η καταχώρηση των εσόδων πρέπει να βασίζεται σε ένα μοντέλο που να αντανακλά μια σταθερή περιοδική απόδοση της καθαρής επένδυσης του εκμισθωτή πάνω στο ανεξόφλητο μέρος της χρηματοδοτικής μίσθωσης.

Οι αρχικές άμεσες δαπάνες που πραγματοποιούνται από τους εκμισθωτές (όπως προμήθειες και αμοιβές νομικών συμβούλων) καταχωρούνται είτε άμεσα στα αποτελέσματα χρήσεως, είτε αφαιρετικά του χρηματοοικονομικού εσόδου κατά έναν ομοιόμορφο τρόπο στη διάρκεια της μίσθωσης.

Στη χρηματοδοτική μίσθωση ενός περιουσιακού στοιχείου από έναν κατασκευαστή ή έμπορο δημιουργεί δυο τύπους εσόδων:

- Το κέρδος ή η ζημία από τον πώληση του εκμισθωμένου στοιχείου.
- Το χρηματοοικονομικά έσοδο κατά τη διάρκεια της μίσθωσης.

Λειτουργικές μισθώσεις.

Οι εκμισθωτές παρουσιάζουν στον Ισολογισμό τους τα περιουσιακά στοιχεία που προορίζονται για λειτουργικές μισθώσεις σύμφωνα με τη φύση του κάθε στοιχείου. Τα έσοδα μισθωμάτων αυτής της κατηγορίας καταχωρούνται απευθείας στα αποτελέσματα χρήσεως, εκτός αν ο εκμισθωτής χρησιμοποιεί μια ορθότερη μέθοδο για την καταχώρηση των ωφελειών από το μισθωμένο στοιχείο.

Οι αρχικές άμεσες δαπάνες για την απόκτηση εσόδων από λειτουργική μίσθωση μπορεί να βαρύνουν τα αποτελέσματα είτε άμεσα, είτε ομοιόμορφα καθ' όλη τη διάρκεια της μίσθωσης.

Η μέθοδος απόσβεσης των μισθωμένων στοιχείων ενός εκμισθωτή πρέπει να είναι η ίδια που χρησιμοποιεί στα υπόλοιπα αποσβέσιμα περιουσιακά στοιχεία.

Πράξεις Πώλησης Και Επαναμίσθωσης.

Σε μία πράξη πώλησης και επαναμίσθωσης, ο πωλητής ενός περιουσιακού στοιχείου μισθώνει ο ίδιος το στοιχείο αυτό. Ως συνήθως μεταξύ των μισθωμάτων και της τιμής πώλησης υπάρχει αλληλεξάρτηση, αφού η διαπραγματεύση τους γίνεται σε συνολική βάση. Ο λογιστικός χειρισμός ενός τέτοιου είδους πώλησης με επαναμίσθωση εξαρτάται από το είδος της σχετικής μίσθωσης.

Όταν η πράξη της πώλησης με επαναμίσθωση καταλήγει σε χρηματοδοτική μίσθωση, η τυχόν επιπλέον διαφορά του εσόδου από την πώληση του στοιχείου και της λογιστικής αξίας, δεν πρέπει να περιληφθεί στα αποτελέσματα της τρέχουσα χρήσης, αλλά να εμφανιστεί στις οικονομικές καταστάσεις του μισθωτή-πωλητή ως έσοδο επομένων χρήσεων και να μεταφέρεται τμηματικά στα αποτελέσματα χρήσης καθ' όλη τη διάρκεια της μίσθωσης.

Όταν η πράξη της πώλησης με επαναμίσθωση καταλήγει σε λειτουργική μίσθωση, τότε το πρότυπο ορίζει τα ακόλουθα:

- Η πράξη πώληση με επαναμίσθωση που καταλήγει σε λειτουργική μίσθωση και τόσο τα μισθώματα όσο και η τιμή πώλησης που καθορίστηκαν σε πραγματικές αξίες, τότε υπάρχει στην πραγματικότητα μια κανονική πώληση και μια το τυχόν κέρδος ή ζημία μεταφέρεται απευθείας στα αποτελέσματα.
- Αν η τιμή πώλησης του στοιχείου είναι μικρότερη από την πραγματική του αξία, τότε το τυχόν κέρδος ή ζημία πρέπει να μεταφέρεται άμεσα στα αποτελέσματα χρήσης.
- Αν η τιμή πώλησης του στοιχείου είναι μεγαλύτερη από την πραγματική του αξία, τότε η επιπλέον διαφορά παραμένει ως έσοδο επομένων χρήσεων και μεταφέρεται στα αποτελέσματα καθ' όλη τη διάρκεια της χρήσης του στοιχείου αυτού.
- Αν η πραγματική τιμή του στοιχείου είναι μικρότερη από τη λογιστική του αξία, κατά το χρόνο μιας πράξης πώλησης με επαναμίσθωση, τότε η ζημία που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ λογιστικής και πραγματικής αξίας πρέπει να βαρύνει τα αποτελέσματα χρήσεως.

Κίνητρα Για Λειτουργική Μίσθωση.

Κατά τη διαπραγμάτευση μια νέας ή ανανεωμένης λειτουργικής μίσθωσης, ο εκμισθωτής μπορεί να παρέχει κίνητρα για το μισθωτή για να συνάψει μια συμφωνία (όπως προκαταρκτική ταμιακή πληρωμή στο μισθωτή ή αποζημίωση ή ανάληψη δαπανών από τον εκμισθωτή) ή κατά τις αρχικές περιόδους να συμφωνηθούν δωρεάν μισθώματα ή μειωμένα μισθώματα.

Όσον αφορά το λογιστικό χειρισμό των κινήτρων, η διερμηνεία 15 της IASC ορίζει:

- Όλα τα κίνητρα για τη συμφωνία μιας νέας ή ανανεωμένης λειτουργικής μίσθωσης πρέπει να καταχωρούνται ως ένα αναπόσπαστο της συμφωνημένης καθαρής αντιπαροχής για τη χρήση του μισθωμένου περιουσιακού στοιχείου.
- Ο εκμισθωτής πρέπει να καταχωρεί το σωρευμένο κόστος των κινήτρων ως μια έκπτωση του εσόδου των μισθωμάτων κατά τη διάρκεια της μίσθωσης, με μια σταθερή μέθοδο, εκτός αν ο εκμισθωτής χρησιμοποιεί μια άλλη ορθότερη μέθοδο.
- Ο μισθωτής πρέπει να καταχωρεί το σωρευμένο όφελος των κινήτρων ως μια έκπτωση των δαπανών μίσθωσης κατά τη διάρκεια της μίσθωσης με μια σταθερή μέθοδο, εκτός αν ο μισθωτής χρησιμοποιεί μια άλλη ορθότερη μέθοδο.

- Δαπάνες που χρησιμοποιούνται από τον μισθωτή, συμπεριλαμβάνοντας τις δαπάνες σε σχέση με προϋπάρχουσα μίσθωση, πρέπει να λογιστικοποιούνται από τον μισθωτή σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π., τα οποία εφαρμόζονται σ' αυτές τις δαπάνες.

Γνωστοποιήσεις.

Οι μισθωτές πρέπει να γνωστοποιούν:

- Για κάθε κατηγορία περιουσιακού στοιχείου την καθαρή λογιστική αξία κατά την ημερομηνία Ισολογισμού.
- Μια συμφωνία μεταξύ του συνόλου των ελάχιστων μισθωμάτων και της παρούσας αξίας κατά την ημερομηνία Ισολογισμού.
- Ενδεχόμενα μισθώματα που καταχωρήθηκαν στα αποτελέσματα χρήσεως.
- Το σύνολο των μελλοντικών ελάχιστων εισπράξεων υπομισθωμάτων, που αναμένεται να γίνουν σύμφωνα με μη ακυρωτές υπομισθώσεις κατά την ημερομηνία Ισολογισμού.
- Μια γενική περιγραφή των σημαντικών μισθωτικών συμφωνιών του μισθωτή που να περιλαμβάνει:
 - Τη βάση προσδιορισμού των ενδεχόμενων μισθωμάτων.
 - Την ύπαρξη και τους όρους δικαιωμάτων ανανέωσης ή αγοράς και τους όρους κλιμακώσεων.
 - Περιορισμούς που τίθενται από μισθωτικές συμφωνίες, όπως αυτοί που αφορούν σε μερίσματα, σε αύξηση υποχρεώσεων και σε νέες μισθώσεις.

Οι εκμισθωτές πρέπει να γνωστοποιούν:

- Μια συμφωνία μεταξύ της συνολικής ακαθάριστης επένδυσης στη μίσθωση κατά την ημερομηνία Ισολογισμού και της παρούσας αξίας των ελάχιστων εισπρακτέων μισθωμάτων κατά την ημερομηνία Ισολογισμού.
- Τα μη πραγματοποιούμενα έσοδα.
- Τις μη εγγυημένες υπολειμματικές αξίες που δικαιούται ο εκμισθωτής.
- Τη σωρευμένη πρόβλεψη για ανεπίδεκτες εισπράξεως απαιτήσεις ελάχιστων μισθωμάτων.
- Τα ενδεχόμενα μισθώματα που λογίσθηκαν στα έσοδα.
- Μια γενική περιγραφή των σημαντικών μισθωτικών συμφωνιών του εκμισθωτή.

18^ο Δ.Λ.Π. (Έσοδα).

Το πρότυπο αυτό άρχισε να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις την 1^η Ιανουαρίου 1995. Σκοπός του είναι να προσδιορίσει τον χρόνο καταχώρησης των εσόδων και εφαρμόζεται για έσοδα που προκύπτουν από τις εξής συναλλαγές:

- Πώληση αγαθών.
- Παροχή υπηρεσιών.
- Την χρήση περιουσιακών στοιχείων τρίτων, τα οποία αποφέρουν τόκους, μερίσματα και δικαιώματα στην επιχείρηση.

Αποτίμηση.

Τα έσοδα αποτιμώνται στην πραγματική αξία του εισπραχθέντος ή του εισπρακτέου ανταλλάγματος. Επομένως, όταν η πώληση γίνεται με πίστωση, δηλαδή η εισροή των μετρητών ή των ταμειακών ισοδυνάμων αναβάλλεται, τότε η πραγματική αξία του ανταλλάγματος μπορεί να είναι μικρότερη από το ονομαστικό ποσό των μετρητών που θα εισπραχθούν.

Όταν γίνεται ανταλλαγή αγαθών ή υπηρεσιών όμοιας φύσης και αξίας, η ανταλλαγή δεν θεωρείται προσοδοφόρος και κατά συνέπεια δεν υπάρχει κέρδος για να καταχωρηθεί. Όταν όμως πωλούνται αγαθά ή υπηρεσίες με αντάλλαγμα ανόμοια αγαθά ή υπηρεσίες, η ανταλλαγή θεωρείται προσοδοφόρος πράξη και το έσοδο, του αγαθού ή της υπηρεσίας, αποτιμάται στην πραγματική του αξία.

Πώληση αγαθών.

Το έσοδο από την πώληση αγαθών που λογίζονται, πρέπει να πληρούνται τα ακόλουθα:

- Η επιχείρηση έχει μεταβιβάσει στον αγοραστή τους ουσιαστικούς κινδύνους και τις ωφέλειες από την κυριότητα των αγαθών.
- Η επιχείρηση δεν εξακολουθεί να αναμιγνύεται στην διαχείριση και να μην διατηρεί τον πραγματικό έλεγχο των πωληθέντων αγαθών.
- Το ποσό του εσόδου μπορεί να αποτιμηθεί βάσιμα.
- Τα οικονομικά οφέλη, που συνδέονται με την συναλλαγή, θα εισρεύσουν στην επιχείρηση.
- Τα κόστη που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με την συναλλαγή μπορούν να αποτιμηθούν βάσιμα.

Παροχή υπηρεσιών.

Όταν το αποτέλεσμα μιας συναλλαγής που αφορά την παροχή υπηρεσιών μπορεί να εκτιμηθεί βάσιμα, η καταχώρηση του εσόδου πρέπει να γίνεται με βάση το στάδιο ολοκλήρωσης της συναλλαγής κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού. Το αποτέλεσμα μιας συναλλαγής μπορεί να εκτιμηθεί βάσιμα όταν πληρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις:

- Το ποσό του εσόδου μπορεί να εκτιμηθεί βάσιμα.
- Τα οικονομικά οφέλη θα εισρεύσουν στην επιχείρηση.
- Το στάδιο ολοκλήρωσης μπορεί να καθοριστεί αξιόπιστα κατά την ημερομηνία Ισολογισμού.
- Οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν για την συναλλαγή και αυτές που απαιτούνται για την ολοκλήρωση της συναλλαγής μπορούν να αποτιμηθούν βάσιμα.

Τόκοι, δικαιώματα και μερίσματα.

Το έσοδο που προκύπτει από την εκ μέρους τρίτων χρήση περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης που δίδουν τόκους, δικαιώματα και μερίσματα πρέπει να λογίζονται όταν:

- Τα οικονομικά οφέλη, που συνδέονται με την συναλλαγή, θα εισρεύσουν στην επιχείρηση και
- Το ποσό του εσόδου μπορεί να αποτιμηθεί βάσιμα.

Τα έσοδα αυτά λογίζονται με βάση τους εξής κανόνες:

- Οι τόκοι λογίζονται βάση μιας χρονικής αναλογίας, που προσδιορίζεται από την πραγματική απόδοση του περιουσιακού στοιχείου.
- Τα δικαιώματα πρέπει να λογίζονται με βάση την πραγματοποίηση, σύμφωνα με την σύμβαση.
- Τα μερίσματα λογίζονται όταν οριστικοποιείται το δικαίωμα είσπραξης τους από τους μετόχους.

Γνωστοποιήσεις.

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:

- Τις λογιστικές μεθόδους που εφαρμόζει για την καταχώρηση των εσόδων.
- Το ποσό κάθε σημαντικής κατηγορίας εσόδων, δηλαδή το ποσό από πώληση αγαθών, παροχή υπηρεσιών, τόκους δικαιώματα και μερίσματα.
- Το ποσό των εσόδων που προκύπτει από ανταλλαγές αγαθών ή υπηρεσιών.

19° Δ.Λ.Π. (Παροχές Σε Εργαζόμενους).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου 1999. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει τη λογιστική απεικόνιση και τις γνωστοποιήσεις για παροχές από έναν εργοδότη προς τους εργαζόμενους.

Εφαρμόζεται σε όλες τις παροχές που προέρχονται:

- Σύμφωνα με την συμφωνία μεταξύ του εργοδότη και του εργαζόμενου.
- Σύμφωνα με τυπικά προγράμματα.
- Σύμφωνα με νομοθετικούς κανόνες ή μέσω κλαδικών συμβάσεων.
- Από άτυπες πρακτικές που καταλήγουν όμως σ μια τεκμαιρόμενη δέσμευση.

Οι παροχές προς τους εργαζόμενους διακρίνονται σε πέντε κατηγορίες:

- Βραχυχρόνιες παροχές σε εργαζόμενους.
- Άλλες μακροχρόνιες παροχές σε εργαζόμενους.
- Παροχές μετά την απασχόληση.
- Παροχές λήξεως εργασιακής σχέσεως.
- Παροχές σε συμμετοχικούς τίτλους ή με βάση την αξία αυτών.

Οι παραπάνω παροχές χορηγούνται προς τους εργαζόμενους άμεσα ή προς τα προστατευόμενα μέλη αυτών.

Ανάλυση Των Πέντε Κατηγοριών Των Παροχών Προς Τους Εργαζόμενους.

Βραχυχρόνιες παροχές σε εργαζόμενους.

Οι βραχυχρόνιες παροχές περιλαμβάνουν:

- Ημερομίσθια, μισθούς, εισφορές κοινωνικών ασφαλίσεων.
- Βραχυχρόνιες αποζημιωμένες απουσίες.
- Διανομή κερδών και έκτακτες παροχές πληρωτέες μέσα σε δώδεκα μήνες από τη λήξη της χρήσεως.
- Μη νομισματικές παροχές για τους εργαζόμενους (όπως ιατρική περίθαλψη, κατοικία, δωρεάν ή επιδοτούμενα αγαθά και υπηρεσίες).

Άλλες μακροχρόνιες παροχές σε εργαζόμενους.

Στις μακροχρόνιες παροχές περιλαμβάνονται:

- Αποζημιωμένες μακροχρόνιες απουσίες.
- Παροχές μακροχρόνιας ανικανότητας.
- Διανομή κερδών και πληρωτέες έκτακτες παροχές από δώδεκα ή περισσότερους μήνες μετά από την λήξη της χρήσεως.
- Δεδουλευμένη αποζημίωση που πληρώνεται δώδεκα ή περισσότερους μήνες μετά από την λήξη της χρήσεως.

Παροχές μετά την απασχόληση.

Οι παροχές αυτής της μορφής περιλαμβάνουν:

- Συντάξεις.
- Άλλες παροχές (πχ ασφάλεια ζωής και ιατρική περίθαλψη).

Τα προγράμματα παροχών μετά την απασχόληση διακρίνονται σε δύο κατηγορίες:

- Τα προγράμματα καθορισμένων εισφορών, στα οποία η υποχρέωση της επιχείρησης περιορίζεται στο ποσό που συνεισφέρει σε ένα Ταμείο και το οποίο χορηγεί τις παροχές αυτές. Επομένως ο αναλογιστικός και ο επενδυτικός κίνδυνος βαρύνει τον εργαζόμενο.
- Τα προγράμματα καθορισμένων παροχών, στα οποία η επιχείρηση έχει την υποχρέωση να παρέχει τις συμφωνημένες παροχές. Επομένως ο αναλογιστικός και ο επενδυτικός κίνδυνος βαραίνει την επιχείρηση.

Η εφαρμογή του Πρότυπου αυτού είναι ανεξάρτητη από το αν υπάρχει κάποιος ιδιαίτερος φορέας-ταμείο που να εισπράττει τις εισφορές των εργοδοτών και να πληρώνει τις παροχές των εργαζόμενων.

Προγράμματα πολλών εργοδοτών.

Προγράμματα πολλών εργοδοτών είναι εκείνα τα προγράμματα όπου διάφοροι εργοδότες συνιστούν ένα Ταμείο, το οποίο συγκεντρώνει τις εισφορές από τους συμμετέχοντες εργοδότες. Σκοπός του είναι η κάλυψη των εισφορών μετά την απασχόληση προς τους εργαζόμενους όλων των συμμετεχόντων εργοδοτών.

Όμως προγράμματα πολλών εργοδοτών δεν θεωρούνται:

- Προγράμματα καθορισμένων παροχών που συνενώνονται τα περιουσιακά στοιχεία, που εισφέρονται από διάφορες επιχειρήσεις, οι οποίες είναι κάτω από τον ίδιο έλεγχο (πχ μητρική και θυγατρικές).
- Προγράμματα ομάδας διαχείρισης, τα οποία είναι συγκέντρωση προγραμμάτων εργοδοτών που συνδυάζονται, έτσι ώστε να επιτυγχάνουν καλύτερες αποδόσεις των περιουσιακών στοιχείων, αλλά οι διεκδικήσεις των εργοδοτών διαχωρίζονται για αποκλειστικό όφελος των δικών τους εργαζόμενων.

Κρατικά προγράμματα.

Τα κρατικά προγράμματα καθιερώνονται με νόμο για να εφαρμόζονται από όλες τις επιχειρήσεις ή από επιχειρήσεις ενός κλάδου. Λειτουργούν και ελέγχονται από την Κυβέρνηση ή τις τοπικές αυτοδιοικήσεις ή από κάποιο άλλο όργανο που δημιουργήθηκε για αυτό τα σκοπό.

Τα περισσότερα κρατικά προγράμματα είναι προγράμματα καθορισμένων εισφορών.

Ασφαλισμένες παροχές.

Η επιχείρηση πληρώνει ασφάλιστρα σε μια ασφαλιστική εταιρία για την αντιμετώπιση των παροχών ενός προγράμματος παροχών μετά την απασχόληση.

Σε αυτή την περίπτωση η επιχείρηση θα έχει άμεσα ή έμμεσα μια νόμιμη ή τεκμαρτή δέσμευση να πληρώνει:

- Τις παροχές σε εργαζόμενους άμεσα, όταν αυτές γίνονται απαιτητές.
- Περαιτέρω ποσά, αν ο ασφαλιστής δεν πληρώνει τις μελλοντικές παροχές σε εργαζόμενους που αφορούν στην υπηρεσία του εργαζόμενου στην τρέχουσα και στις προηγούμενες χρήσεις.

Παροχές λήξεως εργασιακής σχέσεως.

Οι παροχές αυτές δημιουργούνται όταν η επιχείρηση δεσμεύεται είτε:

- Να τερματίσει την απασχόληση εργαζόμενου ή εργαζόμενων, πριν την κανονική ημερομηνία λήξεως απασχόλησης.
- Να χορηγήσει παροχές λήξεως της εργασιακής σχέσεως ως ένα αποτέλεσμα μιας προσφοράς που γίνεται για να ενθαρρύνει την εκούσια απόλυση.

Ένα τέτοιο πρόγραμμα πρέπει τουλάχιστον να αναφέρει λεπτομερώς τα εξής:

- Την εγκατάσταση, λειτουργία και τον κατά προσέγγιση αριθμό εργαζομένων, των οποίων οι υπηρεσίες πρέπει να τερματιστούν.
- Τις παροχές λήξεως εργασιακής σχέσεως για κάθε κατηγορία απασχόλησης ή λειτουργίας.
- Τον χρόνο κατά τον οποίο το πρόγραμμα θα εφαρμόζεται.

Οι παροχές αυτές συνήθως πληρώνονται ως εφ' άπαξ ποσά και μπορεί να περιλαμβάνουν:

- Ενίσχυση των παροχών αποχώρησης ή των άλλων μετά την αποχώρηση παροχών.
- Μισθό μέχρι το τέλος μιας καθορισμένης περιόδου προειδοποίησης, αν ο εργαζόμενος δεν παρέχει περαιτέρω υπηρεσίες που αποδίδει οικονομικά οφέλη.

Παροχές σε συμμετοχικούς τίτλους ή με βάση την αξία αυτών.

Οι παροχές αυτής της μορφής περιλαμβάνουν:

- Μετοχές, δικαιώματα προαίρεσης μετοχών και άλλους συμμετοχικούς τίτλους.
- Ταμιακές πληρωμές, τα ποσά των οποίων θα εξαρτώνται από τις μελλοντικές αγοραίες τιμές των μετοχών της επιχείρησης που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις.

Λογιστική Των Παροχών Προς Τους Εργαζόμενους.

Βραχυχρόνιες παροχές σε εργαζόμενους.

Ημερομίσθια, μισθοί, εισφορές κοινωνικών ασφαλίσεων.

Οι παροχές αυτές καταχωρούνται με το ονομαστικό ποσό που θα πληρωθεί ο εργαζόμενος σε αντάλλαγμα τις υπηρεσίες που προσφέρθηκαν από αυτούς, ως εξής:

- Ως υποχρέωση μετά την έκπτωση κάθε ποσού που πληρώθηκε.
- Ως μια δαπάνη ή ως ένα περιουσιακό στοιχείο κατά την έκταση που η δαπάνη ενσωματώνεται σε αποθέματα και ιδιοκατασκευασμένα πάγια.

Βραχυχρόνιες αποζημιωόμενες απουσίες.

Οι βραχυχρόνιες αποζημιωόμενες απουσίες καταχωρούνται ως εξής:

- Οι σωρευμένες αποζημιωόμενες απουσίες, καταχωρούνται ως δαπάνη και υποχρέωση, που αυξάνει το δικαίωμα τους σε μελλοντικές αποζημιωόμενες απουσίες.
- Οι μη σωρευμένες αποζημιωόμενες απουσίες καταχωρούνται όταν οι απουσίες πραγματοποιούνται.

Σωρευμένες αποζημιωόμενες απουσίες είναι εκείνες που μεταφέρονται εις νέον και μπορεί να χρησιμοποιηθεί μελλοντικά, ενώ μη σωρευμένες είναι εκείνες που χάνονται αν δεν ασκηθεί το δικαίωμα χρήσεως τους.

Προγράμματα διανομής κερδών και πρόσθετων παροχών.

Το αναμενόμενο κόστος της διανομής κερδών και πρόσθετων παροχών λογιστικοποιείται ως έξοδο και ως υποχρέωση κατά την ημερομηνία Ισολογισμού, αν και μόνο αν:

- Η επιχείρηση έχει μια παρούσα νόμιμη ή τεκμαιρόμενη δέσμευση να κάνει τέτοιες πληρωμές, ως αποτέλεσμα γεγονότων του παρελθόντος.
- Μια αξιόπιστη εκτίμηση της δεσμεύσεως μπορεί να πραγματοποιηθεί.

Μη νομισματικές παροχές.

Οι μη νομισματικές παροχές λογιστικοποιούνται με τα ονομαστικά ποσά τους στη χρήση που παρασχέθηκαν οι αντίστοιχες υπηρεσίες.

Παροχές μετά την απασχόληση.

Προγράμματα καθορισμένων εισφορών.

Η λογιστική για τα προγράμματα καθορισμένων εισφορών η υποχρέωση της επιχείρησης προσδιορίζεται από τα ποσά που εισφέρονται για τα προγράμματα αυτά σε κάθε χρήση.

Προγράμματα καθορισμένων παροχών.

Στα προγράμματα καθορισμένων παροχών, η λογιστική τους είναι σύνθετη. Γιατί απαιτούνται αναλογιστικές παραδοχές για να αποτιμηθεί η υποχρέωση και το έξοδο και συνεπώς υπάρχει η πιθανότητα αναλογιστικών κερδών και ζημιών. Ακόμη οι υποχρεώσεις αποτιμώνται πάνω σε μια προεξοφλητική βάση γιατί συνήθως διακανονίζονται μετά από πολλά χρόνια από τότε που οι εργαζόμενοι παρέχουν την σχετική υπηρεσία.

Τα απαιτούμενα βήματα για τον προσδιορισμό των ποσών που πρέπει να λογιστικοποιούνται σε ένα πρόγραμμα καθορισμένων παροχών είναι:

- Χρησιμοποίηση αναλογιστικών τεχνικών για να γίνει μια αξιόπιστη εκτίμηση του ποσού της παροχής που οι εργαζόμενοι δικαιούνται σε ανταπόδοση της υπηρεσίας τους κατά την τρέχουσα και τις προηγούμενες χρήσεις.
- Προεξόφληση της κατά τα ανωτέρω προσδιορισθείσας παροχής με την χρήση της μεθόδου των Εκτιμώμενων Μονάδων Υποχρέωσης ή Δεδουλευμένων Παροχών για να προσδιορισθεί η παρούσα αξία της υποχρέωσης καθορισμένης παροχής και το κόστος τρέχουσας υπηρεσίας.
- Προσδιορισμός της πραγματικής αξίας κάθε περιουσιακού στοιχείου του προγράμματος.
- Προσδιορισμός του προκύπτοντος κόστους προϋπηρεσίας, όταν ένα πρόγραμμα εισάγεται ή μεταβάλλεται.
- Προσδιορισμός του προκύπτοντος κέρδους ή ζημίας, όταν ένα πρόγραμμα περικλείεται ή διακανονίζεται.
- Προσδιορισμός του συνολικού ποσού αναλογιστικών κερδών ή ζημιών και του ποσού εκείνων των αναλογιστικών κερδών ή ζημιών που πρέπει να καταχωρούνται.

Αναλογιστικά κέρδη ή ζημίες μπορεί να προέρχονται:

- Από απροσδόκητα οφέλη ή χαμηλούς συντελεστές απασχόλησης εργατικού δυναμικού, πρόωρης αποχώρησης ή θνησιμότητας, ή αυξήσεις σε μισθούς και παροχές.
- Από την επίδραση των μεταβολών σε εκτιμήσεις μελλοντικής απασχόλησης εργατικών δυναμικών, πρόωρης αποχώρησης ή θνησιμότητας, ή αυξήσεως σε μισθούς και παροχές.
- Από την επίδραση των μεταβολών στο προεξοφλητικό επιτόκιο.
- Από τις διαφορές μεταξύ πραγματικής απόδοσης των περιουσιακών στοιχείων του προγράμματος και την αναμενόμενη απόδοση των στοιχείων αυτών.

➤ Προσδιορισμός ποσού υποχρέωσης προγραμμάτων καθορισμένων εισφορών.

Το ποσό που καταχωρείται ως υποχρέωση καθορισμένης παροχής πρέπει να είναι το αποτέλεσμα των παρακάτω:

- Της παρούσας αξίας της υποχρέωσης κατά την ημερομηνία Ισολογισμού.
- Πλέον ή μείον κάθε αναλογιστικό κέρδος ή ζημία μη καταχωρημένου στα αποτελέσματα.

➤ Επιβάρυνση των αποτελεσμάτων χρήσης από προγράμματα καθορισμένων παροχών.

Το ποσό που καταχωρείται ως δαπάνη σε κάθε χρήση ή ως έσοδο όταν η υποχρέωση γίνει περιουσιακό στοιχείο, τότε αυτό προσδιορίζεται από το αποτέλεσμα των παρακάτω:

- Του κόστους τρέχουσας υπηρεσίας.
- Της δαπάνης τόκου.
- Της αναμενόμενης απόδοσης από κάθε περιουσιακό στοιχείο του προγράμματος και κάθε δικαιώματος αποζημίωσης.
- Των αναλογιστικών κερδών και ζημιών.
- Του κόστους προϋπηρεσίας.
- Του αποτελέσματος οποιασδήποτε περικοπής ή διακανονισμού.

Άλλες μακροχρόνιες παροχές σε εργαζόμενους.

Προγράμματα καθορισμένων εισφορών.

Στη λογιστική για τα προγράμματα καθορισμένων εισφορών, μακροχρόνιων παροχών σε εργαζόμενους, η υποχρέωση της επιχείρησης που καταρτίζει οικονομικές καταστάσεις για κάθε χρήση προσδιορίζεται από τα ποσά που εισφέρονται για αυτή την περίοδο.

Προγράμματα καθορισμένων παροχών.

➤ Ο προσδιορισμός ποσού υποχρέωσης προγραμμάτων καθορισμένων παροχών.

Το ποσό που καταχωρείται ως μια υποχρέωση περιλαμβάνει το καθαρό σύνολο των ακόλουθων ποσών:

- Της παρούσας αξίας των υποχρεώσεων καθορισμένων παροχών κατά την ημερομηνία Ισολογισμού.
- Μείον την πραγματική αξία κατά την ημερομηνία Ισολογισμού των περιουσιακών στοιχείων του προγράμματος, εκτός από εκείνα των οποίων οι υποχρεώσεις πρέπει να διακανονισθούν απ' ευθείας.
- Αναλογιστικών κερδών και ζημιών που καταχωρούνται αμέσως και δεν εφαρμόζεται κανένα περιθώριο.
- Όλου του κόστους προϋπηρεσίας που καταχωρείται αμέσως.

➤ Επιβάρυνση αποτελεσμάτων χρήσης από προγράμματα καθορισμένων παροχών.

Το ποσό που καταχωρείται ως έξοδο στα αποτελέσματα χρήσεως είναι το καθαρό σύνολο των ακόλουθων ποσών:

- Του κόστους τρέχουσας υπηρεσίας.
- Της δαπάνης τόκου.
- Της αναμενόμενης απόδοσης κάθε περιουσιακού στοιχείου του προγράμματος και κάθε δικαιώματος αποζημίωσης από τρίτους.
- Των αναλογιστικών κερδών και ζημιών, που καταχωρούνται όλα αμέσως.
- Του κόστους προϋπηρεσίας, το οποίο καταχωρείται όλα αμέσως.
- Του αποτελέσματος κάθε περικοπής ή διακανονισμού.

Παροχές λήξεως εργασιακής σχέσεως.

Οι παροχές αυτές καταχωρούνται ως μια υποχρέωση και μια δαπάνη, αν και μόνο αν, η επιχείρηση δεσμεύεται να τις χορηγήσει. Όταν οι παροχές αυτές λήγουν πέρα των δώδεκα μηνών από την ημερομηνία Ισολογισμού πρέπει να προεξοφλούνται. Στην περίπτωση μιας προσφοράς που γίνεται για την ενθάρρυνση της εκούσιας αποχώρησης, η αποτίμηση των παροχών αυτών πρέπει να βασίζονται στον αριθμό των εργαζόμενων από αναμένεται να δεχθούν την προσφορά.

Παροχές σε συμμετοχικούς τίτλους ή με βάση των αξία αυτών.

Στην καταχώριση και αποτίμηση των παροχών σε συμμετοχικούς τίτλους ή με βάση την αξία αυτών, το πρότυπο δεν καθορίζει συγκεκριμένες προϋποθέσεις, επειδή δεν υπάρχει κάποια παγκόσμια συναίνεση για την αντιμετώπιση αυτών των παροχών. Όμως απαιτούνται σημειώσεις και επεξηγήσεις στο προσάρτημα.

Μεταβατική Αντιμετώπιση Των Προγραμμάτων Παροχής, Όταν Το Πρότυπο Αυτό Υιοθετείται Για Πρώτη Φορά.

Μια επιχείρηση πρέπει να προσδιορίζει, κατά την πρώτη υιοθέτηση του Πρότυπου αυτού, την μεταβατική υποχρέωση της για προγράμματα καθορισμένων παροχών ως:

- Την παρούσα αξία της υποχρέωσης κατά την ημερομηνία υιοθέτησης.
- Μείον την πραγματική αξία κατά την ημερομηνία υιοθέτησης των περιουσιακών στοιχείων του προγράμματος.
- Μείον κάθε κόστος προϋπηρεσίας που πρέπει να καταχωρείται σε μεταγενέστερες περιόδους.

Γνωστοποιήσεις.

Από αυτό το Πρότυπο, για τις βραχυχρόνιες και μακροχρόνιες παροχές σε εργαζόμενους, δεν απαιτούνται γνωστοποιήσεις. Όμως για τα θέματα παροχών των Διευθυντικών Στελεχών απαιτούνται γνωστοποιήσεις από το Δ.Α.Π. 24 (Γνωστοποιήσει Συνδεδεμένων Μερών).

Προγράμματα καθορισμένων παροχών.

Για τα προγράμματα καθορισμένων παροχών πρέπει να γνωστοποιούνται:

- Οι λογιστικές αξίες για την καταχώριση των αναλογιστικών κερδών και ζημιών.
- Μια γενική περιγραφή του τύπου του προγράμματος.
- Μια λογιστική συμφωνία των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων που είναι καταχωρημένα στον Ισολογισμό, που να δείχνει τουλάχιστον:
 - ❖ Την παρούσα αξία των υποχρεώσεων καθορισμένων παροχών που είναι στο σύνολο τους μη χρηματοδοτούμενες.
 - ❖ Την παρούσα αξία των υποχρεώσεων καθορισμένων παροχών που είναι στο σύνολο τους ή μερικώς χρηματοδοτούμενες.
 - ❖ Την πραγματική αξία κάθε περιουσιακού στοιχείου του προγράμματος.

- ❖ Τα καθαρά αναλογιστικά κέρδη και ζημίες που δεν είναι καταχωρημένα στον Ισολογισμό.
- ❖ Την πραγματική αξία κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού κάθε καταχωρημένου δικαιώματος αποζημίωσης ως περιουσιακού στοιχείου.
- ❖ Τα ποσά που δεν έχουν καταχωρηθεί ως περιουσιακά στοιχεία λόγω του περιορισμού όταν η υποχρέωση είναι αρνητική.
- Τα ποσά που περιλαμβάνονται στην πραγματική αξία των περιουσιακών στοιχείων του προγράμματος για:
 - ❖ Κάθε κατηγορία των χρηματοοικονομικών στοιχείων της επιχείρησης.
 - ❖ Κάθε ακίνητη ιδιοκτησία που κατέχεται.
- Μια συμφωνία που να δείχνει τις μεταβολές κατά τη διάρκεια της χρήσεως στην καθαρή υποχρέωση, που είναι καταχωρημένα στον Ισολογισμό.
- Τη συνολική δαπάνη, που είναι καταχωρημένη στην κατάσταση αποτελεσμάτων για κάθε ένα από τα ακόλουθα και τη θέση του στοιχείου ή των στοιχείων της καταστάσεως αποτελεσμάτων, στην οποία περιλαμβάνονται:
 - ❖ Κόστος τρέχουσας υπηρεσίας.
 - ❖ Δαπάνη τόκου.
 - ❖ Αναμενόμενη απόδοση περιουσιακών στοιχείων προγράμματος.
 - ❖ Αναμενόμενη απόδοση πάνω σε κάθε καταχωρημένο δικαίωμα αποζημίωσης ως ένα περιουσιακό στοιχείο.
 - ❖ Αναλογιστικά κέρδη και ζημίες.
 - ❖ Κόστος προϋπηρεσίας.
 - ❖ Το αποτέλεσμα κάθε περικοπής.
- Την πραγματική απόδοση των περιουσιακών στοιχείων του προγράμματος.
- Τις βασικές αναλογιστικές παραδοχές που χρησιμοποιούνται κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού, συμπεριλαμβάνοντας:
 - ❖ Τα προεξοφλητικά επιτόκια.
 - ❖ Τα αναμενόμενα ποσοστά απόδοσης κάθε περιουσιακού στοιχείου του προγράμματος για τις χρήσεις που παρουσιάζονται στις οικονομικές καταστάσεις.
 - ❖ Οι αναμενόμενοι συντελεστές απόδοσης για χρήσεις που παρουσιάζονται στις οικονομικές καταστάσεις πάνω σε κάθε δικαίωμα αποζημίωσης που είναι καταχωρημένο ως ένα περιουσιακό στοιχείο.
 - ❖ Τα αναμενόμενα ποσοστά αυξήσεων των μισθών.
 - ❖ Τις τάσεις των συντελεστών των ιατρικών δαπανών.
 - ❖ Κάθε άλλη ουσιώδη αναλογιστική δαπάνη που χρησιμοποιείται.

Παροχές λήξεως εργασιακής σχέσεως.

Οι γνωστοποιήσεις που απαιτούνται είναι στην περίπτωση που υπάρχει αβεβαιότητα για τον αριθμό των απασχολούμενων που θα συμφωνήσουν με το πρόγραμμα παροχών λήξεως εργασιακής σχέσεως. Στην περίπτωση αυτή υπάρχει μια ενδεχόμενη υποχρέωση η οποία γνωστοποιείται σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 37 (Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις Και Ενδεχόμενες Απαιτήσεις).

Παροχές σε συμμετοχικούς τίτλους ή βάση την αξία αυτών.

Πρέπει να γνωστοποιούνται:

- Η φύση και οι όροι των προγραμμάτων παροχής σε συμμετοχικούς τίτλους ή με βάση την αξία τους.
- Οι λογιστικές αρχές για τα προγράμματα αυτά.
- Τα ποσά που καταχωρούνται στις οικονομικές καταστάσεις.
- Τον αριθμό και τους όρους των ιδίων της επιχείρησης συμμετοχικών τίτλων που κατέχονται από τα προγράμματα αυτά.
- Τον αριθμό, ημερομηνίες ασκήσεως και τιμές ασκήσεως των μετοχικών δικαιωμάτων προαίρεσης που ασκούνται σύμφωνα με τα προγράμματα αυτά.
- Τον αριθμό των μετοχικών δικαιωμάτων προαίρεσης που κρατούνται από τα προγράμματα αυτά.
- Το ποσό και τους κύριους όρους κάθε δανείου ή εγγυήσεως που χορηγείται από την επιχείρηση για τέτοια προγράμματα.
- Την πραγματική αξία κατά την έναρξη και την λήξη την χρήσεως των ιδίων συμμετοχικών τίτλων που κατέχονται για τα προγράμματα αυτά.
- Την πραγματική αξία κατά την ημερομηνία έκδοσης των ιδίων συμμετοχικών τίτλων που εκδίδονται από την επιχείρηση για τα προγράμματα αυτά.

20° Δ.Λ.Π. (Λογιστική Των Κρατικών Επιχορηγήσεων Και Γνωστοποίησης Της Κρατικής Υποστήριξης).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται για τις οικονομικές καταστάσεις από αρχίζουν από την 1^η Ιανουαρίου 1984. Ο σκοπός του πρότυπου αυτού είναι η λογιστική παρακολούθηση και η γνωστοποίηση των κρατικών επιχορηγήσεων. Οι κυριότερες μορφές κρατικής επιχορήγησης είναι:

- Η κάλυψη πραγματοποιημένων ζημιών ή εξόδων.
- Η άμεση οικονομική ενίσχυση της επιχείρησης.

Όμως το πρότυπο αυτό δεν έχει εφαρμογή με εξής ειδικότερα προβλήματα:

- Η λογιστική απεικόνιση των κρατικών επιχορηγήσεων σε οικονομικές καταστάσεις που αντικατοπτρίζουν τις μεταβολές τιμών.
- Η κρατική υποστήριξη με τη μορφή πλεονεκτημάτων (π.χ. φορολογικές απαλλαγές, πρόσθετες αποσβέσεις, μειωμένους συντελεστές κ.τ.λ.).
- Η κρατική συμμετοχή στην ιδιοκτησία μιας επιχείρησης.
- Η κρατική επιχορήγηση για τη Γεωργία.

Καταχώριση Των Κρατικών Επιχορηγήσεων.

Βασικές προϋποθέσεις στην καταχώριση της κρατικής επιχορήγησης είναι όταν υπάρχει η βεβαιότητα ότι:

- Η επιχείρηση θα συμμορφωθεί με τους όρους της επιχορήγησης.
- Η επιχορήγηση θα εισπραχθεί.

Σχετικά με την λογιστική καταχώριση, το πρότυπο ορίζει:

«οι κρατικές επιχορηγήσεις πρέπει να λογίζονται, με τρόπο συστηματικό, στα έσοδα όσων χρήσεων απαιτούνται για το συσχετισμό των επιχορηγήσεων αυτών, με τις αντίστοιχες προς συμψηφισμό δαπάνες». Ακόμη μας επισημαίνει ότι οι επιχορηγήσεις δεν πρέπει να πιστώνονται απευθείας στα Ίδια Κεφάλαια.

Κρατικές Επιχορηγήσεις Που Λαμβάνονται Για Κάλυψη Πραγματοποιημένων Εξόδων Και Ζημιών.

Αυτό το είδος της κρατικής επιχορήγησης αποβλέπει κυρίως στην άμεση οικονομική ενίσχυση μιας επιχείρησης και όχι στο να δοθεί κίνητρο για να αναλάβει συγκεκριμένες δαπάνες. Είναι πολύ πιθανόν, αυτή η μορφή επιχορήγησης να αφορά αποκλειστικά μια συγκεκριμένη επιχείρηση και όχι όλο τον κλάδο.

Ακόμη μπορούμε να πούμε ότι η κρατική επιχορήγηση που λαμβάνεται για κάλυψη πραγματοποιημένων εξόδων ή ζημιών, χωρίς την παραπέρα διενέργεια σχετικών δαπανών, πρέπει να λογίζεται ως ανόργανο έσοδο της χρήσης στην οποία δημιουργείται το δικαίωμα είσπραξης της.

Κρατικές Επιχορηγήσεις Που Αφορούν Περιουσιακά Στοιχεία.

Οι κρατικές επιχορηγήσεις που αφορούν την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων είναι οι επιχορηγήσεις που έχουν ως βασικό όρο ότι η επιχείρηση πρέπει να αγοράσει ή να κατασκευάσει μακράς διάρκειας περιουσιακά στοιχεία.

Όσο για την λογιστική άποψη, οι επιχορηγήσεις που αφορούν περιουσιακά στοιχεία και μη νομισματικά στοιχεία που εμφανίζονται με την πραγματική αξία, πρέπει να εμφανίζονται στον Ισολογισμό, είτε ως έσοδα επομένων χρήσεων, είτε αφαιρετικά από τη λογιστική αξία των σχετικών περιουσιακών στοιχείων.

Επιστροφή Κρατικών Επιχορηγήσεων.

Το πρότυπο σχετικά με την επιστροφή των κρατικών επιχορηγήσεων ορίζει ότι:

- Η κρατική επιχορήγηση, για την οποία δημιουργείται υποχρέωση επιστροφής της, πρέπει να απεικονίζεται λογιστικά ως αναθεώρηση λογιστικής εκτίμησης.
- Με την επιστροφή μιας επιχορήγησης που αφορά τα αποτελέσματα, πρέπει πρώτα να γίνει συμψηφισμός του τυχόν πιστωτικού υπολοίπου, σχετικά με την επιχορήγηση αυτή, του λογαριασμού εσόδων επομένων χρήσεων.
- Το επιστρεφόμενο ποσό επιχορήγησης που αφορά σε περιουσιακό στοιχείο, πρέπει να φέρεται σε αύξηση της λογιστικής αξίας του στοιχείου αυτού ή σε μείωση του πιστωτικού υπολοίπου του σχετικού λογαριασμού εσόδων επομένων χρήσεων, ανάλογα με το λογιστικό χειρισμό που εμφανίστηκε κατά την λήψη της επιχορήγησης.

Κρατική Υποστήριξη.

Η κρατική υποστήριξη δεν μπορεί να λογιστικοποιηθεί, και αυτό συμβαίνει, επειδή τα γεγονότα/ωφέλει δεν μπορούν εύκολα να αποτιμηθούν. Το μέγεθος της ωφέλειας που προκύπτει για την επιχείρηση μπορεί να είναι τέτοιο που να επιβάλλει γνωστοποίηση του είδους, της έκτασης και της διάρκειας της κρατικής υποστήριξης.

Το πρότυπο διευκρινίζει ότι στην έννοια της κρατικής υποστήριξης δεν περιλαμβάνονται υποδομές κοινόχρηστης ωφέλειας, πχ δρόμοι, υδροδότηση, άρδευση κτλ.

Γνωστοποιήσεις.

Το πρότυπο επιβάλλει στην επιχείρηση να γνωστοποιεί τα εξής:

- Την ακολουθούμενη λογιστική μέθοδο σχετικά με τις κρατικές επιχορηγήσεις.
- Τη μορφή και το μέγεθος των κρατικών επιχορηγήσεων που περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις.
- Τους ανεκπλήρωτους όρους και τις λοιπές ενδεχόμενες υποχρεώσεις που σχετίζονται με την κρατική υποστήριξη.

21° Δ.Λ.Π. (Οι Επιδράσεις Των Μεταβολών Στις Τιμές Του Συναλλάγματος)

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις χρήσεις που αρχίζουν από την 1^η Ιανουαρίου 1995. σκοπός του είναι η λογιστική απεικόνιση των συναλλαγών σε ξένο νόμισμα, ο προσδιορισμός της συναλλαγματικής ισοτιμίας που πρέπει να χρησιμοποιηθεί και ο τρόπος καταχώρησης της οικονομικής επίδρασης των μεταβολών των ισοτιμιών στις οικονομικές καταστάσεις.

Βρίσκει εφαρμογή στη λογιστική απεικόνιση των συναλλαγών σε ξένο νόμισμα και την μετατροπή των οικονομικών καταστάσεων των θυγατρικών, συγγενών και υποκαταστημάτων εξωτερικού που συμπεριλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης. Η μετατροπή μπορεί να γίνει μέσω της ολικής ή της αναλογικής ενοποίησης και με την μέθοδο της καθαρής θέσης.

Συναλλαγές Σε Ξένο Νόμισμα.

Το πρότυπο προσδιορίζει αυτές τις συναλλαγές:

- Αγορά ή πώληση αγαθών ή πωλήσεων, των οποίων η τιμή είναι σε ξένο νόμισμα.
- Λήψη ή παροχή δανείων που είναι εξοφλητέα σε ξένο νόμισμα.
- Συμμετοχή ως συμβαλλόμενο μέρος σε μια ανεκτέλεστη σύμβαση σε ξένο νόμισμα.
- Η με οποιοδήποτε άλλο τρόπο απόκτηση ή διάθεση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που εμφανίζονται σε ξένο νόμισμα.

Η αρχική καταχώρηση μια συναλλαγής σε ξένο νόμισμα γίνεται με την εφαρμογή στο ποσό του ξένου νομίσματος της ισοτιμίας μεταξύ του τηρούμενου και του ξένου νομίσματος κατά την ημερομηνία της συναλλαγής.

Η παρουσίαση των στοιχείων σε ξένο νόμισμα στον Ισολογισμό μπορεί να γίνει με δύο μεθόδους:

- 1) Η πρώτη μέθοδος είναι η Βασική Μέθοδος, κατά την οποία:
 - Τα νομισματικά στοιχεία που εκφράζονται σε ξένο νόμισμα εμφανίζονται στον Ισολογισμό με την τιμή κλεισίματος κατά την ημερομηνία κλεισίματος.
 - Τα μη νομισματικά στοιχεία που παρακολουθούνται σε ιστορικό κόστος, εμφανίζονται με την ισοτιμία της ημερομηνίας της συναλλαγής.
 - Τα μη νομισματικά στοιχεία που παρακολουθούνται σε πραγματικές αξίες, εμφανίζονται με τις ισοτιμίες που υπήρχαν όταν αυτές προσδιορίστηκαν.
- 2) Η δεύτερη μέθοδος είναι η Εναλλακτική Μέθοδος, κατά την οποία, οι συναλλαγματικές διαφορές που προέρχονται από μια σοβαρή υποτίμηση ή διολίσθηση του νομίσματος από την πρόσφατη αγορά ενός περιουσιακού στοιχείου που τιμολογήθηκε σε ξένο νόμισμα, πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στην λογιστική αξία του στοιχείου.

Αν όμως, η αφορά του περιουσιακού στοιχείου έγινε σε διάστημα μεγαλύτερο από 12 μήνες πριν από την υποτίμηση τότε η αγορά δεν θεωρείται πρόσφατη και κατά συνέπεια δεν κεφαλαιοποιούνται οι συναλλαγματικές διαφορές.

Μετατροπή Οικονομικών Καταστάσεων Εκμεταλλεύσεων Εξωτερικού Που Έχουν Καταρτιστεί Σε Ξένο Νόμισμα.

Η μετατροπή των οικονομικών καταστάσεων των εκμεταλλεύσεων εξωτερικού από το ξένο νόμισμα στο τηρούμενο νόμισμα, διακρίνεται σε δυο κατηγορίες:

1) Οι εκμεταλλεύσεις εξωτερικού που είναι αναπόσπαστο μέρος της εξεταζόμενης επιχείρησης.

Οι δραστηριότητες των εκμεταλλεύσεων εξωτερικού αντιμετωπίζονται σαν να ήταν μια προέκταση της εξεταζόμενης επιχείρησης και οι οικονομικές καταστάσεις της μετατρέπονται στο τηρούμενο νόμισμα, ως αν όλες οι συναλλαγές της είχαν διεξαχθεί από την ίδια την επιχείρηση.

2) Οι οικονομικές μονάδες εξωτερικού.

Αυτές οι εκμεταλλεύσεις λειτουργούν αυτόνομα. Όμως για να ενσωματωθούν οι οικονομικές καταστάσεις τους με αυτές της εξεταζόμενης επιχείρησης θα πρέπει:

- Τα νομισματικά και μη περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις να μετατραπούν σύμφωνα με την τιμή κλεισίματος.

- Τα έσοδα και τα έξοδα να μετατραπούν με τις τιμές συναλλάγματος κατά την ημερομηνία της συναλλαγής. Αν όμως αυτή η οικονομική μονάδα λειτουργεί με νόμισμα υπερπληθωρικής οικονομίας τότε μετατρέπονται σύμφωνα με την τιμή κλεισίματος.

Προσδιορισμός Τηρούμενου Νομίσματος.

Ως συνήθως οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν το νόμισμα της χώρας στην οποία είναι εγκατεστημένες και επομένως όλα τα άλλα νομίσματα θεωρούνται ως ξένα. Το νόμισμα το οποίο επελέγη δεν πρέπει να μεταβάλλεται, εκτός αν υπάρχει σημαντική μεταβολή στις προϋποθέσεις που οδήγησαν στην επιλογή αυτού του νομίσματος.

Γνωστοποιήσεις.

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:

- Το ποσό των συναλλαγματικών διαφορών που περιλαμβάνονται στα αποτελέσματα χρήσεως.

- Τις συναλλαγματικές διαφορές που εντάσσονται στην καθαρή θέση.

- Το ποσό των συναλλαγματικών διαφορών που προέκυψαν από την χρήση και περιλαμβάνονται στην λογιστική αξία ενός στόχου.

22^ο Δ.Λ.Π. (Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1 Ιουλίου 1999. Σκοπός του είναι η λογιστική αντιμετώπιση της ενοποίησης των επιχειρήσεων, τόσο στην περίπτωση της αγοράς όσο και στην περίπτωση της συνένωσης δικαιωμάτων.

Όμως δε ασχολείται με συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων που βρίσκονται κάτω από κοινό έλεγχο και με δικαιώματα σε κοινοπραξίες.

Ενοποίηση Με Αγορά.

Σε μια αγορά επιχείρησης, ο αγοραστής προσδιορίζεται από τα παρακάτω:

- Όταν μια επιχείρηση αγοράζει το 50% + των δικαιωμάτων μιας άλλης επιχείρησης.
- Όταν μια επιχείρηση εξασφαλίζει με συμφωνία των έλεγχο του 50% + των δικαιωμάτων ψήφου μια άλλης επιχείρησης.
- Όταν μια επιχείρηση κατευθύνει την οικονομική και επιχειρηματική πολιτική μιας άλλης επιχείρησης.
- Όταν μια επιχείρηση έχει το δικαίωμα να διορίζει ή να παύει την πλειονότητα των μελών του Δ.Σ. μιας άλλης επιχείρησης.
- Όταν μια επιχείρηση έχει την δυνατότητα πλειοψηφίας στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. άλλης επιχείρησης.

Όμως σε κάποιες περιπτώσεις είναι δύσκολο να προσδιοριστεί ο αγοραστής, τότε κάποια στοιχεία που μπορούν να τον προσδιορίσουν είναι τα παρακάτω:

- Το μέγεθος της επιχείρησης, δηλαδή η πιο μεγάλη επιχείρηση είναι και ο αγοραστής.
- Η φορά της κατεύθυνσης της εκλογής του Δ.Σ., προσδιορίζει τον αγοραστή.
- Η διάθεση μετρητών για απόκτηση μετοχών, δηλαδή η διαθέτουσα επιχείρηση είναι η αγοράστρια.

Λογιστικά, η αντιμετώπιση μιας αγοράς επιχείρησης είναι ίδια με την αγορά άλλων περιουσιακών στοιχείων και συνεπώς χρησιμοποιεί ως βάση το κόστος αγοράς.

Ως κόστος αγοράς θεωρείται το ποσό των μετρητών ή των ταμιακών ισοδυνάμων ή η πραγματική αξία του ανταλλάγματος, κατά την ημερομηνία της ανταλλαγής, που δόθηκε από την αγοράστρια για την απόκτηση του ελέγχου πάνω στη καθαρή περιουσία της άλλης επιχείρησης.

Για την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων, υπάρχουν δυο μέθοδοι:

1. Η Βασική Μέθοδος, όπου τα αναγνωρίσιμα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις που καταχωρούνται, αποτιμώνται:

- Κατά την έκταση που αποκτήθηκαν από την αγοράστρια στην πραγματική αξία τους κατά την ημερομηνία της ανταλλαγής

- Κατά την έκταση που αναλογεί στη μειοψηφία στην πριν την αγορά λογιστική τους αξία.

2. Η Εναλλακτική Μέθοδος, όπου τα αναγνωρίσιμα περιουσιακά στοιχεία αγοράστριας και μειοψηφίας αποτιμώνται σε πραγματικές τιμές κατά την ημερομηνία της αγοράς.

Η υπεραξία που προκύπτει κατά την αγορά μπορούμε να την χωρίσουμε σε δύο κατηγορίες:

1. Η Θετική Υπεραξία, όπου κάθε υπεραξία του κόστους αγοράς πάνω από τα δικαιώματα του αγοραστή στην πραγματική αξία των αναγνωρίσιμων περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων κατά την ημερομηνία της πράξης ανταλλαγής, περιγράφεται ως υπεραξία και καταχωρείται ως περιουσιακό στοιχείο.

2. Η Αρνητική Υπεραξία, όπου οποιαδήποτε επιπλέον διαφορά κατά την ημερομηνία της συναλλαγής από το δικαίωμα του αγοραστή στις πραγματικές αξίες των αναγνωρίσιμων περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που αποκτήθηκαν, πάνω από το κόστος της απόκτησης, πρέπει να καταχωρείται ως αρνητική υπεραξία.

Συνένωση Δικαιωμάτων.

Ουσιαστικά με την μέθοδο αυτή δεν υπάρχει κάποια αγορά, αλλά μια αμοιβαία κατανομή κινδύνων και ωφελειών. Για να επιτευχθεί ένα ενοποιημένο συγκρότημα θα πρέπει:

- Να γίνει ανταλλαγή της ουσιαστικής πλειονότητας.
- Οι πραγματικές αξίες των επιχειρήσεων να μη διαφέρουν σημαντικά μεταξύ τους.
- Ύστερα από την ενοποίηση, οι μέτοχοι κάθε επιχείρησης να διατηρούν ουσιαστικά, τα ίδια μεταξύ τους δικαιώματα ψήφου και κεφαλαίου, στο ενοποιημένο συγκρότημα.

Από την λογιστική σκοπιά, τα στοιχεία των οικονομικών καταστάσεων των ενοποιημένων επιχειρήσεων, στην χρήση στην οποία πραγματοποιείται η ενοποίηση, θα πρέπει να εμφανίζονται στις ενοποιημένες καταστάσεις ως αν είχαν ενοποιηθεί από την αρχή της πρώτης από της παρουσιαζόμενες χρήσεις.

Γνωστοποιήσεις.

Για όλες τις ενοποιήσεις των επιχειρήσεων θα πρέπει να γνωστοποιούνται:

- Οι επωνυμίες και περιγραφές των ενοποιημένων επιχειρήσεων.
- Η μέθοδος της λογιστικής παρακολούθησης της ενοποίησης.
- Η ημερομηνία ενάρξεως της ενοποίησης για λογιστικούς σκοπούς.
- Τυχόν εργασίες που προέρχονται από την ενοποίηση των επιχειρήσεων, τις οποίες η επιχείρηση έχει αποφασίσει να εγκαταλείψει.

23^ο Δ.Λ.Π. (Κόστος Δανεισμού).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1 Ιανουαρίου 1995. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει το λογιστικό χειρισμό του δανειακού κόστους. Όμως δεν ασχολείται με το πραγματικό ή με το υπολογιστικό κόστος των Ιδίων Κεφαλαίων.

Καταχώρηση Του Κόστους Δανεισμού.

Για την καταχώρηση του κόστους δανεισμού υπάρχουν δύο μέθοδοι:

1. Η Βασική Μέθοδος, όπου το κόστος δανεισμού λογίζεται στα έξοδα της χρήσεων στην οποία πραγματοποιείται, ανεξάρτητα από τον τρόπο χρησιμοποίησης των δανείων. Δηλαδή αν τα δάνεια επενδύθηκαν για την κατασκευή πάγιων στοιχείων ή για κεφάλαιο κίνησης.

2. Η Εναλλακτική Μέθοδος, όπου το κόστος δανεισμού που σχετίζεται άμεσα με την αγορά, κατασκευή ή παραγωγή ενός μη άμεσα εκμεταλλεύσιμου περιουσιακού στοιχείου και πρέπει να μεταφέρεται σε αύξηση του κόστους του στοιχείου αυτού.

Η κεφαλαιοποίηση του κόστους δανεισμού, ως μέρος του κόστους ενός μη άμεσα εκμεταλλεύσιμου περιουσιακού στοιχείου, πρέπει να αρχίζει όταν:

- Διενεργείται η επενδυτική δαπάνη για το περιουσιακό στοιχείο.
- Πραγματοποιείται το κόστος δανεισμού.
- Βρίσκονται σε εξέλιξη οι δραστηριότητες που είναι αναγκαίες για να ετοιμαστεί το περιουσιακό στοιχείο για την προοριζόμενη χρήση ή πώληση.

Η κεφαλαιοποίηση του κόστους δανεισμού πρέπει να αναστέλλεται κατά τη διάρκεια εκτεταμένων περιόδων, στις οποίες η κατασκευή του στοιχείου έχει διακοπεί. Όμως στις παρακάτω περιπτώσεις η κατασκευαστική δραστηριότητα έχει διακοπεί αλλά το κόστος δανεισμού συνεχίζει να κεφαλαιοποιείται. Αυτές οι περιπτώσεις είναι:

- Η περίοδος όπου εκτελείται μια σημαντική τεχνική και διοικητική εργασία.
- Η προσωρινή καθυστέρηση που αποτελεί αναγκαία διαδικασία προετοιμασίας του περιουσιακού στοιχείου.
- Η διακοπή της κατασκευής που οφείλεται σε συνήθη αναπόφευκτα γεγονότα (π.χ. περιβαλλοντικοί παράγοντες).

Γνωστοποιήσεις.

Οι οικονομικές καταστάσεις πρέπει να γνωστοποιούν:

- Τις λογιστικές μεθόδους που υιοθετήθηκαν για το κόστος δανεισμού.
- Το ποσό του κόστους δανεισμού που κεφαλαιοποιήθηκε κατά την χρήση.
- Το επιτόκιο κεφαλαιοποίησης που χρησιμοποιήθηκε για να προσδιοριστεί το ποσό του κόστους δανεισμού που πληροί τις προϋποθέσεις κεφαλαιοποίησης.

24° Δ.Α.Π. (Γνωστοποιήσεις Συνδεόμενων Μερών)

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου του 1986. Βρίσκει εφαρμογή στη γνωστοποίηση των συναλλαγών των συνδεόμενων μερών.

Τέτοιες συναλλαγές μπορεί να είναι:

- Μεταξύ των επιχειρήσεων που άμεσα ή έμμεσα, μέσω ενός ή περισσότερων ενδιάμεσων ελέγχων ή ελέγχονται από την επιχείρηση που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις ή βρίσκονται κάτω από κοινό έλεγχο με την επιχείρηση αυτή. (δηλαδή εταιρίες χαρτοφυλακίου, θυγατρικές και αδερφικές θυγατρικές).

- Μεταξύ Συγγενών εταιριών.
- Μεταξύ Ιδιωτικών και των μελών των οικογενειών τους που κατέχουν άμεσα ή έμμεσα δικαιώματα ψήφου στην επιχείρηση που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις.

- Μεταξύ Στελεχών της επιχείρησης και των Μελών των οικογενειών τους.

- Μεταξύ επιχειρήσεων στις οποίες σημαντικά δικαιώματα κατέχουν Ιδιώτες, που έχουν δικαίωμα ψήφου στην υπό εξέταση επιχείρηση καθώς και στελέχη της υπό εξέταση επιχείρηση που έχουν δικαιώματα στις επιχειρήσεις αυτές.

Εδώ, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν θεωρούνται συνδεόμενα μέρη τα ακόλουθα:

- Δυο εταιρίες επειδή έχουν έναν κοινό διοικητικό Σύμβουλο, με την προϋπόθεση ότι δεν επηρεάζει τις πολιτικές των εταιριών.

- Οι χρηματοδότες, οι εμπορικές ενώσεις, οι επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και οι κρατικές επιχειρήσεις, κατά την διαδικασία των συνήθων συναλλαγών τους με την επιχείρηση.

- Ένας απλός πελάτης, προμηθευτής, εκπρόσωπος ή γενικός πράκτορας, με τον οποίο η επιχείρηση διεξάγει έναν ουσιώδη όγκο επιχειρηματικών συναλλαγών.

Γνωστοποιήσεις.

Τα στοιχεία των συναλλαγών που πρέπει να γνωστοποιούνται είναι:

- Η φύση της σχέσης, το είδος των συναλλαγών καθώς και τα στοιχεία των συναλλαγών.

- Οι σχέσεις μεταξύ συνδεόμενων μερών όπου υπάρχει έλεγχος, ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν συναλλαγές.

- Συναλλαγές μεταξύ ενός ομίλου, εκτός από αυτές που γίνονται μεταξύ Μητρική και Θυγατρικής.

25° Δ.Λ.Π. (Λογιστική Επενδύσεων).

Το πρότυπο αυτό εκδόθηκε το 1985 και αναμορφώθηκε το 1991. Κάλυπτε τα θέματα της καταχώρησης και αποτίμησης των επενδύσεων σε ομολογίες, μετοχές, επενδύσεις σε έδαφος και κτίρια, καθώς και σε άλλα ενσώματα και άυλα περιουσιακά στοιχεία, που καταχωρούνται ως επενδύσεις.

Όμως αυτό αντικαταστάθηκε την 1^η Ιανουαρίου του 2001 από τα Δ.Λ.Π. 38(Άυλα Περιουσιακά Στοιχεία), Δ.Λ.Π. 39(Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Καταχώρηση Και Αποτίμηση) και Δ.Λ.Π. 40(Επενδύσεις Σε Ακίνητα), σύμφωνα με την απόφαση που πήρε η I.A.S.C.

26° Δ.Λ.Π. (Λογιστική Απεικόνιση Και Παρουσίαση Των Προγραμμάτων Παροχών Αποχώρησης).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου του 1988. το πεδίο εφαρμογής του είναι οι οικονομικές εκθέσεις των Προγραμμάτων Παροχών Αποχώρησης. Ένα Πρόγραμμα Παροχών θεωρείται από το πρότυπο ως μια ξεχωριστή μονάδα από τους εργοδότες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα και η οποία παρουσιάζει τις δικές της οικονομικές εκθέσεις.

Εκθέσεις Γνωστοποίησης.

Υπάρχουν δυο είδη προγραμμάτων, για τα οποία γίνονται οι εκθέσεις γνωστοποίησης:

1. Προγράμματα Καθορισμένων Εισφορών, στα οποία η έκθεση γνωστοποίησης πρέπει να περιλαμβάνει μια κατάσταση της καθαρής περιουσίας που είναι διαθέσιμη για παροχές και περιγραφή των μεθόδων κεφαλαιοποίησης.

2. Προγράμματα Καθορισμένων Παροχών, στα οποία η οικονομική τους έκθεση πρέπει να περιλαμβάνει:

- Είτε μια κατάσταση που να δείχνει:
 - Την καθαρή περιουσία που είναι διαθέσιμη για παροχές.
 - Την αναλογιστική παρούσα αξία των υπεσχόμενων παροχών αποχωρήσεως με διάκριση μεταξύ κατοχυρομένων παροχών και μη κατοχυρομένων.
 - Το προκύπτον πλεόνασμα ή έλλειμμα.
- Είτε μια κατάσταση της καθαρής περιουσίας που είναι διαθέσιμη για παροχές, συμπεριλαμβανούσα:
 - Είτε σημείωση γνωστοποιούσα την αναλογιστική παρούσα αξία των υπεσχόμενων παροχών αποχώρησης, με διάκριση μεταξύ κατοχυρομένων παροχών και μη κατοχυρομένων παροχών.
 - Είτε παραπομπή για αυτή την πληροφόρηση σε μια συννημένη αναλογιστική μελέτη.

Ακόμη η έκθεση πρέπει να εξηγεί την σχέση μεταξύ αναλογιστικής παρούσας αξίας των υπεσχόμενων παροχών αποχώρησης και της καθαρής περιουσίας που είναι διαθέσιμη για παροχές, καθώς και τις μεθόδους κεφαλαιοδότησης των υπεσχόμενων παροχών.

Εκτίμηση Περιουσιακών Στοιχείων Προγράμματος.

Οι επενδύσεις του προγράμματος παροχών αποχώρησης πρέπει να εμφανίζονται στην παρούσα αξία τους, με εξαίρεση τα διαπραγματεύσιμα χρεόγραφα να εμφανίζονται στην τρέχουσα αξία τους.

Στην περίπτωση που δεν είναι δυνατή η εκτίμηση της παρούσας αξίας των επενδύσεων αυτών, τότε αυτό γνωστοποιείται, μαζί με τον λόγο για τον οποίο είναι αδύνατη η εκτίμηση τους.

Γνωστοποιήσεις.

Και στα δυο προγράμματα πρέπει να γνωστοποιούνται και τα παρακάτω:

- Μια κατάσταση των μεταβολών της καθαρής περιουσίας που είναι διαθέσιμη για παροχές.
- Μια περίληψη των λογιστικών μεθόδων.
- Μια περίληψη του προγράμματος και του αποτελέσματος κάθε μεταβολής στο πρόγραμμα κατά τη διάρκεια της χρήσεως.

27^ο Δ.Λ.Π. (Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις Και Λογιστικές Επενδύσεων Σε Θυγατρικές).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου του 1990 και αναθεωρήθηκε το 1991. Σκοπός του είναι η λογιστική αντιμετώπιση των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων ενός ομίλου επιχειρήσεων κάτω από τον έλεγχο μιας μητρικής, καθώς και την απεικόνιση των επενδύσεων σε θυγατρικές στις οικονομικές καταστάσεις της μητρικής.

Παρουσίαση Ενοποιημένων Οικονομικών Καταστάσεων.

Μια μητρική είναι υποχρεωμένη να παρουσιάζει στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις της όλες τις θυγατρικές εταιρίες που κατέχει στο εξωτερικό και στη χώρα εγκατάστασης της.

Όμως υπάρχει μια περίπτωση όπου η μητρική να είναι θυγατρική μιάς άλλης εταιρίας. Σ' αυτή την περίπτωση δεν είναι αναγκασμένη να παρουσιάζει ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και εφόσον έχει την έγκριση των μετόχων ή των εταίρων μειοψηφίας.

Περιεχόμενο Των Ενοποιημένων Οικονομικών Καταστάσεων.

1. Εταιρίες που περιέχονται στην ενοποίηση.

Οι επιχειρήσεις που ελέγχονται από την μητρική και περιλαμβάνονται στην ενοποίηση είναι εκείνες για τις οποίες ισχύει:

- Έλεγχος, άμεσα ή έμμεσα, του 50% + των δικαιωμάτων ψήφου μέσω άλλων θυγατρικών.
- Δικαίωμα ελέγχου του 50% + των δικαιωμάτων ψήφου, σε συμφωνία με τους άλλους εταίρους.
- Δικαίωμα κατεύθυνσης της οικονομικής και επιχειρηματικής πολιτικής της επιχείρησης.
- Δικαίωμα διορισμού ή παύσης της πλειονότητας των μελών του Δ.Σ.
- Δικαίωμα επηρεασμού της πλειονότητας στις συνεδριάσεις του Δ.Σ.

2. Εταιρίες που δεν περιλαμβάνονται στην ενοποίηση.

Στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις δεν περιλαμβάνονται οι θυγατρικές:

- Εταιρίες στις οποίες ο έλεγχος είναι προσωρινός.
- Εταιρίες που λειτουργούν κάτω από σοβαρούς μακροπρόθεσμους περιορισμούς, οι οποίοι εμποδίζουν την μεταφορά κεφαλαίων στην μητρική.

Διαδικασία Ενοποίησης.

Κατά την διαδικασία κατάρτισης των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, τα όμοια κονδύλια των ενοποιημένων επιχειρήσεων συναθροίζονται γραμμή προς γραμμή. Για να ενοποιηθούν οι οικονομικές καταστάσεις του ομίλου και να εμφανίζουν μια ενιαία επιχείρηση θα πρέπει:

- Η λογιστική αξία της επένδυσης της μητρικής σε κάθε θυγατρική και η αναλογία της μητρικής στα Ίδια Κεφάλαια της θυγατρικής, απαλείφονται.
- Τα δικαιώματα μειοψηφίας στο καθαρό εισόδημα των ενοποιημένων θυγατρικών για την παρουσιαζόμενη χρήση προσδιορίζονται και αφαιρούνται από τα εισοδήματα του ομίλου, ώστε να μείνει το καθαρό εισόδημα που αφορά τους μετόχους ή εταίρους της μητρικής.
- Τα δικαιώματα μειοψηφίας στην καθαρή περιουσία των ενοποιημένων θυγατρικών, προσδιορίζονται και παρουσιάζονται στον Ισολογισμό ξεχωριστά από τις υποχρεώσεις και τα Ίδια Κεφάλαια των μετόχων της μητρικής.
- Διεταιρικά υπόλοιπα και διεταιρικές συναλλαγές και προκύπτουν αιπραγματοποιήτα κέρδη απαλείφονται πλήρως.
- Όταν οι οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων που ενοποιούνται έχουν καταρτιστεί με διαφορετικές ημερομηνίες κλεισίματος, πρέπει να γίνουν διορθώσεις των επιδράσεων σημαντικών συναλλαγών ή άλλων γεγονότων που συμβαίνουν μεταξύ των κατά τα άνω ημερομηνιών και της ημερομηνίας των οικονομικών καταστάσεων της μητρικής.
- Οι ενοποιημένες καταστάσεις πρέπει να καταρτίζονται χρησιμοποιώντας ομοιόμορφες λογιστικές μεθόδους για όμοιες συναλλαγές και άλλα γεγονότα σε όμοιες συνθήκες.
- Τα αποτελέσματα των εργασιών μια θυγατρικής που πωλείται συμπεριλαμβάνονται στην ενοποιημένη κατάσταση αποτελεσμάτων μέχρι την ημερομηνία της πώλησης της, που είναι η ημερομηνία κατά την οποίας η μητρική παύει να ελέγχει την θυγατρική.
- Μια επένδυση σε επιχείρηση πρέπει να απεικονίζεται ως εταιρία που δεν περιλαμβάνεται στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις από την ημερομηνία που παύει να έχει της προϋποθέσεις της θυγατρικής.
- Αν μια θυγατρική έχει συσσωρευμένες υποχρεώσεις από προνομιούχες μετοχές, οι οποίες ανήκουν εκτός ομίλου, η μητρική υπολογίζει το μερίδιο της στα κέρδη ή στις ζημίες μετά την αφαίρεση των μερισμάτων των προνομιούχων μετοχών της θυγατρικής.

Απεικόνιση Επενδύσεων Σε Θυγατρικές Στις Ιδιαίτερες Οικονομικές Καταστάσεις Της Μητρικής.

Στις ιδιαίτερες οικονομικές καταστάσεις της μητρικής, οι επενδύσεις σε θυγατρικές απεικονίζονται:

- Είτε στο κόστος.
- Είτε με την μέθοδο της καθαρής παρούσας αξίας.
- Είτε ως διαθέσιμα προς πώληση χρηματοοικονομικά στοιχεία.

Γνωστοποιήσεις.

Τα στοιχεία που πρέπει να γνωστοποιούνται είναι:

- Ένας πίνακας με τις σημαντικότερες θυγατρικές, που περιλαμβάνει την επωνυμία, τη χώρα εγκατάστασης και την αναλογία ιδιοκτησιακού δικαιώματος.
- Τους λόγους της μη ενοποίησης μιας θυγατρικής.
- Τη φύση της σχέσης μεταξύ της μητρικής και της θυγατρικής.
- Την επωνυμία της επιχείρησης στην οποία κατέχει το 50% + δικαίωμα ψήφου άμεσα ή έμμεσα, αλλά λόγω απουσίας ελέγχου δεν θεωρείται θυγατρική.

28^ο Δ.Α.Π. (Λογιστική Επενδύσεων Σε Συγγενείς Επιχειρήσεις).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου του 1990. Εφαρμόζεται από τον επενδυτή για τη λογιστική απεικόνιση των επενδύσεων σε συγγενείς επιχειρήσεις.

Απεικόνιση Των Επενδύσεων Σε Συγγενείς Στις Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις.

I. Η μέθοδος της Καθαρής Θέσης.

Μια επένδυση σε συγγενείς επιχειρήσεις απεικονίζεται στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τη μέθοδο της Καθαρής Θέσης, εκτός αν:

- Η επένδυση αποκτάται και κατέχεται αποκλειστικά εν όψει της διαθέσεως της στο άμεσο μέλλον.
- Η συγγενείς λειτουργεί κάτω από σοβαρούς μακροπρόθεσμους περιορισμούς που μειώνουν σημαντικά τη δυνατότητα της να μεταφέρει κεφάλαια στον επενδυτή.

Εδώ πρέπει να ορίσουμε την έννοια της μεθόδου Καθαρής Θέσης. Η μέθοδος της Καθαρής Θέσης είναι μια λογιστική μέθοδος, κατά την οποία η επένδυση καταχωρείται αρχικά στο κόστος κτήσης και αναπροσαρμόζεται μετέπειτα για τη μεταβολή του μεριδίου του επενδυτή στην καθαρή θέση της εκδότριας, μετά την απόκτηση.

Οι αναπροσαρμογές στη λογιστική αξία των επενδύσεων μπορεί να είναι αναγκαίες, για μεταβολές στην αναλογία των δικαιωμάτων του επενδυτή στην εκδότρια, που προκύπτουν από μεταβολές των Ιδίων Κεφαλαίων της εκδότριας, οι οποίες δεν έχουν συμπεριληφθεί στον λογαριασμό αποτελεσμάτων. Τέτοιες μεταβολές περιλαμβάνουν της αναπροσαρμογή της αξίας των ενσώματων ακινητοποιήσεων και των επενδύσεων.

II. Η μέθοδος του Κόστους Κτήσης.

Μια άλλη μέθοδος απεικόνισης των επενδύσεων σε συγγενείς είναι η μέθοδος του Κόστους Κτήσης, κατά την οποία η επένδυση καταχωρείται στο κόστος κτήσης.

Ο λογαριασμός αποτελεσμάτων απεικονίζει το κέρδος από την επένδυση μόνο στην έκταση που ο επενδυτής λαμβάνει μερίσματα από τα καθαρά κέρδη της εκδότριας, τα οποία προκύπτουν μετά από την ημερομηνία απόκτησης.

Η εφαρμογή της ενδείκνυται όταν ο επενδυτής δεν φαίνεται ικανός να ασκεί σημαντική επιρροή. Ειδικότερα:

- 1) Αν η επένδυση αυτή αφορά μετοχές «άνευ ψήφου».
- 2) Αν ο αριθμός των μετοχών, με δικαίωμα ψήφου, είναι μικρότερος από το 20% του συνόλου των μετοχών, με δικαίωμα ψήφου.
- 3) Αν η επένδυση έχει βραχυπρόθεσμη φύση.

Απεικόνιση Συγγενών Στις Ατομικές Καταστάσεις Του Επενδυτή.

Μια επένδυση σε συγγενείς επιχείρηση που περιλαμβάνεται στις ατομικές καταστάσεις ενός επενδυτή, ο οποίος εκδίδει ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και δεν προτίθεται στο εγγύς μέλλον να διαθέσει την επένδυση αυτή, πρέπει:

- Είτε να την απεικονίζει στο κόστος κτήσης.
- Είτε να λογιστικοποιείται με την μέθοδο της Καθαρής Θέσης.
- Είτε να λογιστικοποιεί το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ως διαθέσιμο προς πώληση, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 39 (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Καταχώρηση Και Αποτίμηση).

Όταν η επενδύουσα επιχείρηση δεν εκδίδει ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, πρέπει στις ατομικές οικονομικές καταστάσεις να απεικονίζει τη συμμετοχή της:

- Είτε στο κόστος κτήσης.
- Είτε να λογιστικοποιείται με την μέθοδο της Καθαρής Θέσης.
- Είτε να λογιστικοποιείται σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 39 (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Καταχώρηση Και Αποτίμηση), δηλαδή:
 - ❖ Ως διαθέσιμο προς πώληση χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο.
 - ❖ Ως χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο που κρατείται για εμπορικούς σκοπούς.

Συναλλαγές μεταξύ συγγενούς και επενδυτή ή ενοποιημένων θυγατρικών και επενδυτή.

Όταν ένας επενδυτής ενσωματώνει στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, μια συγγενείς επιχείρηση, με την μέθοδο της Καθαρής Θέσης, οι συναλλαγές μεταξύ επενδυτή και συγγενούς και μεταξύ επενδυτή και θυγατρικής οι οποίες περιλαμβάνονται στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, δεν απαλείφονται.

Όμως τα μη πραγματοποιηθέντα κέρδη και ζημιές που προέχονται από μια συγγενή επιχείρηση προς τον επενδυτή, απαλείφονται κατά την έκταση του δικαιώματος του επενδυτή στη συγγενή επιχείρηση.

Απομείωση αξίας επένδυσης σε συγγενείς επιχείρηση.

Αν υπάρχει η ένδειξη ότι μια επένδυση σε συγγενείς επιχειρήσεις μπορεί να είναι απομειωμένη, τότε η επένδυση αποτιμάται στην χαμηλότερη τιμή μεταξύ ανακτήσιμου ποσού και λογιστικής αξίας.

Το ανακτήσιμο ποσό προσδιορίζεται με έναν από τους παρακάτω δυο τρόπους:

A. Είτε με βάση το μερίδιο του επενδυτή στην Παρούσα Αξία των εκτιμώμενων ταμειακών ροών, που αναμένεται από την εκδότρια, να δημιουργηθούν ως ένα σύνολο, συμπεριλαμβάνοντας τις ταμειακές ροές από τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της συγγενούς και το προϊόν από την τελική διάθεση της επένδυσης.

B. Είτε με βάση την Παρούσα Αξία των εκτιμώμενων ταμειακών ροών που αναμένεται να προκύψουν από μερίσματα που θα εισπραχθούν από την επένδυση και από την τελική διάθεση της.

Κάθε προκύπτουσα ζημία απομείωσης συμψηφίζεται καταρχήν με την απομένουσα υπεραξία από την αγορά της επένδυσης και το υπόλοιπο μειώνει την καθαρή λογιστική αξία της επένδυσης.

Γνωστοποιήσεις.

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:

- Έναν κατάλογο και περιγραφή των σημαντικών συγγενών που περιλαμβάνει την αναλογία των συμμετοχικών δικαιωμάτων και αν είναι διαφορετική, την αναλογία των κατεχόμενων δικαιωμάτων ψήφου.
- Τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για την απεικόνιση τέτοιων επενδύσεων.
- Επενδύσεις σε συγγενείς επιχειρήσεις που λογιστικοποιούνται με την μέθοδο της Καθαρής Θέσης, πρέπει να κατατάσσονται στα μακροπρόθεσμα περιουσιακά στοιχεία και να γνωστοποιούνται με ξεχωριστό κονδύλι στον Ισολογισμό.

29° Δ.Δ.Π. (Οι Οικονομικές Καταστάσεις Σε Υπερπληθωριστικές Οικονομίες).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου του 1990. Βρίσκει εφαρμογή στις βασικές οικονομικές καταστάσεις κάθε επιχείρησης που τις καταρτίζει σε νόμισμα μιας υπερπληθωριστικής οικονομίας.

Τα βασικά χαρακτηριστικά μιας υπερπληθωριστικής οικονομίας είναι:

- Ο γενικός πληθυσμός προτιμά να διατηρεί τον πλούτο του σε μη νομισματικά στοιχεία ή σε ξένα σταθερά νομίσματα.
- Ο γενικός πληθυσμός εκτιμά τα χρηματικά ποσά με βάσει σταθερών ξένων νομισμάτων.
- Οι πωλήσεις και οι αγορές επί πιστώσει, γίνονται σε τιμές που συμψηφίζουν την αναμενόμενη ζημία της αγοραστικής δύναμης κατά την διάρκεια της περιόδου πίστωσης.
- Επιτόκια, μισθοί και τιμές συνδέονται προς έναν δείκτη τιμών.
- Ο σωρευμένος πληθωρισμός μέσα σε τρία χρόνια ξεπέρασε το 100%.

Αναπροσαρμογή Των Οικονομικών Καταστάσεων.

Οι οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζονται στο νόμισμα υπερπληθωριστικής οικονομίας και οι οποίες έχουν ως βάση το ιστορικό κόστος ή το τρέχον κόστος, πρέπει να εφαρμόζονται βάσει των τρεχουσών μονάδων κατά την ημερομηνία το Ισολογισμού. Την ίδια βάσει πρέπει να χρησιμοποιούν τα συγκριτικά ποσά της προηγούμενης χρήσης και κάθε πληροφόρηση σχετικά με τη προηγούμενες χρήσεις.

Η πάγια εφαρμογή και κρίση των διαδικασιών αυτών σε κάθε χρήση, είναι περισσότερο σημαντική από την ακρίβεια των ποσών που προκύπτουν και συμπεριλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις.

I. Αναπροσαρμογή οικονομικών καταστάσεων που έχουν συνταχθεί με βάση το Ιστορικό Κόστος.

Ισολογισμός.

Όλα τα ποσά του Ισολογισμού που δεν είναι εκφρασμένα σε τρέχουσες μονάδες αναπροσαρμόζονται με την εφαρμογή ενός γενικού δείκτη τιμών.

Τα νομισματικά στοιχεία (πχ χρηματικά διαθέσιμα) δεν αναπροσαρμόζονται γιατί παρουσιάζονται με τρέχουσες νομισματικές μονάδες.

Οι απαιτήσεις και οι υποχρεώσεις που είναι συνδεδεμένες βάσει συμφωνίας αλλαγής τιμών (πχ δείκτης ομολόγων), αναπροσαρμόζονται βάσει των προβλεπόμενων από την συμφωνία.

Τα στοιχεία που εμφανίζονται σε τρέχουσα ποσά την ημερομηνία Ισολογισμού (πχ καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία των αποθεμάτων) δεν αναπροσαρμόζονται.

Τα μη νομισματικά στοιχεία που εμφανίζονται στο κόστος (πχ ενσώματες ακινητοποιήσεις, επενδύσεις, υπεραξία κτλ) αναπροσαρμόζονται με βάση τον γενικό δείκτη τιμών από την ημερομηνία απόκτησης τους.

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 36 (Απομείωση Αξίας Περιουσιακών Στοιχείων) οι αναπροσαρμοσμένες αξίες των μη νομισματικών περιουσιακών στοιχείων δεν μπορεί να ξεπεράσουν το ανακτήσιμο ποσό.

Κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης.

Όλα τα στοιχεία των αποτελεσμάτων χρήσεως εκφράζονται βάση τρεχουσών μονάδων μετρήσεων κατά την ημερομηνία Ισολογισμού. Επομένως όλα τα ποσά χρειάζονται να αναπροσαρμοσθούν, εφαρμόζοντας την μεταβολή στο γενικό δείκτη τιμών από τις ημερομηνίες που τα στοιχεία των εσόδων και των εξόδων.

Κέρδος ή ζημία στην καθαρή νομισματική θέση.

Όταν σε περίοδο πληθωρισμού μια επιχείρηση έχει πλεόνασμα νομισματικών περιουσιακών στοιχείων σε σχέση με τις νομισματικές υποχρεώσεις, τότε αυτή χάνει αγοραστική δύναμη, ενώ αν συμβεί τα αντίθετο, δηλαδή έχει πλεόνασμα νομισματικών υποχρεώσεων, τότε κερδίζει αγοραστική δύναμη.

II. Αναπροσαρμογή οικονομικών καταστάσεων που έχουν συνταχθεί με βάση το Τρέχον Κόστος.

Ισολογισμός.

Όλα τα στοιχεία του Ισολογισμού που απεικονίζονται στο τρέχον κόστος δεν αναπροσαρμόζεται, γιατί είναι ήδη εκφρασμένα βάσει τρεχουσών μονάδων μέτρησης. Αν όμως κάποια στοιχεία δεν απεικονίζονται στο τρέχον κόστος πρέπει να αναπροσαρμοστούν.

Κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης.

Η κατάσταση των αποτελεσμάτων στο τρέχον κόστος απεικονίζει τρέχοντα κόστη κατά το χρόνο στον οποίο οι αντίστοιχες συναλλαγές και γεγονότα συνέβησαν. Επομένως όλα τα ποσά χρειάζεται να αναπροσαρμοστούν σε τρέχουσες μονάδες μέτρησης κατά την ημερομηνία Ισολογισμού, εφαρμόζοντας έναν γενικό δείκτη τιμών.

Κέρδος ή ζημία στην καθαρή νομισματική θέση.

Το κέρδος ή η ζημία στην καθαρή νομισματική θέση περιλαμβάνεται στα αποτελέσματα χρήσεως. Ο λογαριασμός αποτελεσμάτων στο τρέχον κόστος μπορεί να περιλαμβάνει ήδη μια αναπροσαρμογή που αντικατροπτίζει τα αποτελέσματα της αλλαγής των τιμών στα νομισματικά στοιχεία, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 15 (Πληροφορίες Που Φανερώνουν Τις Επιδράσεις Από Τις Μεταβολές Των Τιμών).

Ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις.

Μια μητρική που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις της σε νόμισμα υπερπληθωριστικής οικονομίας, έχει μια θυγατρική, η οποία τηρεί τα βιβλία της σε ένα τέτοιο νόμισμα, πρέπει να αναπροσαρμόζει τις οικονομικές καταστάσεις της εφαρμόζοντας ένα γενικό δείκτη τιμών της χώρας στην οποία εδρεύει, πριν αυτές συμπεριληφθούν στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις που εκδίδονται από την μητρική. Αν μια τέτοια θυγατρική είναι στο εξωτερικό, τότε οι αναμορφωμένες οικονομικές καταστάσεις μετατρέπονται με βάση τις ισοτιμίες κλεισίματος.

Κατάσταση ταμιακών ροών.

Στην κατάσταση ταμιακών ροών όλα τα στοιχεία είναι εκφραζόμενα με βάση τις τρέχουσες μονάδες μέτρηση κατά την ημερομηνία Ισολογισμού, ως ορίζει το Δ.Λ.Π. 7 (Κατάσταση Ταμιακών Ροών).

Επιλογή Και Χρήση Γενικού Δείκτη Τιμών.

Ο γενικός δείκτης τιμών με τον οποίο αναπροσαρμόζονται οι οικονομικές καταστάσεις πρέπει να αντανακλά τις μεταβολές στην γενική αγοραστική δύναμη το νομίσματος αυτού.

Οικονομίες Που Παύουν Να Είναι Υπερπληθωριστικές.

Όταν μια οικονομία παύει να είναι υπερπληθωριστική, τότε η επιχείρηση παύει την κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων της σύμφωνα με αυτό το πρότυπο και τα ποσά που είναι εκφρασμένα σε τρέχουσες μονάδες, κατά το τέλος της προηγούμενης χρήσης, χρησιμοποιούνται ως βάση για τις μεταγενέστερες οικονομικές καταστάσεις.

Γνωστοποιήσεις.

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:

- Το γεγονός ότι οι οικονομικές καταστάσεις έχουν αναπροσαρμοσθεί λόγω των μεταβολών της γενικής αγοραστικής δύναμης του νομίσματος, στο οποίο τηρούνται τα βιβλία και τα οποία εμφανίζονται βάσει των τρεχουσών μονάδων μετρήσεως κατά την ημερομηνία Ισολογισμού.
- Αν οι οικονομικές καταστάσεις βασίζονται στην προσέγγιση είτε του ιστορικού κόστους, είτε του τρέχοντος κόστους.
- Η ταυτότητα και το επίπεδο του δείκτη τιμών κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού και η μεταβολή του δείκτη κατά τη διάρκεια της τρέχουσας και της προηγούμενης χρήσης.

30^ο Δ.Α.Π. (Γνωστοποιήσεις Με Τις Οικονομικές Καταστάσεις Των Τραπεζών Και Των Όμοιων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων.)

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου 1991. Το πεδίο εφαρμογής του είναι οι οικονομικές καταστάσεις των Τραπεζών και των όμοιων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Σκοπός του είναι η γνωστοποίηση πληροφοριών των Τραπεζών σχετικά με τον τρόπο που η διοίκηση διαχειρίζεται και ελέγχει τους κινδύνους που συνδέονται με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της Τράπεζας.

Λογιστικές Μέθοδοι Για Την Κατάρτιση Των Οικονομικών Καταστάσεων Των Τραπεζών.

Οι τράπεζες χρησιμοποιούν διαφορετικές μεθόδους καταχώρησης και αποτίμησης των στοιχείων τους στις οικονομικές καταστάσεις, από αυτές που ορίζει το πρότυπο. Όμως, για να κατανοήσουν οι χρήστες τη βάση πάνω στην οποία καταρτίζονται οι οικονομικές καταστάσεις, πρέπει να γνωστοποιούνται οι λογιστικές μεθόδους που αφορούν τα παρακάτω θέματα:

- Καταχώρηση των κύριων κατηγοριών εσόδων.
- Εκτίμηση αξίας επενδύσεων και διαπραγματεύσιμων χρεογράφων.
- Διάκριση μεταξύ συναλλαγών και γεγονότων που συνεπάγονται την καταχώρηση απαιτήσεων και υποχρεώσεων στον Ισολογισμό και όσων συναλλαγών και άλλων γεγονότων που προκαλούν μόνο ενδεχόμενες υποχρεώσεις και δεσμεύσεις.
 - Την βάση προσδιορισμού των ζημιών από δάνεια και προκαταβολές και της διαγραφής των μη εισπράξιμων δανείων και προκαταβολών.
 - Την βάση προσδιορισμού των μεταβολών των γενικών τραπεζικών κινδύνων και τη λογιστική αντιμετώπιση τέτοιων μεταβολών.

Ισολογισμός.

Η τράπεζα πρέπει να παρουσιάζει έναν Ισολογισμό, στον οποίο ομαδοποιεί κατ' είδος τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις και κατατάσσονται με γνώμονα την σχετική ρευστότητα τους.

Τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις που πρέπει να εμφανίζονται στον Ισολογισμό είναι:

Ενεργητικό

- Ταμείο και υπόλοιπα διαθέσιμα στην Κεντρική Τράπεζα.
- Κρατικά ομόλογα και άλλα αξιόγραφα δεκτά για επαναπροεξόφληση από την Κεντρική Τράπεζα.
- Κρατικά και άλλα χρεόγραφα κατεχόμενα για συναλλακτικούς σκοπούς.
- Τοποθετήσεις, δάνεια και προκαταβολές σε άλλες Τράπεζες.
- Άλλες τοποθετήσεις στην Χρηματαγορά.

Δ.Λ.Π. 30 (Γνωστοποιήσεις Με Τις Οικονομικές Καταστάσεις Των Τραπεζών Και Των Όμοιων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων).

- Δάνεια και προκαταβολές στους πελάτες.
- Επενδυτικοί τίτλοι.

Παθητικό (υποχρεώσεις)

- Καταθέσεις από άλλες Τράπεζες.
- Άλλες καταθέσεις Χρηματαγοράς.
- Ποσά οφειλόμενα σε άλλους καταθέτες.
- Πιστοποιητικά καταθέσεων.
- Υποσχετικές και άλλες υποχρεώσεις αποδεικνυόμενες εγγράφως.
- Άλλα δανεισμένα κεφάλαια.

Τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις η Τράπεζα πρέπει να γνωστοποιεί στις πραγματικές αξίες κάθε κατηγορίας, σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π. 32 (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Γνωστοποίηση Και Παρουσίαση) και Δ.Λ.Π. 39 (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Καταχώρηση Και Αποτίμηση).

Οι κατηγορίες αυτές είναι:

- Δάνεια και εισπρακτέες αξίες που δημιουργούνται από την επιχείρηση και δεν κατέχονται για εμπορικούς λόγους.
- Επενδύσεις κρατούμενες ως την λήξη τους.
- Περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις κατεχόμενα για εμπορικούς σκοπούς.
- Διαθέσιμα προς πώληση χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία.

Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσεως.

Η Τράπεζα πρέπει να παρουσιάζει μια κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως, στην οποία ομαδοποιεί κατ' είδος τα έσοδα και τα έξοδα και να γνωστοποιεί τις κύριες κατηγορίες τους.

Τα έσοδα και τα έξοδα που πρέπει να γνωστοποιούνται στην κατάσταση αποτελεσμάτων είναι:

- Τόκοι και συναφή έσοδα.
- Δαπάνες τόκων και συναφή έξοδα.
- Έσοδα από μερίσματα.
- Έσοδα από αμοιβές και προμήθειες.
- Έξοδα από αμοιβές και προμήθειες.
- Κέρδη μείον ζημίες από διαπραγματεύσιμα χρεόγραφα.
- Κέρδη μείον ζημίες από χρεόγραφα επενδύσεων.
- Κέρδη μείον ζημίες από αγοραπωλησία ξένων νομισμάτων.
- Άλλα έσοδα εκμεταλλεύσεως.
- Ζημίες από δάνεια και προκαταβολές.
- Γενικά έξοδα διοίκησης.
- Άλλα έξοδα εκμεταλλεύσεως.

Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις Και Δεσμεύσεις Και Στοιχεία Εκτός Ισολογισμού.

Μια Τράπεζα πρέπει να γνωστοποιεί τις παρακάτω ενδεχόμενες υποχρεώσεις και δεσμεύσεις, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 10 (Γεγονότα Μετά Την Ημερομηνία Ισολογισμού):

- Το είδος και το ποσό των δεσμεύσεων παροχής πιστώσεων που είναι ανέκκλητες.
- Το είδος και το ποσό των ενδεχόμενων υποχρεώσεων και δεσμεύσεων που ανακύπτουν από τα εκτός Ισολογισμού στοιχεία, συμπεριλαμβάνοντας όσα αφορούν σε:
 - ❖ Άμεσα πιστωτικά υποκατάστατα.
 - ❖ Ορισμένες ενδεχόμενες υποχρεώσεις που συνδέονται με συναλλαγές.
 - ❖ Βραχυχρόνιες αυτοεξοφλούμενες ενδεχόμενες υποχρεώσεις.
 - ❖ Συμφωνίες πωλήσεων και επαναγορών, οι οποίες δεν εμφανίζονται στον Ισολογισμό.
 - ❖ Στοιχεία σχετικά με επιτόκια και τιμές ξένου συναλλάγματος.
 - ❖ Άλλες εγγυήσεις, διευκολύνσεις εκδόσεως γραμματίων και ανανεούμενες διευκολύνσεις αναδοχής διάθεσης χρεογράφων.

Λήξεις Απαιτήσεων Και Υποχρεώσεων.

Η Τράπεζα πρέπει να παρέχει ανάλυση των απαιτήσεων και των υποχρεώσεων με κατάλληλες κατά την λήξη ομαδοποιήσεις, βασιζόμενες στην απομένουσα περίοδο, από την ημερομηνία Ισολογισμού μέχρι την συμβατική ημερομηνία λήξης. Οι κατά λήξη ομαδοποιήσεις που εφαρμόζει κάθε Τράπεζα στις επιμέρους απαιτήσεις και υποχρεώσεις μπορεί να διαφέρουν.

Οι λήξεις μπορεί να εκφράζονται με βάση:

- Την απομένουσα περίοδο μέχρι την ημερομηνία εξόφλησης.
- Την αρχική περίοδο μέχρι την ημερομηνία εξόφλησης.
- Την απομένουσα περίοδο μέχρι την επόμενη ημερομηνία πιθανής μεταβολής των επιτοκίων.

Συγκεντρώσεις Απαιτήσεων, Υποχρεώσεων Και Εκτός Ισολογισμού Στοιχείων.

Η Τράπεζα πρέπει να γνωστοποιεί τις σημαντικές συγκεντρώσεις των απαιτήσεων και των υποχρεώσεων της και των εκτός Ισολογισμού στοιχείων της. Οι γνωστοποιήσεις αυτές πρέπει να γίνονται βάσει γεωγραφικών περιοχών, ομάδων πελατών, επιχειρηματικών τομέων, ή άλλων συγκεντρώσεων κινδύνου. Η Τράπεζα πρέπει επίσης να γνωστοποιεί το ποσό των σημαντικών καθαρών συναλλαγματικών ανοιγμάτων.

Δ.Λ.Π. 30 (Γνωστοποιήσεις Με Τις Οικονομικές Καταστάσεις Των Τραπεζών Και Των Όμοιων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων).

Ζημίες Από Δάνεια Και Προκαταβολές.

Η Τράπεζα πρέπει να γνωστοποιεί τα ακόλουθα:

- Την λογιστική μέθοδο που αναφέρεται στη βάση κατά την οποία ανείσπρακτα δάνεια και προκαταβολές λογίζονται στα έξοδα και διαγράφονται.
- Λεπτομέρειες των μεταβολών στην πρόβλεψη για ζημίες από δάνεια και προκαταβολές κατά την διάρκεια της χρήσεως.
- Το συνολικό ποσό που συμπεριλαμβάνεται στον Ισολογισμό για δάνεια και προκαταβολές, στα οποία δεν γίνεται πρόβλεψη τόκων και τον τρόπο προσδιορισμού της λογιστικής αξίας τέτοιων δανείων και προκαταβολών.

Ενεχυριασμένα Περιουσιακά Στοιχεία.

Η Τράπεζα πρέπει να γνωστοποιεί το συνολικό ποσό των εγγυημένων και εμπράγματος καλυμμένων υποχρεώσεων και το είδος και τη λογιστική αξία των ενεχυριασμένων περιουσιακών στοιχείων.

Διαχειριστικές δραστηριότητες.

Η Τράπεζα αρκετές φορές ενεργεί ως διαχειρίστρια, το οποίο συνεπάγεται την κατοχή ή τοποθέτηση περιουσιακών στοιχείων για λογαριασμό τρίτων, τα οποία δεν εμφανίζονται στον Ισολογισμό. Αν όμως, αυτό το κομμάτι είναι σημαντικό, πρέπει να γνωστοποιείται το γεγονός αυτό, μαζί με μια ένδειξη της εκτάσεως αυτών των δραστηριοτήτων στις οικονομικές καταστάσεις της.

Συναλλαγές Συνδεόμενων Μερών.

Όταν μια Τράπεζα έχει συναλλαγές με συνδεόμενα μέρη, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 24 (Γνωστοποιήσεις Συνδεόμενων Μερών), τότε για τις συναλλαγές αυτές πρέπει να γνωστοποιούνται:

- Το ποσό των δανείων, των προκαταβολών, των καταθέσεων, των αποδοχών και των υποσχετικών.
- Τα ποσά των κυριότερων κατηγοριών εσόδων, εξόδων τόκου και προβλέψεις κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού.
- Τις ανέκκλητες εγγυήσεις, τις ενδεχόμενες υποσχέσεις και δεσμεύσεις από τα εκτός Ισολογισμού στοιχεία.

31° Δ.Λ.Π. (Χρηματοοικονομική Παρουσίαση Των Δικαιωμάτων Σε Κοινοπραξίες).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου 1992. Σκοπός του είναι η λογιστική αντιμετώπιση των δικαιωμάτων σε κοινοπραξίες και την απεικόνιση των περιουσιακών στοιχείων, υποχρεώσεων, εσόδων και εξόδων της κοινοπραξίας στις οικονομικές καταστάσεις των κοινοπρακτούντων και των επενδυτών, ανεξάρτητα από τη μορφή, τη δομή και τις δραστηριότητες της κοινοπραξίας.

Ανάλυση Της Έννοιας Του Συμβατικού Διακανονισμού.

Ο συμβατικός διακανονισμός αποτελεί ένα διακριτικό γνώρισμα των δικαιωμάτων που περιέχουν τον από κοινού έλεγχο, στις επενδύσεις σε συγγενείς εταιρίες, πάνω στις οποίες ο επενδυτής ασκεί ουσιώδη επιρροή. Σύμφωνα με το πρότυπο αυτό αν κάποιες δραστηριότητες που δεν διέπονται από συμβατικό διακανονισμό, όπου επιβάλλεται ο από κοινού έλεγχος, δεν συνιστάται κοινοπραξία.

Ένας συμβατικός διακανονισμός αποδεικνύεται με πολλούς τρόπους και συνήθως καλύπτει τα εξής θέματα:

- Τη δραστηριότητα, τη διάρκεια και την υποχρέωση της κοινοπραξίας για σύνταξη εκθέσεων.
- Το διορισμό του Δ.Σ. ή ενός ισοδύναμου διοικητικού οργάνου και τα δικαιώματα ψήφου των κοινοπρακτούντων.
- Τις συμμετοχές των κοινοπρακτούντων στο κεφάλαιο.
- Τη δύναμη του προϊόντος, των εσόδων, των εξόδων ή των αποτελεσμάτων της κοινοπραξίας προς τους κοινοπρακτούντες.

Μορφές Κοινοπραξιών.

Από κοινού ελεγχόμενες εργασίες.

Στην από κοινού ελεγχόμενες εργασίες κοινοπραξία, κάθε κοινοπράκτων χρησιμοποιεί τις δικές του ενσώματες ακινητοποιήσεις και αποθέματα, πραγματοποιεί τις δικές του δαπάνες και υποχρεώσεις και χρηματοδοτείται αυτοτελώς, για την κάλυψη των δικών του υποχρεώσεων. Σε αυτή τη μορφή υπάρχει μια συμφωνία μεταξύ των κοινοπρακτούντων που προβλέπει έναν τρόπο με τον οποίο το έσοδο από την πώληση του προϊόντος και κάθε άλλη δαπάνη που πραγματοποιείται για την κοινοπραξία, κατανέμεται μεταξύ των κοινοπρακτούντων.

Ένας κοινοπράκτων καταχωρεί στις οικονομικές καταστάσεις του τα εξής:

- Τα περιουσιακά στοιχεία που ελέγχει και τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει.
- Τις δαπάνες που πραγματοποιεί και το μερίδιο του από τα έσοδα πωλήσεων, αγαθών ή υπηρεσιών από την κοινοπραξία.

Σε αυτή τη μορφή κοινοπραξίας δεν απαιτείται η ίδρυση ξεχωριστής οικονομικής μονάδας και ούτε η τήρηση ιδιαίτερων βιβλίων.

Από κοινού ελεγχόμενα περιουσιακά στοιχεία.

Στην από κοινού ελεγχόμενα περιουσιακά στοιχεία κοινοπραξίες προϋποθέτουν τον από κοινού έλεγχο και συχνά την από κοινού κυριότητα από τους κοινοπρακτούντες ενός ή περισσότερων περιουσιακών στοιχείων που εισφέρονται στην κοινοπραξία ή αγοράστηκαν από αυτήν και διατίθενται για τους σκοπούς της. Ο κάθε κοινοπράκτων μπορεί να πάρει ένα μερίδιο του προϊόντος των περιουσιακών στοιχείων και καθένας φέρει ένα συμφωνηθέν μερίδιο των δαπανών που πραγματοποιούνται από την κοινοπραξία.

Ο κάθε κοινοπράκτων καταχωρεί στις οικονομικές καταστάσεις του τα εξής:

- Το μερίδιο του στα από κοινού ελεγχόμενα περιουσιακά στοιχεία, κατατάσσοντας τα κατ' είδος.
- Τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει.
- Το μερίδιο στις υποχρεώσεις που αναλήφθηκαν από κοινού με τους άλλους κοινοπρακτούντες, σε σχέση με την κοινοπραξία.
- Τα έσοδα από την πώληση ή την χρησιμοποίηση του μεριδίου του στο προϊόν της κοινοπραξίας, μαζί με το μερίδιο στις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την κοινοπραξία.
- Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε σε σχέση με τα δικαιώματα του στην κοινοπραξία.

Σε αυτή τη μορφή κοινοπραξίας δεν απαιτείται η ίδρυση ξεχωριστής οικονομικής μονάδας και τα βιβλία της περιορίζονται μόνο στην καταγραφή των δαπανών που πραγματοποιούνται και βαρύνουν τους κοινοπρακτούντες σύμφωνα με το συμβατικό διακανονισμό.

Από κοινού ελεγχόμενες οικονομικές μονάδες.

Στην από κοινού ελεγχόμενη οικονομική μονάδα κοινοπραξία, προϋποθέτει την ίδρυση ξεχωριστής εταιρίας, στην οποία κάθε κοινοπράκτων έχει συμμετοχικά δικαιώματα. Εκτός από την ύπαρξη κοινού ελέγχου, σύμφωνα με τον συμβατικό διακανονισμό, η εταιρία αυτή λειτουργεί όπως και οι υπόλοιπες επιχειρήσεις. Ακόμη η κοινοπραξία αυτής της μορφής πρέπει να τηρεί τα δικά της βιβλία και να παρουσιάζει τις δικές της οικονομικές καταστάσεις, σύμφωνα με όσα ορίζουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις Του Κοινοπρακτούντος.

Βασική μέθοδος αναλογικής ενοποίησης.

Στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις του, ο κοινοπράκτων πρέπει να εμφανίζει τα δικαιώματα του στην από κοινού ελεγχόμενη οικονομική μονάδα, χρησιμοποιώντας έναν από τους δύο παρακάτω τύπους απεικόνισης:

- Ο κοινοπράκτων ενσωματώνει το μερίδιο του στα περιουσιακά στοιχεία, στις υποχρεώσεις, στα έσοδα και στα έξοδα στα όμοια στοιχεία των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων του στην βάση γραμμή προς γραμμή.

- Ο κοινοπράκτων συμπεριλαμβάνει ξεχωριστές σειρές κονδυλίων στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις του για το μερίδιο του στα περιουσιακά στοιχεία, στις υποχρεώσεις, στα έσοδα και στα έξοδα της.

Ανεξάρτητα από τον τύπο απεικόνισης που θα χρησιμοποιήσει ο κοινοπράκτων, δεν επιτρέπεται ο συμψηφισμός των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων.

Ακόμη, η χρήση της αναλογικής ενοποίησης πρέπει να διακόπτεται από τον κοινοπρακτούντα από την ημερομηνία που αυτός παύει να έχει κοινό έλεγχο πάνω στην από κοινού ελεγχόμενη οικονομική μονάδα.

Εναλλακτική μέθοδος – μέθοδος της Καθαρής Θέσης.

Στις από κοινού ελεγχόμενες οικονομικές μονάδες, ο κοινοπράκτων πρέπει να απεικονίζει τα δικαιώματα του με τη μέθοδο της Καθαρής Θέσης. Ο κοινοπράκτων πρέπει να διακόπτει την χρήση της μεθόδου αυτής από την ημερομηνία που αυτός παύει να έχει κοινό έλεγχο ή ασκεί ουσιώδη επιρροή.

Εξαιρέσεις στην βασική και επιτρεπόμενη εναλλακτική μέθοδο.

Ένας κοινοπράκτων, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 39 (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Καταχώρηση Και Αποτίμηση), πρέπει να λογιστικοποιεί τα ακόλουθα δικαιώματα του:

- Το δικαίωμα σε μια από κοινού ελεγχόμενη οικονομική μονάδα που αποκτάται και κατέχεται αποκλειστικά εν όψει μεταγενέστερης διάθεσης της στο εγγύς μέλλον.
- Το δικαίωμα σε μία από κοινού ελεγχόμενες οικονομικές μονάδα που λειτουργεί κάτω από σοβαρούς μακροπρόθεσμους περιορισμούς, οι οποίοι μειώνουν σημαντικά την δυνατότητα της να μεταβιβάζει κεφάλαια στον κοινοπρακτούντα.

Ιδιαίτερες Οικονομικές Καταστάσεις Του Κοινοπρακτούντος.

Στις ιδιαίτερες οικονομικές καταστάσεις ενός κοινοπρακτούντος, το πρότυπο δεν δείχνει κάποιο τρόπο παρουσίασης των δικαιωμάτων του στις από κοινού ελεγχόμενες οικονομικές μονάδες.

Συναλλαγές Μεταξύ Κοινοπρακτούντος Και Κοινοπραξίας.

Όταν ο κοινοπράκτων πωλήσει περιουσιακά στοιχεία σε μια κοινοπραξία, η καταχώρηση του κέρδους ή της ζημίας από την συναλλαγή αυτή εμφανίζεται στην πραγματική της αξία και εφόσον έχουν μεταβιβαστεί όλοι οι σημαντικοί κίνδυνοι και οφέλη της κυριότητας τους στην κοινοπραξία. Ο κοινοπράκτων στην περίπτωση της απομείωσης της καθαρής ρευστοποιήσιμης αξίας του κυκλοφορούντος ενεργητικού ή μιας ζημίας απομείωσης των περιουσιακών στοιχείων καταχωρεί όλο το ποσό της ζημίας.

Όταν ο κοινοπράκτων αγοράζει περιουσιακά στοιχεία από μια κοινοπραξία, ο κοινοπράκτων δεν καταχωρεί το μερίδιο του στα κέρδη της κοινοπραξίας από την συναλλαγή αυτή, εκτός αν πωλήσει τα περιουσιακά στοιχεία σε ένα τρίτο, ο οποίος είναι εκτός της κοινοπραξίας.

Όταν ένας κοινοπράκτων συνεισφέρει μη νομισματικά περιουσιακά στοιχεία, με αντάλλαγμα ένα συμμετοχικό δικαίωμα, τότε ο κοινοπράκτων καταχωρεί στα αποτελέσματα χρήσεως, το κέρδος ή τη ζημία που δίδεται στα συμμετοχικά δικαιώματα στην καθαρή θέση των άλλων κοινοπρακτούντων, εκτός αν:

- Οι ουσιαστικοί κίνδυνοι και ωφέλειες της ιδιοκτησίας των νομισματικών στοιχείων που συνεισφέρθηκαν δεν είχαν μεταβιβαστεί στην από κοινού ελεγχόμενη οικονομική μονάδα.
- Το κέρδος ή η ζημία από την μη νομισματική συνεισφορά δεν μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα.
- Τα μη νομισματικά περιουσιακά στοιχεία που εισφέρθηκαν είναι όμοια προς εκείνα που εισφέρθηκαν από άλλους κοινοπρακτούντες.

Απεικόνιση Των Δικαιωμάτων Σε Κοινοπραξίες Στις Οικονομικές Καταστάσεις Τον Επενδυτή.

Ένας επενδυτής σε μια κοινοπραξία, η οποία δεν είναι κάτω από κοινό έλεγχο, πρέπει να απεικονίζει τα δικαιώματα του στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις του σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 39 (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Καταχώρηση Και Αποτίμηση), ή αν ασκεί ουσιώδη επιρροή πάνω στις δραστηριότητες της κοινοπραξίας, απεικονίζει τα δικαιώματα του σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 28 (Λογιστική Επενδύσεων Σε Συγγενείς Επιχειρήσεις). Όμως στις ιδιαίτερες οικονομικές καταστάσεις του μπορεί να απεικονίζει μια τέτοια επένδυση στο κόστος.

Γνωστοποιήσεις.

Ένας κοινοπράκτων πρέπει να γνωστοποιεί το συνολικό ποσό των παρακάτω ενδεχόμενων υποχρεώσεων:

- Κάθε ενδεχόμενη υποχρέωση που ο κοινοπράκτων έχει αναλάβει σε σχέση με τα δικαιώματα του σε κοινοπραξίες, καθώς και το μερίδιο του σε κάθε ενδεχόμενη υποχρέωση που έχει αναληφθεί από κοινού με άλλους κοινοπρακτούντες.
- Το μερίδιο του από ενδεχόμενες υποχρεώσεις των κοινοπραξιών για το οποίο βαρύνεται.
- Όσες ενδεχόμενες υποχρεώσεις προκύπτουν, επειδή ο κοινοπράκτων βαρύνεται ενδεχομένως για τις υποχρεώσεις των άλλων κοινοπρακτούντων της κοινοπραξίας.

Ο κοινοπράκτων πρέπει να γνωστοποιεί μια κατάσταση και μια περιγραφή των δικαιωμάτων σε σημαντικές κοινοπραξίες και την αναλογία του ιδιοκτησιακού δικαιώματος που κατέχει σε από κοινού ελεγχόμενες οικονομικές μονάδες.

Ακόμη πρέπει να γνωστοποιεί τα συνολικά ποσά για κάθε ένα από τα περιουσιακά στοιχεία του κυκλοφορούντος ενεργητικού, του μακροπρόθεσμου ενεργητικού, των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων, των μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων, των εσόδων και των εξόδων που σχετίζονται με τα δικαιώματα του σε κοινοπραξίες.

32° Δ.Λ.Π. (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Γνωστοποίηση Και Παρουσίαση).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου του 1996. Σκοπός του είναι η παρουσίαση και γνωστοποίηση των πληροφοριών σχετικά με όλους τους τύπους των χρηματοπιστωτικών μέσων καταχωρημένα ή μη, στον Ισολογισμό.

Η εφαρμογή του προτύπου αυτού δεν είναι εφικτή στα παρακάτω χρηματοπιστωτικά μέσα που αφορούν:

- Δικαιώματα σε θυγατρικές, συγγενείς και κοινοπραξίες, στα οποία εφαρμόζονται τα Δ.Λ.Π. 27 (Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις Και Λογιστική Επενδύσεων Σε Θυγατρικές), Δ.Λ.Π. 28 (Λογιστική Επενδύσεων Σε Συγγενείς Επιχειρήσεις) και Δ.Λ.Π. 19 (Παροχές Σε Εργαζόμενους), αντίστοιχα.

- Υποχρεώσεις εργοδοτών και προγραμμάτων για τις μετά την απασχόληση παροχές, οι οποίες πρέπει να καταχωρούνται, να παρουσιάζονται και να αποτιμώνται σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π. 19 (Παροχές Σε Εργαζόμενους) και Δ.Λ.Π. 26 (Λογιστική Απαικόνιση Και Παρουσίαση Των Προγραμμάτων Παροχής Αποχώρησης).

- Υποχρεώσεις εργοδοτών για προγράμματα αγοράς μετοχών από εργαζόμενους.

- Υποχρεώσεις από ασφαλιστικές συμβάσεις.

Παρουσίαση Των Χρηματοπιστωτικών Μέσων Από Τον Εκδότη Τους Στον Ισολογισμό.

Ο εκδότης ενός χρηματοπιστωτικού μέσου πρέπει να εντάσσει μέσο ή τα συκροτούντα αυτού μέρη, στις υποχρεώσεις ή τα Ίδια Κεφάλαια, σύμφωνα με την ουσία του συμβατικού διακανονισμού κατά την αρχική καταχώρηση, καθώς και τους ορισμούς της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης και του συμμετοχικού τίτλου. Η ένταξη ενός μέσου γίνεται στη βάση μιας ουσιαστικής εκτίμησης κατά την αρχική καταχώρηση. Αυτή η ένταξη συνεχίζεται σε όλες τις παρουσιαζόμενες οικονομικές καταστάσεις μέχρις ότου το χρηματοπιστωτικό μέσο απομακρυνθεί από τον Ισολογισμό της επιχείρησης.

Ένα κρίσιμο χαρακτηριστικό διαφοροποίησης, για το αν ένα χρηματοπιστωτικό μέσο αφορά μια χρηματοοικονομική υποχρέωση ή ένα συμμετοχικό τίτλο, είναι η ύπαρξη της συμβατικής δέσμευσης του εκδότη, είτε να παραδώσει μετρητά ή κάποιο άλλο χρηματοοικονομικό στοιχείο ή να γίνει ανταλλαγή με ένα άλλο χρηματοπιστωτικό μέσο με τον κάτοχο. Όταν υπάρχει μια τέτοια δέσμευση για τον εκδότη, το μέσο ανταποκρίνεται στον ορισμό της χρηματοοικονομική υποχρέωσης, ανεξάρτητα με τον τρόπο που θα διακανονισθεί η υποχρέωση. Όταν το χρηματοπιστωτικό μέσο δεν δημιουργεί δέσμευση για την παραχώρηση μετρητών ή κάποιου άλλου χρηματοοικονομικού στοιχείου ή να γίνει ανταλλαγή με ένα άλλο χρηματοπιστωτικό μέσο κάτω από πιθανούς δυσμενείς όρους, αυτό το μέσο είναι ένας συμμετοχικός τίτλος και αυτό γιατί αν και ο κάτοχος τέτοιου

τίτλου μπορεί να δικαιούνται να λάβει μερίσματα ή άλλες διανομές των Ιδίων Κεφαλαίων, ο εκδότης δεν έχει συμβατική υποχρέωση να προβεί σε τέτοιες ενέργειες.

Συνθετικά Χρηματοοικονομικά Μέσα.

Ο εκδότης ενός χρηματοπιστωτικού μέσου, το οποίο έχει γνωρίσματα τόσο μιας υποχρέωσης όσο ενός συμμετοχικού τίτλου, πρέπει να εντάσσει τα μέρη που το συνθέτουν ξεχωριστά, δηλαδή στις υποχρεώσεις και στα Ίδια κεφάλαια αντίστοιχα.

Ο διαχωρισμός των συνθετικών μερών ενός χρηματοπιστωτικού μέσου γίνεται με τους παρακάτω δύο τρόπους:

- Υπολογίζεται το στοιχείο εκείνο που μπορεί να προσδιοριστεί ευκολότερα και στην συνέχεια υπολογίζεται τα άλλο στοιχείο αφαιρώντας το πρώτο από το σύνολο.

- Προσδιορίζονται ξεχωριστά οι αξίες της υποχρέωσης και των Ιδίων Κεφαλαίων και στην συνέχεια οι αξίες αυτές αναπροσαρμόζονται αναλογικά ώστε τα αθροίσματα του να ισούται με το σύνολο του χρηματοπιστωτικού μέσου.

Τόκοι, μερίσματα, κέρδη και ζημίες χρηματοπιστωτικών μέσων.

Τόκοι, μερίσματα, κέρδη και ζημίες που αφορούν ένα χρηματοπιστωτικό μέσο που εντάσσει στις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, πρέπει να λογίζονται στα αποτελέσματα χρήσεως. Αν όμως το χρηματοπιστωτικό μέσο εντάσσεται στα Ίδια Κεφάλαια, τότε οι τόκοι, τα μερίσματα, τα κέρδη και η ζημίες χρεώνονται αμέσως στα Ίδια Κεφάλαια από τον εκδότη.

Έκδοση Χρηματοπιστωτικών Μέσων, Ο Μελλοντικός Διακανονισμός Των Οποίων Εξαρτάται Από Αβέβαια Γεγονότα.

Όταν ο εκδότης ενός χρηματοπιστωτικού μέσου, του οποίου ο μελλοντικός διακανονισμός εξαρτάται από την πραγματοποίηση ή μη αβέβαιων μελλοντικών γεγονότων, ή από το αποτέλεσμα αβέβαιων καταστάσεων που βρίσκονται εκτός του ελέγχου τόσο του εκδότη όσο και του λήπτη, τότε αυτό σύμφωνα με την Διερμηνεία 5 (Ταξινόμηση Χρηματοπιστωτικών Μέσων – Προβλέψεις Ενδεχόμενου Διακανονισμού) πρέπει να ταξινομείται ως υποχρέωση. Αν όμως κατά τον χρόνο έκδοσης ενός μέσου, η πιθανότητα της υποχρέωσης του εκδότη για διακανονισμό σε μετρητά ή άλλα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία είναι μικρή, η πρόβλεψη του ενδεχόμενου διακανονισμού πρέπει να αγνοείται και το στοιχείο ταξινομείται στην καθαρή θέση.

Ίδιες Μετοχές.

Οι ίδιες μετοχές μια εταιρίας που αποκτώνται για κάποιο σκοπό, εμφανίζονται στον Ισολογισμό αφαιρετικός στα Ίδια Κεφάλαια. Ομοίως αν το αποτέλεσμα που προκύπτει από την πώληση ή την ακύρωση τέτοιου είδους μετοχών πρέπει να καταχωρείται στα Ίδια Κεφάλαια και όχι στα αποτελέσματα χρήσης, σύμφωνα με την Διερμηνεία 16 (Μετοχικό Κεφάλαιο – Επαναπόκτηση Ιδίων Μετοχών (Μετοχές Θησαυροφυλακίου)).

Δαπάνη Συναλλαγών Καθαρής Θέσης.

Ως δαπάνη συναλλαγών καθαρής θέσης θεωρούνται όλες οι αυξητικές δαπάνες που μπορεί να επιρρίπτονται άμεσα στη συναλλαγή καθαρής θέσης (πχ έξοδα καταχώρησης στο μητρώο, αμοιβές δικηγόρων και λογιστών), σύμφωνα με την Διερμηνεία 17 (Καθαρή Θέση – Δαπάνες Μιας Συναλλαγής Καθαρής Θέσης). Οι δαπάνες αυτές λογιστικοποιούνται ως μια μείωση των Ιδίων Κεφαλαίων. Αν όμως η συναλλαγή καθαρής θέσης δεν πραγματοποιηθεί, τότε αυτές καταχωρούνται στα αποτελέσματα χρήσης.

Οι δαπάνες συναλλαγής που αφορούν την έκδοση ενός συνθετικού χρηματοπιστωτικού μέσου, κατανέμονται στα συνθετικά στοιχεία του αναλογικά, σύμφωνα με την Διερμηνεία 17.

Συμψηφισμός Χρηματοοικονομικών Στοιχείων Ενεργητικού Και Παθητικού.

Τα χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού πρέπει να συμψηφίζονται και να εμφανίζονται στον Ισολογισμό με το καθαρό ποσό όταν μια επιχείρηση:

- Δικαιούνται κατά νόμο να συμψηφίζει τα καταχωρημένα ποσά.
- Προτίθεται είτε να προβεί σε διακανονισμό του καθαρού υπολοίπου, είτε να εισπράξει την απαίτηση και να εξοφλήσει την υποχρέωση ταυτόχρονα.

Γνωστοποιήσεις.

Οι γνωστοποιήσεις σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά μέσα που παρέχονται στους χρήστες, πρέπει να περιέχει μια εκτίμηση της έκτασης του κινδύνου σχετικά με την καταχωρημένα και μη χρηματοπιστωτικά μέσα.

Οι κίνδυνοι αυτοί μπορεί να είναι:

- Κίνδυνος της τιμής (νομισματικός κίνδυνος, κίνδυνος επιτοκίου και κίνδυνος αγοράς).
- Πιστωτικός κίνδυνος.
- Κίνδυνος ρευστότητας.
- Κίνδυνος ταμιακής ροής.

- Η αγοραία αξία πρέπει να προκύπτει από μια αμφοτεροβαρή σύμβαση, που καταρτίζεται και εκτελείται από μη συνδεδεμένα μέρη, από καλώς πληροφορούμενα για τη φύση και τη κατάσταση του ακινήτου και επιθυμούντα την αγοραπωλησία μέρη.

- Η πραγματικά αξία του ακινήτου επένδυσης δεν πρέπει να απεικονίζει τις βελτιώσεις ή προσαυξήσεις της αξίας του ακινήτου που θα προέλθουν από μελλοντικές κεφαλαιακές δαπάνες.

Στην περίπτωση που η επιχείρηση δεν μπορεί να προσδιορίσει την πραγματική αξία ενός ακινήτου επένδυσης αξιόπιστα σε μια συνεχή βάση η επιχείρηση πρέπει να αποτιμήσει των επένδυση εφαρμόζοντας τη μέθοδο του κόστους κτήσης, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 16 (Ενσώματες Ακινήτοποιήσεις).

Μέθοδος του κόστους.

Μετά την αρχική καταχώρηση, μια επιχείρηση που επιλέγει τη μέθοδο του κόστους πρέπει να αποτιμά όλες τις επενδύσεις της σε ακίνητα στο κόστος μειωμένη από κάθε σωρευμένη απόσβεση και κάθε σωρευμένη ζημία απομείωσης, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 16 (Ενσώματες Ακινήτοποιήσεις).

Κατά τη μέθοδο αυτή το ακίνητο επένδυσης υπόκειται σε αποσβέσεις και σε απομείωση της αξίας του, ενώ αντιθέτως με την μέθοδο της πραγματικής αξίας οι αποσβέσεις και οι απομειώσεις δεν λογίζονται.

Μεταφορά Ακινήτων Μεταξύ Των Κατηγοριών Ιδιοχρησιμοποιούμενα Και Επενδύσεις Σε Ακίνητα Αποθέματα.

Μια μεταφορά μεταξύ των κατηγοριών αυτών πρέπει να γίνεται όταν υπάρχει μεταβολή στη χρήση του ακινήτου και η οποία αποδεικνύεται από:

- Έναρξη ιδιοχρησιμοποιούμενης από τον ιδιοκτήτη του ακινήτου όπου μεταφέρονται από της κατηγορία των επενδύσεων στην κατηγορία των ιδιοχρησιμοποιούμενων.

- Έναρξη αξιοποίησης με σκοπό την πώληση, για τη μεταφορά από την επένδυση σε ακίνητα στα αποθέματα.

- Πέρασ της ιδιοχρησιμοποίησης από τον ιδιοκτήτη του ακινήτου, όπου μεταφέρεται από τα ιδιοχρησιμοποιούμενα στην κατηγορία των επενδύσεων.

- Έναρξη μιας λειτουργικής μίσθωσης με τρίτο πρόσωπο, προκειμένου για μεταφορά από τα αποθέματα στις εκτιμήσεις.

- Πέρασ της κατασκευής ή αξιοποίησης, για μια μεταφορά από ακίνητα κατά πορεία κατασκευής ή αξιοποίησης σε επενδύσεις σε ακίνητα.

Όταν η επιχείρηση χρησιμοποιεί τη μέθοδο της παρούσας αξίας, τότε το κόστος του ακινήτου για τη μετέπειτα λογιστική αντιμετώπιση είναι η πραγματική του αξία κατά την ημερομηνία μεταβολής της χρήσεως. Κάθε διαφορά κατά αυτή την ημερομηνία μεταξύ της λογιστικής αξίας και της πραγματικής αξίας του ακινήτου αντιμετωπίζεται ως διαφορά αναπροσαρμογής, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 16 (Ενσώματες Ακινήτοποιήσεις).

Όταν η επιχείρηση χρησιμοποιεί τη μέθοδο του κόστους, τότε η λογιστική αξία του μεταφερόμενου ακινήτου δεν μεταβάλλεται για την αποτίμηση ή για τους σκοπούς γνωστοποιήσεων.

Διάθεση Ακινήτων Επένδυσης.

- Μια επένδυση σε ακίνητα πρέπει να διαγράφεται από τον Ισολογισμό κατά τη διάθεση ή όταν η επένδυση αποσύρεται μόνιμως από την χρήση και δεν αναμένονται μελλοντικά οικονομικά οφέλη από την διάθεση της.
- Η διάθεση μιας επένδυση μπορεί να γίνει με πώληση ή με προσχώρηση σε σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης.
- Κέρδη ή ζημίες που προκύπτουν από την απόσυρση ή διάθεση της επένδυσης πρέπει να προσδιορίζονται ως διαφορά μεταξύ του καθαρού προϊόντος της διάθεσης και της λογιστικής αξίας του περιουσιακού στοιχείου και πρέπει να καταχωρούνται ως έσοδα ή έξοδα στα αποτελέσματα.
- Η αντιπαροχή που πρέπει να ληφθεί κατά τη διάθεση μιας επένδυσης σε ακίνητα καταχωρείται αρχικός στην πραγματική αξία.

Γνωστοποιήσεις.

Μέθοδος πραγματικής αξίας.

Κατά τη μέθοδο της πραγματικής αξίας η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:

- Τα κριτήρια που χρησιμοποιεί για να διαχωρίσει τις επενδύσεις σε ακίνητα από τα ιδιοχρησιμοποιούνα.
- Τις μεθόδους και παραδοχές που εφαρμόζονται για τον προσδιορισμό της πραγματικής αξίας και αν χρησιμοποιήθηκαν ανεξάρτητοι εκτιμητές.
- Τα ποσά που καταχωρήθηκαν στα αποτελέσματα χρήσεως για:
 - Έσοδα μισθωμάτων.
 - Λειτουργικές δαπάνες.
- Την ύπαρξη και τα ποσά περιορισμών στην ρευστοποίηση της επένδυσης.
 - Ουσιώδης συμβατικές υποχρεώσεις για την αγορά, κατασκευή ή αξιοποίηση της επένδυσης ή για επισκευές, συντήρηση ή αναβάθμιση.
 - Μια συμφωνία της λογιστικής αξίας των επενδύσεων στην αρχή και στο τέλος της χρήσης που θα δείχνει προσθήκες, διαθέσεις, αναπροσαρμογές, συναλλαγματικές διαφορές, μεταφορές στα ιδιοχρησιμοποιούμενα.
 - Αν μια επένδυση αποτιμάται με τη μέθοδο του κόστους λόγω αδυναμίας αποτίμησης στην πραγματική αξία, πρέπει να γνωστοποιείται η περιγραφή της επένδυσης, επεξήγηση γιατί δεν μπορεί να υπάρξει αξιόπιστη εκτίμηση της πραγματικής αξίας και το πιθανό εύρος των εκτιμήσεων.

Μέθοδος κόστους.

- Κατά τη μέθοδο του κόστους ή επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:
- Τις μεθόδους απόσβεσης.
- Του συντελεστές απόσβεσης.
- Τη λογιστική αξία προ αποσβέσεων και τις σωρευμένες αποσβέσεις.
- Μια λογιστική συμφωνία της αξίας των στοιχείων κατά την έναρξη και τη λήξη της χρήσεως, που να δείχνει προσθήκες, διαθέσεις, απομειώσεις, συναλλαγματικές διαφορές, εσωτερικές μεταφορές, κτλ.
- Την πραγματική αξία της επένδυσης και τους λόγους που δεν επέτρεψαν τυχόν προσδιορισμό της.

41^ο Δ.Λ.Π. (Γεωργία).

Το πρότυπο αυτό εκδόθηκε το 2001 και αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου του 2003. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει τη λογιστική αντιμετώπιση, την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων και τις γνωστοποιήσεις που αφορούν την αγροτική δραστηριότητα.

Δεν βρίσκει εφαρμογή στα παρακάτω:

- Για έδαφος που σχετίζεται με την γεωργική δραστηριότητα. Εδώ βρίσκουν εφαρμογή το Δ.Λ.Π. 16 (Ενσώματες Ακίνητοποιήσεις) και το Δ.Λ.Π. 40 (Επενδύσεις Σε Ακίνητα).
- Για τα άυλα περιουσιακά στοιχεία που σχετίζονται με την γεωργική δραστηριότητα. Εδώ βρίσκει εφαρμογή το Δ.Λ.Π. 38 (Άυλα Περιουσιακά Στοιχεία).
- Για γεωργικά προϊόντα μετά το χρόνο της συγκομιδής και της μεταγενέστερης επεξεργασίας τους. Εδώ εφαρμόζεται το Δ.Λ.Π. 2 (Αποθέματα).

Καταχώρηση Και Αποτίμηση.

Η καταχώρηση ενός βιολογικού περιουσιακού στοιχείου ή ενός γεωργικού προϊόντος γίνεται αν και μόνο αν:

- Η επιχείρηση ελέγχει το περιουσιακό στοιχείο ως αποτέλεσμα γεγονότος του παρελθόντος.
- Πιθανολογείται ότι μελλοντικά οικονομικά οφέλη που απορρέουν από το περιουσιακό στοιχείο θα εισρεύσουν στην επιχείρηση.
- Η πραγματική αξία ή το κόστος του περιουσιακού στοιχείου μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα.

Κατά την αρχική καταχώρηση και κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού, τα βιολογικά περιουσιακά στοιχεία αποτιμώνται στην Πραγματική Αξία τους μείον τις εκτιμώμενες δαπάνες. Ενώ, τα γεωργικά προϊόντα που συλλέγονται από τα βιολογικά περιουσιακά στοιχεία αποτιμώνται κατά τη στιγμή της συγκομιδής στην Πραγματική Αξία τους μείον τις εκτιμώμενες δαπάνες.

Στις εκτιμώμενες δαπάνες περιλαμβάνονται οι δασμοί, προμήθειες στους μεσίτες και στους πωλητές, οι εισφορές σε καταστατικά όργανα οι φόροι μεταβίβασης κ.α. Όμως δεν περιλαμβάνονται τα έξοδα μεταφοράς και άλλες αναγκαίες δαπάνες για να φτάσουν τα προϊόντα στον τόπο πώλησης.

Κέρδη Και Ζημίες Από Την Αποτίμηση Σε Πραγματικές Αξίες.

Κέρδη ή ζημίες που προκύπτουν από την αποτίμηση στην πραγματική αξία μείον τις εκτιμώμενες δαπάνες σε ένα βιολογικό περιουσιακό στοιχείο ή σε ένα γεωργικό προϊόν καταχωρούνται στα αποτελέσματα της χρήσεως είτε κατά την αρχική, είτε κατά την μεταγενέστερη αποτίμηση.

Όμως αν δεν είναι εφικτή η αξιόπιστη αποτίμηση της πραγματικής αξίας τους, τότε αποτιμώνται στο κόστος μείον την σωρευμένη απόσβεση και τη ζημία από την απομείωση.

Κρατικές Επιχορηγήσεις.

Τις κρατικές επιχορηγήσεις μπορούμε να τις χωρίσουμε σε δύο κατηγορίες:

I. Χωρίς όρους κρατικές επιχορηγήσεις, οι οποίες καταχωρούνται ως έσοδα μόνο αν αυτές θεωρηθούν εισπράξιμες.

II. Με όρους κρατικές επιχορηγήσεις, οι οποίες καταχωρούνται ως έσοδο μόνο αν πληρούνται οι όροι.

Παρουσίαση Και Γνωστοποίηση.

Μια επιχείρηση πρέπει να παρουσιάζει τη λογιστική αξία των βιολογικών περιουσιακών στοιχείων της σε ξεχωριστό λογαριασμό στον Ισολογισμό.

Επίσης πρέπει να γνωστοποιούνται:

- Το συγκεντρωτικό κέρδος ή ζημία που προκύπτει κατά τη διάρκεια της τρέχουσας χρήσης των βιολογικών περιουσιακών στοιχείων και των γεωργικών προϊόντων και από τη μεταβολή στην πραγματική αξία μείον τις εκτιμώμενες δαπάνες.

- Μια περιγραφή κάθε ομάδας βιολογικών περιουσιακών στοιχείων
- Τη φύση των δραστηριοτήτων.
- Τις μεθόδους και παραδοχές που εμφανίζονται για τον προσδιορισμό της πραγματικής αξίας κάθε είδους γεωργικού προϊόντος και κάθε είδους βιολογικών περιουσιακών στοιχείων.

- Την πραγματική αξία μείον τις εκτιμώμενες μέχρι την πώληση δαπάνες του γεωργικού προϊόντος.

- Περιορισμούς στα δικαιώματα κυριότητας των βιολογικών περιουσιακών στοιχείων.

- Τα ποσά των δεσμεύσεων για την ανάπτυξη ή απόκτηση βιολογικών περιουσιακών στοιχείων.

- Τις στρατηγικές διαχείρισης των κινδύνων που συνδέονται με την γεωργική δραστηριότητα

- Μια συμφωνία των μεταβολών στην λογιστική αξία των βιολογικών περιουσιακών στοιχείων μεταξύ ενάρξεως και λήξεως της χρήσης.

Σε περίπτωση που η πραγματική αξία δεν μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα, τότε γνωστοποιούνται:

- Περιγραφή αυτών των στοιχείων.
- Εξήγηση της αδυναμίας της αξιόπιστης αποτίμησης.
- Το εύρος των εκτιμήσεων μέσα στα οποία μπορεί να κινείται η πραγματική αξία.

- Τη μέθοδο απόκτησης που χρησιμοποιήθηκε.

- Την ωφέλιμη ζωή του στοιχείου ή τον συντελεστή απόσβεσης.

- Τη μικτή λογιστική αξία και τη σωρευμένη απόσβεση κατά την έναρξη και κατά την λήξη της χρήσης.

- Τις τυχόν ζημίες απομείωσης της αξίας των στοιχείων αυτών, τις αναστροφές απομείωσης και τις αποσβέσεις.

Για τις κρατικές επιχορηγήσεις γνωστοποιούνται:

- Η φύση και η έκταση των κρατικών επιχορηγήσεων που καταχωρήθηκαν.
- Ανεκπλήρωτοι όροι και άλλα ενδεχόμενα που αφορούν την επιχορήγηση.
- Ουσιαστικές μειώσεις που αναμένονται για τις κρατικές επιχορηγήσεις.

Όταν τα βιολογικά περιουσιακά στοιχεία προηγουμένως αποτιμημένα στο κόστος, αποτιμώνται σε πραγματικές αξίες γιατί εξέλειπαν οι λόγοι μη αξιόπιστης αποτίμησης, τότε γνωστοποιούνται:

- Περιγραφή των βιολογικών περιουσιακών στοιχείων.
- Επεξήγηση του λόγου που η πραγματική αξία είναι πλέον αξιόπιστα προσδιορίσιμη.
- Το αποτέλεσμα της μεταβολής.

Μέρος Β΄

Η Ετοιμότητα Των Ελληνικών Επιχειρήσεων.

33° Δ.Λ.Π. (Κέρδη Κατά Μετοχή).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου 1998. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει τις αρχές, για τον προσδιορισμό και την παρουσίαση των κερδών κατά μετοχή, ώστε να υπάρχει συγκρισιμότητα μεταξύ διαφορετικών περιόδων της ίδιας επιχείρησης και μεταξύ διαφορετικών επιχειρήσεων όλων των κλάδων.

Η εφαρμογή του προτείνεται σε επιχειρήσεις των οποίων οι κοινές μετοχές ή δυνητικοί τίτλοι μετατρέψιμοι σε κοινές μετοχές είναι δημόσια διαπραγματεύσιμες, καθώς επίσης και επιχειρήσεις που είναι στην διαδικασία έκδοσης κοινών μετοχών ή δυνητικοί τίτλοι που μετατρέπονται σε κοινές μετοχές.

Μέτρηση Κερδών Ανά Μετοχή.

Βασικά κέρδη κατά μετοχή.

Ο υπολογισμός των βασικών κερδών ή ζημιών κάνοντας την διαίρεση του καθαρού κέρδους ή ζημίας της χρήσεως που αναλογεί στους κοινούς μετόχους με το μέσο σταθμισμένο αριθμό των κοινών μετοχών σε κυκλοφορία κατά την διάρκεια της χρήσεως.

Ο μέσος σταθμισμένος αριθμός των μετοχών προκύπτει από τον αριθμό των κοινών μετοχών που βρίσκονται σε κυκλοφορία στην αρχή μιας χρήσης, προσαρμοσμένες κατά τον αριθμό των κοινών μετοχών που εξαγοράστηκαν ή που εκδόθηκαν κατά τη διάρκεια της χρήσεως, πολλαπλασιασμένους με τον συντελεστή σταθμισμένου χρόνου.

Το καθαρό κέρδος ή ζημία που αναλογεί στις κοινές μετοχές νοείται το καθαρό κέρδος ή ζημία της χρήσεως μετά την αφαίρεση του ποσού των μερισμάτων των προνομιούχων μετοχών.

Μειωμένα κέρδη κατά μετοχή.

Ο υπολογισμός των μειωμένων κερδών κατά μετοχή γίνεται με προσαρμογή των καθαρών κερδών που αναλογούν στις κοινές μετοχές και του σταθμισμένου μέσου αριθμού σε κυκλοφορία μετοχών, από τις επιδράσεις όλων των δυνητικών τίτλων μετατρέψιμων σε κοινές μετοχές που μειώνουν τα κατά μετοχή κέρδη.

Ο σταθμισμένος μέσος αριθμός των κοινών μετοχών σε κυκλοφορία αυξάνεται στην περίπτωση που μετατραπούν όλοι ή ένα ποσοστό από τους δυνητικούς τίτλους σε κοινές μετοχές.

Επίσης, οι δυνητικοί τίτλοι μετατρέψιμοι σε κοινές μετοχές πρέπει να θεωρούνται ότι συντελούν στην μείωση των καθαρών κερδών αν και μόνο αν η μετατροπή τους σε κοινές μετοχές θα μείωνε το καθαρό κέρδος κατά μετοχή από τις συνήθεις δραστηριότητες της επιχείρησης. Συνεπώς, δεν περιλαμβάνονται έκτακτα κονδύλια των μεταβολών των λογιστικών μεθόδων και των διορθώσεων βασικών λαθών.

Αναπροσαρμογή Αριθμού Μετοχών.

Ο αριθμός των κοινών μετοχών σε κυκλοφορία αυξάνεται από:

- Κεφαλαιοποίηση χωρίς την εισροή κεφαλαίων στην επιχείρηση.
- Υποδιαίρεση μετοχών (Split)
- Δωρεάν έκδοση μετοχών προς τους υπάρχοντες μετόχους.

Ενώ, ο αριθμός των κοινών μετοχών σε κυκλοφορία μειώνεται από την ενοποίηση μετοχών (Reverse Split).

Επιπλέον, τα βασικά και τα μειωμένα κέρδη κατά μετοχή όλων των παρουσιαζόμενων χρήσεων πρέπει να προσαρμόζονται για:

- Τις μεταβολές βασικών λαθών και προσαρμογών που προέρχονται από μεταβολές στις λογιστικές μεθόδους.
- Επιδράσεις ενοποίησης επιχειρήσεων που συνίσταται σε συνένωση δικαιωμάτων.

Γνωστοποιήσεις.

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:

- Τα ποσά που χρησιμοποιήθηκαν ως αριθμητές στον υπολογισμό των βασικών και των μειωμένων κερδών κατά μετοχή και μια συμφωνία αυτών των ποσών με το καθαρό κέρδος ή ζημία της χρήσεως.
- Ο σταθμισμένος μέσος αριθμός των κοινών μετοχών που χρησιμοποιήθηκαν ως παρονομαστής στον υπολογισμό των βασικών και μειωμένων κερδών κατά μετοχή και μια συμφωνία αυτών των παρονομαστών μεταξύ τους.

34^ο Δ.Λ.Π. (Ενδιάμεση Οικονομική Έκθεση).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου του 1999. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει το ελάχιστο περιεχόμενο μιας ενδιάμεσης οικονομικής έκθεσης και να καθορίσει τις λογιστικές αρχές καταχώρησης και αποτίμησης στις πλήρεις και συνοπτικές οικονομικές καταστάσεις μιας ενδιάμεσης περιόδου.

Κάθε οικονομική έκθεση (ετήσια ή ενδιάμεση) πρέπει να συντάσσεται σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Αν όμως οι ενδιάμεσε οικονομικές καταστάσεις δεν συντάσσονται σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π., τότε το γεγονός αυτό επηρεάζει τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, οι οποίες συντάσσονται σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π.

Ελάχιστα Συνθετικά Στοιχεία Μιας Ενδιάμεσης Οικονομικής Έκθεσης.

Το περιεχόμενο μιας ενδιάμεσης οικονομικής έκθεσης πρέπει να περιλαμβάνει τις συνοπτικές οικονομικές καταστάσεις και επιλεγμένες επεξηγηματικές σημειώσεις.

Οι συνοπτικές οικονομικές καταστάσεις είναι:

- Συνοπτικός Ισολογισμός.
- Συνοπτική κατάσταση Αποτελεσμάτων.
- Συνοπτική κατάσταση Μεταβολών της Καθαρής Θέσης.
- Συνοπτική κατάσταση Ταμιακών Ροών.
- Επιλεγμένες Επεξηγηματικές Σημειώσεις.

Στις συνοπτικές οικονομικές καταστάσεις πρέπει να περιλαμβάνονται, τουλάχιστον όλοι οι τίτλοι και τα ημιαθροίσματα πιο περιλαμβάνονται στις πιο πρόσφατες οικονομικές καταστάσεις.

Περίοδοι Για Τις Οποίες Χρειάζεται Παρουσίαση Ενδιάμεσων Οικονομικών Καταστάσεων.

Οι ενδιάμεσες εκθέσεις πρέπει να περιλαμβάνουν ενδιάμεσε οικονομικές καταστάσεις για περιόδους, ως εξής:

- Ισολογισμό κατά το τέλος της τρέχουσας ενδιάμεσης περιόδου και ένα συγκριτικό Ισολογισμό κατά το τέλος της αμέσως επόμενης χρήσης.
- Κατάσταση αποτελεσμάτων της τρέχουσας ενδιάμεσης περιόδου και σωρευτικά για την τρέχουσα χρήση μέχρι την ημερομηνία λήξεως της ενδιάμεσης περιόδου με συγκριτικές καταστάσεις αποτελεσμάτων για τις αντίστοιχες ενδιάμεσες περιόδους, της αμέσως προηγούμενης χρήσης.
- Κατάσταση που δείχνει μεταβολές στην Καθαρή Θέση σωρευτικά για την τρέχουσα χρήση μέχρι την ημερομηνία λήξεως της ενδιάμεσης περιόδου, με μια συγκριτική κατάσταση για την αντίστοιχη περίοδο της προηγούμενης χρήσης.

- Κατάσταση ταμιακών ροών σωρευτικά για την τρέχουσα χρήση μέχρι την ημερομηνία λήξεως της ενδιάμεσης περιόδου, με μια συγκριτική κατάσταση για τη συγκρίσιμη αντίστοιχη περίοδο της προηγούμενης χρήσης.

Καταχώρηση Και Αποτίμηση.

Μια επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει στις ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις της, τις ίδιες λογιστικές αρχές και μεθόδους με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις. Εκτός αν έχει γίνει κάποια αλλαγή στις λογιστικές αρχές και μεθόδους μετά την ημερομηνία των πιο πρόσφατων ετήσιων οικονομικών καταστάσεων.

Ειδικότερα θέματα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη:

- Δαπάνη φόρου εισοδήματος καταχωρείται σε κάθε ενδιάμεση περίοδο, βασιζόμενη στην ορθή εκτίμηση του Μέσου Σταθμικού Όρου του ετήσιου συντελεστή φόρου εισοδήματος.

- Έσοδα που εισπράττει, μια επιχείρηση, είτε εποχιακά, είτε περιοδικά, είτε περιστασιακά μέσα στην χρήση πρέπει να μην προκαταλογίζονται ή να αναβάλλονται μέσα στις ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις, αν δεν μπορούν να υπολογιστούν ορθά.

- Έξοδα που πραγματοποιούνται κατά την χρήση, πρέπει να προκαταλογίζονται ή να αναβάλλονται στις ενδιάμεσες εκθέσεις, αν και μόνο αν, το ίδιο συμβαίνει και στις ετήσιες οικονομικές εκθέσεις.

Επαναδιατύπωση οικονομικών καταστάσεων προηγούμενων ενδιάμεσων περιόδων.

Μια μεταβολή μιας λογιστικής αρχής ή μεθόδους, εκτός από τις μεταβολές που θεωρούνται ως μεταβατικό στάδιο εισαγωγής νέου Πρότυπου, πρέπει να αντικατοπτρίζεται από:

- Επαναδιατύπωση των οικονομικών καταστάσεων των προηγούμενων ενδιάμεσων περιόδων της τρέχουσας χρήσης, σύμφωνα με τη Βασική Μέθοδο του Δ.Λ.Π. 8 (Καθαρό Κέρδος Ή Ζημία Χρήσεως, Βασικά Λάθη Και Μεταβολές Στις Λογιστικές Μεθόδους).

- Επαναδιατύπωση των οικονομικών καταστάσεων των προηγούμενων ενδιάμεσων περιόδων της τρέχουσας χρήσης, σύμφωνα με την Εναλλακτική Μέθοδο του Δ.Λ.Π. 8 (Καθαρό Κέρδος Ή Ζημία Χρήσεως, Βασικά Λάθη Και Μεταβολές Στις Λογιστικές Μεθόδους).

35° Δ.Λ.Π. (Διακοπτόμενες Εκμεταλλεύσεις).

Το Πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου του 1999. Σκοπός του είναι να καθιερώσει μια βάση για το διαχωρισμό της πληροφόρησης σχετικά με την διακοπτόμενη εκμετάλλευση από την πληροφόρηση που αφορά συνεχιζόμενες εκμεταλλεύσεις και να καθορίζει τις ελάχιστες γνωστοποιήσεις σχετικά με την διακοπτόμενη εκμετάλλευση. Ακόμη το Πρότυπο εφαρμόζεται σε όλες τις διακοπτόμενες εκμεταλλεύσεις και σε όλους τους κλάδους των επιχειρήσεων.

Αρχικό Γεγονός Γνωστοποίησης Μιας Διακοπτόμενης Εκμετάλλευσης.

Το αρχικό γεγονός γνωστοποίησης μιας διακοπτόμενης εκμετάλλευσης ξεκινάει όταν συμβεί πρώτο από τα παρακάτω γεγονότα:

- Η επιχείρηση έχει συνάψει μια δεσμευτική συμφωνία, για πώληση των περιουσιακών στοιχείων της διακοπτόμενης εκμετάλλευσης.
- Η Διοίκηση της εταιρίας, έχει εγκρίνει ένα λεπτομερές πρόγραμμα, σχετικά με την διακοπή μιας εκμετάλλευσης και επιπλέον έχει προβεί και σε σχετικές ανακοινώσεις.

Καταχώρηση Και Αποτίμηση.

Το πρότυπο αυτό δεν καθιερώνει αρχές για την καταχώρηση και αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων μιας διακοπτόμενης εκμετάλλευσης. Επομένως τα θέματα που γεννώνται, όπως είναι η αποτίμηση των ενσώματων ακινητοποιήσεων, οι παροχές προσωπικού και άλλα τέτοια θέματα, πρέπει να αντιμετωπίζονται σύμφωνα με αυτά που ορίζουν τα άλλα Πρότυπα.

Ζημίες Απομείωσης.

Όταν η Διοίκηση μιας επιχείρησης εγκρίνει και ανακοινώσει ένα πρόγραμμα διακοπής εκμετάλλευσης, μπορεί τα περιουσιακά στοιχεία να έχουν υποστεί απομείωση της αξίας τους ή ότι η προηγούμενη απομείωση πρέπει να αυξηθεί ή να αναστραφεί. Η τακτοποίηση της αξίας τέτοιων περιπτώσεων γίνεται σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 36 (Απομείωση Αξίας Περιουσιακών Στοιχείων).

Παρουσίαση και γνωστοποίηση.

Στην περίπτωση της διακοπής εκμετάλλευσης η επιχείρηση πρέπει στις οικονομικές καταστάσεις της να γνωστοποιεί τα ακόλουθα:

- Περιγραφή της διακοπόμενης εκμετάλλευσης.
- Τους γεωγραφικούς ή επιχειρηματικούς τομείς στους οποίους απεικονίζεται.
- Την ημερομηνία και την φύση του αρχικού γεγονότος γνωστοποίησης.
- Την ημερομηνία στην οποία αναμένεται να ολοκληρωθεί η διακοπή.
- Τις λογιστικές αξίες, κατά την ημερομηνία του Ισολογισμού, των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων που διατίθενται.
- Τα ποσά εσόδων, εξόδων και κέρδη ή ζημίες προ φόρου από συνήθεις δραστηριότητες που αφορούν την διακοπόμενη εκμετάλλευση.
- Τα ποσά των καθαρών ταμιακών ροών που αφορούν τις επιχειρηματικές, επενδυτικές και χρηματοοικονομικές δραστηριότητες της διακοπόμενης εκμετάλλευσης.
- Τα κέρδη ή οι ζημίες που καταχωρούνται κατά την διάθεση των περιουσιακών στοιχείων ή το διακανονισμό των υποχρεώσεων, το ποσό του κέρδους ή της ζημίας προ φόρου και τα έξοδα του εισοδήματος που αφορούν τα κέρδη ή τις ζημίες.
- Την καθαρή τιμή πώλησης της καθαρής περιουσίας για την οποία η επιχείρηση έχει συνάψει δεσμευτικές συμφωνίες πώλησης.

Οι γνωστοποιήσεις που απαιτούνται σύμφωνα με τα παραπάνω, πρέπει να συνεχίζονται στις επόμενες οικονομικές καταστάσεις μέχρι και την χρήση που η διακοπή ολοκληρώνεται.

Οι διακοπόμενες εκμεταλλεύσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως έκτακτα γεγονότα.

Οι οικονομικές καταστάσεις των προηγούμενων χρήσεων επαναδιατυπώνονται, στα νέα δεδομένα, για λόγους συγκρισιμότητας.

36^ο Δ.Λ.Π. (Απομείωση Αξίας Περιουσιακών Στοιχείων).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιουλίου 1999. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει τις λογιστικές διαδικασίες που πρέπει να εφαρμόζονται ώστε να εξασφαλίζεται ότι τα περιουσιακά στοιχεία της δεν εμφανίζονται με αξία μεγαλύτερη της ανακτήσιμης αξίας τους.

Εφαρμόζεται σε όλα τα περιουσιακά στοιχεία μιας επιχείρησης, εκτός από τα παρακάτω:

- Αποθέματα (Δ.Λ.Π. 2).
- Απαιτήσεις που προέρχονται από συμβάσεις κατασκευής έργων (Δ.Λ.Π. 11).
- Αναβαλλόμενες απαιτήσεις φόρων (Δ.Λ.Π. 12).
- Απαιτήσεις που προέρχονται από παροχές σε εργαζόμενους (Δ.Λ.Π. 19).
- Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που συμπεριλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του Δ.Λ.Π. 32 (Χρηματοπιστωτικά μέσα: παρουσίαση και γνωστοποίηση).
 - Επενδύσεις σε ακίνητα που αποτιμώνται με την μέθοδο της πραγματικής αξίας (Δ.Λ.Π. 40).
 - Βιολογικά περιουσιακά στοιχεία που σχετίζονται με αγροτικές δραστηριότητες και αποτιμώνται στην πραγματική αξία του, μειωμένη με το υπολογιζόμενο κόστος που απαιτείται για να καταστούν κατάλληλα προς πώληση. (Δ.Λ.Π. 41).

Αναγνώριση Ενός Περιουσιακού Στοιχείου Που Μπορεί Να Αποτιμηθεί Η Αξία Του.

Ένα περιουσιακό στοιχείο απομειώνεται όταν η λογιστική του αξία (κόστος κτήσης ή πραγματική αξία) υπερβαίνει το ανακτήσιμο ποσό του.

Οι ενδείξεις που λαμβάνονται υπόψη για μια τέτοια εκτίμηση προέρχονται από τις τρεις παρακάτω κατηγορίες:

1. Από εξωτερικές πηγές πληροφόρησης:
 - Η μείωση της αγοραίας αξίας ενός περιουσιακού στοιχείου ως αποτέλεσμα της παρόδου του χρόνου ή της κανονικής χρήσης του.
 - Σημαντικές μεταβολές που έχουν γίνει ή θα γίνουν στο τεχνολογικό, οικονομικό ή στο νομικό περιβάλλον της επιχειρήσεως.
 - Αύξηση των αγοραίων επιτοκίων που πιθανόν να επηρεάζουν τα προεξοφλητικά επιτόκια και κατά συνέπεια την παρούσα αξία των μελλοντικών εισροών από τα περιουσιακά στοιχεία.
 - Η κεφαλαιοποίηση της αγοραίας αξίας της επιχείρησης να είναι μικρότερη από την λογιστική της αξία.

2. Από εσωτερικές πηγές πληροφόρησης:
 - Οικονομική απαξίωση ή φυσική ζημία ενός περιουσιακού στοιχείου.
 - Προγράμματα διακοπής δραστηριοτήτων ή αναδιάρθρωσης μιας εκμετάλλευσης, στις οποίες ανήκουν τα περιουσιακά στοιχεία.
 - Εκθέσεις εσωτερικού ελέγχου, που δείχνουν ότι η οικονομική απόδοση ενός περιουσιακού στοιχείου χειροτερεύει ή είναι χειρότερη από την αναμενόμενη απόδοση.
3. Από την έκθεση εσωτερικού ελέγχου:
 - Ταμειακές ροές υψηλότερες από τον αρχικό προϋπολογισμό για την απόκτηση, λειτουργία και συντήρηση ενός περιουσιακού στοιχείου.
 - Οι καθαρές ταμιακές ροές ή λειτουργικό κέρδος ή ζημία που απορρέουν από το περιουσιακό στοιχείο, τα οποία είναι χειρότερα από τα προϋπολογισθέντα.
 - Μια σημαντική πτώση των προϋπολογιζόμενων καθαρών ταμιακών ροών ή του λειτουργικού κέρδους ή μια σημαντική αύξηση των προβλεπόμενων ζημιών που προέρχονται από το περιουσιακό στοιχείο.

Αποτίμηση Των Ανακτήσιμου Ποσού Ενός Περιουσιακού Στοιχείου.

Για την αποτίμηση του ανακτήσιμου ποσού ενός περιουσιακού στοιχείου το πρότυπο ορίζει κάποιους κανόνες:

- Η επιχείρηση σε κάθε ημερομηνία Ισολογισμού πρέπει να διαπιστώνει αν υπάρχει ένδειξη απομείωσης ενός περιουσιακού στοιχείου.
- Αν υπάρχει μια τέτοια ένδειξη, τότε η επιχείρηση πρέπει να εκτιμά το ανακτήσιμο ποσό του περιουσιακού στοιχείου. Αυτό το ποσό θα πρέπει να είναι το υψηλότερο μεταξύ της καθαρής τιμής πώλησης και της αξίας χρήσης.
- Αν και μόνο αν το ανακτήσιμο ποσό ενός περιουσιακού στοιχείου είναι μικρότερο από τη λογιστική του αξία, τότε η λογιστική του αξία πρέπει να μειώνεται μέχρι το ανακτήσιμο ποσό του. Αυτή η μείωση συνιστά μια ζημία απομείωσης.
- Αν υπάρχει μια τέτοια ένδειξη ότι ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να είναι απομειωμένο, αυτό μπορεί να δείχνει ότι η απομένουσα ωφέλιμη ζωή ή η μέθοδος απόσβεσης ή η υπολειμματική αξία για το περιουσιακό στοιχείο χρειάζεται να αναθεωρείται και να αναπροσαρμόζεται.

Καταχώρηση Και Αποτίμηση Μιας Απομείωσης Της Αξίας Ενός Περιουσιακού Στοιχείου.

Στη λογιστική αντιμετώπιση απομείωσης ενός συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου υπάρχουν οι εξής κανόνες:

I) Όταν το ανακτήσιμο ποσό είναι μικρότερο από τη λογιστική του αξία, τότε η λογιστική αξία μειώνεται μέχρι το ανακτήσιμο ποσό του. Αυτή η διαφορά είναι μια ζημία απομείωσης.

II) Η ζημία απομείωσης πρέπει να καταχωρείται ως ένα έξοδο στο λογαριασμό «Αποτελέσματα Χρήσης». Σε περίπτωση όμως που η ζημία απομείωσης

αφορά ένα περιουσιακό στοιχείο που απεικονίζεται στην αναπροσαρμοσμένη αξία του, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 16 (Ενσώματες Ακίνητοποιήσεις), η ζημία καταχωρείται στον λογαριασμό «Διαφορές Αναπροσαρμογής» κατά το ποσό που η ζημία απομείωσης δεν υπερβαίνει το πιστωτικό υπόλοιπο του λογαριασμού.

III) Όταν το εκτιμώμενο ποσό της ζημίας απομείωσης είναι μεγαλύτερο από τη λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου, τότε η επιχείρηση πρέπει να καταχωρεί την διαφορά ως υποχρέωση μόνο όταν αυτή επιβάλλεται από ένα άλλο Δ.Λ.Π.

IV) Μετά την καταχώρηση της ζημίας απομείωσης, η δαπάνη απόσβεσης του περιουσιακού στοιχείου πρέπει να αναπροσαρμόζεται σε μελλοντικές χρήσεις για να κατανέμεται η αναθεωρημένη λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου, πάνω σε μια βάση στην διάρκεια της απομένουσας ωφέλιμης ζωής.

V) Όταν καταχωρείται μια ζημία απομείωσης, η λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου μειώνεται. Επομένως, οποιεσδήποτε αναβαλλόμενες απαιτήσεις φόρου ή υποχρέωσης γεννώνται, με σύγκριση της αναθεωρημένης λογιστικής αξίας του περιουσιακού στοιχείου με τη φορολογική βάση αυτού, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 12 (Φόροι Εισοδήματος).

Μονάδες Δημιουργίας Ταμιακών Ροών.

Μια μονάδα δημιουργίας ταμιακών ροών είναι η μικρότερη αναγνωρίσιμη ομάδα περιουσιακών στοιχείων που δημιουργεί ταμιακές εισροές από συχνή χρήση και οι εισροές αυτές είναι ανεξάρτητες από τα άλλα περιουσιακά στοιχεία.

Αν δεν υπάρχει δυνατότητα μια επιχείρηση να εκτιμά το ανακτήσιμο ποσό του κατ' ιδίαν περιουσιακού στοιχείου πρέπει να προσδιορίζεται το ανακτήσιμο ποσό της μονάδες που δημιουργεί ταμιακές ροές στην οποία το περιουσιακό στοιχείο ανήκει. Έτσι το ανακτήσιμο ποσό ενός περιουσιακού στοιχείου δεν μπορεί να προσδιορίζεται όταν:

1. Η αξία χρήσης του περιουσιακού στοιχείου δεν μπορεί να εκτιμηθεί ότι προσεγγίζει προς την καθαρή τιμή πώλησης του.

2. το περιουσιακό στοιχείο δεν δημιουργεί ταμιακές εισροές από τη συνεχή το χρήση, οι οποίες είναι κυρίως ανεξάρτητες από εκείνες των άλλων περιουσιακών στοιχείων, τότε η αξία χρήσης και το ανακτήσιμο ποσό μπορεί να προσδιορίζονται μόνο για τη μονάδα του περιουσιακού στοιχείου που δημιουργεί ταμιακές ροές.

Οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη κατά την αναγνώριση της προέλευσης των ταμιακών ροών είναι κυρίως αν οι ταμιακές ροές του περιουσιακού αυτού στοιχείου είναι ανεξάρτητες από τα άλλα στοιχεία της επιχείρησης. Ακόμη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον τρόπο που η διοίκηση επιμελείται των εργασιών της και τον τρόπο που λαμβάνει αποφάσεις για τη συνέχιση ή διόρθωση των περιουσιακών στοιχείων.

Ακόμη ένα στοιχείο που πρέπει να εξετάζεται είναι η καταχώρηση υπεραξίας κατά την αγορά του περιουσιακού στοιχείου, τότε η επιχείρηση πρέπει:

- να διαπιστώνει αν η λογιστική αξία της υπεραξίας μπορεί να κατανεμηθεί πάνω σε μια λογική και σταθερή βάση στην μονάδα δημιουργίας ταμιακών ροών, έπειτα συγκρίνεται το ανακτήσιμο ποσό με την λογιστική αξία και καταχωρείται κάθε ζημία απομείωσης την αξίας.

- Αν η υπεραξία δεν μπορεί να κατανεμηθεί σε μια αξιόπιστη βάση, τότε η επιχείρηση πρέπει να εξακριβώσει τη μικρότερη δυνατή μονάδα δημιουργίας ταμιακών ροών και στη συνέχεια να ακολουθήσει τη παραπάνω διαδικασία.

Καταχώρηση Ζημίας Απομείωσης Αξίας Μονάδας Δημιουργίας Ταμιακών Ροών.

Η ζημία απομείωσης για μια μονάδα δημιουργίας ταμιακών ροών πρέπει να καταχωρείται μόνο όταν το ανακτήσιμο ποσό της είναι μικρότερο από την λογιστική της αξία.

Η ζημία απομείωσης πρέπει να κατανέμεται για να μειωθεί η λογιστική αξίας των περιουσιακών στοιχείων της μονάδος ως εξής:

- Αρχίζοντας από την υπεραξία που κατανέμεται στην μονάδα δημιουργία ταμιακών ροών.

- Μετά στα άλλα περιουσιακά στοιχεία της μονάδος πάνω σε μια αναλογική βάση που βασίζεται στη λογιστική αξία κάθε περιουσιακού στοιχείου της μονάδος.

Αναστροφή Μιας Ζημίας Απομείωσης Της Αξίας Περιουσιακών Στοιχείων.

Όπως προαναφέρθηκε, μια επιχείρηση σε κάθε ημερομηνία Ισολογισμού πρέπει να διαπιστώνει αν υπάρχει ένδειξη απομείωσης ενός περιουσιακού στοιχείου. Ακόμη κατά την ημερομηνία Ισολογισμού πρέπει να εκτίμα αν μια καταχωρημένη απομείωση από προηγούμενες χρήσεις μπορεί να μην υφίσταται πλέον ή να έχει μειωθεί, λαμβάνοντας υπόψη της εσωτερικές, της εξωτερικές και την Αρχή της Σημαντικότητας.

Μια αναστροφή μιας απομείωσης ενός περιουσιακού στοιχείου καταχωρείται ως έσοδο, εκτός αν το περιουσιακό στοιχείο εμφανίζεται με αναπροσαρμοσμένη αξία, οπότε σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 16 (Ένσωματες Ακίνητοποιήσεις), η αναστροφή αντιμετωπίζεται ως αύξηση της αξίας αναπροσαρμογής.

Κατά την αναστροφή μιας ζημίας απομείωσης της αξίας μιας μονάδος δημιουργίας ταμιακών ροών κατανέμεται πρώτα στα περιουσιακά στοιχεία και μετά στην υπεραξία.

Η ζημία απομείωσης που καταχωρήθηκε για ένα περιουσιακό στοιχείο σε προηγούμενες χρήσεις μπορεί να αναστραφεί μόνο όταν υπάρξει μεταβολή στις εκτιμήσεις που χρησιμοποιήθηκαν για να προσδιοριστεί το εκτιμώμενο ποσο του περιουσιακού στοιχείου από την τελευταία ζημία απομείωσης που έχει καταχωρηθεί. Αν συμβεί αυτό, τότε η λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου πρέπει να αυξηθεί στο ανακτήσιμο ποσό.

Γνωστοποιήσεις.

Η επιχείρηση, για κάθε κατηγορία περιουσιακών στοιχείων, πρέπει να γνωστοποιεί:

- Το ποσό ζημιών απομείωσης της αξίας που καταχωρείται στα αποτελέσματα χρήσεως.
- Το ποσό των αναστροφών ζημιών.
- Το ποσό των ζημιών που καταχωρήθηκε απ' ευθείας στην καθαρή θέση.
- Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 14 (Οικονομικές Πληροφορίες Κατά Τομέα), πρέπει να γνωστοποιούνται για κάθε τομέα πληροφορίες βασιζόμενες στον πρωτεύοντα τύπο:
 - Το ποσό των ζημιών απομείωσης της αξίας περιουσιακών στοιχείων που καταχωρήθηκε στα αποτελέσματα χρήσεως και στην καθαρή θέση.
 - Το ποσό των αναστροφών ζημιών που καταχωρήθηκε στα αποτελέσματα χρήσεως και στην καθαρή θέση.
- Αν οι ζημιές απομείωσης της αξίας περιουσιακών στοιχείων είναι σημαντικές πρέπει να γνωστοποιούνται:
 - Τα γεγονότα και οι συνθήκες που οδήγησαν στην καταχώρηση ή την αναστροφή της ζημίας.
 - Το ποσό της ζημίας που καταχωρήθηκε ή αναστράφηκε.
- Για ένα κατ' ιδίαν περιουσιακό στοιχείο:
 - Τη φύση του περιουσιακού στοιχείου.
 - Τον τομέα στον οποίο ανήκει το περιουσιακό στοιχείο.
- Για μια μονάδα δημιουργίας ταμιακών ροών:
 - Μια περιγραφή της μονάδας.
 - Το ποσό της ζημίας που καταχωρήθηκε ή αναστράφηκε κατά κατηγορία περιουσιακών στοιχείων και κατά τομέα.
 - Αν η συγκέντρωση περιουσιακού στοιχείου για την εξακρίβωση μονάδας δημιουργίας ταμιακών ροών έχει αλλάξει, περιγραφή του τρέχοντος και του προηγούμενου τρόπου συγκέντρωσης των περιουσιακών στοιχείων και τους λόγους της μεταβολής.
- Αν το ανακτήσιμο ποσό του περιουσιακού στοιχείου είναι η καθαρή τιμή πώλησης ή η αξία χρήσης του.
- Αν το ανακτήσιμο ποσό είναι η τιμή πώλησης, η βάση που χρησιμοποιήθηκε για να προσδιοριστεί ή τιμή πώλησης.
- Αν το ανακτήσιμο ποσό είναι η αξία χρήσεως, το προεξοφλητικό επιτόκιο που χρησιμοποιήθηκε στην τρέχουσα και στην προηγούμενου εκτίμηση.

37° Δ.Λ.Π. (Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις Και Ενδεχόμενες Απαιτήσεις).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιουλίου 1999. Σκοπός του είναι η εξασφάλιση ορθών κριτηρίων και βάσεων αποτίμησης για την καταχώρηση και εκτίμηση μιας πρόβλεψης, μιας ενδεχόμενης υποχρέωσης και μιας ενδεχόμενης απαίτησης.

Εφαρμόζεται σε όλες τις προβλέψεις, ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ενδεχόμενες απαιτήσεις μιας επιχείρησης, εκτός από αυτές που προέρχονται από:

- Χρηματοπιστωτικό μέσα που απεικονίζονται σε πραγματικές αξίες.
- Εκτελεστές συμβάσεις (εξαιρούμενων των επαχθών συμβάσεων).
- Ασφαλιστήρια συμβόλαια των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.
- Σε προβλέψεις για αναδιαρθρώσεις επιχειρήσεων.
- Τις απαιτήσεις ενός άλλου Δ.Λ.Π.

Προβλέψεις.

Μια πρόβλεψη είναι μια υποχρέωση αβέβαιου χρόνου ή ποσού, δηλαδή η επιχείρηση είναι σίγουρη ότι η υποχρέωση αυτή πρέπει να εκπληρωθεί αλλά υπάρχει αβεβαιότητα ως προς το 'πότε' θα γίνει η υποχρέωση αυτή πληρωτέα και 'τι ποσό' θα καταβάλλει για την εξόφληση της.

Για να καταχωρηθεί μια πρόβλεψη θα πρέπει να συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Η επιχείρηση να έχει παρούσα δέσμευση (νόμιμη ή τεκμαιρόμενη) ως αποτέλεσμα ενός γεγονότος του παρελθόντος.
- Να είναι πιθανό ότι μια εκροή πόρων που ενσωματώνουν οικονομικά οφέλη θα απαιτηθεί για το διακανονισμό της δέσμευσης.
- Μια αξιόπιστη εκτίμηση να μπορεί να γίνει για το ποσό της δέσμευσης.

Αν δεν μπορεί να γίνει αξιόπιστη εκτίμηση, η υποχρέωση υπάρχει αλλά δεν μπορεί να καταχωρηθεί, επομένως το γεγονός αυτό γνωστοποιείται.

Ένα γεγονός για να είναι δεσμεύον γεγονός θα πρέπει η επιχείρηση να μην έχει άλλη πραγματική εναλλακτική λύση εκτός από το διακανονισμό της και αυτό συμβαίνει μόνο όταν:

- Ο διακανονισμός της δέσμευσης επιβάλλεται από το νόμο.
- Σε περίπτωση μια τεκμαιρόμενης υποχρέωσης.

Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις.

Μια ενδεχόμενη υποχρέωση είναι:

A. Μια πιθανή δέσμευση που προκύπτει από γεγονότα του παρελθόντος και της οποίας η ύπαρξη θα επιβεβαιωθεί μόνο από την πραγματοποίηση της ή μη, ενός ή περισσότερων αβέβαιων μελλοντικών υποχρεώσεων, ή

B. Μια παρούσα δέσμευση, που προκύπτει από γεγονότα του παρελθόντος, αλλά δεν καταχωρείται, διότι:

- Δεν είναι πιθανό ότι μια εκροή πόρων που ενσωματώνουν οικονομικά οφέλη θα χρειαστεί για να διακανονιστεί η δέσμευση, ή
- Το ποσό της δέσμευσης δεν μπορεί να εκτιμηθεί αξιόπιστα.

Σε περίπτωση όπου μια ενδεχόμενη υποχρέωση δεν καταχωρείται στα βιβλία της επιχείρησης, για τους λόγους που προαναφέρονται, απλώς την γνωστοποιεί και όταν η επιχείρηση είναι σχεδόν σίγουρη ότι δεν θα υπάρξει εκροή πόρων τότε γεν γνωστοποιείται.

Ενδεχόμενες απαιτήσεις.

Μια ενδεχόμενη απαίτηση είναι μια πιθανή απαίτηση που προκύπτει από γεγονότα του παρελθόντος της οποίας η ύπαρξη θα επιβεβαιωθεί μόνο από την πραγματοποίηση ή μη, ενός ή περισσότερων γεγονότων.

Όταν μια ενδεχόμενη απαίτηση δεν μπορεί να εκτιμηθεί αξιόπιστα, τότε δεν καταχωρείται στα βιβλία της επιχείρησης, αλλά το γεγονός αυτό γνωστοποιείται. Αν όμως, η επιχείρηση είναι βέβαιη για την εισροή οικονομικών ωφελειών, τότε η ενδεχόμενη απαίτηση μετατρέπεται σε βέβαιη απαίτηση και το σχετικό έσοδο καταχωρείται στις οικονομικές καταστάσεις της χρήσεως στην οποία θα συμβεί η μεταβολή.

Αποτίμηση Προβλέψεων.

Οι εκτιμήσεις των προβλέψεων προσδιορίζονται κατά την κρίση της Διοίκησης και οι οποίες τις περισσότερες φορές βασίζονται σε εκθέσεις ανεξάρτητων εμπειρογνώμων. Το ποσό που καταχωρείται ως πρόβλεψη πρέπει να είναι το ποσό που θα πλήρωνε η επιχείρηση για να διακανονίσει την δέσμευση κατά την ημερομηνία Ισολογισμού.

Αν όμως η επίδραση της διαχρονικής αξίας του χρήματος είναι σημαντική, τότε το ποσό πρέπει να είναι η παρούσα αξία της δαπάνης κατά την ημερομηνία διακανονισμού της επιχειρήσεως. Το προεξοφλητικό επιτόκιο πρέπει να είναι ένα προ φόρου επιτόκιο που να αντανakλά τις τρέχουσες εκτιμήσεις της αγοράς. Ακόμη ένα άλλο στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη είναι τα μελλοντικά γεγονότα που επηρεάζουν το ποσό διακανονισμού μιας δέσμευσης και τα οποία πρέπει να αντανakλώνται στο ποσό της πρόβλεψης, εφόσον υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να συμβούν.

Τα κέρδη από την αναμενόμενη διάθεση περιουσιακών στοιχείων δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην αποτίμηση μια πρόβλεψης. Όμως η επιχείρηση καταχωρεί τα κέρδη από αναμενόμενες διαθέσεις περιουσιακών στοιχείων κατά τον τρόπο που ορίζει το Δ.Λ.Π. 16 (Ενσώματες Ακινήτοποιήσεις).

Προβλέψεις Για Αναδιάρθρωση.

Αναδιάρθρωση είναι ένα πρόγραμμα, το οποίο σχεδιάζεται και ελέγχεται από το Δ.Σ. της επιχείρησης και ουσιαστικά αλλάζει:

- I) Είτε το πεδίο της επιχειρηματικής δραστηριότητας.
- II) Είτε τον τρόπο με τον οποίο καθοδηγείται η επιχειρηματική δραστηριότητα.

Οι βασικές ενέργειες που γίνονται κατά την αναδιάρθρωση μια επιχείρησης είναι:

- Πώληση ή τερματισμός ενός επιχειρηματικού κλάδου.
- Το κλείσιμο επιχειρηματικών εγκαταστάσεων σε μια χώρα ή περιοχή ή η μεταφορά των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων από μια χώρα ή περιοχή σε μια άλλη.
- Μεταβολές στην δομή της Διεύθυνσης.
- Βασική αναδιοργάνωση που έχει ουσιώδη επίδραση στη φύση και στο κέντρο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

Μια πρόβλεψη για να αναδιάρθρωση καταχωρείται μόνο όταν:

- Η επιχείρηση έχει μια παρούσα δέσμευση ως αποτέλεσμα του γεγονότος του παρελθόντος.
- Είναι πιθανόν ότι μια εκροή πόρων που ενσωματώνουν οικονομικά οφέλη, θα απαιτηθεί για το διακανονισμό της.
- Μια αξιόπιστη εκτίμηση να μπορεί να γίνει για το ποσό της δέσμευσης.
- Ένα λεπτομερές τυπικό πρόγραμμα που να εξατομικεύει τουλάχιστον:
 - Την επιχειρηματική δραστηριότητα ή μέρος της επιχειρηματικής δραστηριότητας που αφορά.
 - Τις κύριες εγκαταστάσεις που επηρεάζονται.
 - Την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τον κατά προσέγγιση αριθμό εργαζομένων, που θα αποζημιωθούν για τον τερματισμό την εργασίας τους.
 - Τις δαπάνες που θα αναληφθούν.
 - Πότε θα εφαρμοστεί το πρόγραμμα.
- Έχει δημιουργήσει μια βάσιμη προσδοκία σε εκείνους που επηρεάζονται, ότι θα φέρει σε πέρας την αναδιάρθρωση, αρχίζοντας την εφαρμογή αυτού του προγράμματος ή δηλώνοντας τα κύρια χαρακτηριστικά του σε αυτούς που επηρεάζονται από αυτό.

Σε μία αναδιάρθρωση οι δαπάνες που δεν περιλαμβάνονται είναι:

- Επανεκπαίδευση ή μετάθεση προσωπικού.
- Έρευνα αγοράς.
- Επενδύσεις σε νέα συστήματα ή δίκτυα διανομής.

Γνωστοποιήσεις.

Για κάθε κατηγορία πρόβλεψης η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:

- Τη λογιστική αξία κατά την έναρξη και λήξη της χρήσεως.
- Πρόσθετες προβλέψεις που έγιναν στη χρήση.
- Τα ποσά που χρησιμοποιήθηκαν κατά την διάρκεια της χρήσεως.
- Αχρησιμοποίητα ποσά που αναστράφηκαν κατά την διάρκεια της χρήσεως.
- Την αύξηση κατά την διάρκεια της χρήσης στο προεξοφλητικό ποσό που προκύπτει από το πέρασμα του χρόνου και την επίδραση κάθε μεταβολής στο επιτόκιο προεξόφλησης.
- Μια σημαντική περιγραφή της φύσης της δεσμεύσεως και το αναμενόμενο χρονοδιάγραμμα κάθε προκύπτουσας εκροής οικονομικών ωφελειών.
- Μια ένδειξη των αβεβαιοτήτων για το ποσό ή το χρονοδιάγραμμα αυτών των εκροών.
- Το ποσό κάθε αναμενόμενης αποζημίωσης.

38° Δ.Λ.Π. (Άυλα Περιουσιακά Στοιχεία).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιουλίου 1999. Σκοπός του είναι να προδιαγράψει τα κριτήρια που απαιτούνται για την καταχώρηση των άυλων περιουσιακών στοιχείων στις οικονομικές καταστάσεις, την μετέπειτα λογιστική αντιμετώπιση τους και τις απαιτούμενες για αυτά γνωστοποιήσεις.

Η εφαρμογή του όμως δεν είναι εφικτή για τα παρακάτω θέματα:

- Άυλα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από άλλα πρότυπα.
- Αναβαλλόμενες φορολογικές υποχρεώσεις, Δ.Λ.Π. 12 (Φόροι Εισοδήματος).
- Μισθώσεις, Δ.Λ.Π. 17 (Εσοδα).
- Υπεραξία που προκύπτει από την ενοποίηση επιχειρήσεων, Δ.Λ.Π. 22 (Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων).
- Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, Δ.Λ.Π. 32 (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Γνωστοποίηση Και Παρουσίαση).
- Μεταλλευματικά δικαιώματα και δαπάνες για εξερεύνηση ή ανάπτυξη και εξόρυξη μεταλλευμάτων πετρελαίου, φυσικών αερίων και όμοιων μη αναγενόμενων φυσικών πόρων.

Προσδιορισμός Των Άυλων Περιουσιακών Στοιχείων.

Ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο είναι ένα αναγνωρίσιμο μη νομισματικό περιουσιακό στοιχείο χωρίς φυσική υπόσταση και κατέχεται για χρήση στην παραγωγή ή προμήθεια αγαθών ή υπηρεσιών ή για εκμίσθωση σε άλλους ή για διοικητικούς σκοπούς.

Για να χαρακτηριστεί ως άυλο περιουσιακό στοιχείο πρέπει να πληρεί ο ορισμός του άυλου περιουσιακού στοιχείου, δηλαδή να είναι αναγνωρίσιμα και η επιχείρηση να έχει τον έλεγχο αυτών και να αναμένονται μελλοντικά οικονομικά οφέλη. Αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις, τότε οι δαπάνες απόκτησης και δημιουργίας ενός άυλου περιουσιακού στοιχείου πρέπει να καταχωρούνται στα αποτελέσματα χρήσης.

Καταχώρηση Και Αποτίμηση Ενός Άυλου Περιουσιακού Στοιχείου.

Ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο καταχωρείται όταν και μόνο όταν:

- Όταν το στοιχείο μπορεί να χαρακτηριστεί ως άυλο περιουσιακό στοιχείο.
- Πιθανολογείται ότι τα μελλοντικά οικονομικά οφέλη που αποδίδονται από αυτό θα εισρεύσουν στην επιχείρηση.
- Το κόστος του περιουσιακού στοιχείου μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα.

Μεμονωμένη απόκτηση άυλου περιουσιακού στοιχείου.

Όταν ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο αποκτάται μεμονωμένα, το κόστος κτήσης του προσδιορίζεται αξιόπιστα όταν η αντιπαροχή για την απόκτηση του είναι σε μετρητά ή άλλα ταμιακά ισοδύναμα.

στο κόστος αγοράς του περιλαμβάνεται κάθε εισαγωγικός δασμός, κάθε μη επιστρεπτέος φόρος αγοράς και κάθε άμεση δαπάνη για την προετοιμασία λειτουργίας του περιουσιακού στοιχείου.

Όταν η καταβολή της πληρωμής για την απόκτηση του περιουσιακού στοιχείου αναβάλλεται πέραν των κανονικών πιστωτικών ορίων, το κόστος είναι η ισοδύναμη τιμή σε μετρητά. Τότε η διαφορά μεταξύ αυτού του ποσού και του συνόλου πληρωμών καταχωρείται ως δαπάνη τόκου.

Όταν ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο αποκτάται με ανταλλαγή μετοχών της επιχείρησης, το κόστος του περιουσιακού στοιχείου είναι η πραγματική αξία των μετοχών.

Απόκτηση άυλου περιουσιακού στοιχείου λόγω ενοποίησης.

Ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο που αποκτάται κατά την ενοποίηση μιας επιχείρησης, καταχωρείται με την πραγματική αξία του κατά την ημερομηνία της αγοράς. Μια αξιόπιστη εκτίμηση της αξίας του μπορεί να προκύπτει από μια ενεργό αγορά ή από όμοιες πρόσφατες συναλλαγές ή από ειδικές τεχνικές για την εκτίμηση της αξίας των άυλων περιουσιακών στοιχείων. Σε περίπτωση που δεν μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα ή αξία του τότε αυτό δεν καταχωρείται και συμπεριλαμβάνεται στην υπεραξία του.

Απόκτηση άυλου περιουσιακού στοιχείου μέσω κρατικής επιχορήγησης.

Όταν ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο αποκτάται δωρεάν μέσω μιας κρατικής επιχορήγησης, τότε το άυλο περιουσιακό στοιχείο και η επιχορήγηση καταχωρούνται στην ίδια αξία.

Η αξία αυτή είναι:

- Είτε στην πραγματική αξία του στοιχείου κατά την απόκτηση του.
- Είτε μια τεκμαρτή αξία, προσανυξημένη με κάθε δαπάνη που είναι άμεσα αποδοτέα στην προετοιμασία του.

Ανταλλαγές περιουσιακών στοιχείων.

Ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο μπορεί να αποκτηθεί με ανταλλαγή ή μερική ανταλλαγή ενός άλλου περιουσιακού στοιχείου, όμοιου ή ανόμοιου, τότε το κόστος του είναι η πραγματική αξία του ανταλλαγέντος περιουσιακού στοιχείου, αναπροσαρμοσμένη κατά το ποσό των μετρητών ή ταμιακών ισοδυνάμων που μεταβιβάστηκαν. Στην περίπτωση αυτή κανένα κέρδος ή ζημία δεν καταχωρείται.

Η πραγματική αξία του περιουσιακού στοιχείου που παραλήφθηκε μπορεί να παρέχει απόδειξη μιας ζημίας απομείωσης στο περιουσιακό στοιχείο που παραδόθηκε, οπότε μια ζημία απομείωσης καταχωρείται για το περιουσιακό στοιχείο που παραδόθηκε και η λογιστική αξία μετά την απομείωση εκχωρείται στο νέο περιουσιακό στοιχείο.

Εσωτερικώς δημιουργούμενη υπεραξία.

Οι δαπάνες που δημιουργούνται για τη δημιουργία μελλοντικών οικονομικών ωφελειών, οι οποίες όμως δεν καταλήγουν στη δημιουργία ενός άυλου περιουσιακού στοιχείου, το οποίο να πληρεί τα κριτήρια που επιβάλλει το πρότυπο αυτό, για την καταχώρηση του. Επομένως οι δαπάνες αυτές περιγράφονται ως δαπάνες συμβάλλουσες σε εσωτερικώς δημιουργούμενη υπεραξία και τις σχετικές δαπάνες βαρύνουν τα αποτελέσματα χρήσεως στην οποία πραγματοποιούνται.

Ομοίως, η διαφορά μεταξύ της αγοραίας αξίας μιας επιχείρησης και της αξίας της αναγνωρίσιμης καθαρής περιουσίας, δεν θεωρείται ότι συνιστά αξία άυλων περιουσιακών στοιχείων και συνεπώς τέτοια διαφορά δεν καταχωρείται.

Εσωτερικώς δημιουργούμενα άυλα περιουσιακά στοιχεία.

Μια επιχείρηση για να εκτιμήσει αν ένα εσωτερικός δημιουργούμενο άυλο περιουσιακό στοιχείο πληρεί τα κριτήρια για την καταχώρηση, ταξινομεί τις γενόμενες δαπάνες σε:

I) Φάση έρευνας. Κατά το πρότυπο, στην φάση έρευνας η επιχείρηση δεν μπορεί να αποδείξει ότι υπάρχει ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο, το οποίο θα δημιουργήσει πιθανά μελλοντικά οφέλη. Συνεπώς οι δαπάνες αυτές καταχωρούνται ως έξοδα στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης.

II) Φάση ανάπτυξης. Ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο που προέρχεται από ανάπτυξη, καταχωρείται όταν και μόνο όταν η επιχείρηση μπορεί να αποδείξει τα ακόλουθα:

- Την τεχνική δυνατότητα ολοκλήρωσης του άυλου περιουσιακού στοιχείου, ούτως ώστε να είναι διαθέσιμο προς χρήση ή πώληση.
- Την πρόθεση της να ολοκληρώσει το άυλο περιουσιακό στοιχείο και να το χρησιμοποιήσει ή να το πουλήσει.
- Την ικανότητα της να χρησιμοποιήσει ή να πωλήσει το άυλο περιουσιακό στοιχείο.
- Την δημιουργία πιθανών μελλοντικών ωφελειών από στοιχείο αυτό.
- Τη διαθεσιμότητα των κατάλληλων τεχνικών, οικονομικών και άλλων πόρων για να ολοκληρώσει την ανάπτυξη και να χρησιμοποιήσει ή να πωλήσει το άυλο περιουσιακό στοιχείο.
- Την ικανότητα να αποτιμά αξιόπιστα τις αποδοτέες δαπάνες στο άυλο περιουσιακό στοιχείο κατά τη διάρκεια της ανάπτυξης του.

Κόστος ενός εσωτερικώς δημιουργούμενου άυλου περιουσιακού στοιχείου.

Το κόστος ενός εσωτερικώς δημιουργούμενου άυλου περιουσιακού στοιχείου περιλαμβάνει το σύνολο των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από την ημερομηνία που πληρεί τις προϋποθέσεις καταχώρησης. Στο κόστος του περιλαμβάνονται οι εξής δαπάνες:

- Δαπάνες υλικών και υπηρεσιών.
- Μισθοί, ημερομίσθια και έξοδα προσωπικού.
- Κάθε άμεσα αποδοτέα δαπάνη που έγινε για τη δημιουργία του στοιχείου.
- Γενικά έξοδα που είναι αναγκαία για να δημιουργήσουν το περιουσιακό στοιχείο και που μπορεί να κατανεμηθούν πάνω σε μια λογική και σταθερή βάση.

- Τόκοι, στην περίπτωση της εναλλακτικής μεθόδου του Δ.Λ.Π. 23 (κόστος δανεισμού).
Οι δαπάνες που καταχωρήθηκαν ως έξοδα στις προηγούμενες οικονομικές καταστάσεις δεν επαναφέρονται.

Μεταγενέστερες Δαπάνες.

Οι μεταγενέστερες δαπάνες σε ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο μετά την αγορά ή ολοκλήρωση του πρέπει να αυξάνουν την αξία του αν:

- Πιθανολογείται ότι αυτές οι δαπάνες θα καταστήσουν το στοιχείο πιο ικανό να δημιουργήσει μελλοντικά οικονομικά οφέλη επιπλέον της αρχικής εκτίμησης της απόδοσης, και
- Αυτά τα έξοδα μπορεί να αποτιμώνται και να αποδίδονται στο περιουσιακό στοιχείο αξιόπιστα.

Αποτίμηση Των Άυλων Περιουσιακών Στοιχείων, Μεταγενέστερη Της Αρχικής.

Βασική μέθοδος.

Κάθε άυλο περιουσιακό στοιχείο μετά την αρχική καταχώρηση, αποτιμάται στο κόστος κτήσης μειωμένο με τις αποσβέσεις και τις σωρευμένες ζημίες απομείωσης.

Επιτρεπόμενη εναλλακτική μέθοδος.

Μετά την αρχική καταχώρηση, ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο πρέπει να απεικονίζεται σε μια αναπροσαρμοσμένη αξία, που είναι η πραγματική του αξία κατά την ημερομηνία της αναπροσαρμογής, μειωμένη κάθε μεταγενέστερη σωρευμένη απόσβεση και κάθε μεταγενέστερη σωρευμένη ζημία απομείωσης.

Οι αναπροσαρμογές πρέπει να γίνονται τακτικά ούτως ώστε η λογιστική αξία του να μην διαφέρει ουσιωδώς από εκείνη που θα προσδιοριζόταν χρησιμοποιώντας της πραγματική αξία κατά την ημερομηνία Ισολογισμού. Όμως όταν ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο αναπροσαρμόζεται, τότε όλα τα περιουσιακά στοιχεία της κατηγορίας του πρέπει να αναπροσαρμόζονται.

Η αναπροσαρμογή ενός άυλου περιουσιακού στοιχείου μπορεί να γίνει με δύο τρόπους:

a. Με επαναπροσδιορισμό της σωρευμένης απόσβεσης κατ' αναλογία με τη μεταβολή στην προ αποσβέσεων λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου, ούτως ώστε η αναπόσβεστη αξία του περιουσιακού στοιχείου μετά την αναπροσαρμογή να είναι ίση με την αναπροσαρμοσμένη αξία του.

b. Με συμψηφισμό της σωρευμένης απόσβεσης με την προ αποσβέσεων λογιστική αξία του στοιχείου και επαναπροσδιορισμό του καθαρού ποσού ώστε η νέα αξία να είναι αναπροσαρμοσμένη.

Απόσβεση Άυλων Περιουσιακών Στοιχείων.

Το αποσβεστέο ποσό ενός άυλου περιουσιακού στοιχείου πρέπει να κατανέμεται πάνω σε μια συστηματική βάση κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του.

Για τον προσδιορισμό της ωφέλιμης ζωής ενός περιουσιακού στοιχείου θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι παρακάτω παράγοντες:

- Η προσδοκώμενη χρήση του στοιχείου.
- Πληροφόρηση σχετικά με την παραγωγική ζωή όμοιων περιουσιακών στοιχείων.
- Τεχνολογική ή τεχνική απαξίωση.
- Η σταθερότητα της επιχείρησης στην οποία λειτουργεί και μεταβολές στη ζήτηση αγοράς προϊόντων που προέρχονται από το περιουσιακό στοιχείο.
- Αναμενόμενες ενέργειες από ανταγωνιστές.
- Το σύνολο των δαπανών προκειμένου να εισρέουν οικονομικά οφέλη από το περιουσιακό στοιχείο.
- Η περίοδος ελέγχου πάνω στο περιουσιακό στοιχείο.
- Αν η ωφέλιμη ζωή του περιουσιακού στοιχείου εξαρτάται από την ωφέλιμη ζωή άλλων περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης.

Η χρησιμοποιούμενη μέθοδος απόσβεσης των άυλων περιουσιακών στοιχείων πρέπει να αντανακλά το πρόγραμμα σύμφωνα με το οποίο η επιχείρηση αναλύει τα οικονομικά οφέλη που απορρέουν από αυτό. Μπορεί να χρησιμοποιείται οποιαδήποτε μέθοδος απόσβεσης, όμως θα πρέπει να ακολουθείται πάγια.

Η δαπάνη των αποσβέσεων των άυλων περιουσιακών στοιχείων πρέπει να βαρύνει τα αποτελέσματα, εκτός αν κάποιο άλλο Δ.Λ.Π. επιτρέπει ή απαιτεί να συμπεριλαμβάνονται στη λογιστική αξία ενός άλλου περιουσιακού στοιχείου.

Η υπολειμματική αξία ενός άυλου περιουσιακού στοιχείου πρέπει να εκτιμάται ως μηδενική, εκτός των περιπτώσεων που:

- Υπάρχει μια δέσμευση από ένα τρίτο να αγοράσει το περιουσιακό στοιχείο κατά το τέλος της ωφέλιμης ζωής του.
- Υπάρχει μια ενεργός αγορά για το περιουσιακό στοιχείο και:
 - η υπολειμματική αξία μπορεί να προσδιοριστεί με παραπομπή σε αυτή την αγορά,
 - πιθανολογείται ότι μια τέτοια αγορά θα υπάρχει στο τέλος της ωφέλιμης ζωής του περιουσιακού στοιχείου.

Ανακτησιμότητα Λογιστικής Αξίας Και Ζημίες Απομείωσης Της Αξίας Ενός Άυλου Περιουσιακού Στοιχείου.

Για το προσδιορισμό της απομείωσης της αξίας ενός άυλου περιουσιακού στοιχείου εφαρμόζεται το Δ.Λ.Π. 36 (απομείωση αξίας περιουσιακών στοιχείων), σύμφωνα με το οποίο, μια ζημία υφίσταται όταν η λογιστική του αξία είναι μικρότερη από το ανακτήσιμο ποσό του. Οι ζημίες απομείωσης καταχωρούνται στα αποτελέσματα χρήσεως, όμως κατά το μέρος που δεν ξεπερνά μια προηγούμενη αναπροσαρμογή του στοιχείου αυτού, η οποία έχει καταχωρηθεί στα ίδια κεφάλαια, μειώνουν το ποσό της αναπροσαρμογής.

Το ανακτήσιμο ποσό είναι το μεγαλύτερο μεταξύ ρευστοποιήσιμης αξίας του στοιχείου και της παρούσας αξίας των αναμενόμενων μελλοντικών ροών από τη χρήση του κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του και τη ρευστοποίηση του στο τέλος της ζωής του.

Αποσύρσεις Και Διαθέσεις Άυλων Περιουσιακών Στοιχείων.

Ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο πρέπει να διαγράφεται από τον Ισολογισμό όταν πωλείται ή όταν δεν αναμένονται μελλοντικά οικονομικά οφέλη από τη χρήση του ή από την μεταγενέστερη πώληση του.

Το κέρδος ή η ζημία που προκύπτει από την απόσυρση ή διάθεση ενός τέτοιου περιουσιακού στοιχείου είναι η διαφορά μεταξύ του καθαρού προϊόντος διάθεσης και της λογιστικής αξίας του στοιχείου αυτού και πρέπει να καταχωρείται στα αποτελέσματα χρήσεως. Στην περίπτωση της ανταλλαγής ενός άυλου περιουσιακού στοιχείου με ένα άλλο όμοιο περιουσιακό στοιχείο, δεν προκύπτει ούτε κέρδος αλλά ούτε και ζημία.

Γνωστοποιήσεις.

Η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί για κάθε κατηγορία άυλων περιουσιακών στοιχείων τα εξής:

- Οι ωφέλιμες ζωές τους ή οι συντελεστές απόσβεσης.
- Οι μέθοδοι απόσβεσης που χρησιμοποιούνται.
- Η προ αποσβέσεων λογιστική αξία και η σωρευμένη απόσβεση.
- Η θέση στα αποτελέσματα χρήσης που περιλαμβάνονται οι αποσβέσεις.
- Μια συμφωνία μεταξύ της λογιστικής αξία κατά την έναρξη και λήξη της χρήσεως που να δείχνει:
 - Προσθήκες.
 - Αποσύρσεις ή διαθέσεις.
 - Ζημίες απομείωσης της αξίας των στοιχείων αυτών.
 - Ζημίες που αναστράφηκαν.
 - Αποσβέσεις χρήσεως.
 - Συναλλαγματικές διαφορές που προκύπτουν από μετατροπή οικονομικών καταστάσεων μονάδων εξωτερικού.
 - Άλλες μεταβολές στη χρήση.

- Αν ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο αποσβένεται σε περισσότερο από είκοσι έτη.
- Περιγραφή κάθε κατ' ιδίαν σημαντικού άυλου περιουσιακού στοιχείου.
- Την ύπαρξη και τις λογιστικές αξίες των άυλων περιουσιακών στοιχείων των οποίων ο τίτλος κυριότητας είναι υπό όρους.
- Το ποσό των δεσμεύσεων για την αγορά άυλων στοιχείων.

Για τα άυλα περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν από κρατική επιχορήγηση και έχουν αρχικός καταχωρηθεί στην πραγματική αξία, πρέπει να γνωστοποιούνται:

- Η πραγματική αξία που αρχικά καταχωρήθηκε.
- Η λογιστική τους αξία.
- Αν απεικονίζεται σύμφωνα με τη βασική ή την επιτρεπόμενη εναλλακτική μέθοδο.

Τα άυλα περιουσιακά στοιχεία που απεικονίζονται με την επιτρεπόμενη εναλλακτική μέθοδο, γνωστοποιούνται ανά κατηγορία:

- Η ημερομηνία ισχύος της αναπροσαρμογής.
- Η λογιστική αξία των αναπροσαρμοσμένων άυλων περιουσιακών στοιχείων.
- Η λογιστική αξία των στοιχείων σύμφωνα με τη βασική μέθοδο του κόστους.
- Το ποσό της διαφοράς αναπροσαρμογής που αφορά τα άυλα περιουσιακά στοιχεία κατά την έναρξη και λήξη της χρήσης.

Ακόμη στις οικονομικές καταστάσεις πρέπει να γνωστοποιούνται οι δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης που καταχωρήθηκαν ως έξοδα στα αποτελέσματα χρήσης.

39° Δ.Λ.Π. (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Καταχώρηση Και Αποτίμηση).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου 2001. Σκοπός του είναι η καθιέρωση αρχών για την καταχώρηση και αποτίμηση σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά μέσα στις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρηματικών μονάδων.

Αρχική Καταχώρηση Των Χρηματοοικονομικών Περιουσιακών Στοιχείων.

Εφόσον το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή υποχρέωση πληροί τις προϋποθέσεις καταχώρησης στις οικονομικές καταστάσεις, τότε το πρότυπο ορίζει ότι θα πρέπει κατά την αρχική καταχώρηση να αποτιμάται στο κόστος, το οποίο είναι:

- Η αξία της δοθείσας ανταποδοτικής, για την περίπτωση της απόκτησης περιουσιακού στοιχείου, ή
- Της ληφθείσας ανταποδοτικής, σε περίπτωση απόκτησης χρηματοοικονομικής υποχρέωσης.

Ακόμη το πρότυπο ορίζει ότι τα έξοδα συναλλαγής πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στο κόστος κτήσης.

Αποτίμηση Των Χρηματοοικονομικών Περιουσιακών Στοιχείων Μετά Την Αρχική Καταχώρηση.

Για το σκοπό της μεταγενέστερης αποτίμησης ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου, το πρότυπο ταξινομεί στις 4 παρακάτω κατηγορίες:

- Δάνεια και εισπρακτέες αξίες που δημιουργούνται από την επιχείρηση και δεν κρατούνται για εμπορικούς σκοπούς.
- Κατεχόμενες μέχρι την λήξη επενδύσεις.
- Διαθέσιμα προς πώληση χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία.
- Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία κατεχόμενα για εμπορικούς σκοπούς.

Τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που αποκλείονται από την πραγματικά εκτίμηση σύμφωνα με το πρότυπο και τα οποία έχουν μια καθορισμένη λήξη, πρέπει να αποτιμώνται στο αναπόσβεστο κόστος, χρησιμοποιώντας τη μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου και εκείνα που δεν έχουν μια καθορισμένη λήξη πρέπει να αποτιμώνται στο κόστος. Ακόμη επισημαίνεται ότι όλα τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία υπόκεινται σε αναθεώρηση για απομείωση.

Αποτίμηση Των Χρηματοοικονομικών Υποχρεώσεων.

Μετά την απόκτηση, όλες οι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις πρέπει να αποτιμώνται στο αρχικό καταχωρηθέν ποσό μειωμένο με τις πληρωμές για κεφάλαιο και απόσβεση. Εξαιρούνται τα παράγωγα και οι υποχρεώσεις που κατέχονται για εμπορικούς σκοπούς και τα οποία πρέπει να επανεκτιμώνται στην πραγματική τους αξία.

Απομείωση Και Μη Εισπραξιμότητα Χρηματοοικονομικού Περιουσιακού Στοιχείου.

Η αντικειμενική απόδειξη ότι ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο απομειώνεται ή είναι μη εισπράξιμο, συνιστούν οι πληροφορίες που παρέχονται στον κάτοχο του περιουσιακού στοιχείου σχετικά με:

- Σημαντική οικονομική δυσχέρεια του εκδότη.
- Μια πραγματική διάρρηξη του συμβολαίου.
- Την παροχή από τον δανειστή στον οφειλέτη, για οικονομικούς ή νομικούς λόγους που αφορούν την οικονομική δυσχέρεια του οφειλέτη, μιας έκπτωσης που ο δανειστής δεν θα εξέταζε διαφορετικά.
- Μια μεγάλη πιθανότητα πτώχευσης ή άλλης οικονομικής αναδιοργάνωσης του εκδότη.
- Καταχώρηση μιας ζημίας απομείωσης του ίδιου περιουσιακού στοιχείου στις οικονομικές καταστάσεις μιας προηγούμενης χρήσεως.
- Την εξαφάνιση μιας ενεργού αγοράς γι' αυτό το οικονομικό περιουσιακό στοιχείο λόγω οικονομικών δυσκολιών.
- Ένα ιστορικό πρόγραμμα εισπράξεων λογαριασμών εισπρακτέων, που δείχνει ότι το πλήρως ονομαστικό ποσό χαρτοφυλακίου των εισπρακτέων λογαριασμών δεν θα εισπραχθεί.

Ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο απομειώνεται αν η λογιστική αξία του είναι μεγαλύτερη από το εκτιμώμενο ανακτήσιμο ποσό του.

Η επιχείρηση πρέπει να προσδιορίζει σε κάθε ημερομηνία Ισολογισμού, αν υπάρχει κάποια αντικειμενική απόδειξη απομείωσης σε ένα ή σε μια ομάδα περιουσιακών στοιχείων. Αν όντως υπάρχει μια τέτοια απόδειξη η επιχείρηση πρέπει να εκτιμά το ανακτήσιμο ποσό αυτού του περιουσιακού στοιχείου ή της ομάδας περιουσιακών στοιχείων και να καταχωρεί κάθε ζημία απομείωσης.

Η λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου πρέπει να μειώνεται στο εκτιμώμενο ανακτήσιμο ποσό του είτε απευθείας είτε χρησιμοποιώντας έναν αντίθετο λογαριασμό. Το ποσό της ζημίας πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στα αποτελέσματα χρήσεως.

Αν, όμως σε μια μεταγενέστερη περίοδο, το ποσό της ζημίας της απομείωσης ή των επισφαλών απαιτήσεων μειώνεται και η μείωση αυτή μπορεί να σχετίζεται αντικειμενικά με ένα γεγονός που συμβαίνει μετά την υποτίμηση, τότε η υποτίμηση αυτή του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου πρέπει να αναστρέφεται είτε απευθείας είτε με την αναπροσαρμογή του αντίθετο λογαριασμού.

Στην αναστροφή αυτή δεν πρέπει η λογιστική αξία του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου να υπερβαίνει όποιο αναπόσβεστο κόστος θα ήταν αν δεν

είχε καταχωρηθεί η απομείωση, κατά την ημερομηνία που η υποτίμηση του στοιχείου αυτού αναστρέφεται.

Διαγραφή Των Χρηματοοικονομικών Περιουσιακών Στοιχείων Και Υποχρεώσεων.

Μια επιχείρηση πρέπει να διαγράφει ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο ή μια αναλογία αυτού, όταν χάνει τον έλεγχο των συμβατικών δικαιωμάτων που συνθέτουν το χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο. Ο έλεγχος των δικαιωμάτων αυτών χάνεται όταν η επιχείρηση υλοποιήσει σε οφέλη τα δικαιώματα που καθορίζονται στο συμβόλαιο, τα δικαιώματα εκπνεύσουν ή η ίδια η επιχείρηση εγκαταλείψει αυτά τα δικαιώματα.

Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία.

Ο προσδιορισμός του «πότε» μια επιχείρηση χάνει τον έλεγχο ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου εξαρτάται κυρίως από την οικονομική θέση της επιχείρησης και την οικονομική θέση του δικαιολήπτη. Δηλαδή, αν η οικονομική θέση δείχνει ότι ο μεταβιβάζων έχει διατηρήσει τον έλεγχο, τότε αυτός δεν πρέπει να διαγράψει το περιουσιακό στοιχείο από τον Ισολογισμό.

Κατά την διαγραφή, η διαφορά μεταξύ (1) της λογιστικής αξίας ενός περιουσιακού στοιχείου που μεταβιβάζεται και (2) το ποσό (I) του προϊόντος που λήφθηκε ή που είναι εισπρακτέο και (II) κάθε προηγούμενης αναπροσαρμογής για να αντανakλά την πραγματική αξία αυτού του στοιχείου, πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στα αποτελέσματα χρήσεως.

Χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις.

Η επιχείρηση πρέπει να διαγράφει μια χρηματοοικονομική υποχρέωση ή μέρος αυτής, από τον Ισολογισμό της όταν εξοφλείται ή υποχρέωση που καθορίζει το συμβόλαιο ή ακυρώνεται. Δηλαδή όταν:

- Ο οφειλέτης απαλλάσσεται της υποχρέωσης πληρώνοντας τον πιστωτή, ή
- Ο οφειλέτης είναι νόμιμα απαλλαγμένος από την πρωταρχική ευθύνη για την υποχρέωση είτε με νόμιμη διαδικασία είτε από τον πιστωτή.

Η διαφορά μεταξύ της λογιστικής αξίας μιας υποχρέωσης ή μέρος αυτής που εξοφλείται ή μεταβιβάζεται σε ένα άλλο μέρος, συμπεριλαμβανόμενα σχετικές αναπόσβεστες δαπάνες και του ποσού που πληρώθηκε γι' αυτή πρέπει να περιλαμβάνονται στα αποτελέσματα χρήσεως.

Δάνεια Και Εισπρακτέες Αξίες Που Δημιουργούνται Από Την Επιχείρηση Και Δεν Κατέχονται Για Εμπορικού Σκοπούς.

Σ' αυτή την κατηγορία χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων περιλαμβάνονται οι απαιτήσεις, εμπορεύματα ή υπηρεσίες, με την βασική προϋπόθεση ότι οι απαιτήσεις αυτές δεν κατέχονται για τους εμπορικούς σκοπούς της επιχείρησης.

Εδώ δεν περιλαμβάνονται τα παρακάτω:

- Απαιτήσεις από προκαταβολές για αγορά αγαθών ή υπηρεσιών.
- Απαιτήσεις που σχετίζονται με δοσοληψίες φόρων, οι οποίοι έχουν επιβληθεί με νόμο από το κράτος.
- Οτιδήποτε δεν καλύπτεται από σύμβαση που δημιουργεί δικαίωμα στην επιχείρηση για λήψη μετρητών ή άλλων χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού.

Για τη μεταγενέστερη αποτίμηση των σχετικών κονδυλίων ισχύουν τα ακόλουθα:

- Τα κονδύλια εκείνα που έχουν καθορισμένη διάρκεια λήξης αποτιμώνται στο αναπόσβεστο κόστος χρησιμοποιώντας το πραγματικό επιτόκιο, ενώ όσα δεν έχουν καθορισμένη λήξη αποτιμώνται στο κόστος κτήσης τους.
- Στην περίπτωση που η αναπόσβεστη αξία ή το κόστος ενός στοιχείου υπερβαίνει το ανακτήσιμο ποσό (λόγω απομείωση αξίας), το στοιχείο αυτό θα αποτιμάται στις οικονομικές καταστάσεις στο ανακτήσιμο ποσό. Η σχετική ζημία μεταφέρεται απ' ευθείας στα αποτελέσματα χρήσεως.
- Εάν σε μεταγενέστερη χρήση λόγω διαφορετικών συνθηκών το ποσό με το οποίο μειώθηκε το περιουσιακό στοιχείο πρέπει στο σύνολο του ή κατά ένα μέρος αν αναστραφεί, η διαφορά αυτή καταχωρείται απ' ευθείας στα αποτελέσματα χρήσεως. Όμως αυτή η αναστροφή δεν πρέπει να καταλήγει σε μια λογιστική αξία οποία θα υπερβαίνει το ανακτήσιμο ποσό που θα εμφανιζόταν, αν δεν είχε αναγνωρισθεί η μείωση της αξίας.

Κατεχόμενες Μέχρι Την Λήξη Επενδύσεις.

Σ' αυτή την κατηγορία περιλαμβάνονται στοιχεία που έχουν καθορισμένη λήξη και επομένως καθορισμένες πληρωμές. Η πρόθεση και η δυνατότητα για κατοχή μέχρι την λήξη είναι τα κριτήρια τα οποία τίθενται από το πρότυπο για την ένταξη ενός χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου σε αυτή την κατηγορία.

Μια εταιρία θεωρείται ότι δεν έχει πρόθεση για κατοχή της επένδυσης μέχρι την λήξη όταν:

- Σκοπεύει να τη κρατήσει για μια ακαθόριστη περίοδο.
- Όταν είναι διαθετιμένη να το πουλήσει ανταποκρινόμενη στις μεταβολές των επιτοκίων των αναγκών σε διαθέσιμα, των αποδόσεων, των συναλλαγματικών κινδύνων, των χρηματοοικονομικών πηγών και όρων χρηματοδότησης.
- Ο εκδότης μπορεί να διακανονίσει το ποσό της επένδυσης χαμηλότερα από το αναπόσβεστο κόστος.

Η δυνατότητα της επιχείρησης να διατηρήσει την επένδυση δεν υφίσταται όταν:

- Δεν έχει τους χρηματοοικονομικούς πόρους να διατηρήσει την επένδυση.
- Υπάρχει νομικός ή άλλος περιορισμός που να εμποδίζει την επιχείρηση να διατηρήσει την επένδυση ως την λήξη.

Για την μεταγενέστερη αποτίμηση των σχετικών κονδυλίων ισχύουν όσα ακριβώς προαναφέρθηκαν στην προηγούμενη κατηγορία. Δηλαδή, κατά την απόκτηση τους καταχωρούνται στο κόστος τους, ενώ η μεταγενέστερη αποτίμηση τους γίνεται στο αναπόσβεστο κόστος τους και υπολογίζονται οι προβλέψεις για υποτίμηση, αν η λογιστικά αξία υπερβεί την ανακτήσιμη αξία τους.

Χρηματοοικονομικά Στοιχεία Που Κατέχονται Για Εμπορικούς Σκοπούς.

Την κατηγορία αυτή αφορούν κυρίως τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην κατηγορία “χρεόγραφα” του ενεργητικού και τα παράγωγα αυτών. Ο σκοπός της κατοχής αυτών των στοιχείων είναι η βραχυπρόθεσμη πώληση τους για την αποκόμιση κέρδους.

Η αρχική καταχώρηση τους γίνεται στο κόστος, στο οποίο περιλαμβάνονται και τα ειδικά έξοδα κτήσης αυτών. Όμως η μεταγενέστερη αποτίμησης τους γίνεται στην πραγματική αξία, χωρίς καμία έκπτωση για τα έξοδα την συναλλαγής.

Διαθέσιμα Για Πώληση Χρηματοοικονομικά Στοιχεία.

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται τα χρηματοπιστωτικά μέσα που δεν περιλαμβάνονται σε καμία από τις άλλες τρεις κατηγορίες. Δηλαδή οι σημαντικότεροι λογαριασμοί που θα μας απασχολήσουν εδώ είναι το κονδύλι “συμμετοχές” του ενεργητικού, με εξαίρεση τις επενδύσεις που κρατούνται μέχρι την λήξη τους.

Η αρχική καταχώρηση τους γίνεται στο κόστος. Όμως η μεταγενέστερη καταχώριση τους γίνεται στην πραγματική αξία και εφόσον μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα. Αν όμως δεν μπορεί να γίνει μια αξιόπιστη αποτίμηση, τότε τα εξεταζόμενα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία αποτιμώνται ως εξής:

- Εάν έχουν μια καθορισμένη λήξη στο αναπόσβεστο κόστος κτήσης αυτών, τότε με την μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου.
- Εάν δεν έχουν καθορισμένη λήξη, τότε στο κόστος.

Τα κέρδη ή οι ζημίες που προκύπτουν από διαθέσιμα προς πώληση περιουσιακά στοιχεία θα πρέπει είτε:

- Να μεταφέρονται στα αποτελέσματα χρήσης.
- Να μεταφέρονται κατευθείαν στην καθαρή θέση της εταιρίας όπου παραμένουν μέχρι το στοιχείο να πουληθεί, εισπραχθεί ή να υποστεί απομείωση της αξίας του.

Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση το ποσό που έχει προηγουμένως καταχωρηθεί στην καθαρή θέση θα πρέπει να μεταφέρεται στα αποτελέσματα χρήσεως.

Χρηματοοικονομικά Στοιχεία Παθητικού (Χρηματοοικονομικές Υποχρεώσεις).

Ένα χρηματοοικονομικό στοιχείο παθητικού ή μια χρηματοοικονομική υποχρέωση είναι κάθε υποχρέωση που αποτελεί συμβατική δέσμευση για:

I) Παράδοση μετρητών ή άλλου χρηματοοικονομικού στοιχείου ενεργητικού σε μια άλλη επιχείρηση.

II) Ανταλλαγή πιστωτικών μέσων με άλλη επιχείρηση κάτω από όρους που είναι πιθανόν δυσμενείς.

Κατά την αρχική καταχώρηση μια χρηματοοικονομική υποχρέωσης γίνεται στην πραγματική αξία της ληφθέσας αντιπαροχής. Όμως μετά την αρχική καταχώρηση οι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις αποτιμώνται στο αναπόσβεστο κόστος τους.

Οι μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις πρέπει να εμφανίζονται στον Ισολογισμό στην παρούσα αξία κατά την ημερομηνία Ισολογισμού. Η αξία αυτή επιμερίζεται στις παρακάτω παρούσες αξίες:

I) Από την παρούσα αξία των χρεολυσίων.

II) Των ποσών των δουλευμένων τόκων μέχρι την ημερομηνία Ισολογισμού, που η επιχείρηση οφείλει να καταβάλει στο μέλλον.

40^ο Δ.Λ.Π. (Επενδύσεις Σε Ακίνητα).

Το πρότυπο αυτό αρχίζει να εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις από την 1^η Ιανουαρίου 2001. Σκοπός του είναι να καθορίσει τον τρόπο καταχώρησης και αποτίμησης των επενδύσεων σε ακίνητα και τις σχετικές υποχρεώσεις για γνωστοποίηση. Ένας άλλος τομέας που πραγματεύεται εδώ, είναι η αποτίμηση των επενδύσεων σε ακίνητα που κατέχονται βάση χρηματοδοτικής μίσθωσης στις οικονομικές καταστάσεις του μισθωτή και του εκμισθωτή.

Η εφαρμογή του δεν είναι εφικτή για τα παρακάτω θέματα:

- Η ταξινόμηση των μισθώσεων Δ.Λ.Π. 17 (Μισθώσεις).
- Η καταχώρηση του εσόδου από μισθώματα που προκύπτουν από επενδύσεις σε ακίνητα. Δ.Λ.Π. 18 (Εσοδα).
- Αποτίμηση των επενδύσεων σε ακίνητα που κατέχονται με βάση λειτουργικής μίσθωσης στις οικονομικές καταστάσεις του μισθωτή καθώς και επενδύσεων σε ακίνητα που έχουν εκμισθωθεί με βάση μια χρηματοδοτική μίσθωση στις οικονομικές καταστάσεις του εκμισθωτή.
- Τη λογιστική των συναλλαγών πώλησης και επαναμίσθωσης. Δ.Λ.Π. 17 (Μισθώσεις).
- Γνωστοποιήσεις σχετικά με τις χρηματοδοτικές λειτουργικές μισθώσεις. Δ.Λ.Π. 17 (Μισθώσεις).
- Βιολογικά περιουσιακά στοιχεία επί εδάφους που σχετίζονται με την γεωργική δραστηριότητα. Δ.Λ.Π. 41 (Γεωργία).
- Μεταλλευματικά δικαιώματα, εξερεύνηση και εξόρυξη μεταλλευμάτων πετρελαίου, φυσικού αερίου και παρομοίων μη αναγεννόμενων φυσικών πόρων.

Επενδύσεις Σε Ακίνητα.

Η επένδυση σε ακίνητα είναι τα ακίνητα (έδαφος ή κτίριο ή αμφότερα), τα οποία κατέχονται (από τον ιδιοκτήτη ή των μισθωτή) για να αποκομίσει μισθώματα ή για κεφαλαιακή ενίσχυση ή αμφότερα.

Τα ακίνητα που κατέχονται από μια επιχείρηση και δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως επένδυση είναι εκείνα που κατέχονται:

- Για χρήση στην παραγωγή ή στην παροχή αγαθών ή υπηρεσιών ή για διοικητικούς σκοπούς και χαρακτηρίζονται ως ιδιοχρησιμοποιούμενα, ή
- Για πώληση κατά συνήθη πορεία των εργασιών της επιχείρησης και χαρακτηρίζονται ως αποθέματα.

Ένα ακίνητο μπορεί κατά ένα μέρος να κατέχεται για να αποφέρει ενοίκια ή κεφαλαιακή ενίσχυση και κατά ένα άλλο μέρος να χρησιμοποιείται στην παραγωγή ή στην παροχή υπηρεσιών ή για διοικητικούς σκοπούς.

Σ' αυτή την περίπτωση αν οι δύο αναλογίες διαχωρισμού του ακινήτου είναι δυνατόν να πωληθούν ή να εκμισθωθούν χωριστά, ή επιχείρηση λογιστικοποιεί τις αναλογίες αυτές. Αν όμως οι αναλογίες διαχωρισμού δεν είναι δυνατόν να πωληθούν

Ξεχωριστά, τότε ολόκληρο το ακίνητο θεωρείται ως επένδυση αν και μόνο αν ιδιοχρησιμοποιείται ένα ασήμαντο μέρος του ακινήτου.

Καταχώρηση – Αρχική Αποτίμηση.

Για την καταχώρηση ενός ακινήτου επένδυσης πρέπει να συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Να είναι πιθανόν ότι τα μελλοντικά οικονομικά οφέλη που συνδέονται με την επιχείρηση θα εισρεύσουν στην επιχείρηση, και
- Το κόστος της επένδυσης να μπορεί να μετρηθεί αξιόπιστα.

Το ακίνητο επένδυσης αρχικά πρέπει να καταχωρείται στο κόστος κτήσης του και κάθε άμεσα επιρριπτόμενο έξοδο (φόρος μεταβίβασης, αμοιβές για νομικές υπηρεσίες και άλλα έξοδα συναλλαγής).

Μεταγενέστερες Δαπάνες.

Μεταγενέστερες δαπάνες είναι οι δαπάνες που πραγματοποιούνται αφού η επένδυση έχει ολοκληρωθεί και πρέπει να προστίθενται στη λογιστική αξία της επιχείρησης, εφόσον πιθανολογείται ότι μελλοντικά οικονομικά οφέλη πρόσθετα των αρχικών εκτιμήσεων θα εισρεύσουν στην επιχείρηση. Όλες οι άλλες μεταγενέστερες δαπάνες πρέπει να καταχωρούνται ως έξοδα στην χρήση στην οποία πραγματοποιούνται.

Αποτίμηση Μετά Την Αρχική Καταχώρηση Των Ακινήτων Επενδύσεων.

Για την αποτίμηση ακινήτων επένδυσης μετά την αρχική καταχώρηση, η επιχείρηση πρέπει να επιλέξει:

- I) Είτε τη μέθοδο της πραγματικής αξίας.
- II) Είτε τη μέθοδο του κόστους κτήσης.

Μέθοδος πραγματικής αξίας.

Πραγματική αξία είναι το ποσό για το οποίο ένα περιουσιακό στοιχείο θα μπορούσε να ανταλλαγή μεταξύ δύο μερών που ενεργούν με την θέληση τους και με γνώση σε μια αντικειμενική ανταλλαγή.

Κατά τη μέθοδο αυτή το ακίνητο επένδυσης αποτιμάται στην πραγματική του αξία κατά την ημερομηνία Ισολογισμού και η διαφορά μεταξύ της πραγματικής αξίας και της λογιστικής αξίας (κέρδος ή ζημία) καταχωρείται στα 'αποτελέσματα χρήσεως' κατά την οποία προέκυψαν.

Σχετικά με τον προσδιορισμό της πραγματικής αξίας ισχύουν:

- Η πραγματική αξία των ακινήτων είναι συνήθως η αγοραία τους αξία.
- Δαπάνες συναλλαγής που πραγματοποιούνται κατά την πώληση δεν εκπίπτουν από την πραγματική αξία.

Σύμφωνα με την έρευνα που πραγματοποίησε η ελεγκτική εταιρία Grant Thornton σε συνεργασία με το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών διαπιστώνουμε ότι...

Η πλειοψηφία των επιχειρήσεων δεν έχει ξεκινήσει τις διαδικασίες για την υλοποίηση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου δράσης σύμφωνα με το οποίο θα μεταβεί στα νέα λογιστικά πρότυπα.

Ιδιαίτερα θετικά θα πρέπει όμως να σχολιαστεί η αντίληψη που έχει παγιωθεί ότι οι ενέργειες οι οποίες θα πρέπει να γίνουν για την ομαλή μετάβαση στα Δ.Λ.Π. θα πρέπει να λάβουν υπ' όψη τους τα επιχειρηματικά δεδομένα συνολικά σε επίπεδο εταιρίας ή ομίλου εταιριών και όχι αποσπασματικά στα στενά πλαίσια της οικονομικής διεύθυνσης μόνο για τις ανάγκες σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων.

Έντονη είναι επίσης η ανασφάλεια που υπάρχει ως προς τις νέες διαδικασίες γεγονός που οδηγεί την πλειοψηφία των επιχειρήσεων να επιλέγουν κατά τα πρώτα στάδια την παράλληλη εφαρμογή των υφιστάμενων διαδικασιών και των διαδικασιών που προβλέπουν τα Δ.Λ.Π., με ότι αυτό συνεπάγεται από άποψη κόστους και χρόνου.

Αρνητική είναι τέλος η τοποθέτηση της μεγάλης πλειοψηφίας των επιχειρήσεων ως προς το χρονοδιάγραμμα που έχει τεθεί για την υποχρεωτική εφαρμογή των Δ.Λ.Π.

Πιστικός χαρακτηρίζεται από το 56% ο χρονικός ορίζοντας εφαρμογής των προτύπων. Απάντηση που δείχνει τη σχετική αδράνεια που υπάρχει ως προς το πρόγραμμα δράσης. Ιδιαίτερη αναφορά θα πρέπει να γίνει στο γεγονός ότι μόλις το 10% των επιχειρήσεων θεωρεί το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των προτύπων ως «ρεαλιστικό».

Από την κλαδική ανάλυση των στοιχείων της έρευνας είναι σημαντικό να τονιστεί ότι δεν υπάρχουν ακραίες διαφοροποιήσεις. Εξάιρεση αποτελεί η διαφοροποίηση που παρατηρείται στην στάση για το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης μεταξύ των εταιρειών του χρηματοπιστωτικού τομέα και των εμπορικών επιχειρήσεων.

Το χρονοδιάγραμμα που έχει τεθεί από τις υπουργικές αποφάσεις κρίνεται ως...

	Ανέφικτο	Πιστικό	Ικανοποιητικό	Εφαρμογή Ρεαλιστική
Εκδόσεις -				
Εκτυπώσεις	17%	50%	33%	0%
Κατασκευές	12%	53%	29%	6%
Μεταποίηση -				
Βιομηχανία	14%	71%	11%	3%
Υπηρεσίες	40%	40%	7%	13%
Χονδρικό και Λιανικό				
Εμπόριο	6%	41%	24%	29%
Χρηματοπιστωτικές				
Υπηρεσίες	21%	57%	14%	7%

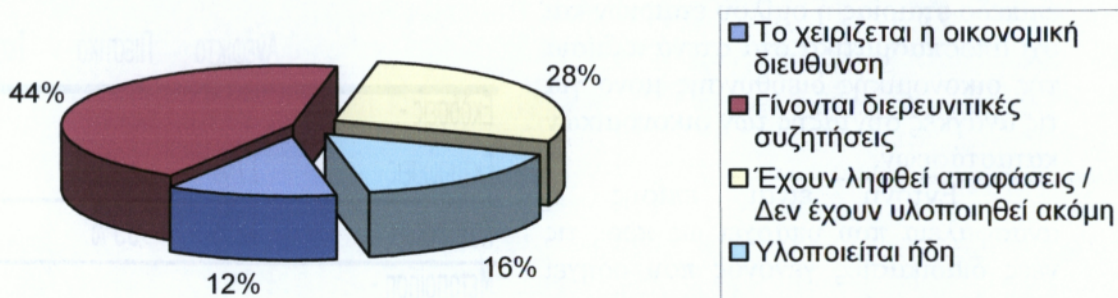
Σε πρώιμο στάδιο βρίσκεται το 72% των επιχειρήσεων.

Αναλυτικά, το 44% των επιχειρήσεων είναι σε διαδικασία διερευνητικών συζητήσεων για την κατάρτιση ολοκληρωμένου σχεδίου δράσης, ενώ το 28% έχει συντάξει ολοκληρωμένο σχέδιο το οποίο όμως δεν έχει μπει σε φάση υλοποίησης (γράφημα 3.1). Αν λάβουμε υπόψη το χρονικό ορίζοντα εφαρμογής των προτύπων, ιδιαίτερα μικρό κρίνεται το ποσοστό των επιχειρήσεων που υλοποιούν ήδη συγκεκριμένο πρόγραμμα, το οποίο φτάνει μόλις το

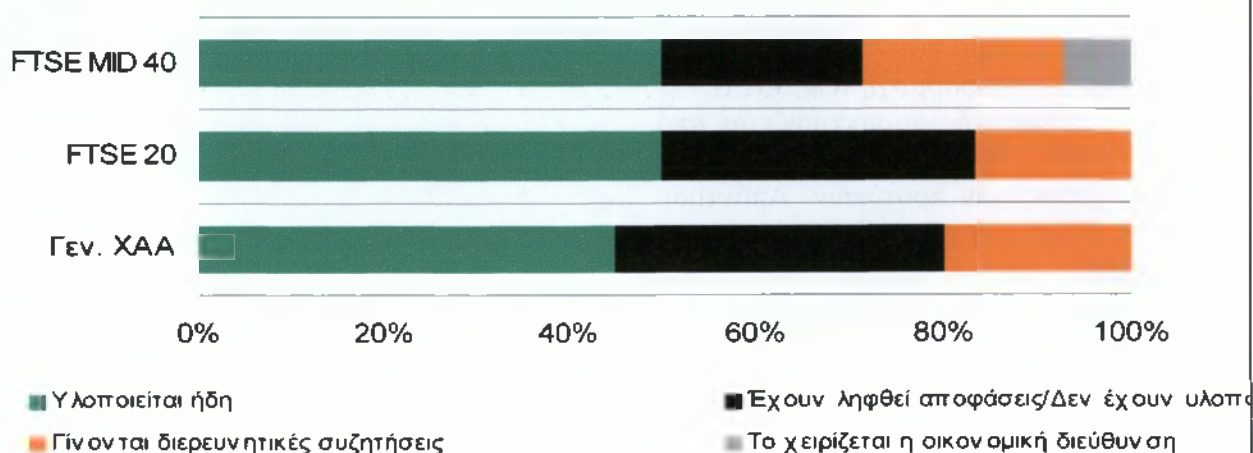
16%, ενώ υπάρχει και ένας μικρός αριθμός επιχειρήσεων της τάξεως του 12% που θεωρεί ότι το θέμα δεν απαιτεί κεντρικό σχεδιασμό, μεταθέτοντας την ευθύνη υλοποίησης αποκλειστικά στην οικονομική διεύθυνση.

Σημαντικά διαφοροποιημένες είναι οι απαντήσεις των εταιριών που συμμετέχουν στο Γενικό Δείκτη, καθώς και τους δείκτες FTSE 20 και FTSE MID 40, καθώς 1 στις 2 περίπου εταιρίες δηλώνει ότι το πλάνο μετάβασης υλοποιείται ήδη (γράφημα 3.1.1)

3.1 Σχέδιο δράσης μετάβασης στις νέες λογιστικές αρχές

3.1.1 Σχέδιο δράσης (πλάνο) μετάβασης στις νέες λογιστικές αρχές/ Εταιρείες Γεν. Δείκτη - FTSE 20 - FTSE MID 40

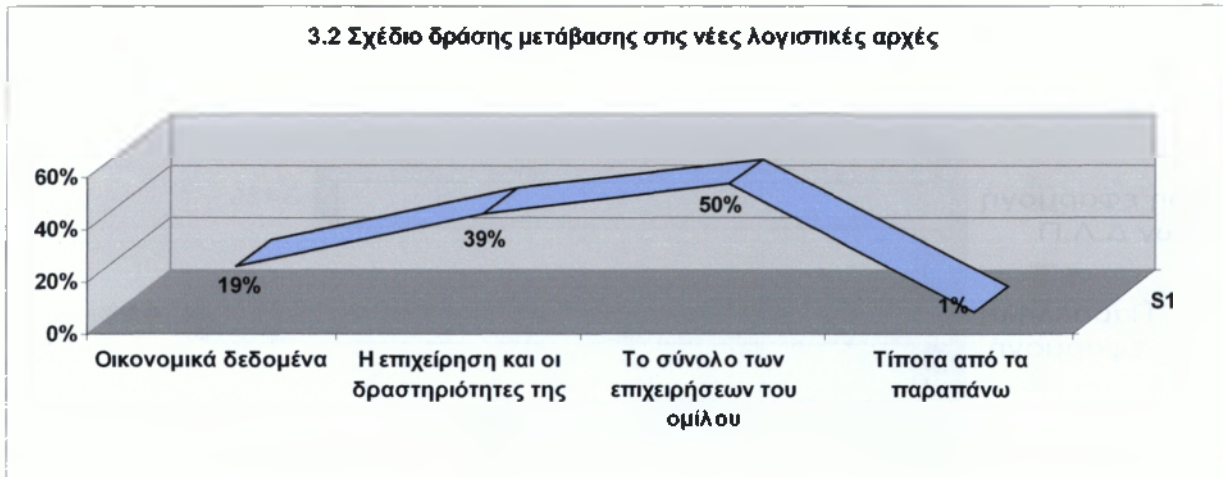
Η ανάγκη για κεντρικό σχεδιασμό έχει γίνει συνείδηση από το 80% των επιχειρήσεων.

Το 50% των επιχειρήσεων στον σχεδιασμό τους έχουν λάβει υπόψη τους τα επιχειρηματικά δεδομένα του ομίλου συνολικά, ενώ το 30% δηλώνει ότι κατά τον σχεδιασμό έχει λάβει υπόψη του συνολικά χαρακτηριστικά της επιχείρησης και δεν έχει περιοριστεί στα στενά πλαίσια των οικονομικών στοιχείων (γράφημα 3.2). προσέγγιση ιδιαίτερα θετική για την επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος μετάβασης στα Δ.Λ.Π.

Αρνητικά τοποθετείται το 73% των επιχειρήσεων ως προς το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης.

Το 56% των επιχειρήσεων θεωρεί το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης πειστικό, ενώ σε ποσοστό 17% το θεωρούν ανέφικτο (γράφημα 3.3). θετική στάση υιοθετεί το 27% των επιχειρήσεων, αλλά μόλις το 10% το χαρακτηρίζει ρεαλιστικό. Λαμβάνοντας υπόψη το υψηλό ποσοστό επιχειρήσεων που δεν έχει ουσιαστικά ξεκινήσει τις διαδικασίες για την μετάβαση στα νέα πρότυπα, είναι αναμενόμενη η αρνητική στάση και η ανησυχία τους ως προς τα χρονικά περιθώρια υλοποίησης.

3.2 Σχέδιο δράσης μετάβασης στις νέες λογιστικές αρχές

3.3 Το Χρονοδιάγραμμα που έχει τεθεί από τις υπουργικές αποφάσεις κρίνεται ως...

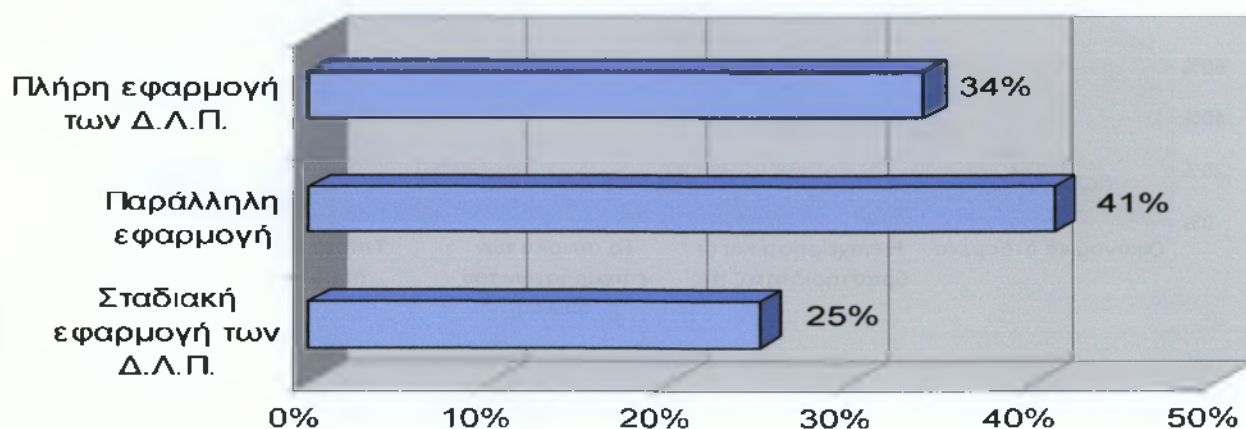
Από την ανάλυση των αποτελεσμάτων προκύπτει ότι ο κλάδος του εμπορίου έχει υιοθετήσει την ευνοϊκότερη στάση...

...έχοντας χαρακτηρίσει σε ποσοστό 53% το χρονοδιάγραμμα ρεαλιστικό (γράφημα 3.3.1). Σε αντίθεση, οι επιχειρήσεις των κλάδων της βιομηχανίας – μεταποίησης, των υπηρεσιών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών παρουσιάζονται περισσότερο επιφυλακτικές ως προς το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής, γεγονός αναμενόμενο κυρίως λόγω των σημαντικών ιδιομορφιών που παρουσιάζουν οι παραπάνω κλάδοι.

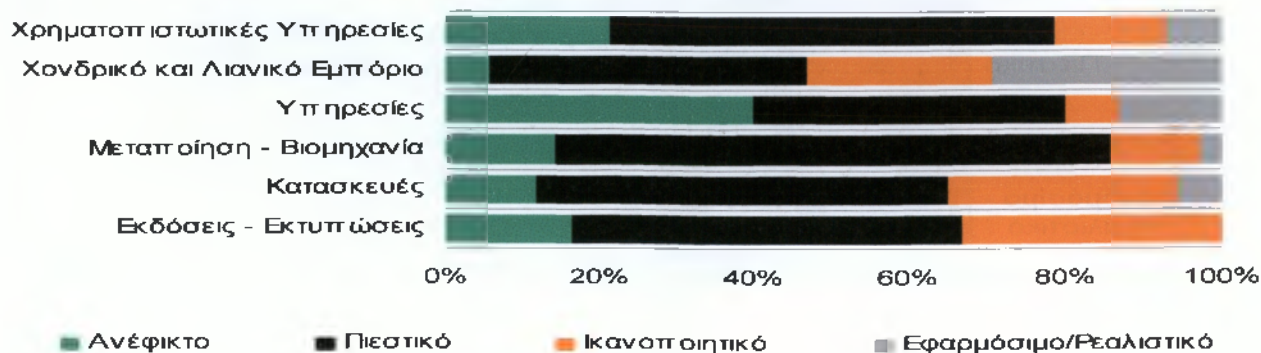
Παράλληλη εφαρμογή επιλέγει το 41% των επιχειρήσεων,

Θεωρώντας δηλαδή ότι θα πρέπει στα πρώτα βήματα, τα νέα πρότυπα να εφαρμοστούν μαζί με τις υφιστάμενες λογιστικές αρχές (γράφημα 3.4), επιλογή που αντικατροπτίζει σε μεγάλο βαθμό την ανασφάλεια των επιχειρήσεων μπροστά στις νέες διαδικασίες. Αναλογικά κατανέμονται οι υπόλοιπες απαντήσεις μεταξύ των επιλογών της άμεσης κατάργησης των υφιστάμενων λογιστικών διαδικασιών έναντι της διατήρησης τους με σταδιακή εφαρμογή των Δ.Λ.Π.

3.4 Ενδεικνυόμενος τρόπος για την ελαχιστοποίηση των προβλημάτων μετάβασης στα Δ.Λ.Π.

3.3.1 Το χρονοδιάγραμμα που έχει τεθεί από τις υπουργικές αποφάσεις κρίνεται ως...

Παρακάτω παρουσιάζονται μερικά άρθρα που δημοσιεύτηκαν από τον τύπο σχετικά με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα και το πόσο έτοιμες είναι οι Ελληνικές επιχειρήσεις για να τα εφαρμόσουν...

Άρθρο 1.

ERNST&YOUNG: Εύκολη θα είναι η μετάβαση στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα για τις βορειοελλαδικές επιχειρήσεις. .

25/4/2002

Ευκολότερη θα είναι η μετάβαση στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα(ΔΛΠ) των βορειοελλαδικών επιχειρήσεων λόγω του σχετικά μικρού μεγέθους τους. Εξάλλου, περισσότερες δυσκολίες κατά τη μετάβασή τους στα ΔΛΠ αναμένεται να συναντήσουν οι εταιρείες του χρηματοοικονομικού χώρου σε σχέση με τις βιομηχανίες. Αυτό σημείωσε μιλώντας στο «Κ» ο διευθυντής/εταίρος, υπεύθυνος τμήματος υπηρεσιών ελέγχου, διαβεβαίωσης και ασφάλειας πληροφοριακών συστημάτων της Ernst&Young, Χρήστος Σεφέρης. Σύμφωνα με τα στοιχεία έρευνας, που παρουσίασε το Φεβρουάριο στην επιχειρηματική κοινότητα της Βορείου Ελλάδος η Ernst&Young, οι περισσότερες μεσαίου και μικρού μεγέθους εισηγμένες εταιρείες θα χρειαστούν από ένα έως δύο χρόνια για την ομαλή τους μετάβαση από τα ελληνικά στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, τόσο για τις απλές, όσο και για τις ενοποιημένες καταστάσεις ξεκινάει από τη χρήση του 2003. Το μέτρο αναμένεται να συνεισφέρει στην αναβάθμιση του ΧΑΑ και να προσελκύσει νέους επενδυτές κυρίως από το εξωτερικό. Ο μεγαλύτερος αριθμός των εταιριών, εξάλλου, θεωρεί ότι η σύγκριση των οικονομικών τους μεγεθών με αυτά των ανταγωνιστών στη ΕΕ λόγω της εφαρμογής των ΔΛΠ θα έχει για τις ελληνικές επιχειρήσεις θετική επίδραση, καθώς και ότι οι οικονομικές καταστάσεις θα δίνουν πιο χρήσιμες πληροφορίες στους χρήστες.

Οι περισσότερες εταιρείες, πάντως, σύμφωνα με τον κ. Σεφέρη, θεωρούν ότι θα αντιμετωπίσουν προβλήματα κατά την εφαρμογή των ΔΛΠ εξαιτίας της έλλειψης τεχνικών γνώσεων ή της αλλαγής της οικονομικής τους εικόνας. Σε κάθε περίπτωση, τα μεγαλύτερα προβλήματα, τα οποία θα αφορούν στην εκπαίδευση του στελεχιακού δυναμικού και στις αλλαγές στα μηχανογραφικά συστήματα, αναμένεται να αντιμετωπίσουν οι μεσαίου και μικρού μεγέθους εταιρείες.

Σημειώνεται ότι το FING Business School του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος διοργανώνει αύριο και το Σάββατο στο ξενοδοχείο Mediterranean Pallas σεμινάριο με θέμα τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Εισηγητές θα είναι ο κ. Χρήστος Σεφέρης και ο κ. Γιαννάκης Θεοκλήτου μέλος της Ernst & Young.

Πηγή: www.kerdos.gr

Άρθρο 2.

Αμετάκλητα από το 2003 τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

17/7/2002

Η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων δεν πρόκειται να αναβληθεί, αλλά θα πραγματοποιηθεί κανονικά και σύμφωνα με το νόμο που έχει ήδη ψηφίσει η κυβέρνηση.

Στην κατηγορηματική αυτή δήλωση προέβη χθες ο υπουργός Οικονομίας, Ν. Χριστοδουλάκης, διαψεύδοντας κάθε ενδεχόμενο αναβολής του μέτρου. Ο σχετικός νόμος που προβλέπει την υποχρεωτική υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων ισχύει και θα εφαρμοσθεί ως έχει, τόνισε ο υπουργός. Αυτό σημαίνει ότι από την 1-1-2003 τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα θα πρέπει να καταστούν πραγματικότητα από όλες τις ελληνικές εισηγμένες επιχειρήσεις. Η ημερομηνία αυτή ισχύει πάντως μόνον για τις εισηγμένες επιχειρήσεις, καθώς για τις μη εισηγμένες ο νόμος προβλέπει εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από την 1-1-2005. Θα πρέπει πάντως να σημειωθεί ότι παράγοντες του υπουργείου Οικονομίας άφηναν μέχρι χθες ανοιχτό το ενδεχόμενο τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα να υιοθετηθούν από τις εισηγμένες επιχειρήσεις μόνο για τους ετήσιους ισολογισμούς της χρήσης 2003, παρά το γεγονός ότι ο ίδιος ο υπουργός διαβεβαίωνε προς κάθε κατεύθυνση ότι το μέτρο θα εφαρμοσθεί ακριβώς όπως προβλέπει ο νόμος. Εάν βεβαίως το μέτρο αφορούσε μόνον τους ισολογισμούς του επόμενου έτους τότε δεν θα χρειαζόταν να υπάρξει οποιαδήποτε αλλαγή στη σύνταξη των τριμηνιαίων και εξαμηνιαίων λογιστικών καταστάσεων.

Το θέμα εξετάστηκε αναλυτικά σε χθεσινή σύσκεψη υπό τον υπουργό Οικονομίας στην οποία επίσης συμμετείχαν ο πρόεδρος του ΔΣ του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών., Π. Αλεξιάκης και ο πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, Σ. Θωμαδάκης, στην οποία αποφασίστηκε ότι είναι αναγκαία η διεξαγωγή σεμιναρίων και ημερίδων ενημέρωσης των επιχειρήσεων. Παράλληλα συζητήθηκαν οι επερχόμενες αλλαγές στους λογιστικούς ελέγχους και η δημιουργία νέων εποπτικών μηχανισμών.

Πηγή: www.kerdos.gr

Άρθρο 3.

«Αδύνατη» η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

24/7/2002

Ενώ η κυβέρνηση επιμένει στην άμεση, πλήρη και με μόνους εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από την 1\1 του νέου έτους, σύσσωμος σχεδόν ο επιχειρηματικός κόσμος της χώρας θα επιθυμούσε διακαώς μία διετή ή τριετή αναστολή εφαρμογής του θεσμού, προκειμένου να γίνει καλύτερη προετοιμασία, αλλά και να επιμερισθεί το σχετικό κόστος.

Πράγματι, σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, οι επιχειρήσεις που είναι έτοιμες από πάσης απόψεως να ενταχθούν στο νέο θεσμό δεν ξεπερνούν τις δέκα και είναι κυρίως μεγάλες επιχειρήσεις που είναι εισηγμένες σε χρηματιστήρια του εξωτερικού και ως εκ τούτου είχαν αναγκαστικά προχωρήσει σε κάποιες αλλαγές στον τρόπο σύνταξης των λογιστικών καταστάσεών τους.

Όλες οι υπόλοιπες απέχουν μακράν ακόμα και από το να πλησιάσουν έστω τη φιλοσοφία των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, η οποία ωστόσο, κατά γενική ομολογία, δεν είναι πλήρως ξεκαθαρισμένη. Ο ακριβής καθορισμός όλων των διατάξεων (41 τον αριθμό) αναμένεται να γίνει από την ΕΕ μέχρι τον προσεχή Δεκέμβριο.

Ο υπουργός Οικονομίας, Ν. Χριστοδουλάκης, αποφάσισε χθες, ύστερα από ευρύτατη σύσκεψη, να χορηγήσει ουσιαστικά ως μόνους για την εφαρμογή των ΔΛΠ το αφορολόγητο στις υπεραξίες των ακινήτων, αλλά και μία έμμεση παράταση, δεδομένου ότι η πρώτη εμφάνιση ισολογισμών με βάση το νέο θεσμό θα γίνει το Φεβρουάριο του 2004 και θα ισχύσει για τις λογιστικές καταστάσεις της χρήσης 1\1\2003 - 31\12\2003. Κοντά στο μόνους και η ευχή ότι ύστερα από ενάμιση περίπου χρόνο και η χρηματιστηριακή εικόνα θα είναι καλύτερη, έτσι ώστε η αναγκαστική αποτίμηση των χρεογράφων των επιχειρήσεων στην υψηλότερη τιμή μεταξύ τρέχουσας και τιμής κτήσης να δράσει υπέρ των επιχειρήσεων...

Για τους τύπους αξίζει να αναφερθεί ότι η οικονομικά ισχυρότερη Γερμανία έχει ζητήσει πενταετή αναστολή εφαρμογής των ΔΛΠ. Η ορθή και επιτυχής, πάντως, εφαρμογή του θεσμού αποτελεί μία συνάρτηση εκπαίδευσης, χρόνου και χρήματος, τη γραμμική απεικόνιση της οποίας καλείται να ανακαλύψει η κυβέρνηση.

Πηγή: www.kerdos.gr

Άρθρο 4.

ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ: Οδηγίες στις εταιρείες για την εφαρμογή τους. «Οι κατευθυντήριες γραμμές της IASB θα βοηθήσουν ουσιαστικά τις εταιρείες, ώστε να αντιμετωπίσουν τα θέματα προσαρμογής κατά τη μετάβαση από τις ισχύουσες τοπικές λογιστικές αρχές στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα»

3/11/2002

Στη θέσπιση οδηγιών με σκοπό να βοηθήσει τις εταιρείες που για πρώτη φορά εφαρμόζουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα προχώρησε η Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB).

Οι προτάσεις παρέχουν την απαραίτητη σαφήνεια που χρειάζονται οι εισηγμένες εταιρείες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να προλάβουν την προθεσμία για την εφαρμογή τους έως το 2005, αναλύοντας τις ενέργειες στις οποίες θα πρέπει να προχωρήσουν, προκειμένου να συντάξουν τις οικονομικές τους καταστάσεις βάσει των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Ο κύριος Mark Vaessen, επικεφαλής του τμήματος συμβουλευτικών υπηρεσιών επί των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων της KPMG, δήλωσε σχετικά: «Οι κατευθυντήριες γραμμές της IASB θα βοηθήσουν ουσιαστικά τις εταιρείες, ώστε να αντιμετωπίσουν τα θέματα προσαρμογής κατά τη μετάβαση από τις ισχύουσες τοπικές λογιστικές αρχές στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα». Όπως σημειώνει ο ίδιος, εξίσου σημαντικό είναι να προχωρήσει η IASB άμεσα στην οριστικοποίηση του προσχεδίου σε πρότυπο, διότι καθώς η προθεσμία για την υιοθέτηση των ΔΛΠ έως το 2005 πλησιάζει με ταχείς ρυθμούς, είναι ιδιαίτερα σημαντικό οι εταιρείες να είναι βέβαιες ως προς τα τελικά πρότυπα που θα πρέπει να υιοθετήσουν. «Αυτό θα ελαχιστοποιήσει τον κίνδυνο για πιθανά προβλήματα που μπορεί να ανακύψουν την τελευταία στιγμή», τονίζει σχετικά ο κ. Vaessen.

Η πρόταση της IASB υποχρεώνει τις εταιρείες να συντάξουν έναν ισολογισμό έναρξης στην αρχή της πρώτης περιόδου -η οποία για την πλειοψηφία των εταιρειών θα είναι η 31η Δεκεμβρίου 2003- με βάση τα ΔΛΠ όπου και θα αποτελέσει βάση σύγκρισης.

Ωστόσο, αναμένεται ότι θα υπάρξουν ορισμένες ουσιώδες εξαιρέσεις για θέματα όπου η αναπροσαρμογή αυτών, όπως η λογιστικοποίηση της απόκτησης θυγατρικών εταιρειών και η αναδρομική αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού, θα είναι δύσκολη ή χρονοβόρα για τις εταιρείες. Ο κύριος Vaessen εξηγεί ότι η απαλλαγή από την ανάγκη προσδιορισμού της εύλογης αξίας για συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν στο παρελθόν θα απελευθερώσει σημαντικούς πόρους ώστε να μπορέσουν να επικεντρωθούν οι εταιρείες στην πιστή και αποτελεσματική εφαρμογή των ΔΛΠ μέσα στα στενά χρονικά περιθώρια που τίθενται.

Ιδιαίτερα για την Ελλάδα όπου η υποχρεωτική υιοθέτηση των ΔΛΠ για τις εισηγμένες και θυγατρικές αυτών εταιρείες θα αρχίσει από την 1 Ιανουαρίου 2003, το προτεινόμενο πρότυπο έχει έρθει την κατάλληλη στιγμή, εφόσον υιοθετηθεί έως την 31η Δεκεμβρίου 2002, σημειώνει πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της KPMG στην Ελλάδα, Μ. Κυριακού. Όπως όμως ο ίδιος τονίζει, «ασχέτως αυτού του προτύπου, ένας από τους βασικότερους παράγοντες για την ομαλή μετάβαση στα ΔΛΠ είναι η σωστή επικοινωνία με την αγορά. Οι εταιρείες θα πρέπει να είναι σε θέση και να ενημερώσουν έγκαιρα τις αγορές για την επίπτωση που θα επιφέρει στους δείκτες αποδοτικότητάς τους η πρώτη εφαρμογή των ΔΛΠ».

Πηγή: www.kerdos.gr

Άρθρο 5.

ΕΙΣΗΓΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΧΑΑ: Μόνο το 20% των εταιρειών αυτών είναι έτοιμες να εφαρμόσουν τα διεθνή λογιστικά πρότυπα. Σύμφωνα με τον πρόεδρο του ΧΑΑ, Π. Αλεξάκη, η εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών εταιρειών και θα διευκολύνει σημαντικά τους επενδυτές στην αξιόπιστη εκτίμηση των επιδόσεων των επιχειρήσεων, ενώ ταυτόχρονα θα διασφαλίζεται η παροχή ενός ελάχιστου χρήσιμων πληροφοριών στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων.

24/1/2002

Απροετοίμαστες για την άμεση εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων αποδεικνύονται οι περισσότερες εταιρείες, αφού μόλις το 20% του συνόλου των εισηγμένων στο ΧΑΑ εταιρειών θεωρούν ότι είναι ήδη έτοιμες να προχωρήσουν στην εφαρμογή τους, ενώ οι υπόλοιπες δηλώνουν ότι θα χρειαστούν από 2 έως 3 χρόνια για να καταστούν εξ' ολοκλήρου έτοιμες.

Τα παραπάνω συμπεράσματα προκύπτουν από σχετική έρευνα που διεξήχθη με βάση δείγμα 167 εταιρειών και παρουσίασαν το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών και η SOL Ernst & Young.

Σημειώνεται ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει εκδώσει σχέδιο οδηγίας με βάση την οποία οι εισηγμένες εταιρείες των κρατών - μελών θα πρέπει από τη χρήση του έτους 2005 να καταρτίζουν τις ενοποιημένες οικονομικές τους καταστάσεις με βάση τα διεθνή λογιστικά πρότυπα. Στη χώρα μας αυτό αναμένεται να εφαρμοστεί τόσο για τις απλές, όσο και για τις ενοποιημένες καταστάσεις από τη χρήση του 2003.

Σύμφωνα με τον πρόεδρο του ΧΑΑ, Π. Αλεξάκη, η εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών εταιρειών και θα διευκολύνει σημαντικά τους επενδυτές στην αξιόπιστη εκτίμηση των επιδόσεων των επιχειρήσεων, ενώ ταυτόχρονα θα διασφαλίζεται η παροχή ενός ελάχιστου χρήσιμων πληροφοριών στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν συγκεκριμένα αποτελέσματα της έρευνας σύμφωνα με τα οποία περίπου το 60% των εταιρειών υποστηρίζει ότι θα πρέπει να δοθεί ικανός χρόνος για τη μετάβαση από τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα στα διεθνή, ενώ το υπόλοιπο 40% δεν συμεριζεται αυτή την άποψη και θεωρεί ότι η μετάβαση πρέπει να είναι άμεση.

Το θέμα αυτό δεν απασχολεί μόνο τις ελληνικές επιχειρήσεις αλλά και το συμβούλιο διεθνών λογιστικών προτύπων, το οποίο ετοιμάζεται να εκδώσει, εντός του πρώτου τριμήνου του 2002, προσχέδιο προτύπου που θα καθορίζει τον τρόπο εφαρμογής των διεθνών λογιστικών προτύπων κατά την αρχική υιοθέτησή τους.

Επιπλέον, όπως προκύπτει από την έρευνα σημαντικός αριθμός εταιρειών θεωρεί ότι η έλλειψη τεχνικών γνώσεων θα αποτελέσει ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που θα αντιμετωπίσουν οι εταιρείες στην εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων, ενώ παράλληλα δεν λείπουν και εκείνοι που προβάλλουν την αλλαγή της οικονομικής εικόνας σαν ένα εξίσου σημαντικό πρόβλημα.

Από την πλευρά του ο πρόεδρος του Δ.Α. της SOL Ernst & Young, δήλωσε μεταξύ άλλων ότι «ο μεγαλύτερος αριθμός των εταιρειών θεωρεί ότι η σύγκριση των οικονομικών τους μεγεθών με αυτά των ανταγωνιστών στην Ε.Ε. θα έχει θετική επίδραση, ενώ ένα πολύ μικρό ποσοστό θεωρεί πως κάτι τέτοιο θα έχει ουδέτερη επίδραση, σίγουρα όμως όχι αρνητική».

Πηγή: www.kerdos.gr

Άρθρο 6.

ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ: Ένα έως δυο χρόνια θα χρειαστούν για την εφαρμογή τους στις περισσότερες ΜΜΕ.

21/2/2002

**ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΣ ΑΘ. ΜΠΙΔΙΟΥ**

Από ένα έως δυο χρόνια θα χρειαστούν οι περισσότερες μεσαίου και μικρού μεγέθους εισηγμένες εταιρείες για την ομαλή τους μετάβαση από τα Ελληνικά στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας που διεξήχθη από την Sol Ernst & Young σε συνεργασία με το ΧΑΑ σε δείγμα 167 εισηγμένων εταιρειών, μόλις το 20% των επιχειρήσεων θεωρούν ότι είναι ήδη σε θέση να προχωρήσουν στην εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Κατά την παρουσίαση της έρευνας, που πραγματοποιήθηκε χθες στο Χρηματιστηριακό Κέντρο Θεσσαλονίκης τονίστηκε ότι 6 στις 10 εταιρείες υποστηρίζουν ότι θα πρέπει να δοθεί ικανός χρόνος για τη μετάβαση από τα Ελληνικά στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, ενώ οι 4 στις 10 θεωρούν ότι η μετάβαση θα πρέπει να είναι άμεση. Ιδιαίτερα ενθαρρυντικό, πάντως, κρίνεται το γεγονός ότι ο μεγαλύτερος αριθμός των εταιρειών θεωρεί ότι η σύγκριση των οικονομικών τους μεγεθών με αυτά των ανταγωνιστών στη ΕΕ λόγω της εφαρμογής των ΔΛΠ θα έχει για τις ελληνικές επιχειρήσεις θετική επίδραση, καθώς και ότι οι οικονομικές καταστάσεις θα δίνουν πιο χρήσιμες πληροφορίες στους χρήστες.

Εξάλλου, όπως προκύπτει από την έρευνα σημαντικός αριθμός εισηγμένων θεωρούν ότι θα αντιμετωπίσουν προβλήματα κατά την εφαρμογή των ΔΛΠ εξαιτίας της έλλειψης τεχνικών γνώσεων ή της αλλαγής της οικονομικής τους εικόνας. Σε κάθε περίπτωση, τα μεγαλύτερα προβλήματα, τα οποία θα αφορούν στην εκπαίδευση του στελεχιακού δυναμικού και στις αλλαγές στα μηχανογραφικά συστήματα, αναμένεται να αντιμετωπίσουν οι μεσαίου και μικρού μεγέθους εταιρείες.

Πηγή: www.kerdos.gr

Άρθρο 7.

Ανέτοιμες για τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα οι εισηγμένες στο ΧΑΑ

Ανέτοιμες να υιοθετήσουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα εμφανίζονται οι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιρείες, σύμφωνα με έρευνα που διεξήγαγε το ΧΑΑ, αν και υπάρχει η προθυμία από όλες τις εταιρείες για υιοθέτηση των διεθνών προτύπων. Η έρευνα περιλάμβανε 167 εισηγμένες εταιρείες, από τις οποίες το 20% δηλώνουν έτοιμες να υιοθετήσουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, και το 80% δηλώνουν ότι χρειάζονται περίοδο προετοιμασίας από ένα μέχρι και τρία χρόνια.

Πηγή: www.kerdos.gr

Άρθρο 8.

ΕΙΣΗΓΜΕΝΕΣ: Σημαντικά θα είναι τα οφέλη από την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

9/3/2002

Της Α. Μαργαρίτη

Καλύτερη συγκρισιμότητα μεγεθών, διαφάνεια στις αγορές, αύξηση της ρευστότητας, είναι μερικά από τα οφέλη που θα προκύψουν από την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από τις εισηγμένες εταιρείες.

Η σημασία των ΔΛΠ τονίστηκε σε ημερίδα που πραγματοποιήθηκε χθες στο ΧΑΑ με την καθολική συμμετοχή εκπροσώπων από όλες τις εισηγμένες επιχειρήσεις.

Εισηγητές της ημερίδας ήταν ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, Ν. Χριστοδουλάκης, ο πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, Στ. Θωμαδάκης, ο πρόεδρος του Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών, Χ. Αλαμάνος, ο αντιπρόεδρος του Εποπτικού Συμβουλίου Σώματος Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών Ελλάδος, ο οικονομικός διευθυντής της ΔΕΗ, Γρηγόρης Αναστασιάδης, κ.ά.

Ο πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, Σταύρος Θωμαδάκης, στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων ότι «ήδη μεταξύ των εισηγμένων εταιριών στο ΧΑΑ, περίπου 27 εταιρείες συντάσσουν λογιστικές καταστάσεις και σε ΔΛΠ είτε επειδή οι μετοχές τους είναι εισηγμένες σε διεθνή χρηματιστήρια είτε επειδή τα χρησιμοποιούν σε παρουσιάσεις που κάνουν σε διεθνείς επενδυτές. Οι εταιρείες αυτές καλύπτουν το 53% της συνολικής κεφαλαιοποίησης του ΧΑΑ».

Ο πρόεδρος του ΧΑΑ, Παναγιώτης Αλεξιάκης, προλογίζοντας την ημερίδα τόνισε ότι ο νόμος για την ενίσχυση της κεφαλαιαγοράς και την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας που προσφάτως ψηφίστηκε αναφέρεται και στην καθιέρωση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων κάτι που δημιουργεί ευνοϊκές προοπτικές για τις εισηγμένες εταιρείες και την κεφαλαιαγορά. Σημειώνεται ότι στη χώρα μας προβλέπεται η υποχρεωτική εφαρμογή των ΔΛΠ από την 1/1/2003 κατά την κατάρτιση των δημοσιευμένων λογιστικών καταστάσεων από τις ΑΕ των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες.

Σύμφωνα με τον υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, Ν. Χριστοδουλάκη, η εφαρμογή των ΔΛΠ είναι ιδιαίτερα σημαντική για την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία αναγνωρίζει ότι η συγκρισιμότητα, η διαφάνεια και η αξιοπιστία οικονομικών πληροφοριών αποτελούν θεμελιώδη προϋπόθεση για μια ενιαία αγορά κεφαλαίου. Τα ΔΛΠ παρουσιάζονται ως τα πιο κατάλληλα και τα πιο αποδεκτά για να αποτελέσουν τον κοινό παρανομαστή που θα επιφέρει τη δυνατότητα στις εισηγμένες εταιρείες για άντληση κεφαλαίων από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές, ενώ θα προσδώσει αξιοπιστία και διεθνή συγκρισιμότητα στις δημοσιευμένες καταστάσεις. Η υποχρεωτική εφαρμογή των ΔΛΠ για τις εταιρείες που οι μετοχές τους διαπραγματεύονται στα χρηματιστήρια συμβάλλει στη δημιουργία μίας ενιαίας πανευρωπαϊκής χρηματιστηριακής αγοράς με μεγαλύτερο βάθος, και υψηλότερη ρευστότητα καθώς και στην ενίσχυση της προστασίας των επενδυτών.

Παράλληλα ο κ. Χριστοδουλάκης προανήγγειλε δημόσια διαβούλευση με τους φορείς της κεφαλαιαγοράς για τη λήψη μέτρων περαιτέρω ενίσχυσης της διαφάνειας και ρυθμίσεων για τον τρόπο ελέγχου των επιχειρήσεων, οι οποίες θα επικεντρωθούν στα εξής σημεία:

- Αντικατάσταση ορκωτού ελεγκτού κάθε τρία χρόνια και ελεγκτικής εταιρείας μετά από ένα μέγιστο διάστημα.
- Απαγόρευση παροχής συμβούλου και ελεγκτή από την ίδια εταιρεία συγχρόνως ή πριν περάσουν τρία τουλάχιστον χρόνια από την απασχόληση με μία

από τις δύο ιδιότητες. «Η εφαρμογή αυτής της διάταξης πιθανό να χρειάζεται μεταβατική περίοδο για όσες εταιρείες έχουν κάνει τα σχέδιά τους ή έχουν συμβάσεις», όπως δήλωσε ο υπουργός.

- Κίνητρα (ή υποχρέωση) για διαρκή εκπαίδευση των ορκωτών ελεγκτών.
- Ενίσχυση των δυνατοτήτων ελέγχου των εποπτευουσών αρχών.

Πηγή: www.kerdos.gr

Άρθρο 9.

ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ PRICEWATERHOUSECOOPERS: Την άμεση εφαρμογή των ΔΛΠ ζητούν οι επιχειρήσεις.. Στην Ελλάδα οι εισηγμένες θα πρέπει να εφαρμόσουν τα ΔΛΠ για τις οικονομικές τους καταστάσεις το 2003, δύο χρόνια νωρίτερα από τις εισηγμένες των υπολοίπων χωρών της ΕΕ.

15/6/2002

Ερευνα της PricewaterhouseCoopers, που διεξήχθη για δεύτερη συνεχή χρονιά σε πανευρωπαϊκό επίπεδο με θέμα τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, απέδειξε ότι τα ανώτατα διοικητικά στελέχη των επιχειρήσεων επιθυμούν το δικαίωμα εφαρμογής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων το συντομότερο δυνατό, ούτως ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη συγκρισιμότητα και διαφάνεια στις οικονομικές καταστάσεις και για να γίνει εφικτή η δημιουργία μίας ενιαίας ευρωπαϊκής κεφαλαιαγοράς. Στην έρευνα συμμετείχαν 650 οικονομικοί διευθυντές (εκ των οποίων οι 56 ήταν από την Ελλάδα) εισηγμένων εταιριών από 15 κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εφαρμογή των ΔΛΠ, που σηματοδοτεί τη μεγαλύτερη μεταβολή στη χρηματοοικονομική πληροφόρηση στην Ευρώπη εδώ και 30 χρόνια, υποστηρίζεται από το 81% των ερωτηθέντων, οι οποίοι επιθυμούν να έχουν την επιλογή να τα χρησιμοποιήσουν πριν από το 2005. Επίσης, πάνω από 8 στις 10 επιχειρήσεις (82%), οι οποίες έχουν πραγματοποιήσει τη μετάβαση, επιθυμούν την επέκταση εφαρμογής των ΔΛΠ και στις θυγατρικές τους εταιρείες. Παρά την επιθυμία πολλών επιχειρήσεων να χρησιμοποιήσουν τα ΔΛΠ αντί τα εθνικά λογιστικά πρότυπα πριν από την καθορισμένη ημερομηνία, το εταιρικό δίκαιο των χωρών τους το απαγορεύει. Σήμερα μόνον 4 κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Αυστρία, Βέλγιο, Φινλανδία και Γερμανία- επιτρέπουν στις εισηγμένες εταιρείες τη χρήση των ΔΛΠ για τις οικονομικές τους καταστάσεις. Στην Ελλάδα, όλες οι εισηγμένες εταιρείες στο ΧΑΑ απαιτείται να εφαρμόσουν τα ΔΛΠ για τις οικονομικές τους καταστάσεις το 2003, δύο χρόνια νωρίτερα από τις εισηγμένες εταιρείες των υπολοίπων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στα υπόλοιπα κράτη - μέλη οι επιχειρήσεις έχουν το δικαίωμα να δημοσιεύσουν τις οικονομικές καταστάσεις βάσει των ΔΛΠ, αλλά μόνο συμπληρωματικά με τη δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων βάσει εθνικών λογιστικών προτύπων. Το μεγάλο κόστος όμως και η σύγχυση που προκαλούνται από τη διπλή δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων εμποδίζουν την ευρεία χρήση των ΔΛΠ. Από την έρευνα προκύπτει, επίσης ότι σχεδόν τα δύο τρίτα των οικονομικών διευθυντών (62%) πιστεύουν ότι η εφαρμογή των ΔΛΠ αποτελεί σημαντικό βήμα για την ενιαία ευρωπαϊκή κεφαλαιαγορά, ενώ το 80% αυτών θεωρεί ότι τα ΔΛΠ είναι επωφελή για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις. Ο Νικόλαος Παπαδόπουλος, partner και διευθυντής του IAS Corporate Reporting της PricewaterhouseCoopers Ελλάδος, δήλωσε: «Η συγκεκριμένη έρευνα αποδεικνύει ότι όλες οι σημαντικές αλλαγές σχεδιάστηκαν,

με στόχο την επίτευξη της ενιαίας ευρωπαϊκής κεφαλαιαγοράς είναι τόσο αποδεκτές όσο και αναγκαίες. Οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις κατανοούν ότι είναι ανάγκη να παρέχουν στους επενδυτές σαφείς, αξιόπιστες και διεθνώς συγκρίσιμες χρηματοοικονομικές πληροφορίες και υποστηρίζουν την τάση για καλύτερη επικοινωνία μέσω της χρήσης των ΔΛΠ». Η μετάβαση στα ΔΛΠ είναι σημαντική και χρήζει άμεσου προγραμματισμού. Παρά την υποστήριξη για τη μετάβαση στα ΔΛΠ και την πεποίθηση που εξέφρασε το 93% των ερωτηθέντων σχετικά με την έγκαιρη ετοιμότητα των εταιριών τους, η έρευνα έδειξε ότι μόνο μία στις πέντε επιχειρήσεις είναι πλήρως προετοιμασμένη. Το 70% των ερωτηθέντων δήλωσαν ότι είναι περισσότερο προετοιμασμένοι από όσο πριν από ένα χρόνο, ενώ το 60% δεν έχει καν ξεκινήσει το προγραμματισμό για τη μετάβαση.

Βέβαια, τα αποτελέσματα αυτά δεν προκαλούν έκπληξη, εφόσον κατά τη διεξαγωγή της έρευνας ο κανονισμός της ΕΕ σχετικά με τα ΔΛΠ δεν είχε γίνει νομοθεσία και το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) δεν είχε δημοσιεύσει το νέο λογιστικό πρότυπο για την πρώτη εφαρμογή των ΔΛΠ. Οι εισηγμένες επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν ήδη πραγματοποιήσει τη μετάβαση, δηλώνουν ότι ο έγκαιρος προγραμματισμός είναι απαραίτητος. Παρόλα ταύτα σχεδόν οι μισές από τις επιχειρήσεις που έχουν ολοκληρώσει τη διαδικασία μετάβασης (43%) δήλωσαν ότι η διαδικασία διήρκεσε περισσότερο από το αναμενόμενο. Το ποσοστό αυτό αυξήθηκε στο 64% για τις επιχειρήσεις παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών.

Πηγή: www.kerdos.gr

Άρθρο 10.

ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ: Υιοθετούνται και στην Ελλάδα από 1/1/2003.. Κατά τη διάρκεια ημερίδας εργασίας που διοργάνωσαν η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών και η Ένωση Εταιριών Εισηγμένων στο ΧΑΑ, αναφορικά με την εφαρμογή τους στη χώρα μας, προέκυψε ότι η εφαρμογή τους αν και απαιτεί σημαντικές ενέργειες προσαρμογής από τις εισηγμένες επιχειρήσεις, είναι εφικτή. Επίσης, εντοπίστηκαν ορισμένα κρίσιμα σημεία που απαιτούν άμεση αντιμετώπιση.

12/9/2002

Τρεις μήνες περίπου πριν την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στην Ελλάδα διαπιστώνονται τόσο οι βασικές εκκρεμότητες όσο και οι βασικές δυσκολίες που χρήζουν άμεσης αντιμετώπισης.

Συγκεκριμένα, πρόκειται για ένα τρίπτυχο ρυθμίσεων που πρέπει να γίνουν το συντομότερο δυνατόν και το οποίο επισημάνθηκε κατά τη διάρκεια ημερίδας εργασίας που διοργάνωσε η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών και η Ένωση Εταιριών Εισηγμένων στο ΧΑΑ, αναφορικά με την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στην Ελλάδα.

Από τις εισηγήσεις, προέκυψε ότι η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από την 1η Ιανουαρίου 2003, μολονότι θα απαιτήσει σημαντικές ενέργειες προσαρμογής από τις εισηγμένες επιχειρήσεις, είναι εφικτή. Επίσης, εντοπίστηκαν ορισμένα κρίσιμα σημεία που απαιτούν άμεση αντιμετώπιση, όπως:

1. Η ανάγκη προσαρμογής στη φορολογική νομοθεσία ώστε να περιορισθούν τα φορολογικά αντικίνητρα που ανακύπτουν από τις ισχύουσες διατάξεις με την

υιοθέτηση των ΔΛΠ.

2. Η ανάγκη επιτάχυνσης του έργου του εκσυγχρονισμού του εταιρικού δικαίου ώστε να εξαλειφθούν τα σημεία ασυμβατότητας με τα ΔΛΠ και κυρίως,

3. Η ανάγκη να ισχύσει η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας κατά την πρώτη προσαρμογή, ώστε να μην επιβαρυνθούν οι επιχειρήσεις από αδικαιολόγητες φορολογικές δαπάνες.

Ταυτόχρονα, στην ημερίδα επισημάνθηκε ότι οι βασικές εκκρεμότητες που απομένουν ώστε να ολοκληρωθεί το κανονιστικό πλαίσιο εισαγωγής στη χώρα μας των ΔΛΠ είναι η έκδοση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Δεκέμβριο του 2002, του καταλόγου των ΔΛΠ που θα εφαρμοσθούν στα κράτη-μέλη της Κοινότητας και από το υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών των διευκρινιστικών διατάξεων για τη εφαρμογή του ισχύοντος νόμου.

Τη συζήτηση συντόνισαν ο γενικός γραμματέας της ΕΕΤ, Χρ. Γκόρτσος και ο πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΕΕΧΑΑ, Παν. Δράκος, ενώ μίλησαν οι οικονομικοί διευθυντές 6 μεγάλων ελληνικών εταιριών εισηγμένων στο ΧΑΑ, οι οποίες ήδη χρησιμοποιούν τα ΔΛΠ ή τα συναφή αμερικανικά λογιστικά πρότυπα (Εθνική Τράπεζα, Alpha Bank, Αλουμίνιον Ελλάδος, Coca Cola 3E, Τσιμέντα ΠΙΤΑΝ). Στην ημερίδα παρευρέθηκε ο πρόεδρος του ΧΑΑ, Παν. Αλεξιάκης.

Από τις ελληνικές τράπεζες που δημοσίευσαν για πρώτη φορά ισολογισμούς με βάση τα ΔΛΠ και στην Ελλάδα, είναι η EFG Eurobank Ergasias, η οποία από το 1991 συντάσσει τις οικονομικές της καταστάσεις σύμφωνα και με τα ΔΛΠ, ενώ από το 2001 δημοσιεύει ταυτόχρονα κάθε τρίμηνο τα αποτελέσματά της τόσο με βάση τα Ελληνικά όσο και με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Επίσης, η Εθνική Τράπεζα δημοσιεύει λογιστικές καταστάσεις με βάση τα αμερικανικά λογιστικά πρότυπα US GAAP και η Alpha bank (IAS).

Από πέρυσι και η Εμπορική Τράπεζα προχώρησε σε σταδιακή μετάβαση στα ΔΛΠ, μετατρέποντας ορισμένα στοιχεία του ισολογισμού της από ΕΛΠ και σε ΔΛΠ. Ειδικότερα, από τις εισηγμένες στο ΧΑΑ επιχειρήσεις, η EFG Eurobank Ergasias, τα Ελληνικά Πετρέλαια και η 3E δημοσιεύουν αποτελέσματα κατά ΔΛΠ σε τριμηνιαία βάση, η Ραφαφον συντάσσει λογιστικές καταστάσεις κατά ΔΛΠ σε εξαμηνιαία βάση και η Alpha Bank σε ετήσια βάση.

Παράλληλα, η Εθνική Τράπεζα, ο ΟΤΕ, η CosmOTE και η Τιτάν δημοσιεύουν αποτελέσματα (και) κατά US GAAP.

Πηγή: www.kerdos.gr

Άρθρο 11.

ΣΕΒ: Ένα λογιστικό σύστημα από το 2003

18/7/2002

Ετοιμες είναι οι επιχειρήσεις προκειμένου να υιοθετήσουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, σύμφωνα με τη διοίκηση του ΣΕΒ. Ωστόσο, οι εκπρόσωποι των βιομηχάνων εγείρουν αμφιβολίες για το βαθμό ετοιμότητας των δημοσίων υπηρεσιών και των ορκωτών λογιστών και ζητούν κατά τη μεταβατική περίοδο οι επιχειρήσεις να έχουν δικαίωμα επιλογής ενός εκ των δύο συστημάτων.

Πηγή: www.kerdos.gr

Άρθρο 12.

Έρευνα της SOL Ernst & Young Πρόθυμες αλλά ανέτοιμες οι ελληνικές επιχειρήσεις για τα διεθνή λογιστικά πρότυπα

Το 20% των εισηγμένων είναι έτοιμες για την εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων

Αθήνα

Ανέτοιμες αλλά πρόθυμες παρουσιάζονται οι ελληνικές εισηγμένες εταιρείες για την εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων (ΔΛΠ), σύμφωνα με έρευνα του ΧΑΑ και της SOL Ernst & Young, που παρουσιάστηκε την Τετάρτη.

Τα αποτελέσματα της έρευνας, με βάση δείγμα 167 εταιριών, δείχνουν ότι οι περισσότερες ελληνικές εταιρείες αποδεικνύονται απροετοίμαστες για την άμεση εφαρμογή των ΔΛΠ. Μόλις το 20% του συνόλου των εισηγμένων στο ΧΑΑ εταιριών θεωρούν ότι είναι ήδη σε θέση να προχωρήσουν στην εφαρμογή τους, ενώ οι υπόλοιπες εταιρείες δηλώνουν πως θα χρειαστούν από δύο έως και τρία χρόνια για να καταστούν εξ ολοκλήρου έτοιμες.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αντιδρώντας στην αυξανόμενη ανάγκη για ένα αναβαθμισμένο και κοινά αποδεκτό πλαίσιο κατάρτισης και παρουσίασης των οικονομικών καταστάσεων, έχει εκδώσει σχέδιο οδηγίας με βάση την οποία οι εισηγμένες θα πρέπει από τη χρήση του 2005 να καταρτίζουν τις ενοποιημένες οικονομικές τους καταστάσεις με βάση τα ΔΛΠ.

Στη χώρα μας αυτό αναμένεται να εφαρμοστεί, τόσο για τις απλές όσο και για τις ενοποιημένες καταστάσεις, από τη χρήση του 2003.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα αποτελέσματα της έρευνας, σύμφωνα με τα οποία, περίπου το 60% των εταιριών υποστηρίζει ότι θα πρέπει να δοθεί αρκετός χρόνος για τη μετάβαση στα ΔΛΠ, ενώ το υπόλοιπο 40% δεν συμμερίζεται αυτήν την άποψη και θεωρεί ότι η μετάβαση στα ΔΛΠ πρέπει να είναι άμεση.

Τα αποτελέσματα της εν λόγω έρευνας είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικά ειδικά σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση που δείχνει το μεγαλύτερο μέρος των εταιριών αναφορικά με την εφαρμογή των ΔΛΠ, καθώς ο μεγαλύτερος αριθμός των επιχειρήσεων θεωρεί ότι η σύγκριση των οικονομικών τους μεγεθών με αυτά των ανταγωνιστών στην ΕΕ, θα έχει θετική επίδραση, ενώ ένα πολύ μικρό ποσοστό θεωρεί πως κάτι τέτοιο θα έχει ουδέτερη επίδραση, σίγουρα όμως όχι αρνητική.

news.in.gr, με πληροφορίες από Α.Π.Ε.

Πηγή: www.kerdos.gr

Επίλογος.

Όπως προαναφέρθηκε και στην Εισαγωγή αυτής της εργασίας τα Δ.Λ.Π. είναι ένα σύνολο Λογιστικών Αρχών, Κανόνων, Μεθόδων Και Διαδικασιών γενικά αποδεκτών, η εφαρμογή των οποίων θα φέρει ομοιόμορφες οικονομικές καταστάσεις και συνεπώς μια ακριβή, αληθή και ομοιόμορφη πληροφόρηση των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων.

Η καθιέρωση των Δ.Λ.Π. στην Ελλάδα αρχίζει με το Ν. 2992/2002, ο οποίος όριζε την εφαρμογή τους από τη 1^η Ιανουαρίου 2003. Με τους μεταγενέστερους νόμους Ν. 3148/2003 (άρθρο 21) και Ν. 3229/2003 (άρθρο 13) η εφαρμογή των Δ.Λ.Π. ορίστηκε για την 1^η Ιανουαρίου 2005.

Όμως, κάποια από τα δημοσιευμένα Δ.Λ.Π. υπέστησαν μεταγενέστερα εκτεταμένες τροποποιήσεις του κειμένου τους, μικρής ή μεγάλης σημασίας, ενώ τα Δ.Λ.Π. 32 (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Γνωστοποίηση Και Παρουσίαση) και Δ.Λ.Π. 39 (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Καταχώρηση Και Αποτίμηση) δεν υιοθετούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με τον Κανονισμό 1725/2003.

Η Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων – I.A.S.B. (International Accounting Standards Board) δημιουργεί μια νέα σειρά λογιστικών προτύπων, τα πρότυπα αυτά ονομάζονται Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Παρουσίασης – I.F.R.S. Τα πρότυπα αυτά παρουσιάζονται στον παρακάτω πίνακα:

Ονομασία των Δ.Π.Χ.Π.	
Δ.Π.Χ.Π. 1	Πρώτη Υιοθέτηση Των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Παρουσίασης.
Δ.Π.Χ.Π. 2	Πληρωμές Βασιζόμενες Σε Μετοχές
Δ.Π.Χ.Π. 3	Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων
Δ.Π.Χ.Π. 4	Ασφαλιστήρια Συμβόλαια
Δ.Π.Χ.Π. 5	Μη Κυκλοφορούντα Στοιχεία Για Πώληση Και Διακοπείσες Εκμεταλλεύσεις.

Η Ε.Ε. με τον κανονισμό 707/2004 [L. 111/17.4.2004] τροποποίησε τον κανονισμό 1725/2003 και υιοθετεί τα Δ.Π.Χ.Π. Μια ανάλογη προσαρμογή θα υπάρξει και στην Ελληνική Νομοθεσία από τους Κανονισμούς της Ε.Ε., οι οποίοι είναι υποχρεωτικής εφαρμογής από τα Κράτη-Μέλη ανεξαρτήτως της εσωτερικής νομοθεσίας αυτών.

Οι επιχειρήσεις – εταιρίες αρχίζουν να κατανοούν την λειτουργία και να εφαρμόζουν τα Δ.Λ.Π. και Δ.Π.Χ.Π. στις οικονομικές καταστάσεις τους. Σε αυτό βοηθάει και τα διάφορα σεμινάρια² που γίνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα από αξιόλογα άτομα του κλάδου και από ελεγκτικές εταιρίες. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι κάποια σεμινάρια ο Ο.Α.Ε.Δ. χορηγεί κάποιο ποσό (περίπου το 1/3) με σκοπό οι επιχειρήσεις να εκπαιδεύσουν το προσωπικό δυναμικό τους.

² Βλέπε παράρτημα Ι στην σελίδα 146. Εκεί θα βρείτε ανακοινώσεις για σεμινάρια που γίνονται σχετικά με τα Δ.Λ.Π.

Παράρτημα 1^ο.

Ν Ε Ο: ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΗ ΑΣΚΗΣΗ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ (Δ.Α.Π.) ΕΣΩΛΟΓΙΣΤΙΚΑ (Ή ΕΣΩΛΟΓΙΣΤΙΚΑ) ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟΥΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥ Ε.ΓΛΣ.

ΕΙΣΗΓΗΤΕΣ: ΕΜ.ΣΑΚΕΛΛΗΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ: 24 Νοεμβρίου 2005, Ώρες: 17:30 **ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ:** Ξενοδοχείο ΑΚΡΟΠΟΛ, (Πειραιώς 1, Πλ. Ομονοίας, Αθήνα, τηλ: 5282100)
- 21:30

ΤΙΜΗ: €490.00

ΠΑΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: κα. Νταή, τηλ.: (210) 4520704, 4523938 - Fax: (210) 4514361.

Ημερομηνίες διεξαγωγής σεμιναρίου:

α) 24, 25, 28, 29 Νοεμβρίου, β) 5, 6, 7, 8 Δεκεμβρίου και

γ) 15, 16, 19, 20 Δεκεμβρίου

Θα διανεμηθεί δωρεάν το **ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ** του καθηγητή κ. Εμ. Σακέλλη που μόλις κυκλοφόρησε με τον τίτλο «ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΝ ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ (τιμή πώλησης 110 ευρώ), Εκτεταμένες Σημειώσεις και Πλήρης Πρακτική Εφαρμογή.

- Μετατροπή του Ισολογισμού του Ε.ΓΛΣ 31.12.03, σε Ισολογισμό Εκκίνησης εφαρμογής των Δ.Α.Π.(Πρακτική εφαρμογή)
- Προσαρμογή του Ισολογισμού και των αποτελεσμάτων της χρήσεως 2004 στα Δ.Α.Π
- Οι νέες διατάξεις του Ν. 2190/1920 και του Κ.Β.Σ που αφορούν την εφαρμογή των Δ.Α.Π
- Κατάρτιση των Οικονομικών Καταστάσεων της χρήσεως 2005 σύμφωνα με τα Δ.Α.Π.
- Ανάλυση του Δ.Π.Χ.Π.1
- Πώς θα τηρούνται παράλληλα τα Λογιστικά και τα Φορολογικά Βιβλία από 1.1.2005
- Τα Οικονομικά Μαθηματικά που πρέπει να γνωρίζουν οι Λογιστές για την εφαρμογή των Δ.Α.Π - Χρήση των πινάκων Οικονομικών Μαθηματικών

—Τα σεμινάρια επιδοτούνται από τον Ο.Α.Ε.Δ.

—Αναλαμβάνουμε δωρεάν τη συμπλήρωση και κατάθεση των δικαιολογητικών στον ΟΑΕΔ

(στα τρία άτομα που συμμετέχουν, ο ένας παρακολουθεί δωρεάν)

Ειδικότερες ενότητες :

- Ανάλυση του ΔΓΙΧΠ 1 «Πρώτη υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης»
 - Πρακτικό παράδειγμα μετατροπής του Ισολογισμού του Ε.ΓΛΣ σε Ισολογισμό έναρξης (εκκίνησης) για την εφαρμογή των ΔΠΧΠ
- Ένταξη των λογαριασμών του Σχεδίου Λογαριασμών του Ε.ΓΛΣ στα αρμόδια ΔΛΠ,
- Αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και των υποχρεώσεων σύμφωνα με τα ΔΠΧΠ
- Εγγραφές προσαρμογής,
- Ομαδοποίηση των λογαριασμών του Ε.ΓΛΣ και εμφάνισή τους στο υπόδειγμα ισολογισμού του Δ.Α.Π
- Ανάλυση και ερμηνεία των νέων διατάξεων του ν.2190/1920 και του Κ.Β.Σ που αναφέρονται στην μετάβαση και την εφαρμογή των ΔΠΧΠ (ν.2190/1920, άρθρα 134 - 143 όπως έχουν τροποποιηθεί με τον πρόσφατο Ν. 3301/2004
 - Πώς θα τηρούνται τα προβλεπόμενα από το άρθρο 140 του ν.2190/1920 βιβλία:
- Ημερολόγιο Φορολογικών Διαφορών
- Καθαλό Φορολογικών Διαφορών
- Φορολογικό Μητρώο Πάγιων Περιουσιακών Στοιχείων (ή Μητρώο Φορολογικών Διαφορών Πάγιων Περιουσιακών Στοιχείων)
- Εμπέδωση με πρακτικές εφαρμογές,
- Τα Οικονομικά Μαθηματικά που πρέπει να γνωρίζουν οι εφαρμοζόμενοι τα ΔΠΧΠ (τόκος, ανατοκισμός, παρούσα και μέλλουσα αξία, ράντες, τόκοχρεολυτικό δάνεια, πραγματικό επιτόκιο κλπ)
 - Παράδειγματα υλοποίησης των Πινάκων Οικονομικών Μαθηματικών

ΟΙ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΒΑΣΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: ΕΜ. ΣΑΚΕΛΛΗΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - Χ. ΞΕΝΟΣ, ΟΡΚΩΤΟΣ ΕΛΕΓΚΤΗΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ: 14 Νοεμβρίου 2005, Ώρες: 17:00 **ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ:** Ξενοδοχείο ΑΚΡΟΠΟΛ, Πειραιώς 1, Πλ. Ομόνοιας, Αθήνα, τηλ: 5282100

ΤΙΜΗ: €380.00

ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΕΣ: κα. Νταή, τηλ.: (210) 4520704, 4523938 - Fax: (210) 4514361.

Ημερομηνίες διεξαγωγής σεμιναρίου:

α) 14 & 15 Νοεμβρίου και β) 1 & 2 Δεκεμβρίου

Διανέμεται δωρεάν το βιβλίο του καθηγητή κ. Εμ. Σακέλλη «Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις» και πλήρεις σημειώσεις.

Ενοποιημένες καταστάσεις σύμφωνα με τον IAS 27

-Τα σεμινάρια επιδοτούνται από τον Ο.Α.Ε.Δ.
-Αναλαμβάνουμε δωρεάν τη συμπλήρωση και κατάθεση των δικαιολογητικών στον ΟΑΕΔ

(στα τρία άτομα που συμμετέχουν, ο ένας παρακολουθεί δωρεάν)

ειδικότερες ενότητες:

- Ανάλυση και ερμηνεία της νομοθεσίας που διέπει τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις
- Τεχνική της κατάρτισης των Ενοποιημένων Οικονομικών Καταστάσεων σε ετήσια και περιοδική βάση :
 - των Ισολογισμών
 - των Αποφασισμάτων «Αποτελεσμάτων Χρήσεως»
 - του Προσφύγματος
 - των Καταστάσεων Ταμιακών Ροών
- Κατάρτιση ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο Νο 27
- Πρακτική εφαρμογή με ολοκληρωμένο παράδειγμα της τεχνικής κατάρτισης ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων.

Σημείωση : Σε όσους συμμετάσχουν στο Σεμινάριο θα δοθεί δωρεάν το βιβλίο του Ε. Σακέλλη - Ν. Πρωταράτη : «Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις» και εκτεταμένες σημειώσεις.

Αξιολογήστε αυτό το σεμινάριο

Παραγγελία σεμιναρίου

ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ (ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ) ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ (IAS) ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ. Διδασκαλία με πρακτικά παραδείγματα

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: ΕΜ. ΣΑΚΕΛΛΗΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ: 01 Δεκεμβρίου 2005, Ώρες: 17:30 - 21:30 **ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ:** Ξενοδοχείο ΑΚΡΟΠΟΛ, (Πειραιώς 1, Αθήνα, 5282100)

ΤΙΜΗ: €440.00

ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΕΣ: κα. Νταή, τηλ.: (210) 4520704, 4523938 - Fax: (210) 4514361.

Ημερομηνίες διεξαγωγής σεμιναρίου:

1, 2 & 9 Δεκεμβρίου

Διανέμεται δωρεάν το βιβλίο του καθηγητή Εμ. Σακέλλη «ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ (αξία 75 €)

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΠΟΥ ΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΤΑ IAS ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΙΟΝ (IAS)

Ο Καθηγητής κ. Ε. ΣΑΚΕΛΛΗΣ, σε συνεργασία με εξειδικευμένα στελέχη Ορκωτών Λογιστών, προβεί σε ανάλυση των μέχρι σήμερα εκδοθέντων 41) Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και επεξηγήσει σε ποια θέματα τα πρότυπα αυτά αποκλίνουν από τις αντίστοιχες ρυθμίσεις του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου. Την εργασία του αυτή ο καθηγητής κ. Ε. Σακέλλης, συνεισπυρούμενος από τα στελέχη Ελεγκτικών Εταιριών, παρουσιάζει στο διενεργούμενο Σεμινάριο.

-Τα σεμινάρια επιδοτούνται από τον Ο.Α.Ε.Δ.
-Αναλαμβάνουμε δωρεάν τη συμπλήρωση και κατάθεση των δικαιολογητικών στον ΟΑΕΔ

(στα τρία άτομα που συμμετέχουν, ο ένας παρακολουθεί δωρεάν)

Ειδικότερες ενότητες:

- Ανάλυση των μέχρι σήμερα εκδοθέντων Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IAS) της International Standards Committee (σφραγισμένο τον αριθμό).
- Οι μέχρι σήμερα εκδοθείσες Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υιοθετούν τα IAS
- Επισήμανση των διαφορών του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (Ε.Γ.Λ.Σ) με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Α.Π).
- Αναμόρφωση των Οικονομικών Καταστάσεων (Ισολογισμών και Αποτελεσμάτων) που καταρτίζονται με βάση το Ε.Γ.Λ.Σ και την κείμενη φορολογική νομοθεσία και εναρμόνισή τους με τα προβλεπόμενα από τα Δ.Α.Π.

Αξιολογήστε αυτό το σεμινάριο

Παραγγελία σεμιναρίου

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΑΜΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ (CASH FLOW STATEMENT) ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΑ Δ.Α.Π

ΕΙΣΗΓΗΤΕΣ: ΕΜ.ΣΑΚΕΛΛΗΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ: 30 Νοεμβρίου 2005, Ώρες: 17:00 ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ: Ξενοδοχείο ΑΘΕΝΣ ΑΚΡΟΠΟΛ, Πειραιώς 1, Αθήνα, τηλ.: 5282100

ΤΙΜΗ: €200.00

ΠΑΡΗΦΟΡΙΕΣ: κα. Ντούη, τηλ.: (210) 4520704, 4523938 - Fax: (210) 4514361.

Ημερομηνίες διεξαγωγής σεμιναρίου.

α) 30 Νοεμβρίου και β) 15 Δεκεμβρίου

Διανέμεται δωρεάν το βιβλίο του καθηγητή κ. Εμ. Σακέλλη «Εγχειρίδιο του Ε.Γ.ΛΣ» και πλήρεις σημειώσεις.

Με την απόφαση 5/204/14.11.2000 του Δ.Σ της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς εγκρίθηκε και τίθεται σε εφαρμογή «Ο Κανονισμός Στιμωρητικής των Εισηγμένων στη Χρηματιστήριο Εταιριών», με τον οποίο υποχρεούνται οι εταιρίες στην κατάρτιση «Καταστάσεων Ταμιακών Ροών» σε ενδοποιημένη και μη ενδοποιημένη βάση. Οι καταστάσεις αυτές υποβάλλονται στον έλεγχο του Ορκωτού Ελεγκτή και δημοσιεύονται μαζί με τα «Πιστοποιητικά Έλεγχου», αρχής γενομένης από τη χριση 31/12/2000 (ή κατά περίπτωση 30/6/2001).

-Τα σεμινάρια επιδοτούνται από τον Ο.Α.Ε.Δ.

-Αναλαμβάνουμε δωρεάν τη συμπλήρωση και κατάθεση των δικαιολογητικών στον ΟΑΕΔ

(στα τρία άτομα που συμμετέχουν, ο ένας παρακολουθεί δωρεάν)

Η προαναφερόμενη οικονομική κατάσταση της Ταμιακής Ροής παρέχει πολύτιμες πληροφορίες που δεν παρέχουν οι άλλες οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζουν οι επιχειρήσεις. Γι' αυτό στην αλλοδαπή η Κατάσταση αυτή καταρτίζεται από όλες τις επιχειρήσεις και στην μηδαμή από όλες τις καλά οργανωμένες εταιρίες.

Στο Σεμινάριο θα αναλυθούν και αποσφηνιστούν όλα τα θέματα της Cash Flow Statement και ειδικότερα :

Θα αναλυθούν και αποσφηνιστούν οι διατάξεις του οικείου Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου Νο 7.

- Θα αναλυθούν και αποσφηνιστούν οι σχετικές διατάξεις του Κανονισμού Συμπεριφοράς που καθιερώθηκε με την απόφαση 5/204/14.11.2000 του Δ.Σ της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.
- Θα υποδειχθεί η Τεχνική της κατάρτισης της Κατάστασης αυτής.
- Θα παρουσιαστεί αναλυτική πρακτική εφαρμογή (παράδειγμα) με βάση την προαναφερόμενη απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.
- Σε όσους παρακολουθήσουν το Σεμινάριο θα δοθούν αναλυτικές σημειώσεις και δισκέτα με παράδειγμα πρακτικής εφαρμογής.

Σημείωση : Διανέμεται δωρεάν το βιβλίο του καθηγητή κ. Εμμ. Σακέλλη «Εγχειρίδιο του Ε.Γ.ΛΣ» και πλήρεις εκτεταμένες σημειώσεις καλύπτοντες τα θέματα του σεμιναρίου.

Αξιολογήστε αυτό το σεμινάριο

Παραγγελία σεμιναρίου

Τετάρτη, 10 Σεπτεμβρίου 2003 11:12:00 πμ

e-learning στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα από την ALTEC

Η ALTEC αναλαμβάνει την ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου περιβάλλοντος ηλεκτρονικής μάθησης (e-Learning) για την εκπαίδευση και την κατάρτιση στη διαχείριση επιχειρησιακών διαδικασιών με τη χρήση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Αντικείμενο του έργου ΙΡΙΣ αποτελεί η ανάπτυξη ενός προσαρμοζόμενου εκπαιδευτικού περιβάλλοντος με πεδία εφαρμογής στην εκπαίδευση, την κατάρτιση και την πιστοποίηση των γνώσεων των εργαζομένων σε θέματα Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΔΛΠ), δίνοντας έμφαση στην επικείμενη «συμμόρφωση» των λογιστικών διαδικασιών των ελληνικών επιχειρήσεων με αυτά των ΔΛΠ.

Στο έργο συμμετέχουν το Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας με Επιστημονικό Υπεύθυνο τον Καθηγητή Κωνσταντίνο Ταραμπάνη, η εταιρία Interface, μέλος του Ομίλου ALTEC, και η εταιρία InfoProject μέλος του Ομίλου TEC Consultants.

Το έργο αποτελεί ουσιαστικά λειτουργική επέκταση στο core business της ALTEC αναφορικά στο «εμπορολογιστικό» software, αποδεικνύοντας ότι συνεχίζει να δίνει προτεραιότητα στην εφαρμοσμένη έρευνα σε λογιστικές εφαρμογές. Συγκεκριμένα η εισαγωγή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξυπηρετεί την ανάγκη των ελληνικών επιχειρήσεων για business process modeling.

Η συνεργασία με την Interface στο χώρο της ηλεκτρονικής εκπαίδευσης, κατάρτισης και πιστοποίησης συμβάλλει στα σχέδια επέκτασης της ALTEC σε νέα αντικείμενα, με έμφαση στις τεχνολογίες διαχείρισης περιεχομένου (content management).

Το έργο ΙΡΙΣ υπάγεται στο Συντονισμένο Πρόγραμμα «Ηλεκτρονικής Μάθησης» του Επιχειρησιακού Προγράμματος Κοινωνία της Πληροφορίας.

Πηγή: www.presspoint.gr

Τρίτη, 14 Οκτωβρίου 2003 3:53:00 μμ

Σεμινάρια για τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα από την ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΈΝΩΣΗ

3 εντατικά διήμερα Σεμινάρια με θέμα τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα προσφέρει η Ελληνοαμερικανική Ένωση σε συνεργασία με τον κορυφαίο διεθνή εκπαιδευτικό οργανισμό, BPP Professional Education, στο Συνεδριακό της Κέντρο (Μασσαλίας 22) στις 3-8 Νοεμβρίου 2003. Τα σεμινάρια που θα δοθούν στην αγγλική γλώσσα, είναι τα εξής:

- Introduction to IAS/IFRS, 3-4/11/2003
- Advanced IAS/IFRS, 5-6/11/2003
- Complex issues within IAS/IFRS, 7-8/11/2003

Η συντριπτική πλειοψηφία της αγοράς εξακολουθεί να δηλώνει άγνοια και αμηχανία μπροστά στο σύντομο χρονικό διάστημα που μας χωρίζει από την υποχρεωτική πλέον εφαρμογή των ΔΛΠ από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κύριος στόχος των σεμιναρίων είναι να δώσει στους επαγγελματίες του χώρου ολοκληρωμένη κατάρτιση από τις βασικές έννοιες που συνθέτουν το σημερινό πλαίσιο των ΔΛΠ έως και ειδικά θέματα λογιστικής, καθώς και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ελληνικές επιχειρήσεις στην ομαλή εφαρμογή των ΔΛΠ. Συγκεκριμένα, τα σεμινάρια θα περιλαμβάνουν τα εξής:

- Introduction to IAS/IFRS, 3-4/11/2003: Σύντομη εισαγωγή στα ΔΛΠ – Το έργο του Συμβουλίου των ΔΛΠ (Board of the International Accounting Standards, U.K.), έρευνα και νέες διαδικασίες, απαιτούμενες προϋποθέσεις για την παγκόσμια εφαρμογή και σύγκλιση. – Η δομή των βασικών οικονομικών καταστάσεων και τα προβλήματα στην συγκέντρωση των απαιτούμενων πληροφοριών. Διεθνής ορολογία και λογιστική σε Tangible Assets, Impairments of Assets, Investment Properties, leases, Provisions, Contingencies, Construction Contracts, Inventory, Borrowing Costs.

- Advanced IAS/IFRS, 5-6/11/2003: Με την παρακολούθηση αυτού του σεμιναρίου οι συμμετέχοντες θα είναι σε θέση να εφαρμόσουν τα ΔΛΠ σχεδόν σε όλες τις λογιστικές συναλλαγές όπως: - οι τελευταίες εξελίξεις στη δομή των ΔΛΠ (insurance contracts, comprehensive income, share-based payments, interim financial reporting and earnings per share, employee benefits, business combinations and consolidations).

- Complex issues within IAS/IFRS, 7-8/11/2003: Το σεμινάριο αυτό είναι ειδικά σχεδιασμένο για όσους ήδη γνωρίζουν το πλαίσιο λειτουργίας των ΔΛΠ, και θα ήθελαν να ολοκληρώσουν τις γνώσεις τους πάνω στις τελευταίες εξελίξεις και σε εξειδικευμένους τομείς όπως: - στοιχεία που αποκλίνουν από το κατεστημένο πλαίσιο των ΔΛΠ – complex group structures, Income Taxes, deferred tax, deferred tax liabilities and assets, net operating losses, disclosure requirements – λογιστική οικονομικών προϊόντων όπως hedges, derivatives – ζητήματα συναλλάγματος.

Στο τέλος κάθε σεμιναρίου θα δοθεί παρουσίαση από Έλληνες εισηγητές και εκπροσώπους μερικών από τις τέσσερις μεγάλες εταιρείες ορκωτών λογιστών, έτσι ώστε να υπάρξει πρακτικό σημείο αναφοράς της δυσκολίας που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες επαγγελματίες του χώρου στη μετάβαση από την Ελληνική πρακτική και το πλαίσιο που ορίζουν οι Ελληνικές Αρχές, στην ομαλή εφαρμογή του Διεθνούς Πλαισίου των ΔΛΠ. Θα δοθεί επίσης πληθώρα παραδειγμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την υπόλοιπη αγορά ενώ θα πραγματοποιηθεί πρακτική εξάσκηση πάνω σε όλες τις βασικές αρχές και εφαρμογές των ΔΛΠ.

Εισηγητές των σεμιναρίων, είναι η κ. Vandana Saxena Poria (ACA) και ο κ. Michael Alan Turner (CPA), έμπειροι επαγγελματίες με πολυετή κεία σε πολυεθνικούς οργανισμούς και ελεγκτικές εταιρείες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις ΗΠΑ καθώς και σε αναπτυσσόμενες χώρες.

Δεδομένου ότι ο αριθμός των εγγραφών είναι περιορισμένος, όλες οι κρατήσεις θα πρέπει να επιβεβαιωθούν ως την 22/10/2003. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την Ελληνοαμερικανική Ένωση στο τηλ: 210-3680907 και 210-3680064.

Παράρτημα 2^ο.

**Σ' αυτό το παράρτημα παρουσιάζονται μερικές ανακοινώσεις
εισηγμένων εταιριών προς το Χ.Α.Α., όπου ανακοινώνουν κάποια
οικονομικά μεγέθη σύμφωνα με τα Δ.Λ.Π.**

Πηγή: www.presspoint.gr

Τρίτη, 20 Σεπτεμβρίου 2005 5:16:00 μμ

PLIAS A.B. & E.E. ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΩΝ ΑΓΑΘΩΝ:

Ανακοίνωση προς ΧΑ

Η εταιρία PLIAS ABEE με Δελτίο Τύπου προς το Χ.Α. ανακοινώνει τα ακόλουθα: «Η εταιρεία PLIAS A.B.E.E. δημοσίευσε στοιχεία και πληροφορίες των οικονομικών της καταστάσεων της περιόδου 01/01/2005 - 30/06/2005, οι οποίες συντάχθηκαν σύμφωνα με τα εφαρμοζόμενα πλέον Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης. Συγκεκριμένα, ο Κύκλος Εργασιών της Εταιρείας PLIAS A.B.E.E. ανήλθε σε 7,2 εκατ. ευρώ έναντι 5,5 εκατ. ευρώ το αντίστοιχο εξάμηνο του 2004, παρουσιάζοντας αύξηση 32%. Σημαντική βελτίωση κατά 84% παρουσίασαν και τα αποτελέσματα προ φόρων της Εταιρείας PLIAS A.B.E.E. διαμορφούμενα σε ζημίες ύψους 0,3 εκατ. ευρώ από ζημίες 1,8 εκατ. ευρώ το αντίστοιχο εξάμηνο του 2004. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι η Εταιρεία PLIAS A.B.E.E. παρουσιάζει θεαματική βελτίωση σε λειτουργικό επίπεδο, δεδομένου ότι τα EBITDA αποτελέσματα διαμορφώθηκαν κατά το πρώτο εξάμηνο του 2005 σε κέρδη 486 χιλ. ευρώ έναντι ζημιών 55 χιλ. ευρώ την αντίστοιχη περίοδο του 2004. Σε ενοποιημένο επίπεδο, ο Κύκλος Εργασιών του Ομίλου ανήλθε σε 16,4 εκατ. ευρώ έναντι 24,2 εκατ. ευρώ, την αντίστοιχη περυσινή περίοδο, παρουσιάζοντας μείωση κατά 32%, η οποία οφείλεται στη διακοπή της διανομής μη κερδοφόρων προϊόντων τρίτων. Σε επίπεδο αποτελεσμάτων, παρατηρείται σημαντική βελτίωση ύψους 82% στα EBITDA αποτελέσματα, που διαμορφώθηκαν, κατά την εξεταζόμενη περίοδο, σε ζημίες 0,4 εκατ. ευρώ, έναντι ζημιών 2,2 εκατ. ευρώ, καθώς και βελτίωση ύψους 63% στα αποτελέσματα προ φόρων που έφθασαν σε ζημίες 1,8 εκατ. ευρώ από ζημίες 4,8 εκατ. ευρώ το πρώτο εξάμηνο του 2004. Αναφερόμενος στα αποτελέσματα του πρώτου εξαμήνου του 2005, ο Διευθύνων Σύμβουλος του Ομίλου PLIAS, κ. Αδ. Λέντσιος, επεσήμανε: "Η βελτίωση των αποτελεσμάτων που παρουσιάζει η PLIAS σήμερα, τόσο σε επίπεδο Ομίλου, όσο και σε επίπεδο μητρικής Εταιρείας, είναι το αποτέλεσμα της μεγάλης προσπάθειας που άρχισε στις αρχές του 2004 και συνεχίζεται μέχρι τώρα, με στόχο την συνολική αναδιάρθρωση όλων των λειτουργιών και δραστηριοτήτων του ομίλου. Στο πλαίσιο του νέου οράματος και της νέας αναπτυξιακής στρατηγικής της εταιρείας, πραγματοποιήθηκε η αναπροσαρμογή της δομής και λειτουργίας του Ομίλου στα νέα δεδομένα και παράλληλα, δόθηκε έμφαση στον περιορισμό των δαπανών και των εξόδων και τη μείωση του χρηματοοικονομικού κόστους. Ειδικότερα όσον αφορά στην εισηγμένη PLIAS A.B.E.E. στις παραπάνω ενέργειες θα πρέπει να προστεθεί και μια σειρά κινήσεων ισχυροποίησης των προϊόντων μας, με την προβολή των σειρών Aromatics/Papoutsanis και Olivia στο εξωτερικό, στο πλαίσιο διεθνών εκθέσεων αλλά και η περαιτέρω ανάπτυξη της γκάμας των προϊόντων που προσφέρουμε, με την παραγωγή και διάθεση των αφρόλουτρων Cleopatra, της γνωστής Γαλλικής εταιρίας Cadum. Θα ήθελα επίσης να αναφέρω ότι η αύξηση του κύκλου εργασιών της PLIAS A.B.E.E. κατά 32% το α εξάμηνο του 2005 οφείλεται κατά κύριο λόγο σε πωλήσεις προς μεγάλους ομίλους καταναλωτικών προϊόντων ιδιωτικής ετικέτας, καθώς επίσης και πωλήσεις προϊόντων που παράγονται για λογαριασμό πολυεθνικών εταιριών (facom) και διανέμονται σε αγορές του εξωτερικού. Τέλος, θα ήθελα να τονίσω ότι παρά τη δυσχερή οικονομική συγκυρία και την διαφαινόμενη ύφεση στην αγορά της λιανικής, πιστεύουμε ότι εντείνοντας περαιτέρω τις προσπάθειές μας, η ανάκαμψη του Ομίλου θα συνεχισθεί και στο δεύτερο εξάμηνο του 2005". Επιπλέον πληροφορίες σχετικά με τα Οικονομικά Αποτελέσματα του Πρώτου Εξαμήνου 2005 βρίσκονται στην ιστοσελίδα: www.plias.gr»

Τετάρτη, 1 Ιουνίου 2005 10:50:00 πμ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ Α.Ε. ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ:

Οικονομικά αποτελέσματα πρώτου τριμήνου 2005 σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ)

Η Ανώνυμη Εταιρεία ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ (ΕΧΑΕ) ανακοινώνει τα οικονομικά αποτελέσματα πρώτου τριμήνου 2005 σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ).

Τα καθαρά κέρδη του Ομίλου κατά το πρώτο τρίμηνο του 2005, σύμφωνα με τις ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις, μετά την αφαίρεση του φόρου εισοδήματος ανήλθαν σε ευρώ 7,805 εκατ., έναντι ευρώ 6,422 εκατ. του περσινού πρώτου τριμήνου, αυξήθηκαν δηλαδή κατά 22%. Σημειώνεται ότι, η εταιρεία προσαρμοσε τα αντίστοιχα περσινά δεδομένα του ισολογισμού σύμφωνα με τα ΔΛΠ, προκειμένου να καταστούν συγκρίσιμα με αυτά του 2005.

Ο ενοποιημένος κύκλος εργασιών, κατά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως και την 31η Μαρτίου 2005, διαμορφώθηκε σε ευρώ 17,380 εκατ. έναντι ευρώ 19,053 εκατ. για την αντίστοιχη περίοδο του 2004, ενώ τα καθαρά προ φόρων αποτελέσματα του Ομίλου, διαμορφώθηκαν σε ευρώ 10,352 εκατ. έναντι ευρώ 12,565 εκατ. Ο κύκλος εργασιών παρουσιάζεται μειωμένος κατά 9%, αποτέλεσμα της μείωσης των εσόδων από την αγορά παραγώγων και από νέες εισαγωγές και αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου στην αγορά μετοχών, σε σχέση με την αντίστοιχη περυσινή περίοδο. Όσον αφορά στο λειτουργικό κόστος, επετεύχθη ο περαιτέρω περιορισμός του κατά 21%. Έτσι, τα ενοποιημένα κέρδη προ χρηματοοικονομικών εσόδων, αποσβέσεων, τόκων, δικαιωμάτων μειωτηφίας και φόρων (EBITDA), ανήλθαν σε ευρώ 9,870 εκατ. έναντι ευρώ 9,737 εκατ., ενώ το λειτουργικό αποτέλεσμα (EBIT) του ομίλου διαμορφώθηκε σε ευρώ 9,088 εκατ. έναντι ευρώ 8,602 εκατ. για την αντίστοιχη περίοδο του 2004, σημειώνοντας ποσοστιαία αύξηση 6%.

Η μητρική εταιρεία, στις οικονομικές καταστάσεις μετά την απορρόφηση της ΑΣΥΚ Α.Ε., κατά το πρώτο τρίμηνο του 2005, παρουσιάζει έσοδα ευρώ 1,169 εκατ. έναντι ευρώ 1,134 για το αντίστοιχο περυσινό διάστημα. Η εταιρεία παρουσιάζει έσοδα από μερίσματα ευρώ 56,830 εκατ. έναντι ευρώ 22,549 εκατ. για την αντίστοιχη περίοδο του 2004. Τα καθαρά προ φόρων κέρδη της Εταιρείας ανέρχονται σε ευρώ 57,562 εκατ. έναντι ευρώ 27,273 εκατ. κατά το 2004. Τέλος τα καθαρά αποτελέσματα μετά από φόρους της Εταιρείας ανέρχονται σε ευρώ 57,535 εκατ. έναντι ευρώ 23,901 εκατ. για την αντίστοιχη περυσινή περίοδο.

Τα αποτελέσματα του πρώτου τριμήνου θα δημοσιευθούν στον τύπο την Πέμπτη 2 Ιουνίου 2005.

Τετάρτη, 25 Μαΐου 2005 1:16:00 μμ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ Α.Ε.: Αποτελέσματα Ιανουαρίου - Μαρτίου 2005 (σύμφωνα με Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα)

Σημαντικά αυξημένη κερδοφορία για το πρώτο τρίμηνο του 2005 για τον Όμιλο Ελληνικά Πετρέλαια

Ενοποιημένα καθαρά κέρδη Euro 55 εκατομμυρίων (Net Income) ανακοινώνει ο Όμιλος Εταιριών Ελληνικών Πετρελαίων για το τρίμηνο Ιανουαρίου - Μαρτίου 2005, που αντιστοιχούν σε Euro 0,18 ανά μετοχή (EPS), αυξημένα κατά 92% από την αντίστοιχη περυσινή περίοδο. Αναλυτικότερα, τα Ενοποιημένα κέρδη πριν από χρηματοοικονομικά, φόρους και αποσβέσεις (EBITDA) για τον Όμιλο Ελληνικά Πετρέλαια για το τρίμηνο Ιανουαρίου - Μαρτίου 2005 ανήλθαν σε Euro 129 εκατομμύρια, ενώ τα Ενοποιημένα προ φόρων κέρδη σε Euro 82 εκατομμύρια.

Σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2004, τα βασικά οικονομικά μεγέθη του τριμήνου 2005 εξελίχθηκαν ως εξής: · Κύκλος εργασιών Euro 1.460 εκατομμύρια, αυξημένος κατά 28%. · EBITDA Euro 129 εκατομμύρια, αυξημένα κατά 59%. · Καθαρά Κέρδη Euro 55 εκατομμύρια, αυξημένα κατά 92%. · Καθαρά κέρδη ανά μετοχή Euro 0,18, αυξημένα κατά 92%. · Λειτουργικές ταμειακές ροές Euro 77 εκατομμύρια, αυξημένες κατά 252%. Τα κύρια χαρακτηριστικά του περιβάλλοντος και της αγοράς που επηρέασαν τα αποτελέσματα ήταν: · Διατήρηση του θετικού για την διύλιση περιβάλλοντος που παρατηρήθηκε και κατά το μεγαλύτερο μέρος του 2004 με: - Συνεχιζόμενες υψηλές τιμές αργού πετρελαίου. - Υψηλά, αλλά με έντονη διακύμανση, περιθώρια διύλισης για σύνθετα διυλιστήρια στη Μεσόγειο (Med Cracking refining margins). - Μείωση ρυθμού αύξησης της ζήτησης προϊόντων πετρελαίου. · Διακύμανση της ισοτιμίας Euro / \$ σε επίπεδα 5% υψηλότερα από το αντίστοιχο πρώτο τρίμηνο 2004, επηρεάζοντας αρνητικά τα αποτελέσματα καθώς τα περιθώρια διύλισης καθορίζονται σε Δολλάρια. Επίσης, σημαντική προσπάθεια γίνεται για τον έλεγχο και καλύτερη διαχείριση του λειτουργικού κόστους και των επενδύσεων του Ομίλου, μέσω οργανωτικών αλλαγών, καλύτερου προγραμματισμού και παρακολούθησης και αλλαγές στις διαδικασίες προμηθειών.

Στόχος της Διοίκησης είναι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των εταιριών του Ομίλου και της αποδοτικότητας των επενδυμένων κεφαλαίων. Η εξέλιξη των πωλήσεων και της λειτουργίας του Ομίλου ανά τομέα δραστηριότητας είχε ως εξής: · Στον τομέα διύλισης οι συνολικές ποσότητες πωλήσεων για το τρίμηνο ανήλθαν σε 4.4 εκατομμύρια τόνους. Οι ποσότητες που πωλήθηκαν στην εσωτερική αγορά ανήλθαν σε 3.2 εκατ. τόνους, παρουσιάζοντας μικρή μείωση κατά 3% περίπου από το αντίστοιχο τρίμηνο του 2004, λόγω κυρίως των χαμηλότερων πωλήσεων σε πετρέλαιο θέρμανσης σε αντίθεση με τις ποσότητες απλών και βελτιωμένων αμόλυβδων βενζινών που παρουσιάζουν αυξητική τάση. Οι διεθνείς πωλήσεις σε καύσιμα ναυτιλίας και αεροπορίας ανήλθαν σε 718 χιλιάδες τόνους σε αντίστοιχα με τα περυσινά επίπεδα. Οι ποσότητες προϊόντων διύλισης που διατέθηκαν προς εξαγωγή ανήλθαν σε 263 χιλ. τόνους και ήταν σημαντικά μειωμένες από τις αντίστοιχες περυσινές καθώς ο προγραμματισμός παραγωγής διαφοροποιήθηκε με στόχο την βέλτιστη οικονομική απόδοση των μονάδων.

Αντίθετα, αυξημένες κατά 20% περίπου παρουσιάζονται οι ποσότητες που διατέθηκαν από το διυλιστήριο της ΟΚΤΑ, ανανακλώντας την βελτίωση στη λειτουργία των μονάδων και των συνθηκών της εγχώριας αγοράς. · Στον τομέα της εμπορίας πετρελαιοειδών οι πωλήσεις του Ομίλου στην Ελλάδα κατά το πρώτο τρίμηνο ανήλθαν σε 1 εκατομμύριο τόνους, μειωμένες κατά 7% από το αντίστοιχο περυσινό τρίμηνο. Αντίθετα, βελτιωμένη παρουσιάζεται η συμμετοχή των νέων προϊόντων προστιθέμενης αξίας KINITRON στο σύνολο των πωλήσεων.

Οι πωλήσεις των θυγατρικών στο εξωτερικό ήταν περίπου 194 χιλιάδες τόνους, οριακά αυξημένες από το πρώτο τρίμηνο του 2004. · Στον τομέα των πετροχημικών οι συνολικές πωλήσεις του τριμήνου ανήλθαν σε 87 χιλιάδες τόνους, 9% μειωμένες από το αντίστοιχο τρίμηνο πέρυσι. Οι

συνθήκες της εσωτερικής αγοράς στα προϊόντα πετροχημικών και κυρίως PVC χαρακτηρίζονται ως αρνητικές λόγω της γενικότερης μείωσης των κατασκευαστικών έργων και υστέρησης μεγεθών. Οι επενδύσεις σε πάγιο εξοπλισμό για την περίοδο ανήλθαν σε Euro 52 εκατομμύρια, με το μεγαλύτερο μέρος να αφορά την πρόοδο της κατασκευής του εργοστασίου παραγωγής ενέργειας 390 MW στην Θεσσαλονίκη. Ιδιαίτερα ισχυρή παραμένει η χρηματοοικονομική θέση του Ομίλου με χαμηλό επίπεδο δανεισμού και δείκτη δανειακής επιβάρυνσης 17%, (Καθαρός Δανεισμός / Καθαρός Δανεισμός + Ίδια Κεφάλαια), γεγονός που επιτρέπει περαιτέρω ανάπτυξη των δραστηριοτήτων του Ομίλου αλλά και την επέκταση σε νέους τομείς στην ενεργειακή αγορά όπως η Έρευνα και Παραγωγή Υδρογονανθράκων και η Παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας.

Επισυνάπτονται τα συνοπτικά ενοποιημένα αποτελέσματα του Ομίλου σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

ΟΜΙΛΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΑ ΚΥΡΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΓΕΘΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΜΑΡΤΙΟΥ 2005

(σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα)

A? Τρίμηνο

Εκατομμύρια ευρώ 2004 2005 %

Πωλήσεις EBITDA Κέρδη προ φόρων (Earnings before Tax) Καθαρά Κέρδη (Net Income) Καθαρά Κέρδη Ανά Μετοχή (EPS) ευρώ Λειτουργικές Ταμειακές Ροές (2)

1.1418149280,0922 1.46012982550,1877 28% 59% 67% 92% 92% 252%

Καθαρός Δανεισμός Δείκτης Δανειακής Επιβάρυνσης (D/D+E) 386 (1) 17% (1) 39217%

(1) Τα συγκριτικά αναφέρονται στα στοιχεία Δεκεμβρίου 2004.

(2) Καθοριζόμενο ως EBITDA μείον επενδύσεις πάγιου εξοπλισμού.

Τετάρτη, 18 Μαΐου 2005 11:17:00 πμ

ΠΛΑΙΣΙΟ COMPUTERS A.E.B.E.: Α' Τρίμηνο 2005. Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

Πωλήσεις 62,80 εκ. € (αύξηση 9,3%) και κέρδη μετά φόρων 1,44 εκ. € (αύξηση 12,9%).

Στα 62,80 εκατομμύρια € έφθασαν οι πωλήσεις του Α' τριμήνου του 2005, από 57,46 εκατομμύρια € το 2004 σημειώνοντας αύξηση 9,3% (ενοποιημένα στοιχεία).

Με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα τα κέρδη προ φόρων τόκων και αποσβέσεων έφθασαν τα 3,42 εκατομμύρια € από 3,23 εκατομμύρια € σημειώνοντας αύξηση 6,0%.

Τα πρό φόρων κέρδη έφθασαν τα 2,15 εκατομμύρια € από 1,99 εκατομμύρια € σημειώνοντας αύξηση 8,0%.

Τα καθαρά κέρδη μετά φόρων έφθασαν το 1,43 εκατομμύρια € από 1,27 € σημειώνοντας αύξηση 12,9%.

Η εταιρεία ΠΛΑΙΣΙΟ COMPUTERS AEBE συνεχίζει την μακρόχρονη αναπτυξιακή της πορεία με τον ακόμη πιο σύγχρονο ανασχεδιασμό των καταστημάτων της και της εκτός Ελλάδος ανάπτυξη στην Βουλγαρία χωρίς εξαγορά και επί πλέον με την ανάπτυξη δικού της ακινήτου 800τμ. στο κέντρο της Σόφιας

Παρασκευή, 13 Μαΐου 2005 2:31:00 μμ

ΓΕΡΜΑΝΟΣ Α.Β.Ε.Ε.: Τα οικονομικά αποτελέσματα του Α τριμήνου 2005 με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, θα ανακοινωθούν την Τρίτη 24 Μαΐου 2005

Η Διοίκηση του Ομίλου Εταιριών ΓΕΡΜΑΝΟΣ ενημερώνει τους μετόχους της, καθώς και το σύνολο της επενδυτικής κοινότητας, ότι τα οικονομικά αποτελέσματα του Α τριμήνου 2005 με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, θα ανακοινωθούν την Τρίτη 24 Μαΐου 2005, μετά τη Συνεδρίαση του Χρηματιστηρίου Αθηνών.

Πέμπτη, 12 Μαΐου 2005 11:14:00 πμ

Όμιλος Α.Ε. ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΤΙΤΑΝ: Αποτελέσματα α' τριμήνου 2005 σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

Οι πωλήσεις του Ομίλου ΤΙΤΑΝ το α' τρίμηνο του 2005 ανήλθαν σε € 251 εκ., παρουσιάζοντας αύξηση 4,3% σε σύγκριση με την αντίστοιχη περίοδο του 2004. Τα λειτουργικά κέρδη, προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων (operating EBITDA) έφτασαν τα € 57 εκ., αυξημένα κατά 1,4%. Τα καθαρά κέρδη του Ομίλου, μετά τα δικαιώματα μειοψηφίας και την πρόβλεψη για φόρους, έφτασαν τα € 27 εκ., αυξημένα 12,9%.

Τα λειτουργικά αποτελέσματα επηρεάστηκαν αρνητικά από την ανατίμηση του Ευρώ σε σύγκριση με την αντίστοιχη περίοδο. Με σταθερές ισοτιμίες, οι πωλήσεις του Ομίλου θα ήταν αυξημένες κατά 7,5% και τα λειτουργικά κέρδη κατά 3,9%.

Η αύξηση στα λειτουργικά κέρδη προέρχεται αποκλειστικά από τη βελτίωση της απόδοσης των διεθνών δραστηριοτήτων, κυρίως των Η.Π.Α., η οποία υπερκάλυψε τα αναμενόμενα μειωμένα κέρδη από την Ελληνική αγορά μετά την ολοκλήρωση των έργων υποδομής για την διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Όπως έχει τονιστεί και κατά τα προηγούμενα έτη, τα αποτελέσματα του α' τριμήνου δεν είναι αντιπροσωπευτικά για το σύνολο του έτους, λόγω της εποχικότητας που παρουσιάζει η αγορά των προϊόντων του Ομίλου.

Στην Ελλάδα, όπως ήταν αναμενόμενο, η ζήτηση δομικών υλικών συνέχισε να κινείται πτωτικά μετά την κορύφωση της περιόδου πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Η επίπτωση της αύξησης του κόστους καυσίμων αντισταθμίστηκε μερικώς από το όφελος της αποδοτικότερης λειτουργίας που προήλθε από τον εκσυγχρονισμό των εργοστασίων.

Στις ΗΠΑ, οι συνθήκες της αγοράς παρέμειναν ευνοϊκές. Η στενότητα προσφοράς, σε συνδυασμό με την αύξηση της ζήτησης, οδήγησαν σε αυξήσεις τιμών σε όλα τα προϊόντα στις γεωγραφικές περιοχές που δραστηριοποιείται ο Όμιλος. Η κερδοφορία ενισχύθηκε από την συμβολή του εκσυγχρονισμένου εργοστασίου Pennsuco, καθώς επίσης και από τον καινούργιο σταθμό διανομής τοιμέντου στην Tampa.

Η πρόσφατη επέκταση του Ομίλου στην Νότιο-Ανατολική Ευρώπη επηρέασε θετικά τα αποτελέσματα με κύριο άξονα τη Βουλγαρία. Η Σερβία και η Π.Γ.Δ.Μ. επηρεάστηκαν από άσχημες καιρικές συνθήκες.

Στην Αίγυπτο, η εγχώρια ζήτηση φαίνεται να παρουσιάζει σημάδια ανάκαμψης. Η Αιγυπτιακή Λίρα ανατιμήθηκε σε σχέση με το δολάριο και το Ευρώ και κατά συνέπεια ο Όμιλος ωφελήθηκε από την αποτίμηση των δανειακών υποχρεώσεων.

Στο προσεχές μέλλον, αναμένουμε περαιτέρω βελτίωση στην κερδοφορία των διεθνών μας δραστηριοτήτων. Στην Ελλάδα η ζήτηση θα κυμανθεί σε χαμηλότερα επίπεδα από την αντίστοιχη περσινή περίοδο τουλάχιστον μέχρι τα μέσα του έτους.

Η Τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εταιρίας θα συνέλθει την Πέμπτη, 12 Μαΐου 2005. Σχετικές πληροφορίες είναι διαθέσιμες στην ιστοσελίδα του Ομίλου (www.titan-cement.com). Το Δ.Σ. της Α.Ε. Τσιμέντων ΤΙΤΑΝ θα προτείνει τη διανομή μερίσματος ύψους € 0,52 ανά μετοχή για τη χρήση του 2004, έναντι € 0,475 του 2003.

Τρίτη, 10 Μαΐου 2005 11:29:00 πμ

Η FRIGOFLASS ανακοινώνει την ημερομηνία των οικονομικών αποτελεσμάτων για το Α τρίμηνο του 2005 και τα αποτελέσματα του έτους 2004 σε Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

Η Frigoglass A.B.E.E θα ανακοινώσει τα οικονομικά αποτελέσματα για το α τρίμηνο του 2005, την Τρίτη 24 Μαΐου του 2005 καθώς και τα αποτελέσματα του έτους 2004 σε Διεθνή λογιστικά πρότυπα την Τρίτη 17 Μαΐου του 2005.

Το δελτίο τύπου καθώς και τα οικονομικά αποτελέσματα θα ανακοινωθούν στο Χρηματιστήριο Αθηνών και θα είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα της εταιρείας: www.frigoglass.com.

Τετάρτη, 20 Απριλίου 2005 10:42:00 πμ

Ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες οριστικοποίησης των οικονομικών καταστάσεων τριμήνου του ΟΜΙΛΟΥ ΚΑΤΣΕΛΗ, που συντάχθηκαν με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

- Τα προ φόρων κέρδη εμφανίζουν αύξηση 59%

Ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες οριστικοποίησης των οικονομικών καταστάσεων τριμήνου του Ομίλου Κατσέλη, που συντάχθηκαν με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Ο κύκλος εργασιών του Ομίλου παρουσιάζει αύξηση 7,5%, τα λειτουργικά αποτελέσματα, προ αποσβέσεων (EBITDA) εμφανίζουν αύξηση, σε σχέση με τα δημοσιευμένα αποτελέσματα 31/03/2004 28% και τα προ φόρων κέρδη εμφανίζουν αύξηση 59%.

Στην σημαντική αύξηση των μεγεθών του Ομίλου, πέρα από την αύξηση του κύκλου εργασιών, συνέβαλαν και υπεραξίες χρεογράφων, καθώς και χαμηλότερες αποσβέσεις λόγω ΔΛΠ.

Επίσης η εταιρεία έχει καταλήξει σε μνημόνιο κατανόησης με την ΕΛΒΙΠΕΤ του Ομίλου Αλλατίνη για πώληση στην τελευταία μέρους της εμπορικής δραστηριότητας στην αγορά μαζικής εστίασης (Ho.Re.Ca.), καθώς και την παραγωγή των κατεψυγμένων σφολιατοειδών, κάτι που αναμένεται να ενισχύσει σημαντικά τα αποτελέσματα της χρήσης 2005.

Οι οικονομικές καταστάσεις Α τριμήνου 2005 θα δημοσιευθούν μέχρι τις 20/05/2005. Η εταιρεία θα ενημερώσει το επενδυτικό κοινό για την πορεία των εργασιών της σε εκδήλωση, υπό την αιγίδα του Σ.ΜΕ.Χ.Α., στις 21/04/2005, ενώ η Τακτική Γενική Συνέλευση θα λάβει χώρα στις 12/05/2005.

Πέμπτη, 17 Φεβρουαρίου 2005 11:27:00 πμ

MARFIN: Κέρδη 20,6 εκατ. ευρώ το 2004 - Πρόταση Διοίκησης για διανομή 0,8 ευρώ ανά μετοχή - Σύγκλιση με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

Με κέρδη 20.662.054 ευρώ σε ατομική βάση έκλεισε το 2004 η MARFIN FINANCIAL GROUP μετά την αφαίρεση συνολικού ποσού 4.200.000 ευρώ που απαιτήθηκε ώστε να αποτιμηθούν τα χαρτοφυλάκια μετοχών, ομολόγων, συμμετοχών αλλά και οι συναλλαγματικές αξίες της εταιρείας σε τρέχουσα αξία (mark to market) εν όψει της εφαρμογής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Τα κέρδη του Ομίλου σε ενοποιημένη βάση ήταν 16.055.234 ευρώ, αφού μειώθηκαν περαιτέρω κατά 3.216.000 ευρώ λόγω απόσβεσης good will συμμετοχών ώστε να μην υπάρξει καμία δυσμενής επίπτωση στα ίδια κεφάλαια με την εφαρμογή των ΔΛΠ.

Να σημειωθεί ότι για τον ίδιο λόγο η Εταιρεία έχει ελεγχθεί φορολογικά για το έτος 2003 και έχει ήδη μειώσει τα ίδια κεφάλαιά της με τις αντίστοιχες διαφορές φορολογικού ελέγχου. Η Διοίκηση της Εταιρείας εκτιμά πλέον ότι, με την εφαρμογή των ΔΛΠ, τα ίδια κεφάλαιά της που σε επίπεδο Ομίλου ανήλθαν σε 239,38 εκατ. ευρώ, θα υποστούν μόνον θετικές προσαρμογές.

Παράλληλα, η ρευστότητα της Εταιρείας διατηρείται σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα, αφού εκ των ιδίων κεφαλαίων της ποσόν 110 εκατ. ευρώ είναι τοποθετημένα σε μετρητά και άμεσα ρευστοποιήσιμες επενδύσεις. Λόγω των υψηλών κερδών αλλά και της μεγάλης κεφαλαιακής επάρκειας της Εταιρείας η Διοίκησή της αποφάσισε να προτείνει προς τους μετόχους την διανομή 0,80 ευρώ ανά μετοχή.

Η Διοίκηση της Εταιρείας πρόκειται να ενημερώσει επίσημα τους μετόχους της στην προγραμματισμένη για σήμερα* Γενική Συνέλευση (4μ.μ.- Αίθουσα Συνελεύσεων των γραφείων της ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.- Λ. Κηφισίας 24, Μαρούσι) μεταξύ άλλων θεμάτων, τόσο για τους εναλλακτικούς στρατηγικούς της προσανατολισμούς όσο και για τις οικονομικές προβλέψεις της για το 2005.

Τετάρτη, 2 Ιουλίου 2003 3:08:00 μμ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ Α.Ε.: Κύκλος εργασιών για το τρίμηνο που έληξε 30 Ιουνίου 2003, με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

Η ΟΠΑΠ Α.Ε., η κορυφαία εταιρεία τυχερών παιχνιδιών στην Ελλάδα, ανακοινώνει σήμερα τον κύκλο εργασιών της για το τρίμηνο που έληξε 30 Ιουνίου 2003, με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Τα έσοδα μας αυξήθηκαν κατά 15,2% από 468,9 εκατ. ευρώ το δεύτερο τρίμηνο του 2002 σε 540 εκατ. ευρώ το δεύτερο τρίμηνο του 2003. Η αύξηση αυτή οφείλεται κυρίως σε (i) αύξηση των εσόδων από το ΣΤΟΙΧΗΜΑ, (ii) έσοδα από τα δύο νέα μας παιχνίδια, το SUPER 3 και το EXTRA 5 (η διεξαγωγή των οποίων ξεκίνησε στις 25 Νοεμβρίου 2002), και (iii) σε μικρότερο βαθμό σε αύξηση των εσόδων από το ΠΡΟΠΟ. Τα έσοδά μας από το ΤΖΟΚΕΡ, το ΛΟΤΤΟ και το ΠΡΟΤΟ μειώθηκαν σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του προηγούμενου έτους.

Η σταθερή απόδοση των παιχνιδιών μας συνολικά κατά το δεύτερο τρίμηνο απέφερε έσοδα ύψους 1.176,3 εκ. ευρώ για το πρώτο εξάμηνο του 2003 σε σύγκριση με 936,6 εκ. ευρώ για την αντίστοιχη περίοδο του προηγούμενου έτους, παρουσιάζοντας αύξηση της τάξεως του 25,6%.

Παρασκευή, 28 Μαΐου 2004 12:15:00 μμ

CHIPITA INTERNATIONAL S.A.: Αποτελέσματα Α τριμήνου 2004 (Σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα)

* Κύρια σημεία Α τριμήνου 2004

Αύξηση πωλήσεων κατά 9,5% από ευρώ 49,6εκατ σε ευρώ 54,3εκατ.

Αύξηση λειτουργικών κερδών προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων (EBITDA) κατά 3,1% από ευρώ 7,19εκατ σε ευρώ 7,42εκατ.

Μικρή, ήδη προϋπολογισθείσα, μείωση καθαρών κερδών, μετά από φόρους και δικαιώματα μειοψηφίας, από ευρώ 0,78εκατ σε ευρώ 0,35εκατ.

Έναρξη και συνεχής ενδυνάμωση του νέου δικτύου απευθείας διανομών στην Ελλάδα στα σημεία μικρής λιανικής πώλησης (34000 σημεία πανελλαδικά).

Έναρξη λειτουργίας νέου χονδρεμπορικού δικτύου διανομών στην Ρωσία.

Προαιρετική υιοθέτηση από την Χρήση 2004 των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (IFRS).

Σχολιάζοντας τα αποτελέσματα του Α τριμήνου ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας κ. Σπύρος Θεοδωρόπουλος, επισήμανε ότι :

Τα αποτελέσματα του Α Τριμήνου είναι σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του Ομίλου για το 2004 και ενισχύουν την πρόβλεψη αύξησης πωλήσεων κατά 15% περίπου για το σύνολο του έτους και την επίτευξη του στόχου καθαρών κερδών ευρώδεκατ (μετά από φόρους και δικαιώματα μειοψηφίας). Επίσης θεωρούμε ότι η έναρξη λειτουργίας του νέου δικτύου απευθείας διανομών ήδη έδωσε τα πρώτα ενθαρρυντικά δείγματα και ενισχύει τις προσδοκίες μας για αύξηση πωλήσεων και κερδών του Ομίλου στην Ελλάδα.

Υπενθυμίζεται ότι η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση των Μετόχων θα πραγματοποιηθεί στις 09/06/2004 στις 14:00 στο Ξενοδοχείο Athens Plaza (Πλατεία Συντάγματος)

Τετάρτη, 27 Αυγούστου 2003 10:17:00 πμ

INTRALOT: Αύξηση κερδών 25,3 % για το Α' εξάμηνο 2003 € 62,5 εκατ τα κέρδη (σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα)

Σημαντική αύξηση παρουσιάζουν τα οικονομικά μεγέθη του Ομίλου Intralot κατά το Α' εξάμηνο του 2003, όπως προκύπτει από τις οικονομικές καταστάσεις της 30/6/2003. Ο ενοποιημένος κύκλος εργασιών της εταιρίας, σύμφωνα με τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, ανήλθε σε € 173 εκατ. έναντι € 154,8 εκατ. του αντίστοιχου εξαμήνου του 2002, σημειώνοντας αύξηση κατά 11,8%, ενώ τα κέρδη προ φόρων παρουσίασαν αύξηση 25,3% και ανήλθαν σε € 55,3 εκατ. από € 44,2 εκατ. του αντίστοιχου εξαμήνου του 2002. Τα κέρδη προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων (EBITDA) σημείωσαν αύξηση 26,3% και ανήλθαν σε € 62,5 εκατ. από € 49,5 εκατ. το αντίστοιχο εξάμηνο του 2002. Στις ενοποιημένες καταστάσεις περιλαμβάνονται και τα αποτελέσματα των θυγατρικών εταιριών του Ομίλου στο εξωτερικό.

Όσον αφορά στη μητρική εταιρία, ο κύκλος εργασιών της ανήλθε σε € 53,5 εκατ. έναντι € 42,3 εκατ. του πρώτου εξαμήνου του 2002 σημειώνοντας αύξηση 26,5%. Τα κέρδη προ φόρων αυξήθηκαν κατά 39% και ανήλθαν σε € 34 εκατ. έναντι € 24,5 εκατ. το αντίστοιχο διάστημα του 2002.

Σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, ο ενοποιημένος κύκλος εργασιών της εταιρίας ανήλθε σε € 173 εκατ. και τα κέρδη προ φόρων ανήλθαν σε € 62,6 εκατ.

Στην Ελλάδα, οι δραστηριότητες της Intralot για το Α' εξάμηνο του 2003 σημείωσαν ανοδική πορεία, καθώς σημαντική αύξηση παρουσίασε ο τζίρος του παιχνιδιού «ΠΑΜΕ ΣΤΟΙΧΗΜΑ» του ΟΠΑΠ που οργανώνει η Εταιρία Στοιχημάτων και ανήλθε σε € 870,4 εκατ., ενώ οι πωλήσεις του Στιγμαίου Λαχείου «ΞΥΣΤΟ» ανήλθαν σε € 77,9 εκατ.

Κατά το Β' τρίμηνο η εταιρία διευρύνοντας τις επιχειρηματικές της δραστηριότητες στις διεθνείς αγορές υπέγραψε στη Σερβία, μέσω της θυγατρικής Yugolot, νέα σύμβαση δεκαετούς διάρκειας για την διεξαγωγή προκαθορισμένου στοιχήματος μέσω τηλεφώνου. Την υλοποίηση της τεχνολογικής υποδομής του έργου έχει αναλάβει η Yugolot και τις παρεχόμενες υπηρεσίες διεξαγωγής του παιχνιδιού η Εταιρία Στοιχημάτων.

Στην ΠΓΔΜ προχωρά η εγκατάσταση του on-line συστήματος σε όλα τα πρακτορεία του κρατικού οργανισμού «Lotařija na Makedonija» για τη διαχείριση των παιχνιδιών Λόττο, Στοιχημα, Μπίνγκο, Ξυστό και παιχνιδιών σε μηχανήματα με οθόνη.

Στην Ρουμανία συνεχίζεται η εγκατάσταση των τερματικών Videolotto σε νέα σημεία πώλησης με ταχείς ρυθμούς.

Στην Βουλγαρία η Eurofootball εμφανίζει πολύ ικανοποιητικά αποτελέσματα. Η Bilot - θυγατρική της Intralot και κάτοχος του 49% της Eurofootball - σημείωσε αύξηση στις πωλήσεις, οι οποίες ανήλθαν σε € 13,8 εκατ.

Στην Πολωνία, μετά την 10ετούς διάρκειας σύμβαση με τον Κρατικό Οργανισμό Λαχείων «Polski Monopol Loteryjny», ξεκίνησε τον Αύγουστο η λειτουργία 3 στιγμιαίων λαχείων από 2800 σημεία πώλησης σε όλη την επικράτεια.

Στην Τουρκία η Inteltek, θυγατρική της Intralot, ολοκλήρωσε την εγκατάσταση του νέου συστήματος και ξεκίνησε τον Αύγουστο 2 παιχνίδια μέσω του δικτύου της, που αποτελείται από 1000 τερματικά.

Όσον αφορά την Λατινική Αμερική, η εταιρία προχωρά στην υλοποίηση του έργου στο Περού, ενώ στη Χιλή η εταιρία παρουσιάζει σταθερές πωλήσεις και αναμένεται η έναρξη νέου παιχνιδιού τον Σεπτέμβριο.

Η Intralot, αξιοποιώντας τις προοπτικές που διανοίγονται στη διεθνή αγορά, συνεχώς ενισχύει την θέση της στην παγκόσμια αγορά προμηθευτών συστημάτων και υπηρεσιών τυχερών παιχνιδιών. Η εταιρία διατηρείται σταθερά στις 3 πρώτες θέσεις του κλάδου της σε επίπεδο κύκλου εργασιών και κερδών, ενώ η έναρξη λειτουργίας των νέων έργων εντός του έτους θα συμβάλει σημαντικά στην αύξηση των αποτελεσμάτων της.

Πέμπτη, 25 Απριλίου 2002 2:18:00 μμ

EFG EUROBANK ERGASIAS: Αποτελέσματα Α' τριμήνου 2002 (Σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα-IAS)

* Ισχυρή Ανάπτυξη και Διατήρηση Οργανικής Κερδοφορίας *

Η Τράπεζα EFG Eurobank Ergasias ανακοινώνει ενοποιημένα αποτελέσματα για το Α' Τρίμηνο του 2002 σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (Δ.Λ.Π.) και τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (Ε.Λ.Π.). Οι διαφορές στα μεγέθη του Α' τριμήνου του 2002 με βάση τα Δ.Λ.Π. έναντι των αντιστοιχών με βάση τα Ε.Λ.Π. οφείλονται κυρίως στη διαφορά αποτίμησης των παραγώγων προϊόντων. Οι διαφορές στα μεγέθη του Α' τριμήνου του 2001 οφείλονται κυρίως στο γεγονός ότι σύμφωνα με τα ΕΛΠ η πρώην Τέλεσις Τράπεζα Επενδύσεων ενοποιείται από το Α' Τρίμηνο του 2001, ενώ κατά Δ.Λ.Π. ενοποιείται από το Δ' τρίμηνο του 2001.

Κατά το Α' τρίμηνο του 2002, τα κέρδη προ φόρων και μετά την αφαίρεση των δικαιωμάτων μειοψηφίας ανήλθαν σε € 93 εκ. έναντι € 115 εκ. το Α' τρίμηνο του 2001 (-19%). Τα καθαρά κέρδη μετά από φόρους και δικαιώματα μειοψηφίας του Ομίλου EFG Eurobank Ergasias ανήλθαν σε € 67 εκ., έναντι € 86 εκ. την αντίστοιχη περίοδο του προηγούμενου έτους. Εξαιρουμένων των έκτακτων κερδών ύψους € 22 εκ., που προσαύξησαν τα αποτελέσματα του Α' τριμήνου 2001 και προήλθαν από τη μακροχρόνια μίσθωση του ξενοδοχείου King George, τα καθαρά κέρδη παρουσίασαν αύξηση κατά 5,5%. Οι ισχυροί ρυθμοί αύξησης των εργασιών του Ομίλου EFG Eurobank Ergasias και το υψηλό περιθώριο επιτοκίου διατηρήθηκαν κατά το Α' τρίμηνο, παρά τον έντονο ανταγωνισμό. Εξέλιξη που επιβεβαιώνει την ορθότητα της στρατηγικής που ακολουθεί η Τράπεζα για αύξηση των οργανικών εσόδων και της κερδοφορίας με την ενίσχυση σταυροειδών πωλήσεων, τον έλεγχο του κόστους και τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών.

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΜΕΓΕΘΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ Α ΤΡΙΜΗΝΟ ΤΟΥ 2002

Το Σύνολο του Ενεργητικού ανήλθε σε € 21,8 δισ. (από € 18,4 δισ.), εξέλιξη που αντανακλά τη συνεχιζόμενη ισχυρή αύξηση του όγκου εργασιών. Η άνοδος αυτή οφείλεται κυρίως στη σημαντική αύξηση των Χορηγήσεων σε € 11,4 δισ. από € 8,6 δισ. στα τέλη του Μαρτίου 2001.

- Οι Χορηγήσεις αυξήθηκαν οργανικά, εξαιρουμένης της Telesis Τράπεζας Επενδύσεων, κατά 27%. Ο ρυθμός αύξησης του συνόλου χορηγήσεων παραμένει ένας από τους υψηλότερους ρυθμούς στην τραπεζική αγορά. Ειδικότερα, η Καταναλωτική Πίστη αυξήθηκε κατά 50% και η Στεγαστική Πίστη κατά 39%. Η συνεχιζόμενη ταχεία ανάπτυξη των εργασιών χρηματοδότησης ιδιωτών είχε ως αποτέλεσμα οι χορηγήσεις της κατηγορίας αυτής να αποτελούν πλέον το 43% του συνολικού χαρτοφυλακίου χορηγήσεων του Ομίλου στα τέλη του πρώτου τριμήνου του 2002, έναντι 39% στα τέλη Μαρτίου 2001. Οι συνολικές χορηγήσεις αντιστοιχούν στο 52% του συνόλου του ενεργητικού και στο 72% των συνολικών καταθέσεων.

Παρά την σημαντική αύξηση των χορηγήσεων, η ποιότητα του χαρτοφυλακίου χορηγήσεων διατηρείται σε υψηλά επίπεδα. Τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια, που συνδέονται με την ανάπτυξη των εργασιών του Ομίλου, παραμένουν σταθερά κάτω από το 3% του συνολικού χαρτοφυλακίου και καλύπτονται από προβλέψεις σε ποσοστό πάνω από 80%, ποσοστό που είναι από τα υψηλότερα στο Ελληνικό τραπεζικό σύστημα.

- Οι Καταθέσεις αυξήθηκαν κατά 6,5% και ανήλθαν σε € 15,9 δισ. (από τις οποίες € 3,8 δισ. αφορούν repos) έναντι € 14,9 δισ. κατά το πρώτο τρίμηνο του 2001, οπότε είχε καταγραφεί ιδιαίτερα σημαντική αύξηση των καταθέσεων. Οι καταθέσεις εκτός repos παρουσίασαν σημαντική αύξηση κατά 19% και ανήλθαν σε € 12,4 δισ. ενώ αντίθετα τα repos παρουσίασαν μείωση 15%. Τα υπό διαχείριση κεφάλαια πελατών παρουσίασαν αύξηση κατά 4% σε τρέχουσες τιμές και ανήλθαν σε € 22 δισ. Η αύξηση αυτή επετεύχθη παρά τη νέα σημαντική πτώση της αξίας των εγχώριων μετοχικών

χαρτοφυλακίων πελατών κατά το Α' τρίμηνο του 2002.

Τα Καθαρά Έσοδα από Τόκους αυξήθηκαν κατά 16% και ανήλθαν σε € 168 εκ. από € 145 εκ. την αντίστοιχη περίοδο του 2001. Το καθαρό περιθώριο επιτοκίου (καθαρά έσοδα από τόκους προς μέσο ύψος ενεργητικού) παρέμεινε υψηλότερο του 3%, ανταναικλώντας την ηγετική θέση του Ομίλου EFG Eurobank Ergasias στους πιο κερδοφόρους τομείς της αγοράς.

Τα Καθαρά Έσοδα από Αμοιβές και Προμήθειες διατηρήθηκαν στα επίπεδα του Α' τριμήνου του 2001 (€ 61 εκ.). Η διατήρηση του επιπέδου αυτού επιτεύχθηκε καθώς η αύξηση των εσόδων από τραπεζικές δραστηριότητες αντιστάθμισε τη μείωση των εσόδων που συνδέονται με το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών (ΧΑΑ), περιλαμβανομένης της νέας υποχώρησης της μέσης αξίας συναλλαγών στο ΧΑΑ κατά 40% στο Α' τρίμηνο του 2002, σε σύγκριση με την αντίστοιχη περίοδο του 2001. Έτσι, οι σχετικές προμήθειες περιορίστηκαν στο 10% περίπου των συνολικών προμηθειών από περίπου 15% το αντίστοιχο τρίμηνο του 2001.

Η άνοδος των καθαρών εσόδων από τόκους και η διατήρηση των καθαρών εσόδων από αμοιβές και προμήθειες στα επίπεδα του Α' τριμήνου του 2001, οδήγησαν σε ικανοποιητική αύξηση των Βασικών Οργανικών Εσόδων (δηλαδή των καθαρών εσόδων από τόκους και προμήθειες) κατά 11%, σε € 229 εκ. από € 206 εκ. το Α' τρίμηνο του 2001. Έτσι, τα βασικά οργανικά έσοδα συνεισέφεραν το 91% των συνολικών λειτουργικών εσόδων, έναντι 83% κατά την αντίστοιχη περίοδο του 2001.

Τα αποτελέσματα του Χαρτοφυλακίου Συναλλαγών και του Χαρτοφυλακίου Διαθέσιμων Επενδύσεων παρέμειναν συνολικά στα επίπεδα του Α' τριμήνου του 2001 και ανήλθαν σε € 20 εκ., εκ των οποίων τα κέρδη από ομόλογα ανήλθαν σε € 15 εκ., έναντι € 22 εκ. την αντίστοιχη περιουσιακή περίοδο.

Τα Συνολικά Λειτουργικά Έσοδα αυξήθηκαν οριακά και ανήλθαν σε € 251 εκ., από € 250 εκ. στο αντίστοιχο τρίμηνο του 2001, ενώ αν αφαιρεθούν τα έκτακτα έσοδα από την εκμίσθωση ακινήτων τα Λειτουργικά Έσοδα αυξήθηκαν κατά 10% από € 228 εκ. σε € 251 εκ.

Ο Δείκτης Κόστους προς συνολικά έσοδα, που καταγράφει την ανταγωνιστικότητα του Ομίλου, βελτιώθηκε σημαντικά στο 55,3% από 58,1% στα τέλη του 2001, ενώ και ο Δείκτης Κόστους προς μέσο Ενεργητικό μειώθηκε σε 2,7% από 3,0% στα τέλη του 2001. Το Λειτουργικό Κόστος αυξήθηκε κατά 14,6% σε ετήσια βάση, σημειώνεται όμως, ότι αφ' ενός περιλαμβάνει έκτακτα έξοδα σχετικά με την εισαγωγή του Ευρώ, αφ' ετέρου στο Α' τρίμηνο του 2001 δεν περιλαμβάνονται οι λειτουργικές δαπάνες της Telesis Τράπεζας Επενδύσεων. Το λειτουργικό κόστος, συγκρινόμενο σε τριμηνιαία βάση (Α' τρίμηνο 2002 με Δ' τρίμηνο 2001, όπου και στα δύο περιλαμβάνονται οι λειτουργικές δαπάνες της Telesis), εμφανίζει μείωση κατά 14%.

Ο Δείκτης Κεφαλαιακής Επάρκειας παραμένει ισχυρός, στο 14,1%, επιβεβαιώνοντας την ικανότητα του Ομίλου να διατηρεί υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, χωρίς να χρειάζεται να καταφύγει στους μετόχους για να αντλήσει κεφάλαια στο προσεχές μέλλον.

Η Αποδοτικότητα των μέσων Ιδίων Κεφαλαίων προ φόρων (ROE), αφαιρουμένων των δικαιωμάτων μειοψηφίας, ανήλθε σε 18,5%, ενώ η αποδοτικότητα του μέσου ενεργητικού προ φόρων (ROA) παρέμεινε από τις υψηλότερες στον κλάδο (1,9%). Η αποδοτικότητα ιδίων κεφαλαίων (ROE), μετά από φόρους και δικαιώματα μειοψηφίας, ανήλθε σε 13,4% και η αποδοτικότητα του μέσου ενεργητικού (ROA) μετά από φόρους ανήλθε σε 1,3%.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

Η EFG Eurobank Ergasias έχει από καιρό επιλέξει την ταυτόχρονη δημοσίευση των αποτελεσμάτων της σύμφωνα τόσο με τα Διεθνή όσο και με τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, επικεντρώνοντας ωστόσο την ανάλυση των αποτελεσμάτων στις λογιστικές καταστάσεις κατά Δ.Α.Π. (IAS). Οι

λογιστικές καταστάσεις και τα αποτελέσματα κατά Δ.Α.Π. απεικονίζουν πληρέστερα την οικονομική κατάσταση του Ομίλου, ενώ παράλληλα επιτρέπουν τη σύγκριση με πιστωτικά ιδρύματα σε όλο τον κόσμο. Αντίθετα, τα Ε.Α.Π. επηρεάζονται κυρίως από τις ισχύουσες φορολογικές διατάξεις. Σύμφωνα με Νόμο που ψηφίστηκε πρόσφατα από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, οι ανώνυμες εταιρίες των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών οφείλουν να εφαρμόσουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα στις οικονομικές καταστάσεις, ετήσιες ή περιοδικές, που καταρτίζονται κατά τις διαχειριστικές χρήσεις ή περιόδους οι οποίες λήγουν μετά τις 31.12.2002.

Τα μεγέθη του Ομίλου EFG Eurobank Ergasias, σύμφωνα με τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, για το Α Τρίμηνο του 2002, έναντι του αντίστοιχου διαστήματος του 2001 έχουν ως εξής:

Το σύνολο του Ενεργητικού ανήλθε σε € 19,8 δισ., από € 19,7 δισ. Οι Χορηγήσεις ανήλθαν σε € 11,4 δισ. από € 9,1 δισ. Οι Καταθέσεις ξεπέρασαν τα € 16 δισ. από € 15,8 δισ. στα τέλη Μαρτίου 2001. Τα καθαρά Έσοδα από Τόκους (περιλαμβανομένων τόκων χρηματοδοτικών μισθώσεων και εξαιρουμένων κερδών ομολόγων) ανήλθαν σε € 168 εκ., από € 157 εκ., ενώ το καθαρό περιθώριο επιτοκίου διατηρείται άνω του 3%. Τα Βασικά Οργανικά Έσοδα (καθαρά έσοδα από τόκους και προμήθειες), ανήλθαν σε € 229 εκ. από € 224 εκ. Τα συνολικά Λειτουργικά Έσοδα ανήλθαν σε € 241 εκ. από € 248 εκ. Τα καθαρά κέρδη, μετά από φόρους και δικαιώματα μειοψηφίας ανήλθαν σε € 61 εκ., από € 93 εκ. την αντίστοιχη περίοδο του προηγούμενου έτους.

Βιβλιογραφία.

Βιβλιογραφία

1. Εμμ. Ι Σακέλλης, *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα*, Εκδόσεις Ε. Σακέλλη Αθήνα, 2002
2. Ν. Γ. Πρωτοψάλτης – Π. Κ. Βρουστούρης, *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα & Ερμηνείες*, Εκδόσεις Σταμούλη Α.Ε. Αθήνα, 2002
3. Ν. .Γ Πρωτοψάλτης, *Πρώτη Υιοθέτηση Των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης*, Εκδόσεις Σταμούλη Α.Ε. Αθήνα, 2004
4. Ι. Λ. Φίλος, *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα Οδηγός Πρώτης Εφαρμογής*, Εκδόσεις Πάμισος, 2003.

Πληροφορίες Από Διαδίκτυο.

1. www.presspoint.gr
2. www.pandektis.gr
3. www.naftemporiki.gr
4. www.pwcglobal.com
5. www.ase.gr
6. www.kerdos.gr
7. www.pol.org.gr
8. www.iasb.org
9. www.fasb.org

Άλλες Πηγές.

Αρθρογραφία της Grant Thornton.

Παρουσίαση.

ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΚΑΙ Η ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Παρουσίαση Των Προτύπων.

- Δ.Λ.Π. 1 (Παρουσίαση Των Οικονομικών Καταστάσεων).
- Δ.Λ.Π. 2 (Αποθέματα).
- Δ.Λ.Π. 3 (Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις).
- Δ.Λ.Π. 4 (Λογιστική Αποσβέσεων).
- Δ.Λ.Π. 5 (Πληροφορίες Που Πρέπει Να Γνωστοποιούνται Με Τις Οικονομικές Καταστάσεις).
- Δ.Λ.Π. 6 (Λογιστική Αντιμετώπιση Των Μεταβολών Των Τιμών).
- Δ.Λ.Π. 7 (Καταστάσεις Ταμειακών Ροών).
- Δ.Λ.Π. 8 (Καθαρό Κέρδος Ή Ζημία Χρήσεως, Βασικά Λάθη Και Μεταβολές Στις Λογιστικές Μεθόδους).
- Δ.Λ.Π. 9 (Δαπάνες Έρευνας Και Ανάπτυξης).
- Δ.Λ.Π. 10 (Γεγονότα Μετά Την Ημερομηνία Ισολογισμού).

- Δ.Λ.Π. 11 (Συμβάσεις Κατασκευής Έργων).
- Δ.Λ.Π. 12 (Φόροι Εισοδήματος).
- Δ.Λ.Π. 13 (Εμφάνιση Του Κυκλοφορούντος Ένεργητικού Και Των Βραχυπρόθεσμων Υποχρεώσεων).
- Δ.Λ.Π. 14 (Οικονομικές Πληροφορίες Κατά Τομέα).
- Δ.Λ.Π. 15 (Πληροφορίες Που Φανερώνουν Τις Επιδόσεις Από Τις Μεταβολές Των Τιμών).
- Δ.Λ.Π. 16 (Ενσώματες Ακινήτοποιήσεις).
- Δ.Λ.Π. 17 (Μισθώσεις).
- Δ.Λ.Π. 18 (Έσοδα).
- Δ.Λ.Π. 19 (Παροχές Σε Εργαζόμενους).
- Δ.Λ.Π. 20 (Λογιστική Των Κρατικών Επιχορηγήσεων Και Γνωστοποίηση Της Κρατικής Υποστήριξης).
- Δ.Λ.Π. 21 (Οι Επιδράσεις Των Μεταβολών Στις Τιμές Συναλλάγματος).

- Δ.Λ.Π. 22 (Ενοποιήσεις Επιχειρήσεων).
- Δ.Λ.Π. 23 (Κόστος Δανεισμού).
- Δ.Λ.Π. 24 (Γνωστοποιήσεις Συνδεόμενων Μερών).
- Δ.Λ.Π. 25 (Λογιστική Των Επενδύσεων).
- Δ.Λ.Π. 26 (Λογιστική Απεικόνιση Και Παρουσίαση Των Προγραμμάτων Παροχών Αποχώρησης).
- Δ.Λ.Π. 27 (Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις Και Λογιστική Επενδύσεων Σε θυγατρικές).
- Δ.Λ.Π. 28 (Λογιστική Επενδύσεων Σε Συγγενείς Επιχειρήσεις).
- Δ.Λ.Π. 29 (Οι Οικονομικές Καταστάσεις Σε Υπερπληθωριστικές Οικονομίες).
- Δ.Λ.Π. 30 (Γνωστοποιήσεις Με Τις Οικονομικές Καταστάσεις Των Τραπεζών Και Των Όμοιων Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων).

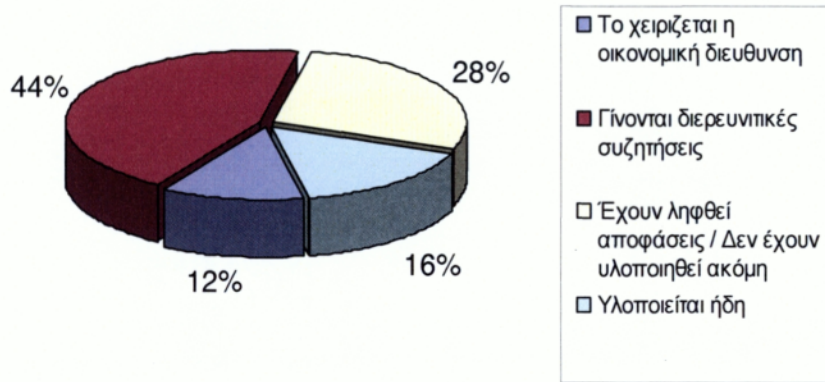
- Δ.Λ.Π. 31 (Χρηματοοικονομική Παρουσίαση Των Δικαιωμάτων Σε Κοινοπραξίες).
- Δ.Λ.Π. 32 (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Γνωστοποίηση Και Παρουσίαση).
- Δ.Λ.Π. 33 (Κέρδη Κατά Μετοχή).
- Δ.Λ.Π. 34 (Ενδιάμεση Οικονομική Έκθεση).
- Δ.Λ.Π. 35 (Διακοπτόμενες Εκμεταλλεύσεις).
- Δ.Λ.Π. 36 (Απομείωση Αξίας Περιουσιακών Στοιχείων).
- Δ.Λ.Π. 37 (Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις Και Ενδεχόμενες Απαιτήσεις).
- Δ.Λ.Π. 38 (Άυλα Περιουσιακά Στοιχεία).
- Δ.Λ.Π. 39 (Χρηματοπιστωτικά Μέσα: Καταχώρηση Και Αποτίμηση).
- Δ.Λ.Π. 40 (Επενδύσεις Σε Ακίνητα).
- Δ.Λ.Π. 41 (Γεωργία).

Η Ετοιμότητα Των Ελληνικών Επιχειρήσεων.

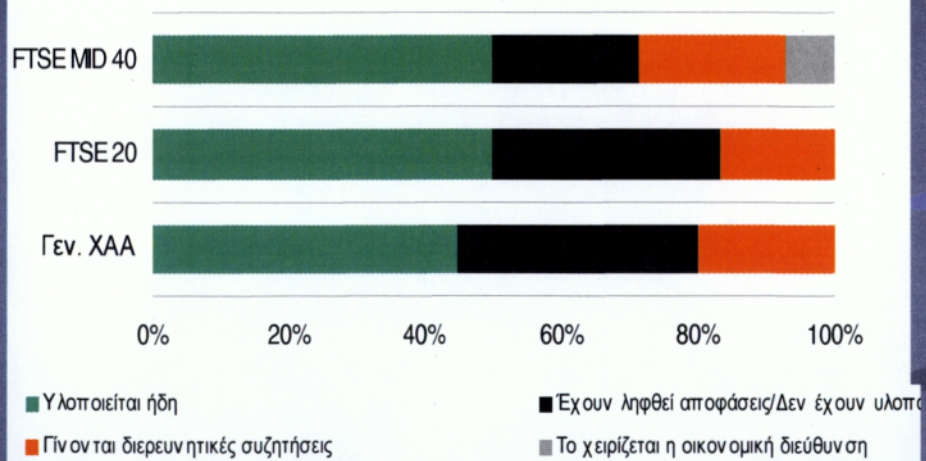
Τα Κύρια Συμπεράσματα:

- Σε πρώιμο στάδιο βρίσκεται ο σχεδιασμός της διαδικασίας μετάβασης στην πλειοψηφεία των επιχειρήσεων.
- Μόνο το 17% δηλώνει ότι έχει καταρτίσει πρόγραμμα δράσης και έχει ξεκινήσει την υλοποίησή του.
- Το 44% των επιχειρήσεων βρίσκονται ακόμη σε στάδιο διερευνητικών συζητήσεων.
- Απαιτείται στρατηγικός σχεδιασμός που θα λαμβάνει υπόψη του το σύνολο των επιχειρηματικών δεδομένων του ομίλου τους, σύμφωνα με το 80% των επιχειρήσεων.
- Επιφυλακτικές ως προς το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των Πρότυπων οι τρεις στις τέσσερις επιχειρήσεις.
- Παράλληλη εφαρμογή των Δ.Λ.Π. με τα υφιστάμενα Πρότυπα επιθυμεί το 41% κατά τα πρώτα στάδια εφαρμογής των νέων Πρότυπων.

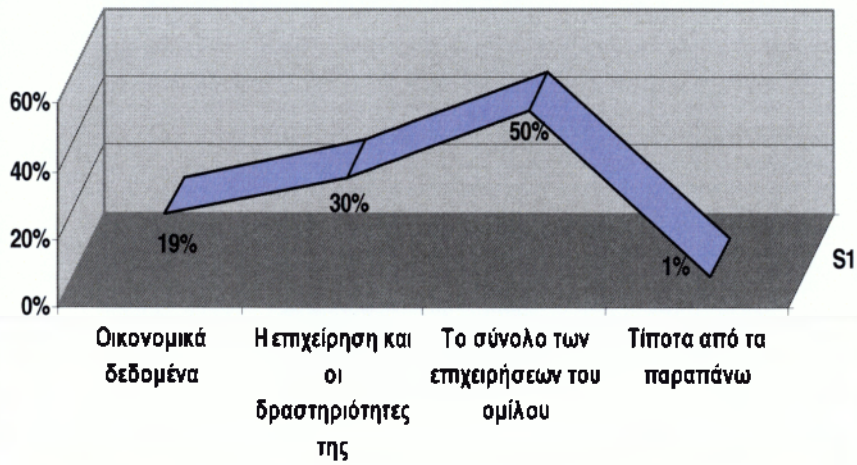
3.1 Σχέδιο δράσης μετάβασης στις νέες λογιστικές αρχές

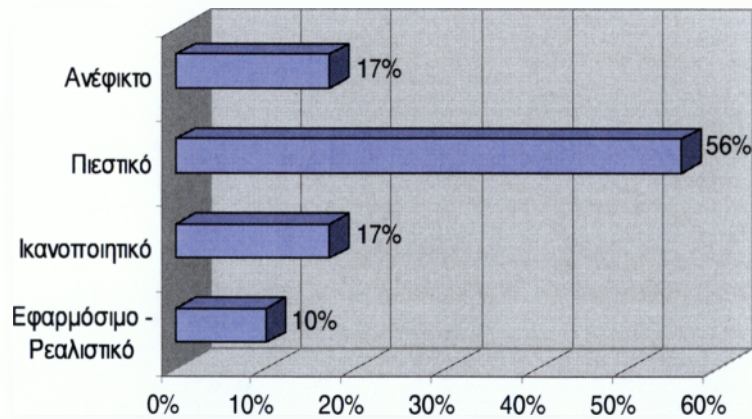
3.1.1 Σχέδιο δράσης (πλάνο) μετάβασης στις νέες λογιστικές αρχές/ Εταιρείες Γεν. Δείκτη - FTSE 20 - FTSEMID 40

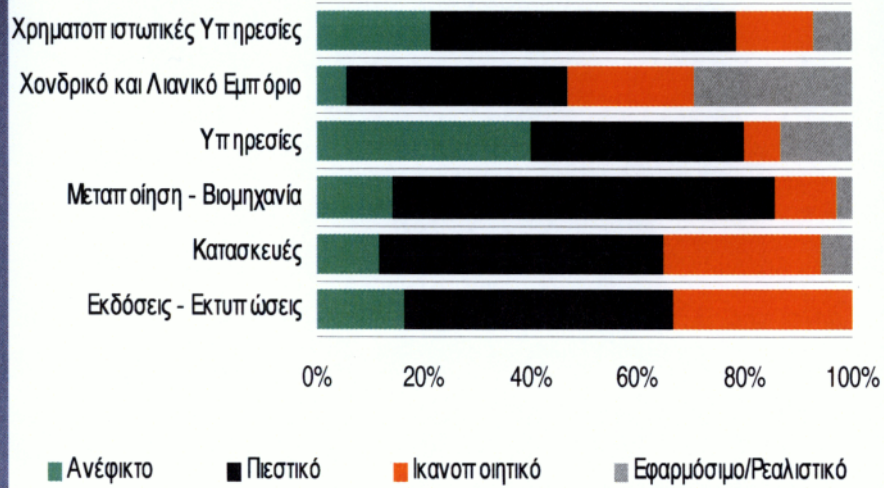
3.2 Σχέδιο δράσης μετάβασης στις νέες λογιστικές αρχές

3.3 Το Χρονοδιάγραμμα που έχει τεθεί από τις υπουργικές αποφάσεις κρίνεται ως...

3.3.1 Το χρονοδιάγραμμα που έχει τεθεί από τις υπουργικές αποφάσεις κρίνεται ως...

3.4 Ενδεικνυόμενος τρόπος για την ελαχιστοποίηση των προβλημάτων μετάβασης στα I.F.R.S

